

ဂုဏ်ပုဒ်ခေါင်း

ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

2015

မောင်ခေတ်ထွန်း

စိ ဝ ဉ် သ ည်

ဂုဏ်နုပန်းခင်

ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်း

အ တွဲ ၂၀၊ အ မှတ် ၁၁၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ
အယ်ဒီတာချုပ်
မောင်ခေတ်ထွန်း B.A. (P.S.), D.B.L, D.I.L, Dip. in Global English, Cert. in B.D.S D.L.P, WIPO (Switzerland)
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ၊ ပွင့်လဖြူ
မဂ္ဂဇင်းတိုက်တည်နေရာ
၈၀ (အေ) အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄-လမ်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း- ၂၉၉၉၄၂၊ ၀၉ ၅၁ ၇၄၅၂၁
ထုတ်ဝေသူ
ဦးဝင်းမောင် (၀၀၉၁၀) ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း ၈၀ (အေ) အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄-လမ်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ
ဦးဝင်းအောင် (၀၀၀၈၂) သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက် ၈၄/၈၆၊ လမ်း-၅၀၊ ၁-ရပ်ကွက် ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
မျက်နှာဖုံးစိုက်
ဒေါ်ရွှေ (၀၀၇၁၉)၊ သုခပုံနှိပ်တိုက် ၁၂၀၊ ၄၆-လမ်း၊ ရန်ကုန်။ တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ် အုပ်ရေး - ၅၀၀

■ ကဗျာ	
ဆောင်းလရာသီ	အဖျောက်မြေမောင်ဆွေမွန် ၄
ပြောကြပါဦး ဘယ်သူတုံး	မောင်ယဉ်မှူး ၁၂
အလင်းရင်	မောင်မောင်မိုးအောင် ၆၈
သဘာဝက ပေးတဲ့ဆု	ရဲမြင့်နောင် ၈၈
စားသုံးသမူ သတိပြု	ကေမင်းညီ ၁၁၂
■ သုတနှင့် ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ	
ငှက်ကလေးကို လှောင်အိမ်ဆီ ပို့ပေးပါ	၅
ကလေးတို့ပျက်စိဘယ်လောက်လျင်သလဲ	ကောင်းထက်အောင် ၆
သိမှတ်စရာ ဗဟုသုတအတိုအထွာ	မောင်ခေတ်ထွန်း ၈
ပုံတူကူးဆွဲပေးပါ	၉
ကမ္ဘာပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ	မောင်ခေတ်ထွန်း ၁၀
အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလား	ဦးဦးပဟေဠိ ၃၉
ရှေးဟောင်းတရုတ်ပြည်	မောင်ခေတ်ထွန်း ၄၄
ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးရေခဲမုန့်	၆၁
စကားလုံးတွေကို မှန်အောင်ဖြည့်ပါ	၆၇
ခမောက်	ဒေါ်အုန်းကြည်သား ၇၂
ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ ဖြေကြည့်ကြစို့	ကိုရွှေတောသား ၇၃
ထူးခြားသော တူရိယာပစ္စည်းများ	ပွင့်လဖြူ ၇၇
အရသာအမည်တွေကို ရှာပါ	၈၄
လုပ်ကြည့်တော့ လွယ်လွယ်လေး	မှတ်စုမောင် ၈၅
စကားထာပဟေဠိ အဖြေညှိရအောင်	ဦးကောင်းထူး ၁၀၅
ရှေးအကျဆုံး သက်တမ်းရှည်သစ်ပင်	၁၀၆
လပေါ် ပထမဆုံးလမ်းလျှောက်ခဲ့သူ	၁၁၁
လူငယ်နှင့် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေး	မောင်ဝင်းဟန် ၁၁၃
တူတုပ်ပန်းနှစ်ပွင့်ကို ရွေးပေးပါ	၁၁၈
သားပိုက်ကောင်သား	၁၂၁
ကံကောင်းသည့် ရွက်သင်္ဘော	၁၂၁

တစ် ချည်းခတ်	၁၂
မိမိနှင့် မိမိလှလှ	၁၂၂
ခေါင်းစဉ် သို့မဟုတ်ခေါင်းစဉ်	၁၄၀
ကလေးပညာရေး	၁၄၀
မိမိလှလှ စာတိုအုပ်စု	၁၄၄
ခါးလှလှစာ	၁၄၅
မလှလှစာ	၁၄၆

■ ကလေးများအတွက်အင်္ဂလိပ်စာ

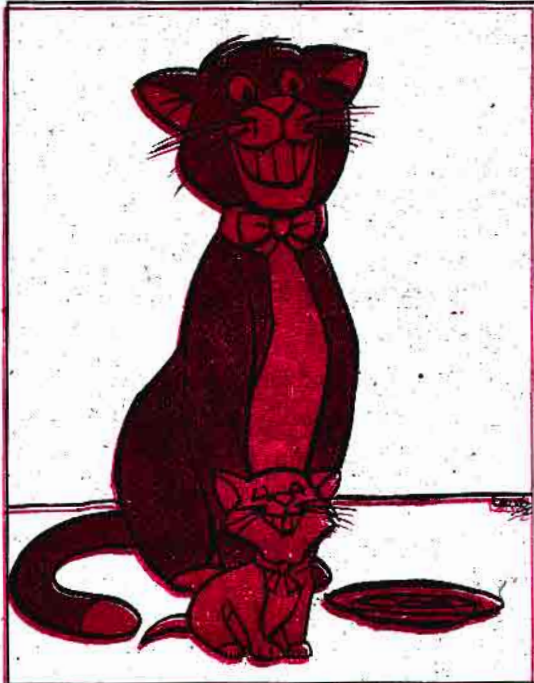
မြို့သို့ခရီးစဉ် (အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ)	ကိုကြွယ်	၂၂
Letter Writing	Moe Yan Myint	၅၇
အသိဉာဏ်ကြွယ်ကြွယ် ပြောကြမယ်		
Essay Writing	အောင်ကြည်ညွန့်(တက္ကသိုလ်)	၆၃
	ဦးဦးကျော်	၁၄၃

■ စာစီစာကုံး

ကျွန်တော်ရည်မှန်းချက်	မြန်စာစိုး	၆၂
-----------------------	------------	----

■ ရုပ်ပြ

မောင်တီထွင်၏ ဒီဂျစ်တယ်	ကာတွန်းသစ်ထွက်	၁၃
အနော်ရထာ	သရုပ်ဖော်လူဇော်	၂၅

အားပေးနှင့် သူ၏မြေ	ကာတွန်းဌေးအောင်အောင်	၄၉
ခေတ္တ	သရုပ်ဖော်စိုင်းမော်	၉၇
ညီညာမှ ပြည်သာမည်	ကာတွန်းသိက္ခာ	၁၂၉
ဆုကလေး၏ စာသင်ခန်းထဲမှာ		
	ကာတွန်းရန်ကြီးအောင်	၁၅၀

■ ကလေးရုပ်ရှင်နှင့် ဝီဒီယို

The Good Dinosaur	ဝေရက်
-------------------	-------

■ ကလေးဟာသ

ကလေးဟာသများ	ကျော်မြင့်အေး	၁၁၀
-------------	---------------	-----

■ ပြိုင်ပွဲ

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၁)	၆၄
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၂)	၁၀၉
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၃)	၄၆
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၄)	၁၀၄
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၅)	၅၈
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၆)	၁၅၇
ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲအဖြေများနှင့် အဖြေမှန်သူများစာရင်း	၁၅၄

■ သူ့လက်ရာ

မောင်ရဲဝင်းမောင်	၁၅၂
------------------	-----

■ ဇာတ်နိပါတ်တော်နှင့် မြန်မာ့ရိုးရာပုံပြင်

အပင်အောက်ကြွေမှ စားချင်သည်	
ကြက်မင်းနှင့် စွန်ရဲ	တေဇာရွှေတောင် ၁၁
	ထွက်အောင်ကျော် ၉၂

■ တိုင်းရင်းသားရိုးရာပုံပြင်

အစုမအောင်ခလိုင် အခံမအောင်ခလိုင် (ကရင်)	
	မောင်သာမွှေး ၆၅

■ စကားပုံ ပုံပြင်

အိုးစရည်း၏ မာန	၄က်ခါး ၇၄
----------------	-----------

■ ကမ္ဘာဝင်ပုံပြင်

ကောင်းကင်၌ ပြည့်သော	ပုဂံမင်း ၁၂၄
---------------------	--------------

■ နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

ပုံပြင်အတိုအထွာ	မောင်ခေတ်ထွန်း	၁၇
ဆင်နာမောင်းအာစ ဖိကျောင်းက	အောင်စည်ချမ်းသာ	၄၁
သူရဲကောင်းငါးဖော်	ဒေါက်တာခင်မောင်ညို	၅၉
သိုးကျောင်းသားရဲ့ ဘဏ္ဍာတိုက် (ဖီရိုက်)	ဝေလင်းထွန်း	၆၉
ပန်းတွေကို ပွင့်စေသူ (ဂျပန်)	ဝေလင်းထွန်း	၇၉
သူဌေးကလေး မောင်မောင်ကြွက်	အောင်ချစ်စိုး(လသာ)	၁၁၇
ဖစ်တာဟူးရိုး ပြောတဲ့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ် (မြိုင်သစ်)	ဝေလင်းထွန်း	၁၁၉
နာချေသံတစ်ချက်က မယားတစ်ယောက်ရ	အောင်ချစ်စိုး(လသာ)	၁၃၇

■ ဝတ္ထုတို

ခြားနားခြင်းနေ့ရက်	မင်းတည်တံ့	၄၇
စေတနာမှန်လျှင် အကျိုးပေးမည်	ဖျာပုံသိန်းသန်းအောင်	၈၁
ဖေဖေနောင်တ သားနောင်တ	ချစ်မုန်းငြိမ်း	၁၁၅
ငါးသုံးကောင်	အောက်တိုဘာအောင်ကြီး	၁၄၁

ပန်းချီကာတွန်းပညာရှင်များ

အောင်ရှိန်၊ ဆန်းထွန်း၊ မြေဇာ၊ သစ်ထွတ်၊
ဖေသစ်တည်၊ ငွှေးအောင်အောင်၊
မိုးကျော်(C.U)၊ အာကာ၊ နိုင်လင်း၊
ပေါ်ကာ၊ ကာတွန်းမြူးညီ၊ သန့်တော်သစ်၊
ကာတွန်းဝိုင်းမော်၊ ကာတွန်းသိက္ခာ

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

ပန်းချီ တင်လှဝင်းထင်

မျက်နှာဖုံးကာလာခွဲ

Alpha

အတွင်းဖလင်

ဦးထွန်းဆိုင်

ကွန်ပျူတာစာစီ

တင်ဝိုင်းခိုင်

ဒီဇိုင်းအပြင်အဆင်

ကျော်စည်ငြိမ်း

ဖြန့်ချိရေး

ရွှေမင်းသမီးစာပေ အမှတ် ၂၀၀ (ပြေညီထမ်း)
၃၁ လမ်း(အထက်လမ်း)၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉-၄၃၀၃၃၁၅၂ ၀၁-၄၀၀၆၇၄

ဆောင်းလရာသီ

■ အပျောက်မြေ မောင်ဆွေမွန်

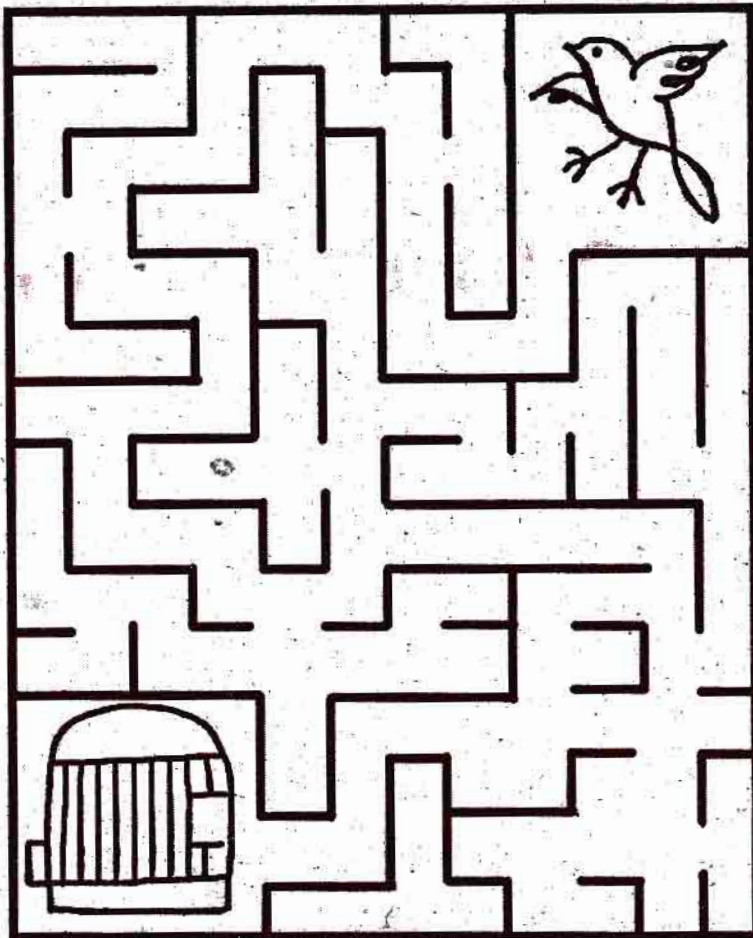
- ငွေနှင်းစိုစို လပြာသို
ဆောင်းလရောက်ပြီကို။
ပျိုပျိုအိုအို မများ
နွေးထည် ဝတ်လို့ထား။
- ဘိုးဘိုး ဘွားဘွား ခေါ်ခေါ်တွေ
ဦးဦး မကျန်ပေ။
သည်ဆောင်းကိုလေ ကာကွယ်မှု
အလေးဂရပြု။
- ပုစုခရ ကလေးပါ
ဂရုစိုက်ကြတာ။
နွေးထည်ကိုသာ ခြုံကာလွှမ်း
ဆောင်းလကို ဖြတ်သန်း။
- ဆောင်းချမ်းမြမြ သည်ရာသီ
လမ်းလျှောက်ထွက်ကြပြီ။
ကိုယ် ဒဲကိုယ်စီ သတိထား
ဆောင်းခိုဌာနအများ
သူတို့ထည်းပဲ လှလိုဗျား။

ငှက်ကလေးကို လှောင်အိမ်ဆီပို့ပေးပါ

ကလေးတို့ရေ ..

ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ဟာ သူ့လှောင်အိမ်ဆီသွားဖို့ လမ်းပျောက်နေပါတယ်။ ကလေးတို့က ငှက်ကလေးကို လှောင်အိမ်ဆီရောက်အောင် ပို့ပေးကြပါကွယ်။

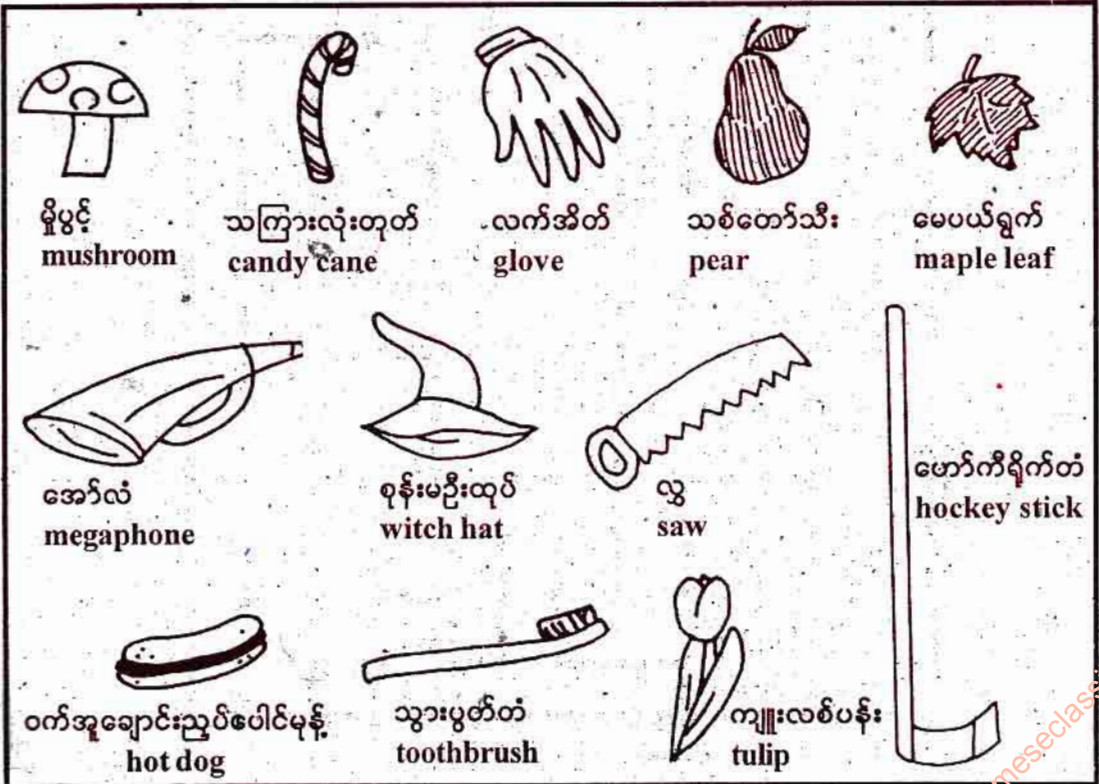
ကလေးတို့မျက်စိ ဘယ်လောက်လျင်သလဲ

CAN YOU FIND THESE HIDDEN PICTU

ကလေးတို့ရေ . .

ကလေးတို့မျက်စိ ဘယ်လောက်လျင်သလဲဆိုတာ သိရအောင် တစ်ဖက်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံကြီးထဲက ကလေးတို့နဲ့ ယဉ်ပါးနေပြီဖြစ်တဲ့ မှိုပွင့် mushroom ၊ သကြားလုံးတုတ် candy cane ၊ လက်အိတ် glove ၊ သစ်တော်သီး pear ၊ အော်လံ megaphone ၊ မေပယ်ရွက် maple leaf ၊ စုန်းမဦးထုပ် witch hat ၊ ဟော်ကီရိုက်တံ hockey stick ၊ လွှာ saw ၊ ဝက်အူချောင်းညှပ်ပေါင်မုန့် hot dog ၊ သွားပွတ်တံ toothbrush ၊ ကျူးလစ်ပန်း tulip စတဲ့ ရုပ်ပုံ (၁၂)ခုကို ရှာလိုမလွယ်အောင် မြှုပ် ဆွဲထားပါတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ရှာလိုရအောင်လည်း ပုံကြီးထဲမှာ မြှုပ်ဆွဲထားတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်အရွယ်အစားအတိုင်း အမျိုးအမည် (၁၂)မျိုးစလုံးကို စုပေါင်းဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ ကလေးတို့က စိတ်ရှည်ရှည်၊ မျက်စိလျင်လျင်ထားပြီး ရှာဖို့သာလိုပါတယ်။ အဲဒီလို ရှာတဲ့နေရာမှာလည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းရှာတာထက် နှစ်ဦး၊ သုံးဦး ဝိုင်းရှာတာက ပိုပြီးပျော်စရာကောင်းပါလိမ့်မယ်။ ကဲ . . စမ်းကြည့်ကြပေါ့ကွယ်။

ကောင်းထက်အောင်

■ မောင်ခေတ်ထွန်း

သိမှတ်စရာ ပဟုသုတအစုံအတင်

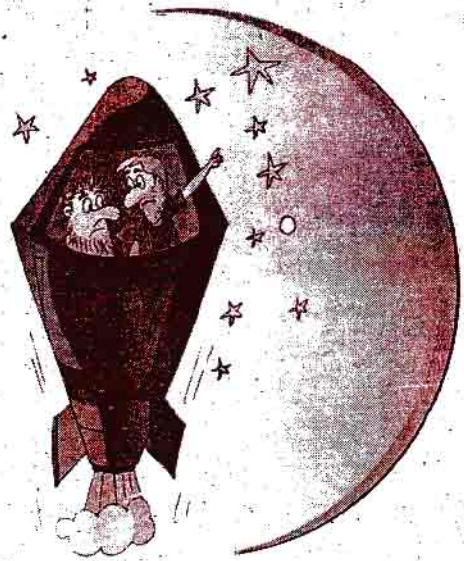
မိုးကြိုးပစ်အပူစွမ်းအား

လူတစ်ဦး မိုးကြိုးပစ်ခံရပါက သူ့အသားအရေသည် နေမျက်နှာပြင်ထက် အပူရှိန်ပိုပြင်းသည် ဖြစ်ခံရကာ အပူရှိန် ၂၇၀၀၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်အထိ လောင်ကျွမ်းစေသည့် အပူရှိန်ရှိလေသည်။

လူ့အသက်ခုနစ်သောင်းရှည်မှ ရောက်မည်ဂြိုဟ်

ခေတ်သစ် အာကာသယာဉ်များသည် ကမ္ဘာနှင့် အနီးဆုံး ကြယ်ဂြိုဟ်ဆီသွားပါက ကြယ်ဆီသို့ရောက်ရန်ပင် နှစ်ပေါင်းခုနစ်သောင်းကြာ သွားရပေမည်။

ခရစ္စံ့ရောင်းသည်ဆိုင်မှ ပေါ်ထွန်းလာသည့် ရေနံကုမ္ပဏီကြီး

ကမ္ဘာ့ကျော် ရှယ်ရေနံကုမ္ပဏီ The Shell Oil Company သည် မူလအစက လန်ဒန်မြို့တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည့် ခရစ္စံ့ Seashell ရောင်းသည် ဆိုင်ကလေးဖြစ်သည်။

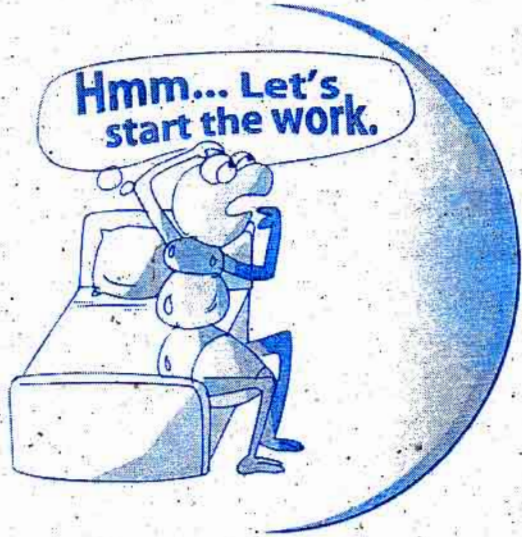

လိင်တူမွေးဖွားသည့်သတ္တဝါ

လက်တင်အမေရိကဒေသတွင် တွေ့ရသည့် သင်းခွေချပ်ကဲ့သို့ အကြေးခွံမာများဖြင့် ဖုံးလျက်ရှိပြီး အန္တရာယ်ရှိကာ ခွေလုံးနေတတ်သော အမာဒီလို အမသတ္တဝါ Armadillos သည် တစ်ကြိမ်မွေးလျှင် လေးကောင်နှုန်း မွေးကာ လေးကောင်စလုံးသည် လိင်မကွဲဘဲ အစဉ်အမြဲ လိင်တူချင်းဖြစ်ကြလေသည်။

ကျောဆန့်ထ သမ်းဝေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်စိတ်

ပုဂ္ဂိုလ်စိတ်များသည် အိပ်နေရာမှာ နိုးလာသည့် အခါ ကျောဆန့်ထပြီး တစ်နေ့တာအလုပ်မလုပ်မီ လူများ သမ်းဝေသည့် အပြုအမူအတိုင်း သမ်းကြလေသည်။

[Illustrated book of Amazing Facts စာအုပ်မှ . .]

မောင်ခေတ်ထွန်း

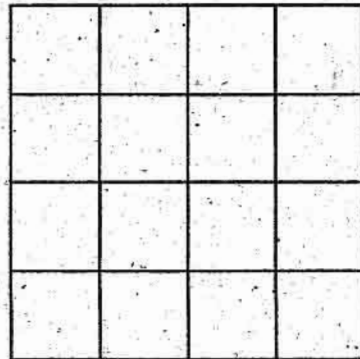
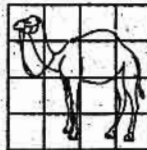

ပုံတူကူးဆွဲပေးပါ

ကလေးတို့ရေ ..

ပုံသေး ကုလားအုတ်ပုံကို ပေးထားတဲ့ ဇယားကွက်ထဲမှာ ကူးဆွဲပေးရမယ်။ သူ့ဇယားကွက် အတိုင်း လိုက်ပြီးကူးဆွဲရင် အလွယ်တကူရေးဆွဲနိုင် မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ENLARGE THE DRAWING

■ မောင်ခေတ်ထွန်း ကမ္ဘာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

သီချင်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ သီဆိုနိုင်သူ

သီချင်းပေါင်းမြောက်မြားစွာသီဆိုကာ 'ပက်မာစီ ဗူရှန်' သီချင်းဆုကိုရရှိခဲ့သည့် အသံကောင်းအဆိုတော် တစ်ဦးမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ အဆိုတော်တေးသံရှင်အမျိုးသမီးကြီး 'အက်ရှာဘိုဆလီ' Asha Bhosle ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘောလီဝုဒ်ရုပ်ရှင်မြို့တော်၌ ရုပ်ရှင်နောက်ခံတေးသီချင်းများစွာကိုလည်း သီဆိုပေးခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် တေးသီချင်းများကို ၁၉၄၃ ခုနှစ်မှ စတင် သီဆိုခဲ့ရာ သူ့သီချင်းဓာတ်ပြားနှင့် သီချင်းခွေများစွာ ရောင်းခဲ့ရသည်။ သူသည် ဘောလီဝုဒ်မှထုတ်လုပ်သော ရုပ်ရှင်ကားပေါင်း ၉၅၀ တွင် နောက်ခံသီချင်းများ သီဆိုပေးခဲ့သည်။ 'အက်ရှာဘိုဆလီ'သည် နာမည်ကျော် အဆိုတော် 'လာတာ မန်ဂက်ကာ' Lata Mangeshkar ၏ ညီမလည်းဖြစ်သည်။

အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းကို တီထွင်သူ

ကမ္ဘာ့အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းကို တီထွင်ခဲ့သူမှာ 'ဂယ်လီလီယို' Galileo ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကီရိယာ ပစ္စည်းတော့ မဟုတ်ပေ။ ဂယ်လီလီယို ကြံဆခဲ့သည့် အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်း တီထွင်ကြံဆမှုကို ပီပြင်ကောင်းမွန်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူနှစ်ဦးမှာ ဒတ်ချ်လူမျိုး 'လစ်ပိဟီး' နှင့် 'ဇာချာရီရာစ်ဂျန်ဆန်' တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဂယ်လီလီယိုသည် ခေတ်သစ်နက္ခတ်တာရာ စူးစမ်းရှာဖွေရေး၏ ဖခင်ကြီးဖြစ်သကဲ့သို့ ခေတ်သစ်ရူပဗေဒနှင့် သိပ္ပံပညာ၏ ဖခင်ကြီးလည်းဖြစ်ပေသည်။

| Let me know WHO စာအုပ်မှ - - |
မောင်ခေတ်ထွန်း

အပင်အောက်ကြွေမှ စားချင်သည့်

□ တေဇာရွှေတောင်

အကျိုးလိုလို့ ညောင်ရေလောင်းဆိုတဲ့ စကား တစ်ခု ရှိပါတယ်။ ပြုခြင်းရဲ့အကျိုးတရားကို လိုလားလို့ လုပ်ကြတာပါ။ မိုးရွာနေတုန်း ညောင်ရေသွန်းလောင်း နေတာ၊ ဆင်းတုတော်ကို ရေသပ္ပာယ်နေတာ၊ နေပူကျ ကျမှာ ဖယောင်းတိုင်မီး သက်စေ့ပူဇော်နေတာတွေကို ကလေးတို့ တွေ့မိမြင်မိနေကြမှာပါ။ ဖြစ်သင့်မဖြစ်သင့် မစဉ်းစားတော့ပဲ မိမိလိုအပ်ချက်တွေ ပြည့်ချင်လွန်းပြီး လောဘသားတွေပီပီ အဆင်ခြင်ညာဏ်မဲ့ လုပ်နေတာ တွေ အများကြီးပေါ့။ နေ့ခင်းကြောင်တောင် နေပူပူကြီး ထဲ ဖယောင်းတိုင်မီး သက်စေ့ပူဇော်တာတွေမြင်တိုင်း ဦးဦးပြောတဲ့ ဆတ်လေးတစ်ကောင်အကြောင်း သတိရ စေချင်လွန်းလို့ ပြောပြလိုက်တာပါ။ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိ စေဖို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်တဲ့ ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်ပေါ့။

အဲဒီ ဆတ်ဆိုတဲ့သတ္တဝါဟာ တကယ်တော့ ဘုရားအလောင်းတော်ပါ။ တောတစ်တောထဲမှာနေပြီး သစ်သီးကြီးငယ်တွေစားလို့ ကျက်စားနေပါတယ်။ တစ် နေ့တော့ ယမနေသီးတွေကိုစားပြီး နေပါတယ်။

ရွာမှာနေတဲ့ မုဆိုးတစ်ယောက်ဟာ ယမနေပင် မှာ လင့်စင်ထိုးပြီး ယမနေသီးစားဖို့လာတဲ့ သားကောင် တွေကို လှုံ့နဲ့ထိုးဖို့ စောင့်နေပါတယ်။ ရွာကနေလာပြီး လင့်စင်ပေါ်မှာ အသင့်တက်နေတာပါ။

ဘုရားလောင်းဆတ်ဟာလည်း ထုံးစံအတိုင်း ယမနေသီးစားဖို့ ယမနေပင်ရှိရာကို လာပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် မစားခင် အန္တရာယ်ရှိမရှိကို စုံစမ်းပါတယ်။ မုဆိုး ကလည်း ဆတ်ရဲ့ပါးနပ်မှုကြောင့် အပင်အောက်မဝင် တာကိုသိလို့ ဆတ်ရဲ့ရှေ့ကိုရှောက်အောင် ယမနေသီး တွေကို ပစ်ပစ်ပေးနေပါတယ်။

ဆတ်ကလည်း သဘာဝမကျတာကိုသိလို့ အပင်ကိုလေ့လာတဲ့အခါ လိုချင်တပ်မက်မှုကြီးကြီးနဲ့ ကြိုးစားနေတဲ့မုဆိုးကြီးကို မြင်ပါတယ်။ မမြင်ယောင်ပြု ပြီး ယမနေပင်ကိုပြောသလို ပြောပါတယ်။

“အို... ယမနေပင် သင်သည် ယခင်က ယမ နေသီးတို့ကို အပင်အောက်တည့်တည့်ကိုသာ ကြွေစေ ၏။ ယခုမူ အသင်သည် အပင်၏သဘာဝတရားကို စွန့်လွှတ်လျက် ငါ့ရှေ့၌ပင် အသီးကိုကျစေလေ၏။ တ ရားမရှိတော့သော သင့်အသီးကို ငါမစားလိုတော့ပါ။”

ပြောလည်းပြော ယမနေပင်က ထွက်ခွာပါတော့ တယ်။ မုဆိုးလည်း လှုံ့နဲ့လှမ်းပစ်တာပေါ့။

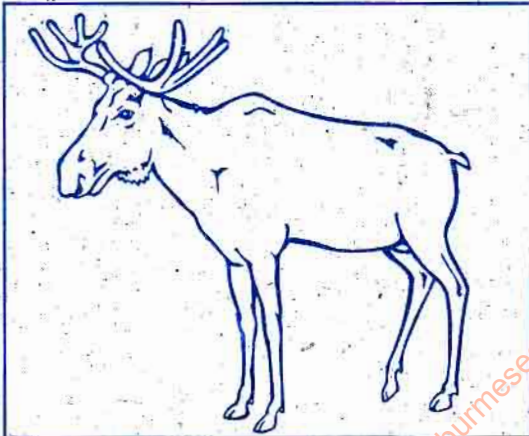
“ဟယ် .. တိရစ္ဆာန် ကံကောင်းလို့လွတ်တယ် မှတ်ပါ”

“မုဆိုးကြီး ငါကားလွတ်၏။ သင်ကားမလွတ်။ ငရဲကြီးရှစ်ထပ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ဥဿဒငရဲတို့က သင့်အား မလွတ်အောင် စောင့်ကြိုနေလေပြီ”

ဆိုလည်းဆို မုဆိုးနှင့်ဝေးအောင်လည်း ပြေးသွား လေတော့၏။

[ငါးရာငါးဆယ်ဇာတ်ဝတ္ထု၊ ကုရုဂ်ဝဂ်၊ ကုရုဂ်မိဂ ဇာတ်အား ခံစားဖွဲ့သီခြင်းဖြစ်၍ အခြားမဂ္ဂဇင်းစာစောင် များသို့ တစ်ပြိုင်နက်မပို့ထားပါကြောင်း ဝန်ခံကတိပြုပါ သည်။]

တေဇာရွှေတောင်

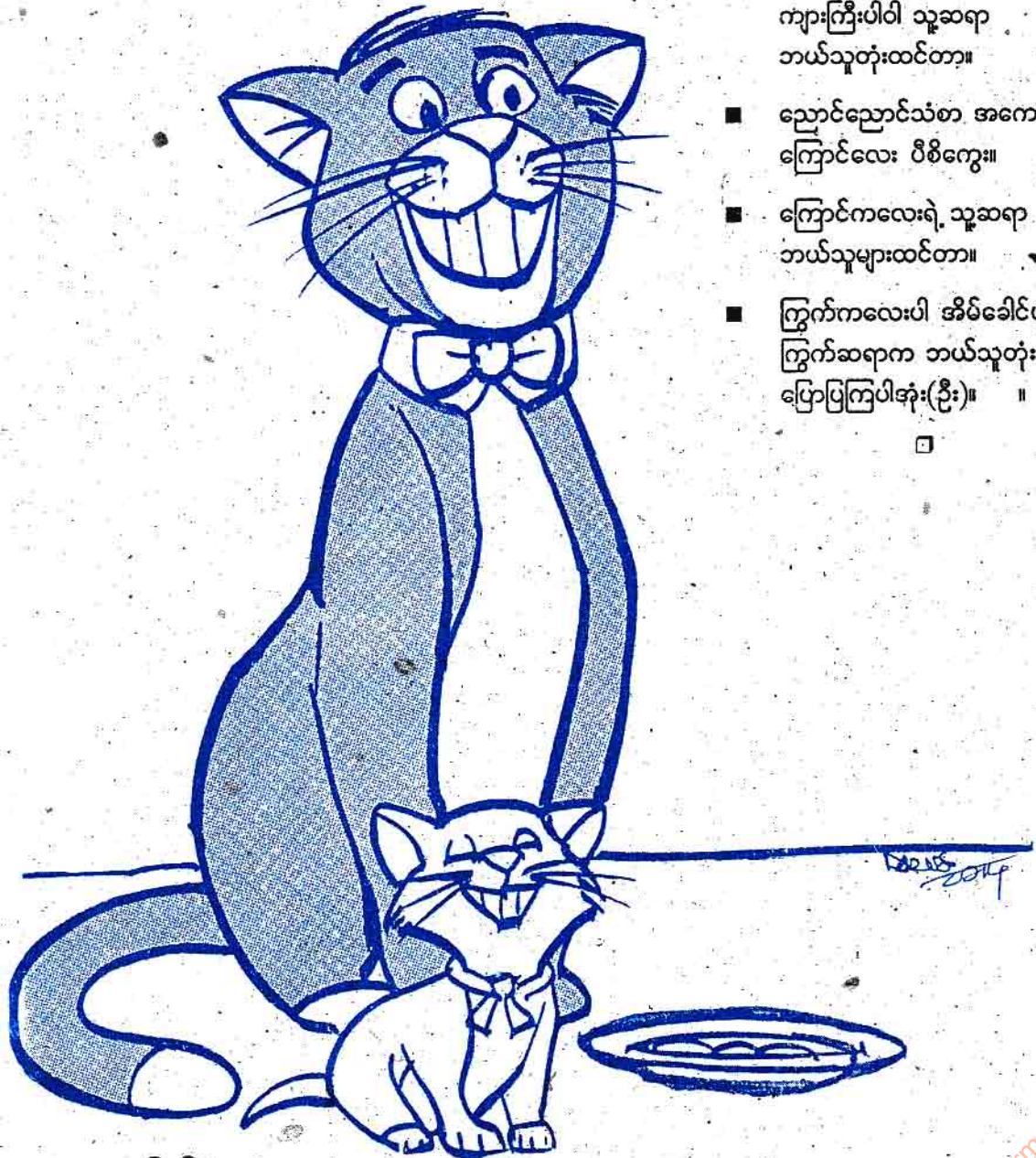
ပြောပြကြပါအုံး(ဦး) ဘယ်သူတုံး

မောင်ယဉ်မှူး

ကျားကြီးပါဝါ သူ့ဆရာ
ဘယ်သူတုံးထင်တာ။

- ညောင်ညောင်သံစာ အကောင်သေး
ကြောင်လေး ပီစီကွေး။
- ကြောင်ကလေးရဲ့ သူ့ဆရာ
ဘယ်သူများထင်တာ။
- ကြွက်ကလေးပါ အိမ်ခေါင်ပုန်း
ကြွက်ဆရာက ဘယ်သူတုံး
ပြောပြကြပါအုံး(ဦး)။ ။

□

ဗုဒ္ဓကော့

ဒီဇင်ဘာ

အဖေ-မိဘုရား
ပြန်လဲလဲ
ခေါင်းပွင့်ရဲ့

အဖေ
မိဘုရား

အဖေ-မိဘုရား... ဒီဇင်ဘာ
ပြန်လဲလဲ... ဒီဇင်ဘာ
ခေါင်းပွင့်ရဲ့... ဒီဇင်ဘာ

အဖေ
မိဘုရား

ဟော့ကရေနဲ့အစားအစာ
တွေကို စားသင့်မှစားသင့်
စဖ်.သဟ်ပေးတယ်လေ..

စားသင့်ရင် အိုကော ဆိုတဲ့
စာလုံးပေါ်လာပြီး မှစားသင့်
ရင် အမှားသင်္ကေတပေါ်
လာတယ်လေ...

ဖိစီးကွေးလေ.. ရေစိုင့်ကို
ထဲက ရေနဲ့ - အသွန်တစ်သွန်
ပေးကပ်မယ့်ခဲကွာ..

ဟဲ့ဟဲ့

ခုပဲ အောင်ကိုထွင်း
လေ..

အရှင်ဆုံး ရေစိုင့်ကို
ထဲက ရေကို စဖ်.သဟ်
ထည့်ပယ်..

တွေ့တာ အမှားလက္ခဏာ
ပေးလာပြီ - ဒီစျော့က သေတာ
သုံးရန်မသင့်တော်
အဖြေပေါ့...

ကံ-ရေသန့်သုံး
ဖိကရော့ကို စမ်းသပ်
အညစ်အရှေးခင်း...

တွေ့တာ - သေတာက သုံး
ရန် သင့်တော်... ဒီစျော့
တို...

ဒီဆိုး - ကျန်းမာစားသောက်
နေကျ အစားအစာတွေကို
စမ်းသပ်အညစ်အရှေးခင်းလို့
ခါးကုန်းလျက် နော်...

ဓမ္မတရား
မရှိဘူးပေ...

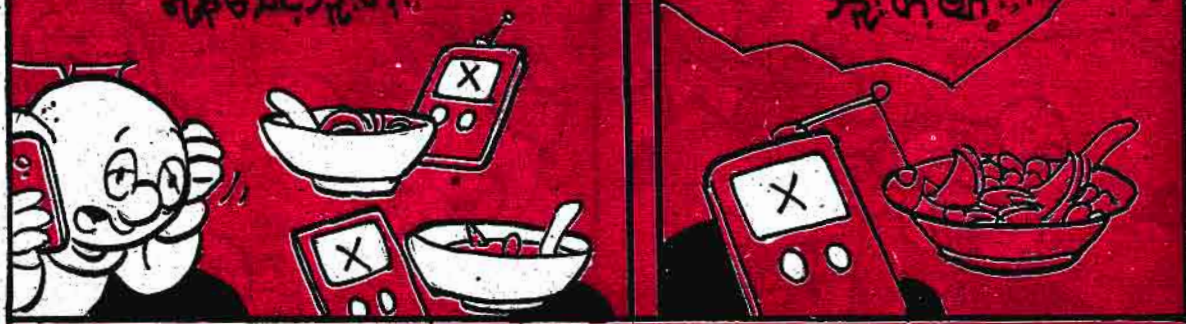
နောက်တစ်နေ့
မနက်..

ဖုန်းနဲ့ ခေါ်... နောက်တစ်နေ့
အိမ်ထဲကနေ ဖုန်းနဲ့ ခေါ်
တိုအစာတွေစားပြီးပါးလား

ဟာ.. မေးမေးကြည့်
တယ်လား၊ လက်ဖက်ရည်
နဲ့ မုန့်ဟင်းခါးက စား
ရန်မသင့်ဘူးတဲ့..

လုပ်ကြားအိမ်က
တယ်လား၊ ပီပီလား
ကလေး၊ အိမ်ထဲက
ဘူးတိုအစာ..

အခု မောင်တို့ဖွဲ့စဉ်က
အိမ်ထဲက ဖုန်းနဲ့ ခေါ်ကြည့်
တစ်ခွက်ပဲ ကျန်
လောက်ရလေးတယ်..

ဟဟဟ!

တစ်ခွက်ပဲ
လောက်ရလေး..

ပုံပြင်အိုအတ္ထု

မောင်ခေတ်ထွန်း

အပြာရောင် ခွေးအ

တစ်ခါက ခွေးအတစ်ကောင်သည် တောခွေးအချို့၏ရန်မှ ပြေးလာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ခွေးအသည် အရှိန်လွန်ကာ မဲနယ်ဆေးဆိုးရန်ဖော်စပ်ထားသည့် ဆိုးဆေးအိုးပိုင်းပြတ်ထဲသို့ ချော်ကျသွားလေသည်။ ထိုအခါ သူ့ကိုယ်ရောင်သည် အပြာရောင်ဖြစ်သွားလေသည်။

တောထဲရှိ တိရစ္ဆာန်အားလုံးက ခွေးအကို တောထဲသို့ အသစ်ရောက်ရှိလာသည့် အင်အားကြီးသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ဟု ထင်မှတ်ကြလေသည်။ ခွေးအလည်း စိတ်ကြီးဝင်ကာ မော်ကြွားစွာဖြင့် -

“ငါ့ကို ဒီတောကိုအုပ်ချုပ်ဖို့ ဘုရားသခင်က စေ

လွှတ်လိုက်လို့ ရောက်လာတာပါ” ဟု ဖြေဆိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် တိရစ္ဆာန်များက ခွေးအကို ဘုရင်အဖြစ် တင်မြှောက်ကြကာ ကောင်းစွာပြုစုကြလေသည်။

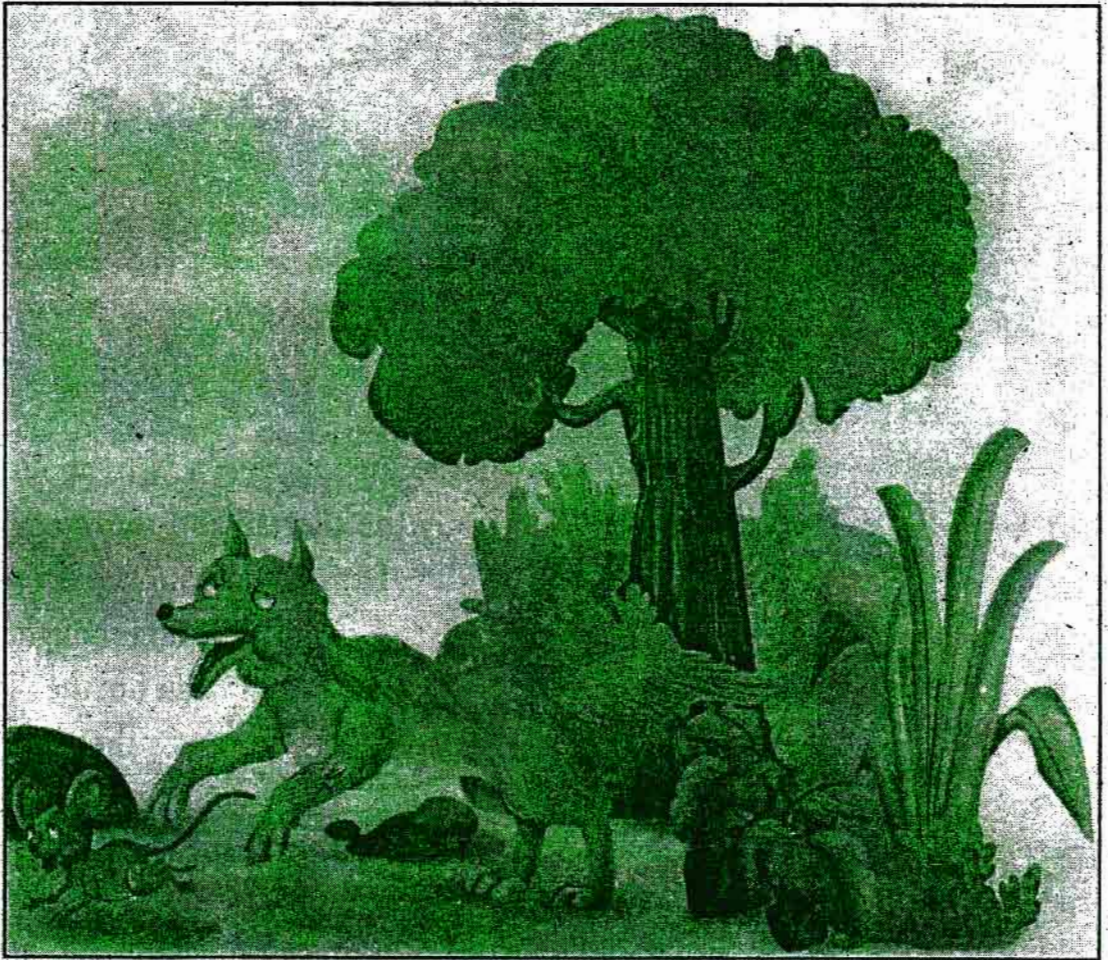
သို့သော် တစ်နေ့တွင် ခွေးအတစ်အုပ်သည် သူ့နားကို ဖြတ်သန်းသွားလေရာ အပြာရောင်ခွေးအလည်း သူ့ဗီဇကို မဖျောက်နိုင်ဘဲ အူသံပေးလိုက်လေသည်။

သူထံခစားနေသည့် တိရစ္ဆာန်များလည်း အပြာရောင်ခွေးအအား ရိုးရိုးသာမန်ခွေးအမုန်း သိရှိသွားကြကာ ခွေးအအား တောထဲမှ မောင်းထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Blue

Jackal.]

သန်းနှင့် ကြွက်

တစ်နေ့တွင် သန်းတစ်ကောင်သည် ခြင်္သေ့ကို ကိုက်လိုက်လေသည်။ ခြင်္သေ့က ခွေးအာအချိုကိုခေါ်ကာ သန်းကိုသတ်ရန် ပြောကြားလိုက်သည်။ သန်းလည်း ထိတ်လန့်သွားသည်။ သူ့အနားတွင် ကြွက်ကလေးတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်ရာ ကြွက်အား -

“ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီနေရာမှာပုန်းအောင်းပါရစေ” ဟု ခွင့်တောင်းလေသည်။

ကြွက်လည်း သန်းကိုခွင့်ပြုလိုက်သည်။ သန်းက “တစ်နေ့ကျရင် ခင်ဗျားရဲ့ ကျွန်တော့်အပေါ် ကြင်နာသူနား မှုအတွက် ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ပါမယ်” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

မကြာမီ ကြွက်သည် ခွေးအတစ်ကောင်၏ ဖမ်းဆီး

မှုကိုခံရသည်။ ခွေးအသည် ကြွက်ကို စားမည်ပြုလိုက်သည်အခါ သန်းက လျင်မြန်စွာဖြင့် ခွေးအ၏လက်ကို အားကုန် ကိုက်ထည့်လိုက်လေသည်။ ခွေးအလည်း နာကျင်လွန်းစွာအော်ငြီး လက်တွင်ဖမ်းထားသည့်ကြွက်ကို လွှတ်ချလိုက်၍ ကြွက်လည်း ခွေးအလက်မှ လွတ်မြောက်သွားကာ တွင်းအတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် သန်းသည် သူပြောထားသည့်အတိုင်း ကြွက်ကို တုန်ပြန်ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့လေသည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Flea and the Mouse.]

□

www.burmeseclassic.com

တိရစ္ဆာန်အိုလံပစ်အားကစားပြိုင်ပွဲ

တောတွင်းရှိ တိရစ္ဆာန်များအားလုံး တိရစ္ဆာန်အိုလံပစ်အားကစားပြိုင်ပွဲနှင့် ပတ်သက်ရာ ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားလျက်ရှိကြသည်။ သို့သော် ကျားသစ်နှင့်လိပ်တို့နှစ်ဦးသာ ဝမ်းနည်းလျက်ရှိကြသည်။ လိပ်က -

“ကျွန်ုပ်က အလွန်နှေးကွေးပါတယ်။ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရင်တောင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ နိုင်နိုင်မယ်မထင်ပါဘူး” ဟု ဆိုလေသည်။

ခြင်္သေ့က ခေတ္တမျှစဉ်းစားကာ -

“မင်းက ပြိုင်ပွဲဝယ်နေရာက အချက်ပေးသေနတ်ပစ်ဖောက်ရမယ်” ဟု ပြောဆိုလျက်လေတယ်။

ကျားသစ်က -

“ကျွန်ုပ်က အပြေးသန်ဆုံးဖို့ နိုင်မှာသေချာပါ

တယ်။ ဒါပေမယ့် ပြိုင်ပွဲက ရယ်စရာကောင်းမှာမဟုတ်ဘူး”

ထို့နောက် ခြင်္သေ့က -

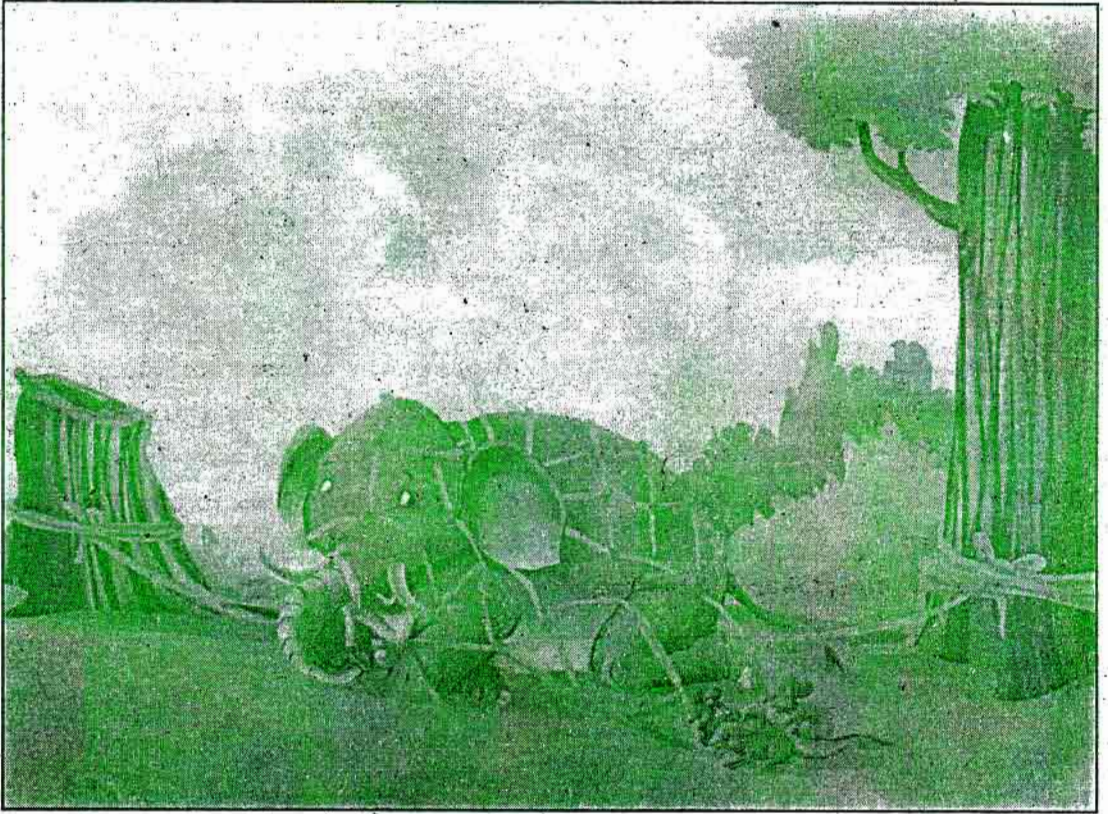
“မင်း အိုလံပစ်မီးရှူးတိုင်သယ်ဆောင်ရမယ်” ဟု တာဝန်ပေးသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ကျားသစ်နှင့်လိပ်တို့နှစ်ကောင်သည် တိရစ္ဆာန်များ၏ အိုလံပစ်အားကစားပြိုင်ပွဲတွင် တာဝန်အသီးသီး ရယူထမ်းဆောင်ကြရ၍ အားကစားပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မှု မပြုနိုင်ကြတော့ပေ။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Animal Olympics.]

□

ကြွက်များနှင့် ဆင်များ

တစ်ခါက ကြွက်မိသားတစ်စုသည် သစ်ပင်တစ်ပင် အောက်တွင် ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ကြလေသည်။ တစ်နေ့တွင် ဆင်အုပ်တစ်စုသည် သစ်ပင်အနီးအနားမှ ဖြတ်သန်းသွားရာ ကြွက်များ၏အိုးအိမ်များကို မတော်တဆ တိုက်မိကြပြီး အိုးအိမ်များ ပျက်စီးကုန်ကြလေသည်။

ထိုအခါ ကြွက်များ၏ခေါင်းဆောင်က ဆင်များထံ လာပြီး ဆင်အကြီးအကဲအား -

“ဆင်ကြီးခင်ဗျား ကျွန်ုပ်တို့ကြွက်တွေရဲ့အိမ်တွေ ပျက်စီးကုန်လို့ ဆင်ကြီးရဲ့ ဆင်တွေကို တခြားလမ်းက ခေါ်ဆောင်သွားဖို့ မေတ္တာရပ်ခံလာပြောရခြင်းဖြစ်ပါတယ်” ဟု ပြောကြားလေသည်။

ဆင်ခေါင်းကြီးလည်း ကြွက်ခေါင်းဆောင်ပြောကြား ချက်ကို သဘောတူကာ နောက်နှောင်တွင် သူ့ဆင်များ ကို ကြွက်များနေထိုင်ရေးအနီးမှ မဖြတ်စေဘဲ တခြားလမ်း

မှ ဖြတ်သန်းစေလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆင်များသည် မုဆိုးထောင်ထားသည့် ပိုက်ကွန်များအတွင်း ဖမ်းမိကုန်ကြလေသည်။ ထိုသတင်း ကို ကြွက်များကြားသည့်အခါ ဆင်များထံသို့ အပြေးရောက် ရှိလာကာ ဆင်များလွတ်မြောက်စေရန် ပိုက်ကွန်များကို ကိုက်ဖြတ်ကြလေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ဆင်များအားလုံး မုဆိုး၏ပိုက်ကွန်တွင်းမှ လွတ်မြောက်သွားကြလေသည်။ ဆင်များလည်း ကြွက်များကို ကျေးဇူးတင်စကားဆိုကာ -

“ကောင်းတဲ့အလုပ်ဟာ အကျိုးတရားကို ရရှိစေ ပါတယ်” ဟု ပြောကြားလိုက်လေသည်။

[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Mice and the Elephants.]

□

ကျီးနှင့် ပင်လယ်

ကျီးအုပ်စုတစ်စုသည် တောထဲတွင် နေထိုင်ကြ၍ ပင်လယ်ကို မမြင်ဘူးကြပေ။ တစ်နေ့တွင် သူတို့သည် ပျံသန်းရင်း အလွန်ဝေးလံသော အရပ်ဒေသသို့ ရောက်ရှိသွားကြကာ ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီးတွင် ရပ်နားကြသည်။ သူတို့သည် ပင်လယ်လှိုင်းလုံးကြီးများကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးကြ၍ အလွန်အံ့ဩနေကြလေသည်။

ထို့နောက် ကျီးတစ်ကောင်က -

“ရေတွေက ငါတို့ကိုကစားဖို့ခေါ်နေတယ်” ဟု ဆိုလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကြီးမားသော လှိုင်းလုံးတစ်ခုက ကမ်းခြေသို့ ရောက်ရှိလာကာ အဆိုပါလှိုင်းလုံးကြီးသည် ကျီးများပေါ်သို့ အုပ်စိုးဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။ လှိုင်းလုံးကြီးသည် တစ်ချို့ ကျီးများကို ရေထဲသို့ဆွဲခေါ်သွား၏။ တချို့ ကျီးများသည် ရေများမွန်းကာ သူတို့တောင်ပံများကို တဖျတ်

ဖျတ်ခါရင်း ကမ်းခြေတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါ ကျီးများသည် ဒေါသထွက်ကြပြီး -

“ငါတို့ကို ဒုက္ခပေးတဲ့ ဒီပင်လယ်ကြီးကို အပြစ်ပေး ရမယ်” ဟုဆိုကာ ကျီးတစ်ကောင်ချင်းသည် ပင်လယ်ရေများကို သောက်နိုင်သလောက် သောက်ကြလေသည်။ သို့သော် ပင်လယ်ရေများကား ယုတ်လျော့သွားခြင်းမရှိပေ။ နောက်ဆုံးတွင် ကျီးများသည် မောပန်းလာကြကာ တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် သူတို့အရပ်ဒေသသို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

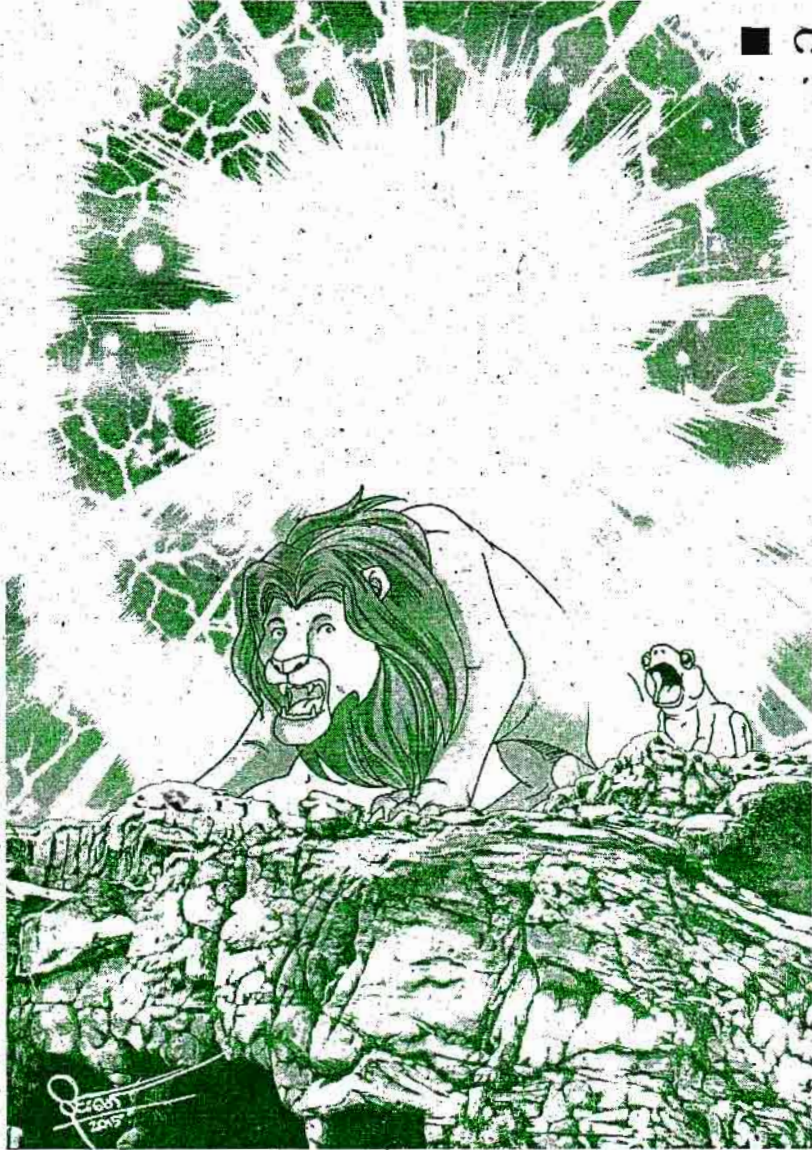
[365 Animal Tales စာအုပ်မှ The Crow and The Sea.]

မောင်ခေတ်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

ခြင်္သေ့ နှင့် ဖား

■ ကိုကြွယ်

တစ်ခါတုန်းက တောအုပ်တစ်ခုရဲ့ ဂူတစ်ဂူထဲ မှာ ခြင်္သေ့တစ်ကောင် နေထိုင်သကဲ့ကွယ်။ သူ့ဆီကို တောတွင်းတိရစ္ဆာန်တွေ အားလုံးက သားကောင်တစ်ကောင် နေ့စဉ်ပို့ပေးရတယ်။

အခုလို သားကောင်ပို့ပေးတော့ ခြင်္သေ့က ဘဝင်မြင့်လာတယ်။ တောတွင်းမှာ ဘုရင်တစ်ဆူ ဖြစ်လာတယ်။ သားကောင်တွေ အဆင်သင့်စားနေရတာကိုလည်း ငြီးငွေ့လာတယ်။ ဒါကြောင့် အပြင်ထွက်

ချင်လာတယ်။

“ဟေ့ကောင် .. မြေခွေး၊ ငါကိုယ်တော် တောတွင်းကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း မောင်းထုကြေညာလိုက်”

ဆိုပြီး ခိုင်းသတဲ့ကွယ်။ မြေခွေးကလည်း တော တွင်းတိရစ္ဆာန်တွေ အားလုံးကို မောင်းထုပြီး အကြောင်း ကြားလိုက်တယ်လေ။

နောက်နေ့မှာ ခြင်္သေ့က တိုင်းခန်းလှည့်လည် တယ်။

သူသွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ တောတွင်း တိရစ္ဆာန်တွေအားလုံးက မြေပြင်မှာ ဝပ်နေရတယ်။ သူ့နောက်မှာ မြေခွေးက ရိုရိုသေသေ လိုက်ပေးရတယ်။ ခြင်္သေ့က ပိုဘဝင်မြင့်လာတယ်။

အလွန်လှပတဲ့ ရေကန်ကြီး တစ်ကန်ရောက် တော့- ခြင်္သေ့က ကြာပန်းတွေ မြင်လိုက်ရတာနဲ့ တစ် ပြိုင်နက် အလွန်အံ့ဩသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် စိမ်းစိမ်း စိုစို ကြာရွက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ဖားတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရတဲ့ အခါမှာ ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။ ခြင်္သေ့က

“မင်းလို အကောင်သေးသေးလေးက ငါလို တောတစ်ခုလုံး အစိုးရတဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ် ကြွလာတာ ကို မလေးမစား ထိုင်နေရသလဲ။ ဘာကြောင့် အရို အသေ မပေးသလဲ”

ဆိုပြီးတော့ မေးလိုက်တယ်။

“အကောင်သေးပေမယ့် အထင်မသေးပါနဲ့။ သတ္တိရှိရင် ပညာချင်းပြိုင်မလား”

ဖားက ခြင်္သေ့ကို စိန်ခေါ်လိုက်တယ်။ ခြင်္သေ့က

“အေး .. ပြိုင်မယ်ကွာ။ ဘယ်လို ပြိုင်မလဲ”

ဟု ပြောလိုက်တယ်။ ဖားက -

“ပညာရှိ ဇီးကွက်ဆီကို သွားမယ်။ သူ့အဆုံး အဖြတ်အတိုင်း နာခံမယ်”

“ငါလည်း သဘောတူတယ်”

ခြင်္သေ့နှင့် ဖားတို့က ပညာရှိ ဇီးကွက်ဆီသွားပြီး တော့ မေးတယ်။ ပညာရှိ ဇီးကွက်က -

“မင်းတို့နှစ်ကောင် အော်နိုင်သမျှ အော်စမ်း။ အထိရောက်ဆုံး အော်နိုင်သူကို အနိုင်ပေးမယ်”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ခြင်္သေ့က သူ့ပထမဆုံး အော်မယ် ဆိုပြီးတော့ တစ်တောလုံးကြားအောင် ဟိန်း လိုက်တယ်။ ခြင်္သေ့ရဲ့အော်သံ ကြားလိုက်ရတာနဲ့ တစ် ပြိုင်နက် တစ်တောလုံးရှိ တိရစ္ဆာန်အကောင်ကြီးငယ် ဟူသမျှ ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားကြ တယ်။

“ကဲ .. တွေ့တယ် မဟုတ်လား။ ငါဘယ် လောက် စွမ်းတယ်ဆိုတာ သိပြီလား”

ခြင်္သေ့က မေးလိုက်တယ်။ ဖားကလည်း -

“ငါအော်တာ ဘယ်လောက်စွမ်းတယ်ဆိုတာ ကြည့်နေ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ခြင်္သေ့က ဖားကို အထင် သေးစွာ ပြုံးကြည့်နေတယ်။ ဖားက -

“အံ့အင်၊ အံ့အင်”

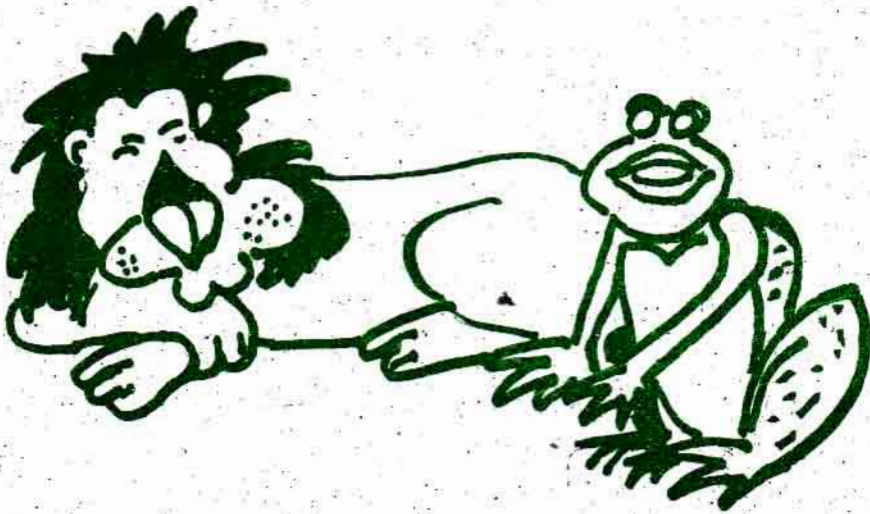
လို့ အော်လိုက်တယ်။ ဖားက အော်လိုက်တာ နဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အရပ်ရပ်မျက်နှာစလုံး မိုးတိမ်တွေ မည်းနက်လာပြီး မိုးတွေ သံသံမဲမဲ ရွာချလိုက်တယ်။

“မင်းက ဒီတစ်တောလုံးကိုပဲ အစိုးရတာကွ။ ငါက တာဝတိံသာက မိုးနတ်သားက ကြားပြီးတော့ မိုးရွာချအောင် လုပ်နိုင်တယ်ကွ”

လို့ ဖားက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာ ပြောလိုက် တယ်။ ဝိုင်းကြည့်နေကြတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ အားလုံး အလယ်မှာ ခြင်္သေ့လည်း အရှက်ကြီးစွာနဲ့ အဝေးသို့ ထွက်ပြေးသွားရှာသတဲ့ကွယ်။

ကိုကြွယ်

The Lion and The Frog

Once upon a time, a lion lived a cave in the forest. All the wild animals send a prey for him every day. So he was proud. He became a king in that forest. He became boring because he was ready to eat the preys. He wanted to go out.

"Hey...Fox! You must advertise to all animals by striking gong about I'll go around in the forest.

He went around the land after that day. All animals paid homage on the land along his way. The fox followed him respectfully. The lion became proud again.

When they arrived very big beautiful lake, he wondered as soon as he had seen lotus flowers. But he was angry when he saw a frog sitting on a leaf disrespectfully.

The lion asked, "Why do you disrespect me when I coming? You are a little frog. I am a king of all animals in this forest."

The frog retold, "Don't look me down although I am a little animal. Do you contest with me if you are brave?"

A lion answered, "Yes. How do you make a contest?"

A frog said, "We'll go to a wise owl. We'll obey his decision.

A lion replied, "I am agree." Then they went to ask to the wise owl.

A wise owl said, "Both you must shout until you can. I'll give a winner who can more shout."

A lion told to shout first. Then he roared to hear the whole forest. All big and small animals in the forest went away frightenly as soon as they had heard.

"Do you see? Have you know how I can do?" said the lion proudly.

A frog also said, "You'll see soon how I can shout."

A lion was smiling by looking down.

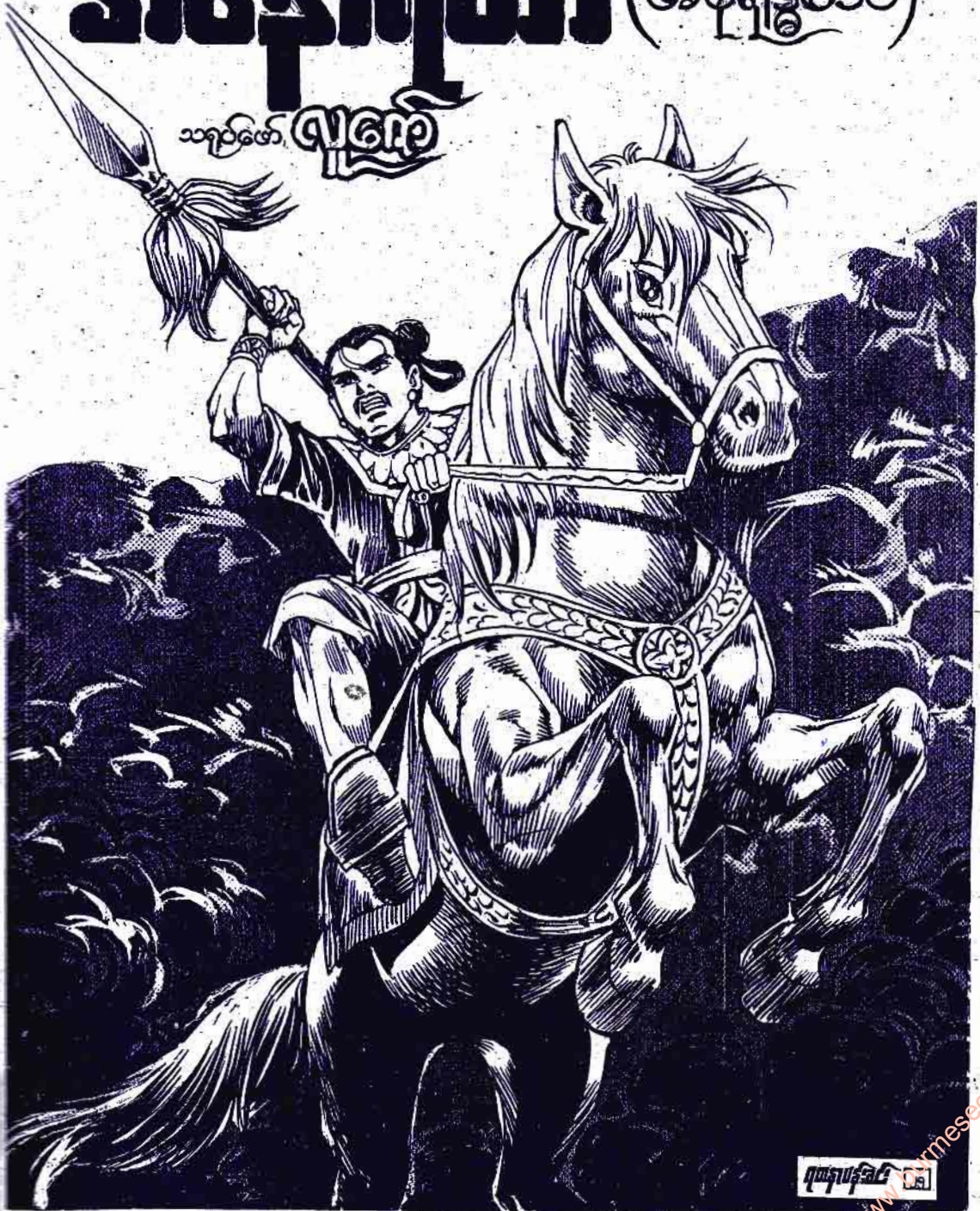
A frog shouted, "Onn in...Onn in" After shouting, all directions were being rained darkly and heavily.

"You are a king of in this forest only. I can do to rain to hear the spirit of rain." said a frog proudly. A lion went away shamefully among all animals looked him around

[Translated by AUNG (Yenathar)]

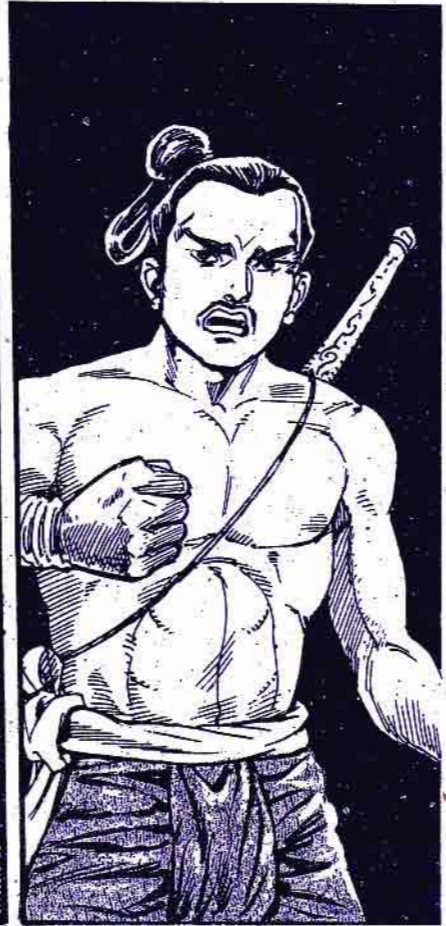
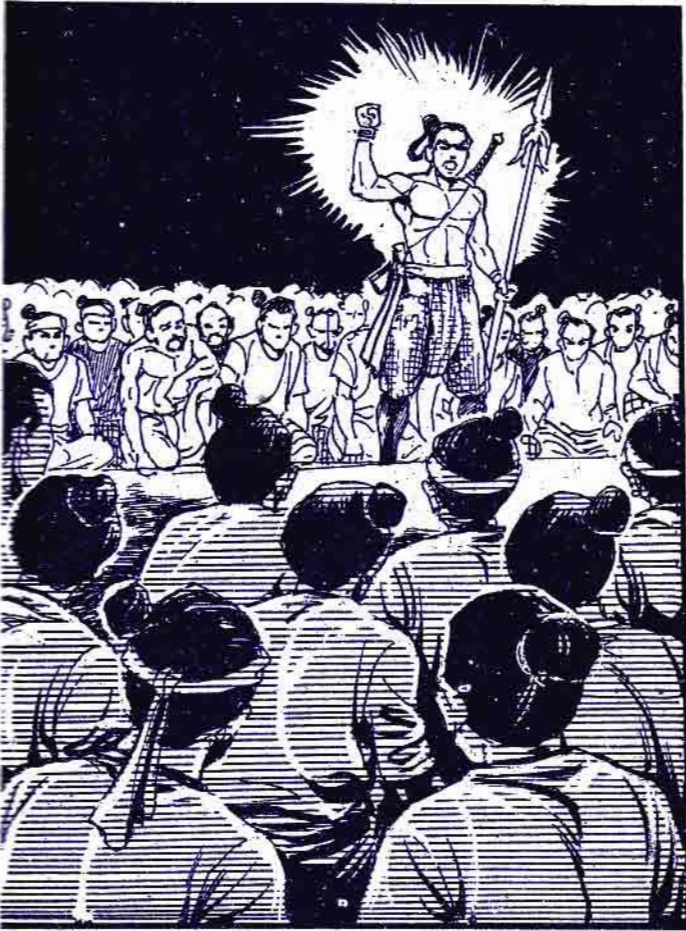
ဒါရီရယ် (အိန္ဒိယ)

သုတေသန

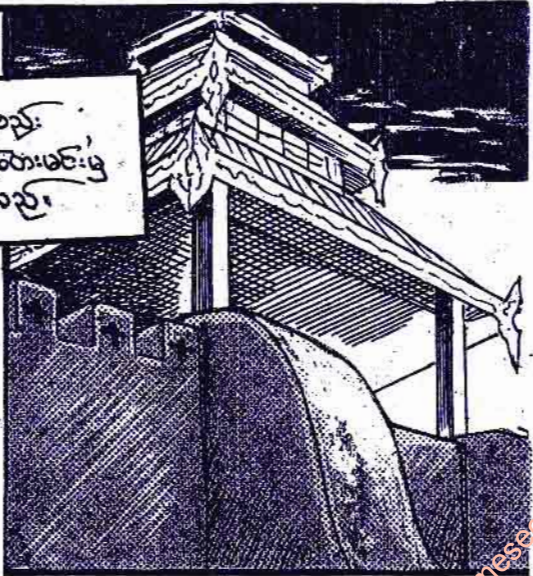

အနောက်တောင်ပိုင်းသို့ ခေမုန်းတော် နန်းကျဆင်းကြောင်းဖြင့်
ပေးတော်မူသော အကျိုးစီးပွားလုံးလုံးကို ဝမ်းသာစွာ ခံယူကြလျက်
ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ဖြီးစားကြလျက် ယခုကဲ့သို့ အရပ်သို့
သွားကာ လူထုလက်နက် စုဆောင်း၍ နေပေသည်။

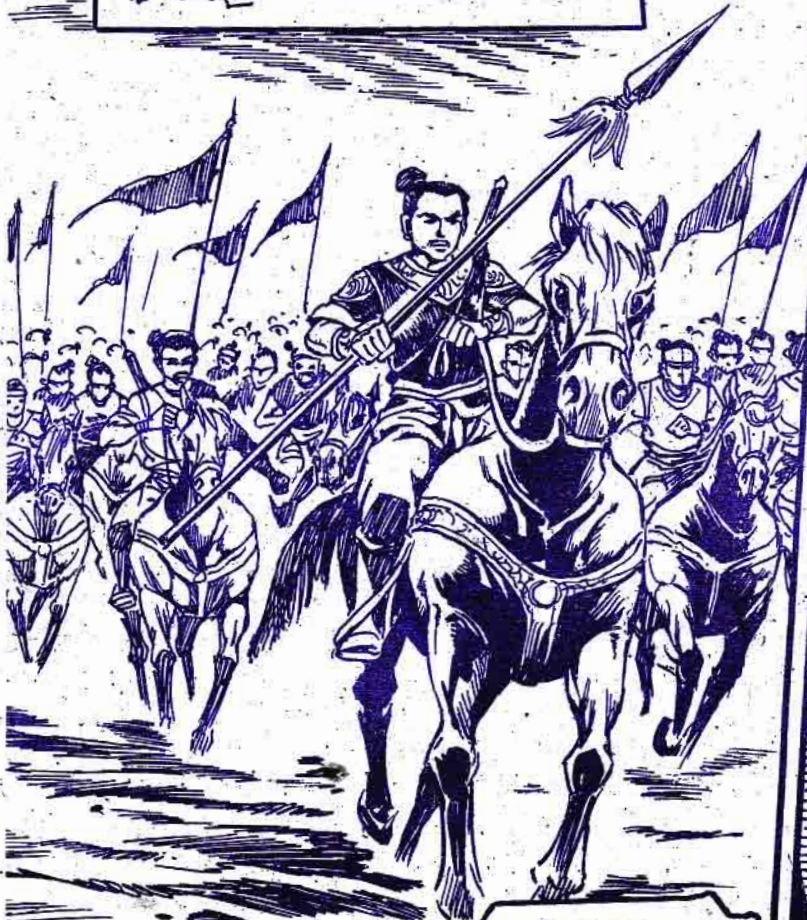

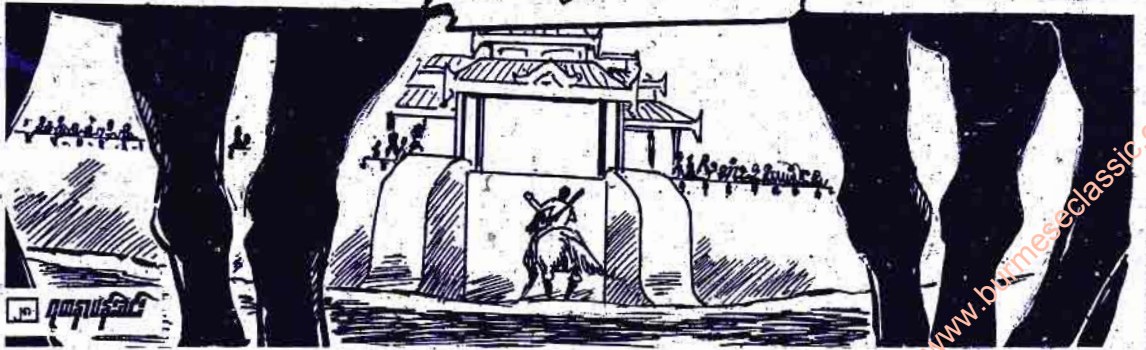
အောင်ရတာနဲ့ မယ်တော်ကိုလည်း
ဖော့ဒါ့ကွဲ နော်တော် စိုက္ကလေးမင်းမှ
ယုတ္တိ ဖိုဒုရား ခြောက်လောသည့်။

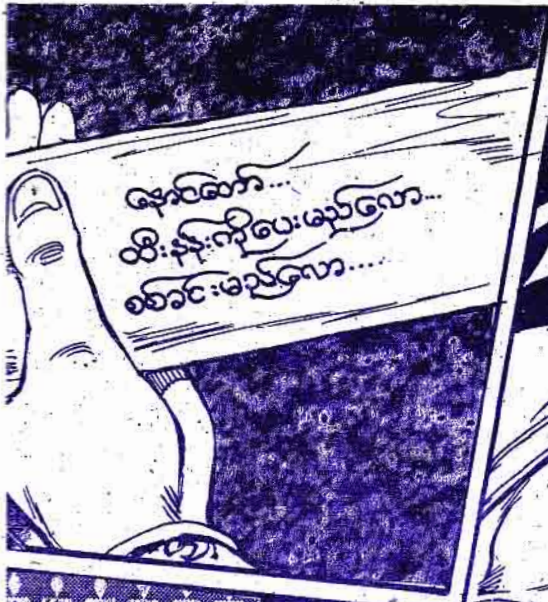

ဒါကတော့ ပြည်စွန့်တောင်တင်လာသောအခါ
ဒါတွေကလွှာမင်းလည်း ပုဂံပျံ့ချိတက်တော်
မူလေသန့်။

ပုဂံပျံ့ချိတော်
နောင်တော်စွန့်တော်မင်း
အမတ်တို့အား စာစစ်လေသန့်။

အောင်တော်...
ထီးနူးကိုပေးသော်လော...
စားဝင်းမည်လော.....

အောင်တော်ရဲ့ကလေးပေးဖူးလား...
ညီတော်က စေတနာစကားကို
ကြားပေးသော်...

ငါ့နဲ့ ယ်မပျောက်သေးသမျှ
ငါ့ကိုတိုက်မည်ဆိုတော်စကားကို
အဖတ် ဇာတ်ပါတို့ ဖြောင့်၍သာ
နေကြစေ..

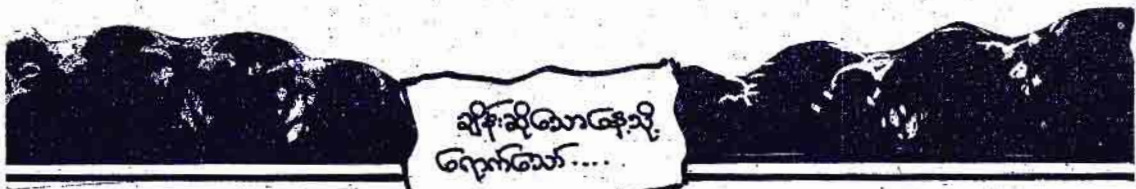

ငါ့နဲ့ ခြင်းတစ်ပိတ် ချင်း
တိုက်မည်...

စကားတော့ အပြာတော်ရဲ့
လျက်တော်ကားကို ကြားတော်
ရတော့ အာရုံရတော့လိမ့်...

ချိန်ချိန်တော့နေ့ချိန်
ရောက်တော့.....

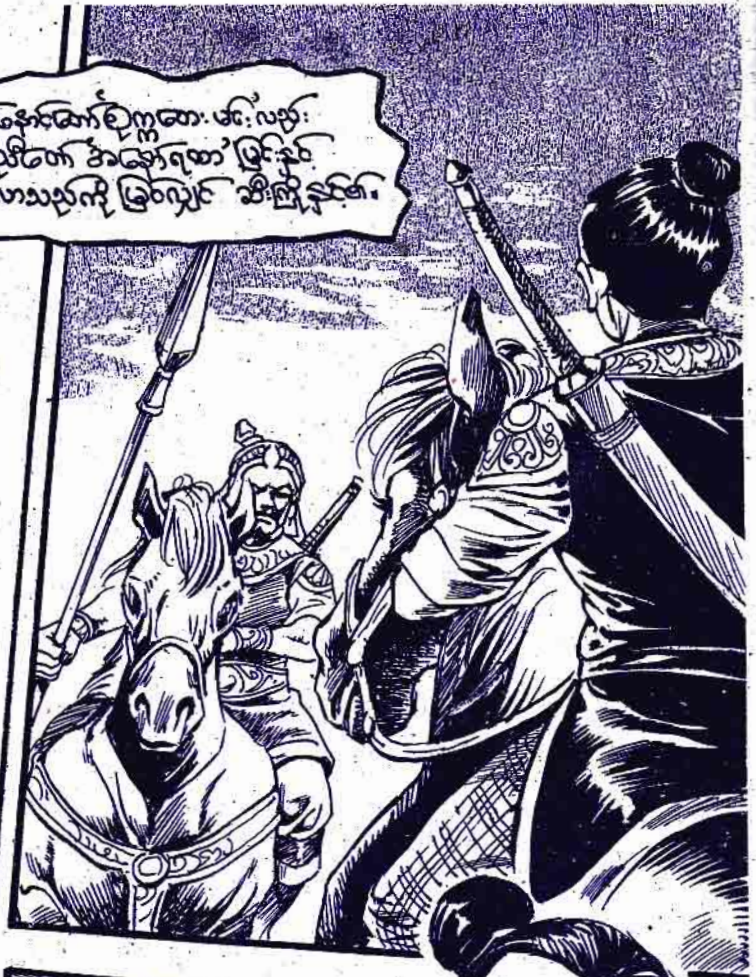

မြင်းကိုး၍၊ ခမည်းတော် မြှောက်ဖြူဖမ်း
ပေးထားသော အင်္ကျီအမည်နှင့် သိပ်ပင်ကို
ဆောင်၍ ငှက်ဖမ်း ရောင်းချသွားလေသည်။

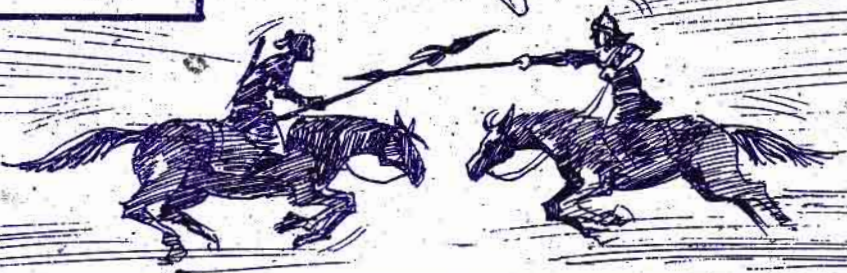
နောင်တော်ကြွလာ... မင်းလည်း
ညီတော် အောင်ရထား' မြင်းနင်း
လာသည်ကို ခြေလျှင် ဆီးမြို့နိုင်၏။

'အောင်ရထား'လည်း
အားနည်းသို့ကျောက်လျှင်..

နောင်တော်..
နောင်တော်က ကျွန်ုပ်တို့
ကြီးသူဖြစ်လာမယ်၊ ဒါကြောင့်
အကျင့်ထုံးတမ်း...

အာရောဂါမင်း၏အားကိုးကွယ်သော
နောင်တော်ပျက်ကောင်းမင်းလည်း
လွန်ပြင်ထိုးလေသည်..

အာရောဂါမင်းလည်း အဆိုးဆုံးလွှဲတော်ဖြင့်
သိကာတော်လေသဖြင့် ဖြင့်ခိုခေါင်းကို
ထိုးဖိုလေသည်.

နောင်တော် စုတုဝေ မီးယုတ်
 မိမိ၏ လှည့်ချက် အနောက်တက်
 မထိအောင်ရှောင် ထိတ်လန့်
 တုန်လှုပ် ကြောက်ရွံ့ ဖြစ်ပေသင့်။

က... နောင်တော်...
 နောင်တော်အားလှည့်
 ကုန် ဖြစ် သွားတစ်ခါ
 သူတော်အားလှည့်သာ
 ပြစ် ခံနိုင်အောင်
 ဒီပေငရေ...

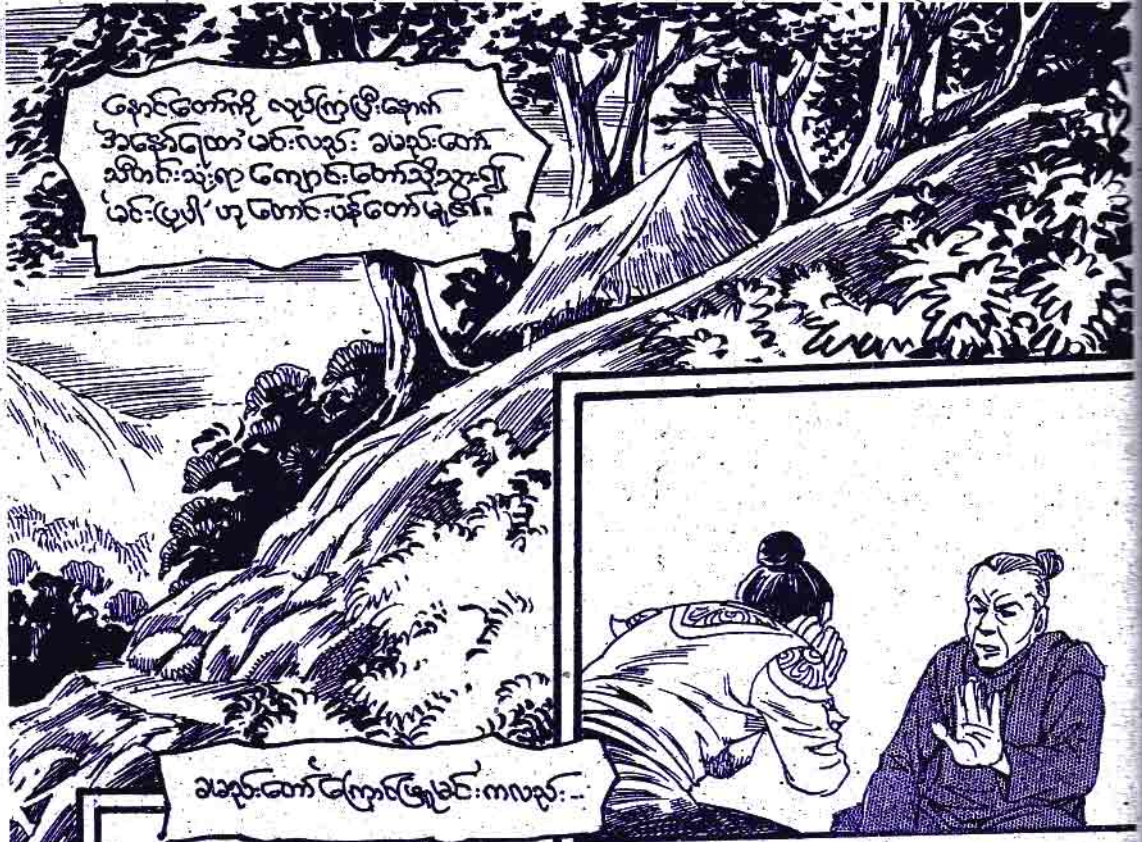
အာနော်ရထာမင်းလတ်
 'အင်္ဂါနန္ဒာ' လှည့်ဖြင့် ပြော၍
 ထိုး ပေးသင့်။

အနောက်တောင်ဘက် အရပ်ရပ်
လှည့်ပတ်ကာ အစွဲမှသည့်အနောက်သို့
ထုတ်ချင်းခတ်လေသည်။

စုံကလေးမင်းလည်း
မြင်းလှန်၍ မြင်းနှစ်အတွက်
ချိတ်၍ မြင်းနှစ်သို့ ပါသွားကာ
အနိစ္စရောက်လေသည်။

အောင်အင်္ဂါ ထိုအရပ်ကို
မြင်းကပါလာ ခေါ်တွင်
လေသည်။

နောင်တော်ကို လှုပ်ရှားပြီးနောက်
အဆောင့်တော် မင်းလည်း ခမည်းတော်
ဆီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတော်သို့ ဘွဲ့
မင်းဖြူ ဟု တောင်းပန်တော်မူ၏။

ခမည်းတော် ကြောင်ဖြူမင်းကလည်း...

ငါ့အဘက အရှယ်သည့်
ကြီးရှင်လေးဖြူ... ဒါကြောင့်
အတော်ပင် မင်းဖြူလေဟေ့။

ဟု... ဖိနပ်တော်မူလေသည်။

(အေဒီ ၁၀၄၄) သက္ကရာဇ် (၃၇၉) ခုနှစ်တွင်
အာဇာနည်တစ်ပါးသည် ပုဂံ ဝိနည်းကိုတစ်ကြိမ်
ရည်သန်စွာ 'ခံတော်မြင်စေသည်'

ပုဂံ၏ ပါဠိအမည်ကား 'အင်္ဂါမဒ္ဒနပူရ' < ဂန္ဓသူကို ခေါ်မြန်းသည်ဖြစ် >
ဟု အာဇီပိယံ ဂဿေး မင်းနေပြည်တွင် ဖူးကြီးသူကို ခံယူတော်
မူရသာသုကာ 'အာဇာနည်တစ်ပါး' < အေဒီ ၁၀၄၄ > ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအပြစ် သူ၏အသေရတာသည် မှန်ဖြစ်၍ အယုတ်ဒီ
အသစ်အကြီးများကို ဆေးကြော သတ်ဆင်ကာ ထွန်းကင်း
တောက်ပြောင်စေော မန္တလေးတိုင်းကို ပြန်စုစည်း

ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို စတင်
တည်ထောင်ခဲ့သော စစ်သူရဲကောင်း
မင်းတပ်ပါးပင်ဖြစ်ပါတော့ သတည်း။

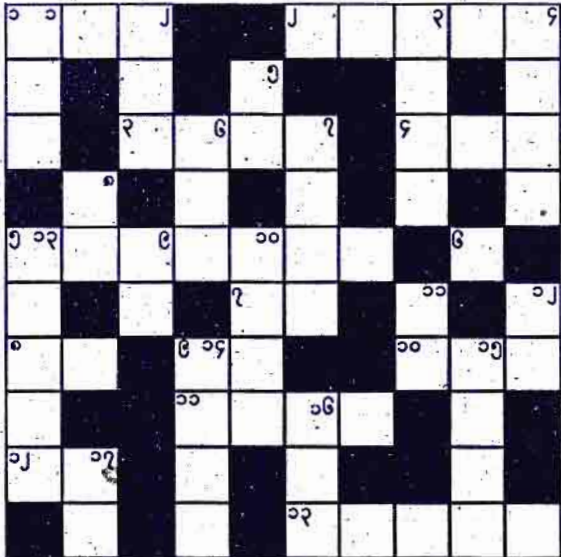
အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလား

ဦးဦးပဟေဠိ

ကလေးတို့ရေ...

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ အဖြေညှိဖို့ရာ အချိန်ကျရောက်လို့လာခဲ့ပါပကော။

အရင့်အရင်လတွေတုန်းက ဖြေဆိုကြည့်ကြတဲ့အခါ အဆင်ပြေမှုရှိကြပါရဲ့လား။ မေးခွန်းလေးတွေ ဖြေကြည့်ကြတဲ့အခါ အလျားလိုက်ဆက်စပ်မှုတွေ၊ ဒေါင်လိုက် ဆက်စပ်နေမှုတွေ တွေ့ကြပါလိမ့်မယ်။ ကျောင်းသင်ခန်းစာတစ်ခုတည်းသာမက ပြင်ပစာပေဗဟုသုတတွေကိုပါ လေ့လာသူအဖို့ အလွယ်တကူဖြေဆိုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကိုင်း... ကြိုးစားကြည့်ပါစို့။

အလျားလိုက်မေးခွန်း

- ၁။ လိပ်ကျောက်၏ အမြီးရင်း၌ပေါက်သော ဆေးဖက်ဝင်ဆူးအတက်အား မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၂။ လုပ်ငန်းတာဝန် ဆောင်ရွက်နိုင်မည့်သူကို လျှို့ဝှက်မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်တာဝန်ပေးသည့်ပွဲအား မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၃။ မတည်မငြိမ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေခြင်းအား မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၄။ တာဝန်တစ်ရပ်ရပ်အား လွှဲပြောင်းသည့်ပွဲကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၅။ ကိုယ့်ကောင်းကြောင်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်ချီးကျူးနေလျှင် မည်သို့ပြောဆိုတတ်ကြသနည်း။
- ၆။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ နာမည်တစ်လုံးနှင့်မြို့တစ်မြို့။
- ၇။ တောင်သူလယ်သမားတို့အား မည်သို့ခေါ်ကြသနည်း။
- ၈။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းမပြုမီ စေ့စပ်ပြောဆိုခြင်း။
- ၉။ မင်း၊ မိဖုရားတို့၏ အခြွေအရံပိန်းကလေး။

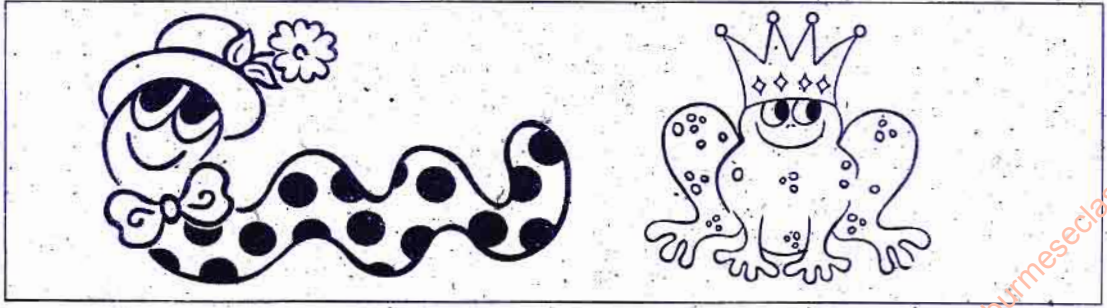
- ၁၀။ ကောက်ညှင်းဆန်ကို ဆီ၊ မြေပဲ၊ နှမ်း၊ အုန်း သီး စသည်တို့နှင့် ရောထိုးထားသည့် စားသောက်ဖွယ်။
- ၁၁။ လုံးဝလွဲချော်ခြင်းမရှိသည့်သဘော။
- ၁၂။ ရဟန်းတို့ဝတ်ဆင်သော အပေါ်သင်္ကန်း ကေသီကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၁၃။ မြင်းမိုရ်တောင်ကို ရစ်ခွေနေသော တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်တို့အကြား တည်ရှိသည့် သမုဒ္ဒရာခုနစ်ခုကို မည်သို့ ခေါ်ဝေါ်သနည်း။

ဒေါင်လိုက်ပေးခွန်း

- ၁။ အသွင်ပြောင်းကျော့ကတ်တစ်မျိုးကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၂။ လူ၏ကျောရိုးအောက်ဆုံးရှိ အရိုးကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၃။ တင်ပါးတစ်ဖက်ဖြင့် ဘေးတိုက်ထိုင်ခြင်းကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၄။ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ရသည့်ပွဲကို မည်သို့ပြောဆိုကြသနည်း။
- ၅။ ပျဉ်းတွဲတွဲမနေဘဲ အလွယ်တကူဝါး၍ရသော အနေအထား။
- ၆။ တိုးတိုးတိတ်တိတ် တိုင်ပင်ရသည့် အပေါင်းအဖော်။
- ၇။ အမှုအခင်းကို သမာသမတ်ကျစွာဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ရသူ။
- ၈။ စာစီစာကုံးရေးသားရာ၌ ပါဝင်ရသည့် အင်္ဂါရပ်တစ်ခု။
- ၉။ ရှင်သာမဏေကို မည်သို့ခေါ်ကြသနည်း။
- ၁၀။ ဦးဦးဖျားဖျား ဆင်ခြင်မှုကင်းလျက် လက်လွတ်စပယ်ပြောဆိုခြင်း။
- ၁၁။ ဇာတ်ပွဲတွင် မင်းသားမင်းသမီးတို့ တောစခန်းမှ ခရီးဆက်သည့်အခါ သီဆိုသော တောဘွဲ့တောင်ဘွဲ့ နှစ်ပါးသွား ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၁၂။ အလွန်လေးနက်ခြင်းကို မည်သို့ဆိုကြသ နည်း။
- ၁၃။ သူတစ်ပါးကိစ္စမဟုတ်။ မိမိကိစ္စ မိမိအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့ဆိုကြသနည်း။
- ၁၄။ ဘုရင့်မိဖုရားတို့၏ အခြေအရံမိန်းမများ။
- ၁၅။ အထူးတလည် မဖြစ်မနေအားထုတ်ခြင်း။
- ၁၆။ ရဟန်းတို့၏ အပေါ်ရိုသင်္ကန်းကို မည်သို့ခေါ် ကြသနည်း။
- ၁၇။ ဘူတာရုံကို စီမံအုပ်ချုပ်ရသောသူကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။

ဦးဦးပဟေဠိ

[အဖြေမှန်များကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။]

ဆင်နှာမောင်းဒါဝ မိကျောင်းက

အောင်စည်ချမ်းသာ

ဟိုရှေးတုန်းက ဆင်မှာ နှာမောင်းမရှိဘူးကွယ့်။ နှာခေါင်းတိုလေးတစ်ခုသာ ပါတယ်။ အဲဒီနှာမောင်းတိုကလေးဟာ ဝက်အူချောင်းတစ်ချောင်းလောက်တောင် မကြီးဘူး။ ရယ်စရာလိုဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီနှာခေါင်းကို ဘယ်၊ ညာ၊ ထက်အောက် လှုပ်ရှားလို့ရတယ်။ ကလေးစိတ်ရှိနေတဲ့ ဆင်ကလေးတစ်ကောင်ဟာ အရွယ်သာငယ်တယ်။ သူ့မှာ သိချင်တာတွေ မေးချင်တာတွေက အများကြီးတဲ့။

“အဒေါ်ငှက်ကုလားအုတ်ရယ် .. အဒေါ်အမြီးက အမွေးဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တိုနန့်နန့် ဖြစ်တာလဲဟင်”

“ဦးကြီးသစ်ကုလားအုတ် ကိုယ်ပေါ်မှာ အစက်အပြောက်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲဟင်”

“ဒေါ်ကြီးရေမြင်းရေ .. ဘာဖြစ်လို့ မျက်လုံးတွေ မျက်လုံးတွေ နီရဲနေတာလဲ”

“အမွေးထူကြီးနဲ့ ဦးလေးဘာဘွန်းပျောက်ကြီးကရော ဖရဲသီးကို ဘာလိုကြိုက်တာလဲ”

“ထွက်သွားစမ်း ကောင်လေး။ ပေါက်တတ်ကရတွေ လာမမေးနဲ့”

ဦးလေးတွေ၊ အဒေါ်တွေက နားငြီးလွန်းလို့ အမေးအမြန်းထူတဲ့ ဆင်ပေါက်လေးကို ငေါက်ငမ်းမောင်းထုတ်ကြတယ်။

ဆင်ပေါက်လေးကတော့ သိချင်စိတ်တွေ ပြည့်နေတုန်းပါပဲ။ အဖြေရတာတောင် သူ့စိတ်က အားမရချင်ဘူး။

တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ဟာ တစ်ခါမျှ မမေးဖူးတဲ့ မေးခွန်းကို မေးတယ်။

“မိကျောင်းက ညစာ ဘာစားသလဲ”
အမေးခံရသူတွေက စိတ်လှုပ်ရှားစွာတုံ့ပြန်တယ်။

“ရှူး .. တိတ်စမ်း”

“ဟာ .. ကျွန်တော်သိချင်လို့ပါ။ သိရမှ ကျေနပ်မှာ”

“တော် .. မမေးနဲ့တော့”

ဦးလေးတွေ၊ အဒေါ်တွေ အကောင်မျိုးစုံက သူ့ကို ဟန့်တားတယ်။ ဗျိုင်းနဲ့တူတဲ့ ‘ကိုလို ကိုလို’ ငှက်နဲ့တွေ့မှ သူသိချင်တာ ပြောတယ်။

“အစိမ်းရောင်ထနေတဲ့ ‘လင်ပိုပို’ မြစ်ကို သွား။ အဲဒီမှာ မင်းလိုချင်တဲ့ အဖြေရမယ်”

ဒါနဲ့ ဆင်ပေါက်လေးဟာ နီရဲနေတဲ့ ငှက်ပျောသီး၊ ခရမ်းရောင်ကြံချောင်း၊ အရည်ရွှမ်းတဲ့ ဖရဲသီး ဘစိတ် ယူပြီး ထွက်ခဲ့တယ်။ ‘လင်ပိုပို’ မြစ်ကမ်းရောက်တဲ့အထိ လျှောက်ခဲ့တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မိကျောင်းကို လိုက်ရှာတယ်။ မိကျောင်းဆိုတာ ဘယ်လိုကြီးမှန်း သူမသိဘူး။ သစ်တုံးတစ်တုံးတွေတော့ သူ့ကို မျက်စိမှိတ်ပြတယ်။ တကယ်တော့ သူထင်တဲ့ သစ်တုံးက မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်နေတယ်။

“တစ်ဆိတ်ခင်ဗျာ။ ဒီနားမှာ မိကျောင်းရှိသလားဗျာ”

မိကျောင်းက ကျန်မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြပြီး ရွံ့ထဲက သူ့အမြီးကို မြှောက်ပြရင်း သူ့ကိုခေါ်တယ်။

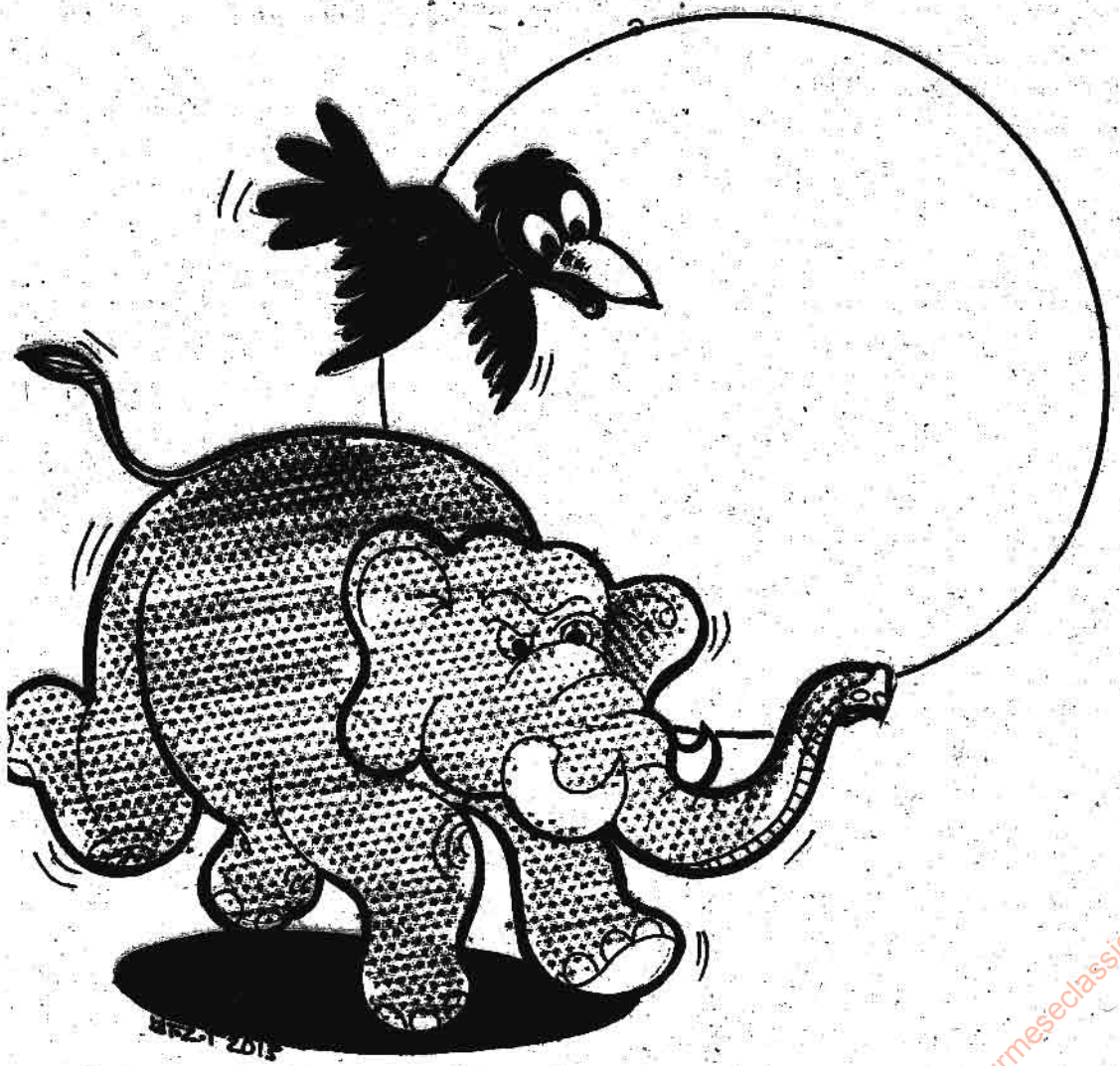
“ဟေ့ .. ချာတိတ်လေး။ အနားတိုးလာကွာ။ မိကျောင်းဆိုတာ ငါပဲဟေ့”

“အိုး ..”

အသက်ရှူဖို့တောင် မေ့ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစွာ မိကျောင်းနားကို တိုးသွားတယ်။

“ညစာ ဘာစားသလဲ မိကျောင်းကြီး”

“ငါ့နားတိုးခဲ့။ မင်းကို တိုးတိုးပြောပြမယ်”
ဆင်ကလေးက သူ့ခေါင်းကို မိကျောင်းပါးစပ်

၈၇၂၇-၂၀၁၅

ပေါက်နားအထိ တိုးကာ တီးတိုးစကား နားထောင်
တယ်။ မြန်းခနဲ မိကျောင်းက ဆင်ကလေးခေါင်းကို
သူပါးစပ်နဲ့ လှမ်းဟပ်တယ်။

ဆင်ကလေးရဲ့ နှာခေါင်းလေးကို မိကျောင်းက
ကိုက်ဖမ်းမိတယ်။

“ဒီနေ့တော့ မင်းက ငါ့ညစာပေါ့ကွာ”

“လွတ်ပါဗျ။ ခင်ဗျားက ကြောက်စရာကောင်
ကြီး”

ဆင်ကလေးက ဖင်ချထိုင်ပြီး မိကျောင်းပါးစပ်
ထဲက သူ့နှာခေါင်းကို အားကုန်ပြန်ဆွဲယူတယ်။ အဲဒီလို
လည်းဆွဲရော သူ့နှာခေါင်းကြီး ရှည်ထွက်လာတယ်။

မိကျောင်းက ရေထဲကနေ ဆင်လေးရဲ့ နှာခေါင်း
ကို မလွှတ်တမ်း ပါးစပ်နဲ့ကိုက်ရင်း သူ့အမြီးကြီးကို
ရေထဲ ဗွက်ထဲ ဝှေ့ယမ်းပြီး ဆင်လေးနှာခေါင်းကို ရဖို့
ကြိုးစားတယ်။ ရှိသမျှ အားကုန်ထုတ်ဆွဲတယ်။

ဆင်လေးနှာခေါင်းက ရှန်းရင်းကန်ရင်းမှာ
မတရားရှည်ထွက်လာတယ်။

သူဟာ အရေးထဲ ရှံ့ဗွက်ထဲ ခြွေချော်ကျပြီး
လဲတယ်။

“ဒုက္ခပဲ။ ရှပ်ယျက်ဆင်းယျက် ဖြစ်ပါပြီဗျာ”

နောက်ဆုံးတွင် မိကျောင်းကြီးက သူ့ကို အရှုံး
ပေးပြီး မြစ်ထဲ ဆင်းပြေးတယ်။ သူ့သွားလေရာ မြစ်
တစ်ကြောမှာ ရေတွေ ပလုံထကာ ဖွက်ဖွက်အသံကြား
ရတယ်။

ဆင်လေးလည်း ရှံ့ထဲ ‘ဗွက်ခနဲ’မြည်ပြီး နောက်
ပြန် ဖင်ထိုင်လဲကျတယ်။ ရှေ့မှာ သူ့နှာခေါင်းကြီးက
တုံ့လောင်းကျနေတယ်။

“အိုး .. ကျွတ် .. ကျွတ်၊ နာလိုက်တာ”

ဆင်လေးက ရှံ့မဲ့ပြီး ညည်းတယ်။ ရောင်ကိုင်း
နေတဲ့ သူ့နှာမောင်းကို ငှက်ပျောဖက်နဲ့ ရစ်ပတ်ထုပ်ပြီး
အရောင်ကျအောင် စောင့်တယ်။ သုံးရက်ကြာတော့
နာတာပျောက်ပေမယ့် နှာမောင်းက ပြန်မယ်တော့ဘူး။

သုံးရက်မြောက်နေမှာ ဆင်လေးပခုံးပေါ်လာနား
တဲ့ ယင်တစ်ကောင်က သူ့ကိုကိုက်လို့ ယားတယ်။ ဘာ
လုပ်ရမှန်းမသိခင် သူ့နှာခေါင်းကိုမီးပြီး ယင်ကို အဝေး
ရောက်အောင် မောင်းထုတ်တယ်။

“နဂိုနှာခေါင်းသာဆိုရင် ငါဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ”

ဆင်လေးတွေ့မိတယ်။

နောက် သူ့နှာခေါင်းကို ဆန့်ထုတ်ပြီး မြက်တစ်
ထုံးကို မ,ယူကာ ပါးစပ်ထဲ သွင်းလိုက်တယ်။ အာခေါင်
ထဲ ပူခနဲဖြစ်သွားလို့ လင်ပိုပိုမြစ်ကမ်းက ရှံ့တစ်တုံး
မ,ယူပြီး သူ့ခေါင်းအပေါ် အမှတ်တမဲ့တင်ကာ တစ်ခေါင်း
လုံး ရှံ့ရှံ့စိုအောင် သုတ်လိုက်တယ်။ နောက်ဘက်
ရောက်အောင် ရှံ့တွေ့လိမ်းလိုက်မှ အေးသလိုဖြစ်သွား
တယ်။

ဆင်လေးဟာ သူ့နှာမောင်းအသစ်ကို သဘော
ကျသွားတယ်။ နှာခေါင်းသစ်ကို ကြားဖို့ အိမ်ကိုပြန်ခဲ့
တယ်။

“နင်က ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

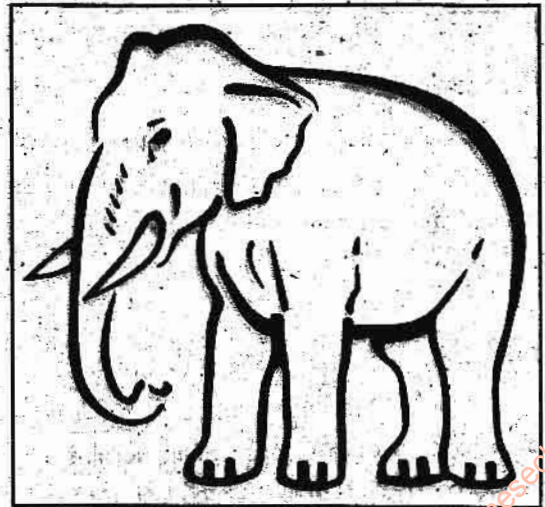
မိသားစုက ဝိုင်းမေးကြတယ်။

“လင်ပိုပိုဖြစ်နေ မိကျောင်းတစ်ကောင်ထံမှ
နှာခေါင်းသစ်ရလာလို့ဗျ။ ညစာ ဘာစားသလဲလို့ သွား
မေးတော့ သူက ပဟာဒီနှာခေါင်းသစ်ကို ပေးလိုက်တာ”

ဆင်လေးစကားကြားတော့ နှာခေါင်းသစ်လို့ချင်
ကြတဲ့ ဆင်တွေဟာ တန်းစီပြီး မိကျောင်းဆီသွားကြ
တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဆင်တွေမှာ ဆင်နှာမောင်းတွေ တွေ့ရ
သတဲ့ကွယ်။

[Susanna-Davidson and Kadie Daynes
တို့၏ ဒီန်းယတ်ရိုးရာပုံပြင် The elephant's Nose.]

အောင်စည်ချမ်းသာ

ရှေးဟောင်းတရုတ်ပြည်

■ မောင်ခေတ်ထွန်း

ရှေးခေတ်တရုတ်လူမျိုးများသည် အုတ်ဂူများ တည်ဆောက်ကြပါသလား

တရုတ်လူမျိုးများသည် ရှေးခေတ်အီဂျစ်လူမျိုးများကဲ့သို့ပင် သေပြီး တမလွန်ဘဝကို ယုံကြည်ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သေလွန်သည့်အခါ လူသေအလောင်းကို အုတ်ဂူထဲထည့်၍ မြှုပ်နှံကြလေသည်။ ရှေးအကျဆုံးဂူမှာ မြေကြီးပေါ်တွင် ပြုလုပ်ထားသည့် ကြီးမားသော ဂူသဏ္ဍာန်မြေပုံကြီးဖြစ်သည်။

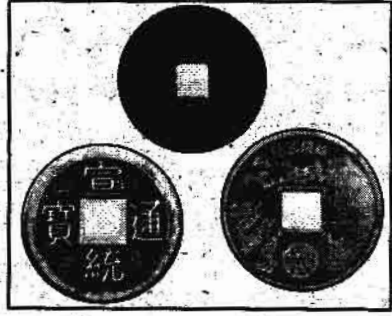
ရှေးခေတ်တရုတ်လူမျိုးများသည် မည်သည့်ဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြသနည်း

ရှေးခေတ်တရုတ်လူမျိုးများ၏ လူနေမှုဘဝတွင် ဗုဒ္ဓဝါဒ Buddhism၊ တာအိုဝါဒ Taoism နှင့် ကွန်ဖြူရှပ်ဝါဒ Confucianism သုံးခုကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

တရုတ်ဒင်္ဂါးများမှာ မည်သည့်အရာနှင့် တူသနည်း

ရှေးဟောင်းဒင်္ဂါးပြားများသည် ဒင်္ဂါးပြား၏ အလယ်တွင် အပေါက်ပါသည့် ဒင်္ဂါးပြားများဖြစ်ကာ ခိုးယူမှုမှ ကာကွယ်ရန် ဒင်္ဂါးပြားများကို ကြိုးဖြင့်သိထား

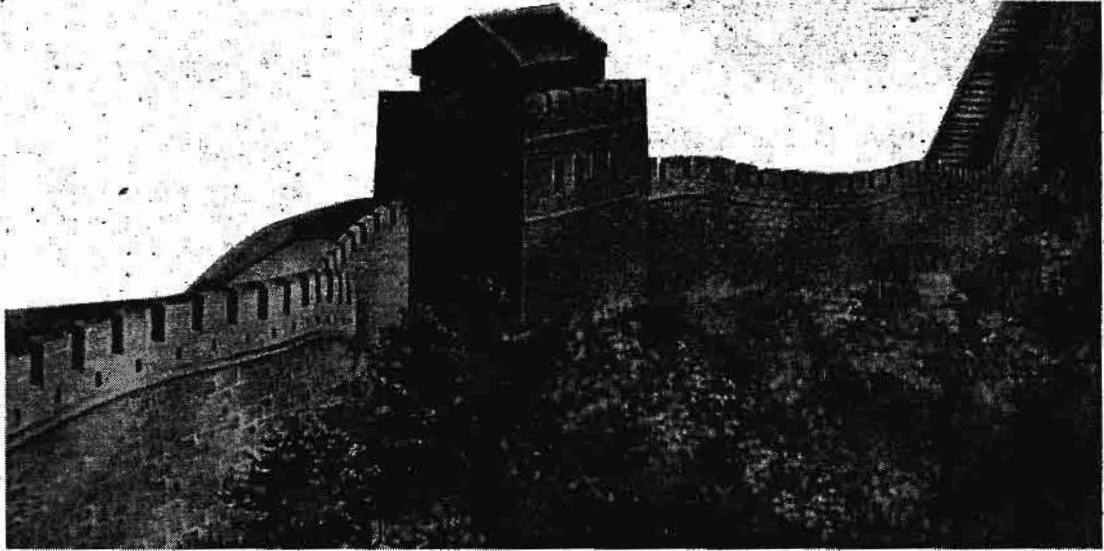
ကွန်ဖြူရှပ်

ကြသည်။ ရှေးခေတ်က ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ဘဏ်များ မရှိချေ။

လူတည်ဆောက်သည့် ကမ္ဘာ့အရှည်ဆုံးအဆောက်အဦ ကြီးမှာ မည်သည့်နေရာတွင် ရှိသနည်း

ကမ္ဘာ့အရှည်လျားဆုံး လူပြုလုပ်သည့် 'မဟာတံတိုင်း' The Great Wall သည် တရုတ်ပြည်၌ တည်ရှိ လေသည်။ တံတိုင်းကြီးသည် မိုင်ပေါင်း ၄၀၀၀ ကျော် ရှည်လျား၍ အဆိုပါ မဟာတံတိုင်းကြီးကို လူပေါင်း သုံးသိန်းကျော်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော် တည်ဆောက်ခဲ့ရလေသည်။

ရှေးဟောင်းတရုတ် လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် အဘယ် ကြောင့် ထူးခြားနေရသနည်း

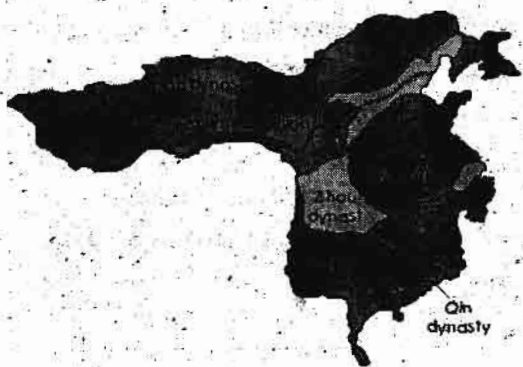
ရှေးဟောင်းတရုတ်လူမျိုးများသည် ရှေးအကျ ဆုံး ယဉ်ကျေးသော လူ့အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ တရုတ် ပြည်သည် နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာကပင် စည်ပင်ထွန်း ကားခဲ့ကာ ကျိယာ၊ ချောင်း၊ ဇူ ဆူနှင့် တန် စသော မင်းဆက်ပေါင်းများစွာ အုပ်ချုပ်ခဲ့လေသည်။ ချင်မင်း ဆက်ပြီးနောက် တရုတ်ပြည်ဟူ၍ မှည့်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

ရှေးဟောင်းတရုတ်လူမျိုးများသည် မည်သည့်ပစ္စည်း များကို တီထွင်ခဲ့သနည်း

ရှေးဟောင်းတရုတ်လူမျိုးများသည် ပုံနှိပ်အတတ် ပညာ၊ ဝါးထည်၊ မြေငလျင်ပညာ၊ ဝါးခြစ်ဆံပြုလုပ်နည်း၊ ခြောက်အိုး၊ လက်ရေးအလှရေးနည်းပညာ၊ သံလိုက် အိမ်မြှောင်၊ ခေါက်ဆွဲပြုလုပ်နည်း၊ အိုက်စကရင် ပြု လုပ်နည်းတို့ကို တီထွင်ခဲ့သည်။

ရှေးဟောင်းတရုတ်လူမျိုးများသည် သေသူ၏ ရုပ် အလောင်းကို မပုပ်မသိုးအောင် မည်သို့ပြုလုပ်သနည်း

ရှေးခေတ် တရုတ်လူမျိုးများသည် သေသူကို မပုပ်မသိုးအောင် ဆေးရည်စိမ်ကာ ကျောက်စိမ်းဝတ် စုံကို ဝတ်ပေးကာ ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ကြသည်။ သူတို့က ကျောက်စိမ်းတွင် ထူးခြားသည့် စွမ်းအားများရှိကာ ကျောက်စိမ်းက ရုပ်အလောင်းပျက်စီးခြင်းမှ ကာကွယ် ပေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ရှေးခေတ် တရုတ်လူမျိုးများသည် အဘယ်ကြောင့် ကြာပီနပ်ကို စီးကြသနည်း

ရှေးခေတ်တရုတ်အမျိုးသမီးများသည် ခြေသေးပါက လှပသည်ဟု ထင်မှတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ခြေထောက်ကို သေးအောင်စည်းနှောင်သည့် မကောင်းသည့်အလေ့အထသည် ခေတ်စားလာခဲ့သည်။ မိန်းကလေးများသည် ကြာပီနပ်ကိုစီး၍ ခြေထောက်ကို သေးလာအောင် တင်းကျပ်စွာ စည်းနှောင်ထားကြသည်။ ထိုသို့ဖြင့် သူတို့၏ ခြေထောက်သည် တဖြည်းဖြည်း သေးလာကြသည်။ ခြေထောက်ကို သေးအောင် စည်းနှောင်သည့်အလေ့အထသည် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀

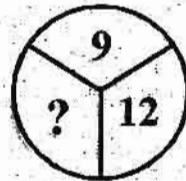
တိုင်အောင် ကြာရှည်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အဆိုပါ မကောင်းသည့်အလေ့အထကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ခဲ့သည်။

[I know About စာအုပ်မှ Ancient China.]

မောင်ခေတ်ထွန်း

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြုပြင်ပွဲ [၃]

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသော ကိန်းကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေတန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

ခြားနားခြင်းနေ့ရက်

■ မင်းတည်တံ့

မိနဲ့ ကျွန်မ ဆဋ္ဌမတန်းစာမေးွဲကို ပထမအဆင့် နဲ့ အောင်မြင်တဲ့နေ့ပါ။ ကျွန်မရဲ့အောင်မြင်မှုကို မေမေက အရမ်းအားကျရုတ်ယူစွာနဲ့ ပျော်ရွှင်နေပါတယ်။ ကျွန်မ လည်း မေမေရဲ့ပျော်ရွှင်မှုနဲ့အတူ အပျော်တွေကူးစက်သွား ပီပါတယ်။ ဒီစာမေးပွဲမှာ အတော်ဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ တာ ဆရာတွေရဲ့ ကျေးဇူးပါသလို မေမေရဲ့ကျေးဇူးတွေ လည်း အများကြီးပါတယ်လေ။ မေမေဟာ မအားလပ်တဲ့ ကြားထဲက ကျွန်မကို ကျောင်းပို့ကျောင်းကြိုလုပ်ပေးပါ တယ်။ မေမေရဲ့ ဝင်ငွေမရှိမပိုလေးနဲ့ ကျွန်မကို ငွေကြေး အကုန်အကျခံပြီး တူရှင်ဆိုတာကို အများနဲ့တန်းတူရ အောင် ထားပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့တင် မပြီးသေးပါဘူး။ မေမေဟာ သူ့လို ဈေးသည်ဘဝကို မရောက်စေချင်တဲ့ အတွက် ပညာတတ်ဖြစ်အောင်ကြိုးစားဖို့ တွန်းအားတွေ ပေးခဲ့ပါတယ်။ လူ့ဘဝကြီးမှာ ပညာမတတ်ရင် မျက်နှာ ဝယ်ရပြီး သူများခိုင်းတာ လုပ်ရတတ်တဲ့ အကြောင်းအရာ

တွေနဲ့ ချိန်စက်ပြီး အမြဲပြောပြတတ်ပါတယ်။
 “သမီးရယ် မေမေဝမ်းသာလိုက်တာ။ မေမေသမီး ကို ဘယ်လိုဂုဏ်ပြုရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။”
 မေမေရဲ့မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်ဥတွေပိုင်းပြီး ငို တော့မလိုပြောလာတဲ့စကားတွေက ကျွန်မရဲ့ အဆင့်(၁) ရှုမှုကို ဂုဏ်ပြုတဲ့လက်ဆောင်ပါလားလို့ ကျွန်မခံစားမိနေ တဲ့အချိန်မှာ မေမေရဲ့စကားသံများက ကျွန်မရဲ့နှုတ်အတွင်း ကို ဖြည်းဖြည်းစွာ ဝင်ရောက်လာပါတယ်။
 “သမီး... မေမေလေ သမီးလိုချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ဖုန်းလေးကို ဝယ်ပေးမယ်သိလား။ ငိုသမီးသူငယ်ချင်းတွေ ဖုန်းလေးတကိုင့်ကိုင့် လုပ်နေတာကိုမြင်ပြီး သမီးလိုချင် နေတဲ့ဖုန်းလေးကို မေမေဝယ်ပေးမယ်နော်။ ငိုသမီးလေး ဝမ်းသာတော့နော်။ မေမေမှာ စုထားတဲ့ပိုက်ဆံလေးတွေရှိ တယ်။ အဲဒါနဲ့ ဝယ်ပေးပါမယ်။ သမီးက မေမေလိုချင်တဲ့ ပျော်ရွှင်ခြင်းနေ့ရက်လေးကိုပေးမှတော့ သမီးလိုတဲ့ ဖုန်း

လေးကို မေမေကပေးရတော့မှာပေါ့”

မေမေ ကျွန်မကို ဒီလိုပြောလိုက်တော့ ကျွန်မရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာမိသလို ဝမ်းနည်းမိသလို ဖြစ်ရပါတယ်။ ကျွန်မလိုချင်တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ ဖုန်းလေးကိုရတော့မယ်ဆိုတော့ အပျော်ကြီး ပျော်သွားမိတော့တာပါပဲ။

တစ်နေ့ မေမေရှေးရောင်းပြီး ပြန်လာတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မလက်ထဲကို ဖုန်းလှလှလေးတစ်လုံး ထည့်ပေးလာပါတယ်။

“ရှေး... သမီးလိုချင်တဲ့ဖုန်းကလေး”

ဒီလိုပြောပြီး မေမေဟာ ကျွန်မကို ပြုံးကာကြည့်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ အံ့ဩတာနဲ့အတူ မေမေရဲ့မေတ္တာနဲ့စေတနာတွေကို နာလည်လိုက်ပါတော့တယ်။

ဖုန်းလေးက ကျွန်မလက်ထဲကို ရောက်ချိန်မှစလိုပါပဲ။ ကျွန်မဟာ ဖုန်းလေးနဲ့သာ အလုပ်ရှုပ်လို့နေပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့အားလပ်ချိန် အားလုံးကိုလည်း ဖုန်းလေးကသာ အပိုင်သိမ်းထားလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မသူငယ်ချင်းဖုန်းတွေထဲက ဂိမ်းအသစ်တွေကူးပြီးဆော့လို့လည်းမဝ။ ဂိမ်းကလည်း တစ်ဆင့်နိုင်ရင် နောက်တစ်ဆင့်တက်ရမယ်ဆိုတဲ့ စွဲဆောင်မှုတွေနဲ့ပဲ ဆက်ကာဆက်ကာ ဆော့နေမိခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ အခု ကမ္ဘာကြီးကို ရွာဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပေးလိုက်တဲ့ အင်တာနက်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်မကောင်းကောင်းသုံးတတ်နေပြီဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ဒီဖုန်းလေးက ကျွန်မရဲ့အားလပ်ချိန် စာကျက်ချိန်တွေကို ယူသွားရုံမက ကျွန်မရဲ့အိမ်ချိန် တချို့တစ်ဝက်ကိုပါ ခိုးယူနေတတ်ပါတော့တယ်။

တိုးတက်နေတဲ့ခေတ်ကြီးမှာ အဆင့်မြင့် အီလက်ထရောနစ်ဆိုတဲ့ ဖုန်းလေးနဲ့ နည်းပညာတွေထဲမှာ ကျွန်မပျော်ပါလို့နေခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့ မေမေ အိမ်ပြန်လာတဲ့အချိန် ကျွန်မဖုန်းလေးနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတဲ့အချိန် ကြုံသွားပါတယ်။ မေမေက ကျွန်မကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

“သမီး အဲဒီဖုန်းတစ်လုံးနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်ဟုတ်လား”

မေမေက ကျွန်မကို စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ ပြောလာပါ

တယ်။ မေမေရဲ့မျက်ဝန်းထဲက သောကအရိပ်နဲ့ စိုးရိမ်စိတ်တွေကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

“စာတွေလုပ်ပါတယ် မေမေ။ သမီး အတန်းထဲမှာ ပထမရတာ မေမေလည်းသိသားနဲ့။ သမီးက တော်ပြီးသားပေါ့”

ကျွန်မက ကျွန်မအပြစ်ကို ဖုန်းကွယ်ပြောဆိုလိုက်မိပါတယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်မဟာ ဒီဖုန်းလေးရပြီးအချိန်ကစလို့ ကျောင်းစာတွေကို အရင်တုန်းကလို မကျက်ဖြစ်တော့တာ ကျွန်မကိုယ်တိုင် အသိဆုံးပါပဲ။

* * *

ဒီလိုနဲ့ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးလာတဲ့အချိန်တွေက ကျွန်မကို သတ္တမစာန်းရဲ့ အတန်းတင်စာမေးပွဲဆီကို အရောက်ပို့ပေးခဲ့ပါတော့တယ်။

* * *

စာမေးပွဲအောင်စာရင်း ထွက်တဲ့နေ့မှာ ကျွန်မဟာ ကျဆုံးခြင်းနဲ့ရင်ဆိုင်လိုက်ရပါတော့တယ်။ မေမေရဲ့ ဝမ်းနည်းပက်လက် ခံစားမှုတွေကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်ရပါတော့တယ်။ မေမေရဲ့မျက်ဝန်းမှာ အရင်က ကျွန်မ ပထမအဆင့်ရတဲ့နေ့ရက်ကလို မျက်ရည်တွေရစ်ဝိုင်းမနေဘဲ မေမေရဲ့မျက်ဝန်းမှတစ်ဆင့် မျက်ရည်များ ပါးပြင်ပေါ်ကို စီးကျလို့နေပါတယ်။

“သမီးရယ် ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။ သမီး ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလဲ”

ဝမ်းနည်းပူဆွေးပြီး မေးခွန်းတွေအထပ်ထပ်မေးနေတဲ့ မေမေကို ကျွန်မရဲ့လက်အခံက ပွေ့ဖက်မိလိုက်ပါတော့တယ်။ မေမေရဲ့ရှင်ခွင်ကြားမှာ ခေါင်းလေးကိုဖွက်ပြီး ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကြားအောင်သာ ပြောလိုက်မိပါတယ်။

ကျွန်မဟာ မေမေပေးတဲ့ ဆုလာဘ်ဖုန်းလေးကို သူ့နေရာနဲ့သူ အချိန်အပိုင်းအခြားနဲ့ အကန့်ရှိအောင် မသုံးတတ်တဲ့အတွက် ဆိုးကျိုးနဲ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြီး ကျွန်မရဲ့မေမေမလိုချင်တဲ့နေ့ရက်ကို ရရှိစေခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့အောင်မြင်မှုကိုလည်း ကျန်းစေတတ်တဲ့အဖြစ်ကို နောင်မဖြစ်စေဖို့ မေမေရဲ့ရှင်ခွင်ကြားမှပင် ကျွန်မ မေမေကို တိုးတိုးလေး ကတိပေးလိုက်ပါတော့တယ်။

မင်းတင်တင်

အားပေး

မြို့ကိုတင်၍မောင်းလာသောအားပေး၏
ကားလေးမှာတိုက်တိုက်ပြေးနေလေ၏...

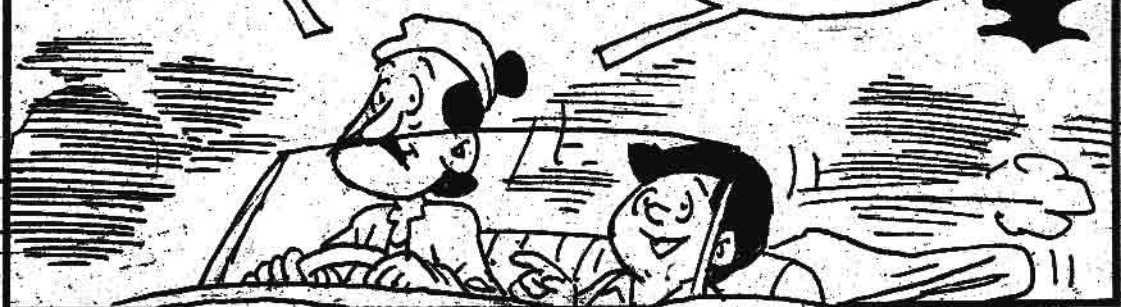
၁၆

သူ၏မြို့
ကလေးကို ရွေးကောက်ကောက်

ဟိုလမ်းညွှန်
ကတော့ဟင်..

အဲဒါကမတူပါနားဘူး
ကြာကြာမတူပါဆိုင်ဘူး
ဆိုတာပဲကွဲ့

ဟိုရွာမှာပြထားတာ
ကတော့ရွာတွင်ကုန်းတက်
၅၀၀မိုင်ဆိုတာလေ..

ကုန်းတက်နားမှာ
တူတူတူတူတူတူတူ
အားနည်းတာပေါ့နော်..

ဗုဒ္ဓကပေါ့
မြေးကွဲ့..

ဟိုလမ်းညွှန်က
ရွာတည်တည်ဆိုမဟုတ်
လက်ဝဲဘက်ဆိုတွေ့
အားတူမည်..တဲ

အိုးအိုးတို့က
လက်ဝဲဘက်ကို
တွေ့အားတူမှာ

ဟိုးဟိုး
ဟိုမှာပြထား
တကတော့

ရွှေမှာလမ်းကျဉ်း
ရှိတယ်တဲ့မြေးတို့

ဟိုရွှေမှာပြထား
တကတော့မတက်
ရဘူးဆိုတယ်တဲ့

လမ်းကျဉ်းလေးမှာ
ကျော်တက်ရင် ဘယ်
ရွှေခင်မှာလဲနော်

ဟိုရွှေကလူလို့လို့
အပေါ်တက်နေတာတော့

ဘယ်ကလေးမှာလဲ
ရွှေတွင်လက်ယာနှစ်ဆစ်ချီး
လမ်းတွေရှိသည့် လျှို့
အနှုတ်ယံဆိုပေး
ထားတဲ့လမ်းညွှန်ပါ

အဲဒါဟာကလေး
ဝေးကမ်းညွှန်တစ်ခု
ကတော့ကလေးပါ

အဲဒါကမည်သည့်
ယာဉ်မျှမဝင်ရဘူး
တားမြစ်ထားတာလေ

ဟိုလမ်းညွှန်က
မဆိုင်းဘူးမရပ်နားဘူး
ဆိုတာပဲကွဲ့

မရပ်နား
ဆင့်လျှံနေမှာ
ပဲပါနော်

ဟင်...ကားက
အရှိုက်လျော့သွား
ပါလား...

ဟိုမှာလေမြေကွဲ
တွေတွင်လမ်းစိုင်းစိုက်ပုံ
လမ်းတွေကျော်စိုက်သွားတာ

ရွာကလမ်းညွှန်ချက်
ကတော့တုန့်နဲ့ယာဉ်သတ်မှတ်
တန်ကျော်စင်မဝင်ရဘူးလို့
တားမြစ်ကန်သတ်ထားတာ

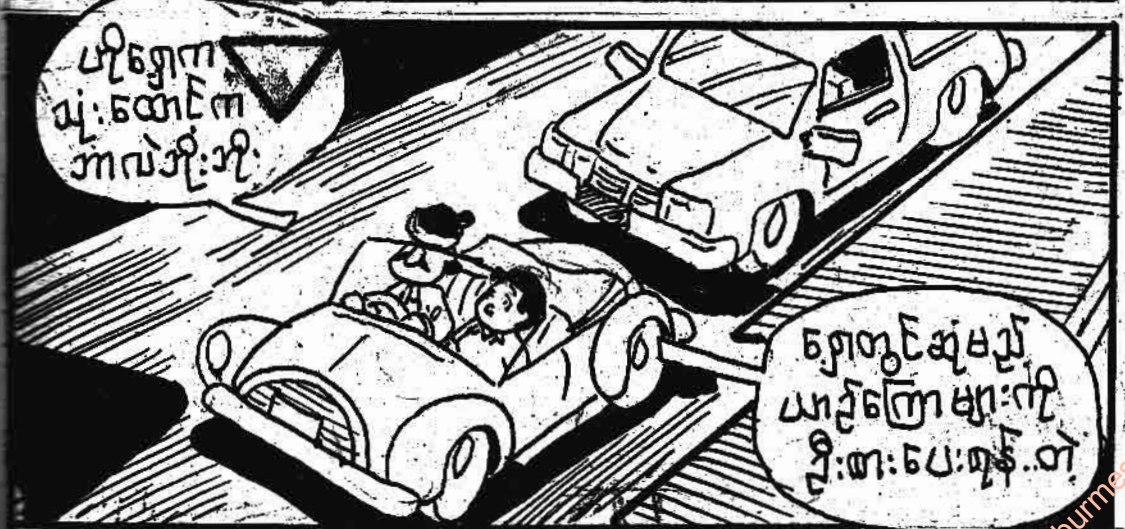
-တန်

ဟိုကမြင်ရတာ
ကတော့မြားပြော
ဘက်ကိုပိအားရ
မယ်တဲ့...

ဟေ့ဟိုရွာမှာတွေ့ရား
အဲဒါကဟွန်းမတီးရလို့တားမြစ်
ကန်သတ်လမ်းညွှန်...

ဟိုကလမ်း ညွန့်ကို
အားသိတယ်... ရှေ့တွင်
ကျောင်း ရှိသည်တံ့.

ဗုန်တပေါ့ကွယ်
အဲဒါကတော့ အိုးအိုးမြွေး
လုံးဝ ဗုန်အားပြီ..

ဟိုလမ်း ညွန့် ကတော
အရိုင်းပတ်တွင်လက်ယာ
ဘက်မှစပြီး ပတ်မောင်း
ရမည်တံ့..

ပဟ... ရှေ့မှာပါလျှင်
တက်အုံး ဆီဆိုင်ရှိသည်
လမ်း ညွန့် ပဲ... ဟုတ်ပြီ
အတော်ပဲ အဲဒီမှာ ဆီ
ဝင်ဖြည့်ရမယ်

ဆီဖြည့်ပြီးရင်
အားတိုအိုက်ပါတစ်
မိတည်းဖြည့်ကြမယ်
နော်အိုးအိုး...

ဖြည့်မယ်လေ ဖြည့်
ပေးရမှာပေါ့... မဖြည့်လျှင်
အယ်ရမှာလဲ... အကြံတွေ
ကျောင်းလျှိုက်တဲ့မြွေး

အိုးအိုးလုံးဝ
ချစ်အားပြီ

LETTER WRITING

Moe Yan Myint

You are Swe Kyaw. You live at No.24, 3rd Street, Lanmadaw Township, Yangon Region. Write a letter to your aunt who stays in United Kingdom, asking her to visit you in Myanmar.

No. 24, 3rd Street,
Lanmadaw Township,
Yangon Region.
5th November, 2015.

Dear Aunty,

How are you? I'm fine, and my father, my mother and my grandma are also fine. We have not heard from you for about two years now. All my family miss you. Grandma is really anxious about your health. My father and mother too often mention about you. The other day, they discussed and asked me to write to you, requesting you to visit us as soon as possible. You have not visited Myanmar for the last five long years.

Please do come and we will go to Bagan during coming summer holidays. We have not arrived there for ten years now. I think that some scenes may change, and that we may feel some different views.

I am anxiously waiting for a reply from you. With best regards for you and uncle.

Yours sincerely
Swe Kyaw

Glossary

1. We have not heard from you for about two years now. = အခေါ်ဆိက ဘာသတင်းမှ မကြားရတာ အခုဆိုရင် နှစ်နှစ်နီးပါး ရှိသွားပြီ။
2. All my family miss you. = သမီးတို့မိသားစုအားလုံး အခေါ်ကို သတိရနေကြပါတယ်။
3. Grandma is really anxious about your health. = အဘွားက အခေါ်ရဲ့ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တကယ့်ကို စိုးရိမ်ပူပန်နေပါတယ်။
4. My father and mother too often mention about you. = သမီးရဲ့အမေနဲ့ အမေကလည်း အခေါ် အကြောင်း မကြာခဏ ထည့်ပြောကြတယ်။
5. The other day, they discussed and asked me to write to you, requesting you to visit us as soon as possible. = တစ်မြန်နေ့က သူတို့တစ်တွေ စကားပြောဆို ဆွေးနွေးကြပြီး သမီးကို စာတစ်စောင် ရေးခိုင်းတယ်။ အခေါ် သမီးတို့ဆီကို ဖြစ်နိုင်သမျှ မြန်မြန်လာဖို့ တောင်းဆိုတဲ့စာကို ရေးခိုင်းတာပါ။
6. You have not visited Myanmar for the last five long years. = အခေါ် မြန်မာပြည်ကို မရောက်တာ ငါးနှစ်တောင်ကြာခဲ့ပြီလား။

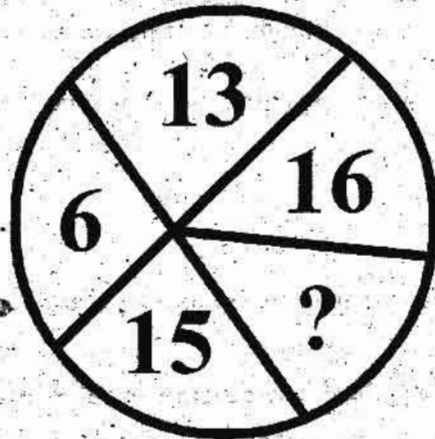
- 7. Please do come and we will go to Bagan during coming summer holidays. = ကျေးဇူးပြုပြီး ဆက်ဆက်သာလာပါ။ သမီးတို့ လာမယ့်နေရာသိကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ပုဂံကို သွားကြမယ်။
- 8. We have not arrived there for ten years now. = အဲဒီနေရာကို မရောက်ဖြစ်တာ အခုဆိုရင် ၁၀ နှစ် ကြာခဲ့ပြီ။
- 9. I think that some scenes may change, and that we may feel some different views. = အချို့ ခုခင်းတွေက ပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ကွဲပြားခြားနားတဲ့ မြင်ကွင်းတွေကိုလည်း ခံစားရနိုင်တယ်လို့ သမီးတော့ ထင်မိတယ်။
- 10. I am anxiously waiting for a reply from you. = အခုဒေါ်ဆီက ပြန်စာကို သမီးတော့ စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြစွာ နဲ့ စောင့်မျှော်နေလျက်ရှိပါတယ်။

Moe Yan Myint

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြုပြင်ပွဲ (၅)

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသော ကိန်းကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ ဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

သူရဲကောင်းငါးဖော်

THE FIVE MUSKETEERS

ဒေါက်တာခင်မောင်ညို

ခုပြောမယ့် ပုံပြင်ကတော့ သူရဲကောင်းငါးဖော်၊ သို့မဟုတ် ရဲငါးဘော်ဆိုတဲ့ ပုံပြင်ပါပဲ။

တစ်ခါက ညီအစ်ကိုလေးယောက်နဲ့ သူတို့ရဲ့ အစေအပါးတစ်ဦး အတူနေကြသတဲ့။ အဲဒီ အစေအပါးဟာ လေးယောက်ထက် ကြီးထွားသန်စွမ်းပြီး အင်မတန် မှလည်း အတွေ့အကြုံများတယ်တဲ့။ ညီအစ်ကိုလေးယောက် လုပ်သမျှကို သူက ကူညီရတာပဲတဲ့။ ဒီအစေခဲ မပါရင်တော့ ဒီလေးယောက်လုံးဟာ ဘာမဆို အခက်အခဲတွေနဲ့ လုပ်ရတယ်။ ပြီးမြောက်အောင်လည်း မလုပ်နိုင်ကြဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအစေအပါးဟာ ညီအစ်ကိုလေးယောက်ကို အမြဲတစေ ဦးဆောင်ပြီး အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိသတဲ့။

အဲဒီအစေအပါးရဲ့ အမည်ကတော့ 'ပုတို'ပါပဲ။ သူဟာ အရပ်ပုပု၊ ဂင်တိုတိုနဲ့ သန်သန်မာမာရှိသူ တစ်ယောက်ပဲတဲ့။ ညီအစ်ကိုလေးယောက်ကတော့ တူညီတဲ့ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပေမယ့် စိတ်တွေကတော့ မတူဘူး။ ညီအစ်ကိုထဲက ပထမဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ 'ကိုရန်' လို့တဲ့။ သူဟာ လူတကာကို ရန်စတတ်တယ်။ သူများကို စိန်ခေါ်တတ်သူပေါ့။

ဒုတိယတစ်ယောက်ကတော့ အရပ်အရှည်ဆုံး ဖြစ်လို့ သူ့ကို 'ကိုသူထက်ကဲ'လို့ ဆိုတယ်။ တတိယ ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်ကတော့ 'ကိုရွှေပြည်စိုး'လို့အမည်ရတယ်။ သူက ချမ်းသာတယ်။ သတိထားတယ်တဲ့။ နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ အငယ်ဆုံးပေါ့ကွယ်။ သူ့ကို ညီပုလေးလို့ အမည်ပေးထားတယ်တဲ့။

တစ်ရက်မှာ ဒီသူရဲကောင်း ငါးဖော်ဟာ အတူတကွ ခရီးလှည့်လည်သွားကြရင်း တိုင်းပြည်တစ်ပြည်

ကို ရောက်သွားကြသတဲ့။

အဲဒီတိုင်းပြည်ဟာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားပြီး ဘုရင်ကြီးဟာလည်း တန်ခိုးအာဏာ ထက်မြက်လှတယ်။ ဒီအခါ ကိုပုတိုက ပြောတယ်။

"တို့တစ်တွေဟာ တိုင်းပြည်သေးသေးလေးပိုင်ပြီး အုပ်ချုပ်နေလိုကတော့ အလကားပါပဲ။ တို့နိုင်ငံကို ကြီးကျယ်အောင်လုပ်ပြီး အုပ်ချုပ်ကြရင်ကောင်းမှာပဲ"

"ကောင်းတာပါပဲ"လို့ ကျန်လေးယောက်က သဘောတူညီကြတယ်။ ဒီနောက် သူတို့ဟာ ရွှေနိုင်ငံရဲ့ မြို့ဝင်တံခါးပေါက် မုခ်ဦးကို ရောက်သွားကြတယ်။

အဲဒီရောက်တော့ ကိုရန်လိုဟာ ဘုရင်ကြီးကို စိန်ခေါ်တော့တာပါပဲ။ ဒါနဲ့ပဲ စစ်မက်ဖြစ်ပွားကြတာပေါ့။ စစ်ပွဲဟာ ပြင်းထန်သတဲ့။ ဘုရင်နဲ့ သူရဲစစ်သည်တွေက တစ်ဖက်ကနေ တိုက်တယ်။ သူရဲကောင်းငါးဖော်က တစ်ဖက်ကပေါ့။

တိုက်ပွဲမှာ ကိုသူထက်ကဲဟာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဦးဆောင်ကာ တိုက်တယ်။ နောက်ဆုံး ဘုရင်ကြီးကျဆုံးသွားပြီး မြို့တော်ကို သူတို့ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့တယ်။ "အောင်ပြီ"၊ "အောင်ပြီ" လို့ သူတို့ကြွေးကြော်ကြတယ်။

"ဒီတော့ ဘယ်သူက ဘုရင်လုပ်မှာလဲ" ကိုပုတို ဘုရင်လုပ်လေဗျာ။ သူက အကြံပေးလို့ ရွှေပြည်ကြီးကို လက်ဝယ်ရခဲ့တာမဟုတ်လား"လို့ ညီအစ်ကိုလေးယောက်ထဲက တစ်ယောက်က ဆိုတယ်။ ကျန်သုံးယောက်က သဘောတူပေမယ့် ကိုပုတိုက ငြင်းတယ်။

"မင်းတို့ စဉ်းစားကြည့်လေကွာ။ ဒီတိုင်းပြည်က ဘုရင်ကြီးကို ဘယ်သူက စိန်ခေါ်လဲ။ ကိုရန်လို မဟုတ်

လာ။ ကိုရန်လိုကသာ ဘုရင်ဖြစ်သင့်တယ်" လို့ ပြော
တယ်။

ညီအစ်ကိုသုံးယောက်က သဘောတူကြပေမယ့်
ကိုရန်လိုက ငြင်းဆန်တယ်။

"ကျွန်တော် ဘုရင်လုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။
တကယ်တော့ ကိုသူထက်ကဲက ရွပ်ရွပ်ခွံခွံ တိုက်ခဲ့
တယ်မဟုတ်လား။ သူ့ကို ဘုရင်တင်မြှောက်ပါ"

ဒါပေမယ့် ကိုသူထက်ကဲက ငြင်းတယ်။

"ရွှေပြည်စိုးဆိုတဲ့စကားအတိုင်း ကိုရွှေပြည်စိုးက
သာ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်သင့်တယ်။ ဒီနိုင်ငံမှာ
ရွှေငွေပေါတယ်။ ဒါတွေကို စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်တဲ့လူ
ကောင်းကောင်းလိုတယ်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအတွက် ငွေ
ကြေးဟာ အရေးပါတယ်တဲ့"

ဒါပေမယ့် ကိုရွှေပြည်စိုးက ညီစုလေးကို ဘုရင်
လုပ်ဖို့ အကြံပြုတယ်။ သူက အေးအေးဆေးဆေးနေ
တတ်တယ်။ သူက နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးမှာ ဦးဆောင်
နိုင်မယ့်သူဖြစ်လို့ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ဖို့အတွက် ထိုက်တန်
တယ်လို့ ဆိုပြန်တယ်။

သူတို့ဟာ နာရီပေါင်းများစွာ ငြင်းခုံကြတယ်။
နောက်ဆုံးအဖြေတစ်ခုရတယ်။ နိုင်ငံကို စုပေါင်းအုပ်ချုပ်
ကြမယ်ပေါ့။ ဒါကို ငါးယောက်လုံးက သဘောတူကြတယ်။

ကြည့်လိုက်ကြပါ။ သူတို့ဟာ သင်ရဲ့ လက်ငါး
ချောင်းပေါ့။ သင်ရဲ့ ရွှေပြည်ကြီးအတွင်း အလုပ်အကြွေး
ပြုမယ့်သူက ဒီငါးယောက်ပေါ့။

သင်ရဲ့လက်မကတော့ ကိုပုတိုပေါ့။ လက်မဟာ
ပုတိုတိုနဲ့ အားကောင်းမောင်းသန်ပါပဲ။ သူက လက်ငါး
ချောင်းလုံးကို အထောက်အကူပြုတယ်။ သူမရှိလိုကတော့
ဘယ်ပစ္စည်းကိုမှ ထိထိရောက်ရောက် ကိုင်တွယ်လို့ရမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ပစ္စည်းတစ်ခုကို ထိထိမိမိ ဆုပ်
ကိုင်နိုင်ဖို့ လက်ငါးချောင်းလုံးလိုတာပဲ မဟုတ်လား။

လက်ညှိုးကတော့ ကိုရန်လိုပေါ့။ သူက ဟိုထိုး
ဒီထိုးနဲ့ ရန်လိုတတ်တယ်။ ဒါကို သတိထားရမယ်။ ညီ
အစ်ကိုထဲမှာ သူများထက် ပိုရည်တာက သူထက်ကဲပါ။
လက်ခလယ်ပေါ့။ သူ့ဘေးက ရွှေပြည်စိုးကတော့ လက်
သူကြွယ်ပါပဲ။ သူမှာ ရွှေလက်စွပ်တွေဝတ်လို့ ရွှေပြည်စိုး
လို့ ခေါ်တယ်။ သူက ချမ်းသာတာပေါ့။ အငယ်ဆုံး ညီ
ပုလေးကတော့ လက်သန်းပါပဲ။ အားမရှိပေမယ့် ဘယ်သူ
ကိုမှ ဘေးမပြင်ဘူး။ ဒီလက်ချောင်း ငါးချောင်းဟာ စုပေါင်း
ဆောင်ရွက်ပြီး ရွှေနိုင်ငံမှာ ရွှေပလ္လင်ကို ပိုင်စိုးကာ ကြီး
ပွားတိုးတက်မှာ အသေအချာပါပဲ။

ကလေးတို့ရေ... ကလေးတို့ရဲ့ လက်ငါးချောင်းကို
ကြည့်ပါ။

ဒီလက်ကလေးများကို မပျက်စီးအောင် ထိန်းသိမ်း
ဖို့လိုတယ်။ လက်ကလေးများ ညီညွတ်မှုတပြီး အစစ
အရာရာ ပြီးစီးအောင်မြင်နိုင်ကြပါစေ...။

ဒေါက်တာခင်မောင်ညို

Did you know?

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ရေခဲမုန့်

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး သစ်သီးရေခဲမုန့်ကြီးကို ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၄ ရက်နေ့က ကနေဒါနိုင်ငံ၊ အယ်
ဘာတာမြို့ရှိ 'ပန်း နို့ထောပတ်ကုမ္ပဏီ'က ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကာ အဆိုပါ ရေခဲမုန့်ကြီးမှာ ၂၄-၉၁ တန်း လေး
လေးသည်။ သစ်သီးရေခဲမုန့်ကြီးကို ရေခဲမထိုင် ၂၉.၂၇ တန်း၊ ဖျော်ရည် ၄-၃၉ တန်းနှင့် တော့ပင်း topping
၂၃၄.၇ ကီလိုဂရမ်တို့ အသုံးပြု ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

[1000 Freaky Facts စာအုပ်မှ...]

ကျွန်တော်ရည်မှန်းချက်

မြန်စာမိုး

လူသားမှန်လျှင် ရည်မှန်းချက်ရှိရပါသည်။ ရည်မှန်းချက် မရှိသောသူသည် ဘဝ၌ ထွန်းကားမှုမရှိဘဲ ယောင်ချာချာဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်အဖို့ ထိုသို့ အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ရည်မှန်းချက်ထားရှိပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ရည်မှန်းချက်မှာ 'ပြည်သူလူထု၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆရာဝန်တစ်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လိုသော ရည်ရွယ်ချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ပေါက်ရောက်စေရန် ကျွန်တော်သည် စာကြိုးစားလျက်ရှိပါသည်။ ဝုဏ်ယူဖွယ်ကောင်းလောက်သော ဆရာဝန်ဖြစ်မြောက်ရန် သာမန်အဆင့်နှင့်မရပါ။ ထူးချွန်ထက်မြက်ဖို့ရန် အထူးပင် ကြိုးစားရပါမည်။ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ၌ အမှန်ကောင်းကောင်းရဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ရည်မှန်းချက်ကို ဝိဘာဆွေမျိုးများ သိကြသောအခါ များစွာဝမ်းမြောက်ကြပါသည်။ အားပေးတိုက်တွန်းမှုလည်း ပြုကြပါသည်။ ကျွန်တော်အဖို့ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်လိုခြင်းနှင့် တောသူတောင်သား ဆင်းရဲလားစို့၏ ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်လို၊ ကုသလို၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာရှိ တောသူထောင်သားတို့မှာ လယ်ယာအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးကြရပါသည်။ လယ်ပိုင်ယာပိုင်မရှိဘဲ လူငှားအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြရသည့်အတွက် ဆင်းရဲပင်ပန်းကြပါသည်။ ထို့ပြင် စာပေအသိမှာလည်း နည်းပါးလှပါသည်။

ပမာအားဖြင့် မြွေကိုက်ခံရပြီဆိုလျှင် ရှေးဦးသူနာပြုခြင်းကိုလည်း မတတ်ကျွမ်းကြပါ။ ဆေးရုံဆေးခန်းပို့ရန် အတွက်လည်း ဝန်လေးနေတတ်ကြပါသည်။ ခေတ်မီသော ဆေးခြီးတိုများနှင့်လည်းကောင်း၊ ပျောက်စေဆရာများ၊ ပယောဂဆရာများနှင့်လည်းကောင်း ကုသမှုမယူကြသည့်အတွက် အသက်မဆုံးရှုံးသင့်ဘဲ ဆုံးရှုံးကြရပါသည်။

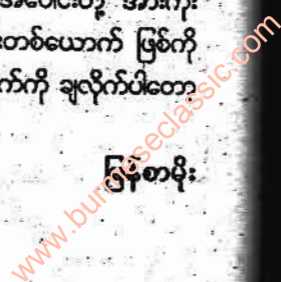
ထို့ပြင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်များဆိုလျှင်လည်း အရပ်လက်သည်အားကိုးဖြင့် ဖြစ်သလို မွေးဖွားတတ်ကြရာ အခန့်မသင့်သည့်အခါ မရူနိုင် မကယ်နိုင် ဖြစ်လျက် အသက်ဆုံးပါးကြရပါသည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ ကျန်းမာရေးမဟုတ်ဘဲ ကင်းမဲ့၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတူ ကျေးလက်တောရွာများ၌ ဆေးဝါးကုသမှု တတ်ကျွမ်းသည့် ဆရာဝန်၊ သူနာပြု အစရှိသည့် ဆေးပညာရှင်များ ရှားပါး၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ကစားဖော်ကစားဖက်ဖြစ်သော တာတီးဆိုလျှင် ခြေဖနောင့် သံစူးရာမှ မေးခိုင်ပိုးဝပ်ပြီး ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အသက်ဆုံးခဲ့ရရှာပါသည်။ အကယ်၍ ကျွန်တော်တို့ကျေးရွာ၌ ကျန်းမာရေးအသိပညာများ ကြွယ်ဝလျှင် ဆေးဝါးကုသမှု တတ်ကျွမ်းသူများရှိလျှင် ထိုအဖြစ်ဆိုးမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ကြရမည်မဟုတ်ပေ။

ကျွန်တော်သာ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီဆိုပါက ရေများရာ ဖိုးမရွာပါ။ ဆရာဝန်များ ပေါများသော မြို့ပြ၌ တွယ်ကပ်မနေပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကျေးရွာအပါအဝင် ကျေးလက်တောရွာများသို့ဆင်းကာ အခြေချလျက် ကျန်းမာရေး အသိပညာများ ဝေငှပေးပါမည်။ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့သော ဝေဒနာရှင်များအား ကရုဏာထားလျက် စေတနာလွှမ်းခြုံကာ ဆေးဝါးကုသမှု ပေးပါမည်။

ရည်မှန်းချက်ရှိပြီဆိုလျှင် ဖြစ်မြောက်အောင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယရှိပါက မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ မရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ကျေးလက်ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ အားကိုးအားထားပြုရမည့် ဆရာဝန်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမည်ဟု ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်ပါတော့သတည်း။

မြန်စာမိုး

အသိဉာဏ်ကြွယ်ကြွယ် ဖြေကြမယ်

အောင်ကြည်ညွန့်(တက္ကသိုလ်)

The Honest Houseboy

An official in one in the English colonies, wishing to test the honesty of his native houseboy, left a pound note on the table. The boy found the note and dutifully returned it to his master.

"You may keep it as a token of your honesty," said the official.

This test was repeated at irregular interval. The servant never failed to deliver the planted money, and the master told him repeatedly, "You may keep it as a token of your honesty."

One day the official unwittingly left on the table his wallet containing several five-pound notes. It disappeared, and the boy was very silent.

"Did you find you wallet?" asked the official.

"Well, where is it?"

"I kept it as a token of my honesty", answered the boy.

Ref: Focus on Meaning by E. Gauclain (Education)

□

ရိုးသားသော အိမ်ဖော်လူငယ်

အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီခေတ်က အရာရှိကြီးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ အိမ်ဖော် တိုင်းရင်းသားလူငယ်လေးရဲ့ ရိုးသားမှုကို စမ်းသပ်ချင်တာနဲ့ ပိုက်ဆံတစ်ပေါင် (အင်္ဂလိပ်ငွေကြေး)ကို စားပွဲပေါ်မှာ ထားခဲ့တယ်။ လူငယ်လေးဟာ ပိုက်ဆံတစ်ပေါင်ကို တွေ့ပြီး တာဝန်ကျေပွန်စွာဖြင့် သူ့ဆရာကို ပြန်ပေးတယ်။

"မင်းရဲ့ရိုးသားမှုကြောင့် အဲဒီပိုက်ဆံကို မင်းပဲလက်ဆောင်အဖြစ် ယူထားလိုက်"လို့ အရာရှိကြီးက ပြောသည်။

ဤကဲ့သို့ စမ်းသပ်မှုမျိုးကို အချိန်အခါခြား၍ ထပ်ခါထပ်ခါ စမ်းသပ်သည်။ အိမ်ဖော်လူငယ်လေးမှာလည်း

ပျက်ကွက်မှုမရှိဘဲ တွေ့ရှိသော ပိုက်ဆံကို ပြန်၍ပေးပေးပါသည်။ သူ၏ဆရာကလည်း ပိုက်ဆံပြန်ပေးတိုင်း -

"မင်းရဲ့ရိုးသားမှုကြောင့် အဲဒီပိုက်ဆံကို မင်းပဲလက်ဆောင်အဖြစ်ယူလိုက်"လို့ အရာရှိကြီးက အမြဲမပြတ် ပြောဆိုသည်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် အရာရှိကြီးသည် တမင်တကာ မရည်ရွယ်ဘဲလျက် "ငါးပေါင်တန်" ငွေစက္ကူအများကြီးပါသော သူ၏ ခေါက်ပိုက်ဆံအိတ်ကို စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားခဲ့သည်။ ထိုပိုက်ဆံအိတ်ပျောက်ဆုံးသွားပြီး လူငယ်လည်း ဆိတ်ဆိတ်နေနေ၏။

"မင်း ငါ့ရဲ့ ခေါက်ပိုက်ဆံအိတ်တွေလား"

အရာရှိကြီးက လူငယ်အား မေးသည်။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ရိုးသားမှုကြောင့် အဲဒီပိုက်ဆံအိတ်

“ကောင်မို့ ဘယ်မှာလဲ”ဟု ထပ်ပြောရာ လူ ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ယူလိုက်ပြီ”

ငယ်က -

လို့ အဖြေပေးလိုက်ပါတော့သည်။

Questions မေးခွန်းများဖြေကြည့်ပါ

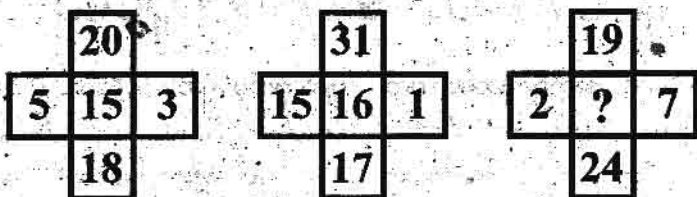
1. How did the official test the honesty of his houseboy?
အရာရှိကြီးက သူ၏ အိမ်ဖော်ကလေး၏ ရိုးသားမှုကို ဘယ်လိုစမ်းသပ်သလဲ။
2. How often did the official repeat this test?
ဤစမ်းသပ်မှုကို အရာရှိကြီးက ဘယ်နှခါလောက် ထပ်စမ်းသလဲ။
3. How did the houseboy prove his honesty?
အိမ်ဖော်ကလေးက သူ၏ရိုးသားမှုကို ဘယ်လိုသက်သေပြသလဲ။
4. How did the official reward the houseboy for his honesty?
အိမ်ဖော်ကလေး၏ ရိုးသားမှုအတွက် အရာရှိကြီးက မည်သို့ဆုချသလဲ။
5. What happened when the official unwittingly left his wallet on the table?
အရာရှိကြီးသည် တမင်တကာ မရည်ရွယ်ဘဲလျက် ခေါက်ပိုက်ဆံအိတ် စားပွဲပေါ်တွင် ကျန်ရစ်သည့်အခါ ဘာဖြစ်သွားသနည်း။

အောင်ကြည့်ညွှန်(တက္ကသိုလ်)

[အဖြေမှန်များကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။]

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိဖြေပွဲ [၁]

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသောကိန်းတို့ကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ ဖြစ်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A) အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄-လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာ တွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

အစုမအောင်ခလိုင် အခံမအောင်ခလိုင်

မောင်သာမေး

ကရင်လူမျိုးတွေဟာ အစုမအောင်ခလိုင်၊ အခံမအောင်ခလိုင်ဆိုပြီး တစ်ခြစ်မရှိတဲ့လူ၊ အခြေအခြစ်မရှိတဲ့လူဆိုပြီး ပြောဆိုလေ့ရှိကြတယ်။

“သူများယောင်၍ ပေါင်ရပါသည်။ အမောင်တောင်မြောက်မယ်” ဆိုသော စကားပုံတစ်ခုရှိတယ်။ ဒီစကားပုံကို ပုံစံပြုပြီး ပုံပြင်တစ်ခုပြမယ်။

အရင်တုန်းက ‘ထိုစာတူ’ဆိုတဲ့ငှက်ဟာ အကောင်ကြီးပြီး အသံလည်းကောင်းတယ်။ ခုတော့ အကောင်သေးပြီး အသံလည်းသေးသွားတယ်။ သေးတာမှ ငှက်တွေထဲမှာ အကောင်အသေးဆုံးဖြစ်တယ်။ ဒီငှက်ကို ‘နံပြီစုတ်’ လို့ခေါ်ပြီး အသံကလည်း ကျစ် ကျစ် ကျစ်လို့ အော်တတ်တယ်။

တစ်နေ့တော့ ‘ဆန်းမူ’ကြက်မကြီးဟာ ကလေးတွေနဲ့ အစာစားနေရင်း စွန်ရဲတစ်ကောင်ပျံလာတာကို တွေ့လိုက်တယ်။ စွန်ရဲရဲအရိပ်ကိုတွေ့တာနဲ့ ‘ဆန်းမူ’ဟာ “ကွပ် ကွပ် ကွပ်” လို့ သူ့ကလေးတွေကိုခေါ်ပြီး သူ့တောင်ပံအောက်မှာ ငှက်ထားလိုက်တယ်။ ‘ဆန်းမူ’ ကွပ်ကွပ်လို့ အော်သံကြားတဲ့အချိန်မှာ ‘နံပြီစုတ်’ငှက်ဟာ ဟိုချုံဒီချုံတွေကြားမှာနေရင်းက “ဆန်းမူ’ရဲဖင်ကို ဝင်တိုးပါလေရော။ ဆန်းမူလည်း “ကတော့” လို့အော်ပြီး ထပျံတော့တာပေါ့။

အဲဒီလိုအိပ်နေတုန်း တောင်ခေါင်းမှာအိပ်နေတဲ့ ဝက်(ထို)ငပြင်းက ကျောက်ခဲတွေကန်ကျောက်ပြီး ပြိုကျတုန်တာပေါ့။ သူ့အသံကလည်း “ဝှစ်” “ဟစ်” လို့အော်ပြီး ထွက်ပြေးတာပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ‘စားမြုပ်ပြန်နေတဲ့ နွားကြီး(စမိန်း)လည်း ဆူဆူညီညီကြားပြီး “ဝပ်ဆရိန်း” “ဝပ်ဆရိန်း” လို့ ထအော်တယ်တဲ့။ အဲဒီလို ‘စမိန်း’အော်တတ်တွေကို ပနပ်(ကျွဲ)ကြီးကမြင်ပြီး “ညွန့်အွန်အွန်” လို့ အော်

ပြန်ရော။

ဒီလိုနဲ့ ဝက်၊ နွား၊ မနပ်(ကျွဲ)တို့ဟာ လန့်ပြေးကြတယ်။ “ဟာ... ကမ္ဘာကြီးတော့ ပျက်ပြီလို့” ဆိုပြီး မြင်းကဟီတော့တာပဲ။ မြင်းလည်းဟီရော ဆင်လည်း အော်တော့တာပေါ့။

ဆင်အော်လေမှ သားကောင်တွေရဲ့အသံ ဆူညံသွားပြီး တစ်တောလုံး အော်သံကြားနေရတော့တာပေါ့။ ဒီလို ဆူညံသံတွေကို သစ်ခေါင်းထဲမှ အိပ်ပျော်နေတဲ့ ဇီးကွက်ကကြားတယ်။

“ဘာသံတွေလည်း ဘာဖြစ်ကြတာလဲ” လို့မေးတယ်။

ဒီလိုဖြစ်နေတာကိုမြင်တော့ “ဒီကောင်တွေ မရပ်မနားပြေးကြမှာပဲ။ ကြာရင် သေကျေပျက်စီးကုန်မယ်” လို့ပြောပြီး -

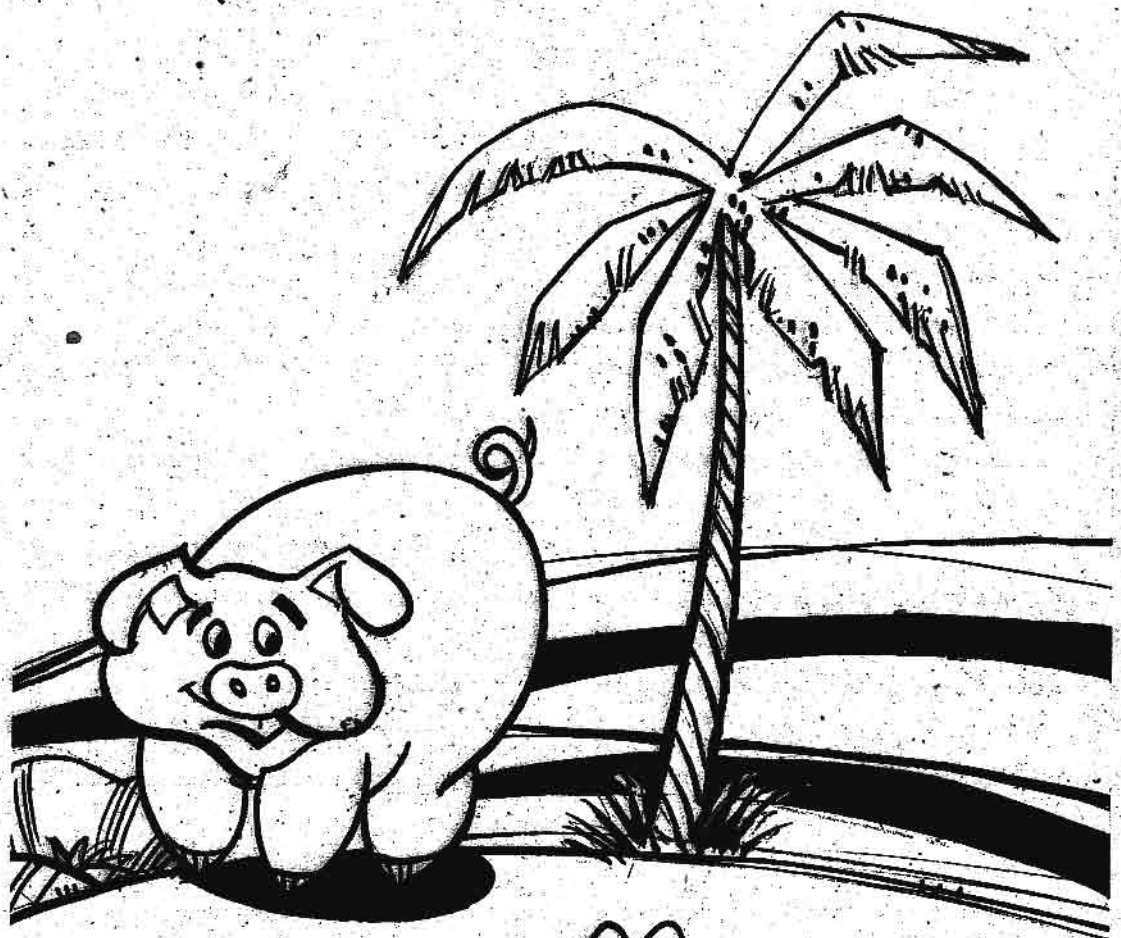
“ရပ်ပါ ရပ်ပါ” လို့ ရပ်ခိုင်းလိုက်တယ်။

အဲဒီတော့မှ တဖြည်းဖြည်း ကြီးရာကနေ ငယ်ငယ်တဲ့အကောင်အထိ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ စစ်ဆေးမေးတော့တယ်။

ဆင်ကြီးတွေက မြင်းတွေပြေးလို့ပြေးရတယ်။ မြင်းတွေက ကျွဲတွေပြေးလို့ ပြေးရတယ်။ ကျွဲတွေက နွားတွေဆီရောက်လာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်စချင်းဖော်လိုက်တော့ နံပြီစုတ်ငှက် ကြက်မကြီးဖင်ဝင်တိုးတဲ့ပြဿနာ ဖြစ်လာတာပေါ့ကွယ်။

ဒီတော့ နံပြီစုတ်ငှက်ကိုခေါ်ကြီး မေးတော့ -

“ခြုံထဲ အစာဝင်စားနေတုန်း ကွပ် ကွပ် ကွပ်ဆိုပြီး ကြက်သားလေးတွေခေါ်နေတော့ သူတို့နဲ့ရောပြီး လိုက်သွားတာပါ” လို့ ပြောတယ်။

ကြက်သားလေးတွေကတော့ ကြက်မကြီးအောက်
ဝင်သွားတာပေါ့။ နံပြီစုတ်ကတော့ ကြက်မကြီးမင်းကို ဝင်
တိုးတော့ ကြက်မကြီးလည်း လန်အော်တော့တာပေါ့။ ဒီလို
ဖြစ်ရတာက အခြေအမြစ်မရှိတဲ့ဖြစ်ရပ်ပဲ။
ဘယ်အရာမှဆို အရင်းခံမသိရှိဘဲနဲ့ ဘယ်

အကြောင်းကိုမှ နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ်မသိနိုင်ပါ။ ကရင်လူမျိုး
တွေကလည်း "အစုမအောင်ခလိုင် အခံမအောင်ခလိုင်"
ဆိုတဲ့ စကားပုံကို မှတ်သားထားကြရမယ်။
မောင်သာဗွေ

စကားလုံးတွေကို မှန်အောင်ဖြည့်ပါ

ကလေးတို့ရေ . .

ယေးကွက်ထဲက စကားလုံးတွေကို မှန်အောင်ဖြည့်နိုင်ဖို့ အဓိပ္ပာယ်အရိပ်အမြွက်ကို အောက်
မှာဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

၁။ နေထိုင်စရာ

၂။ လိမ်လည်လှည့်ပြားခြင်း

၃။ မီးကြွင်း

၄။ ရှစ်မြှောင်ပုံထောင့်အရေအတွက်

၅။ သစ်သီးတစ်လုံး

အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

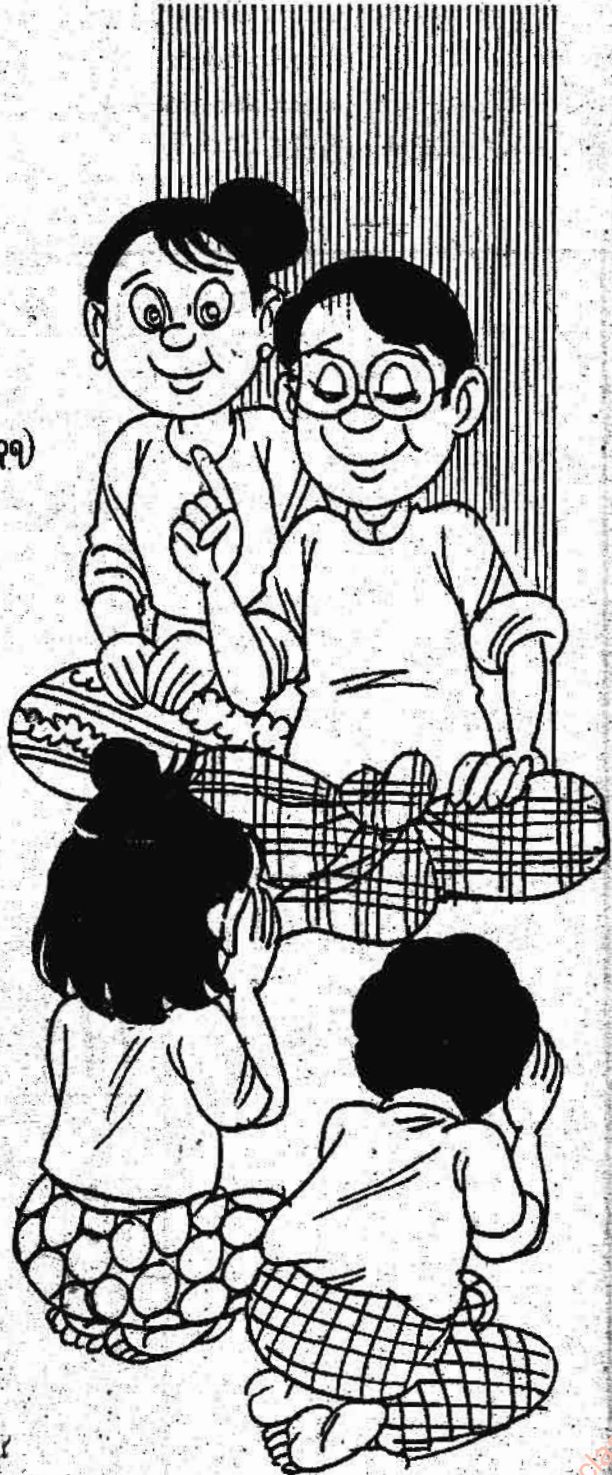
1. Place to live
2. Play unfairly
3. Remains of a fire
4. Number of sides of an octagon
5. A fruit

H				
	H			
		H		
			H	
				H

အလင်းရှင်

မောင်မောင်မိုးအောင် (စာပေပိမာန်စာမူဆရာ)

- ◆ နေ့ခင်းဘက်မှာ တောက်ပစွာ
နေမင်း လင်းရောင်ဖြာ
ချိန်ခါညချမ်း ရောင်တင့်ရွန်း
အေးမြငွေလဝန်း။
- ◆ လင်းထွန်းတောက်ပ လနှင့်နေ
အလင်းရှင်များပေ
ဖေဖေ၊မေမေ ဗမာထား
ခိုင်းနှိုင်းထိုက်ပေသား။
- ◆ နှစ်ပါးမိဘ ကျေးဇူးရှင်
ကြီးမားမြတ်ဂုဏ်အင်
ဆုံးမပဲ့ပြင် ရင်မှာထွေး
မြတ်ပညာလည်းပေး။
- ◆ ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက်လာ
ကြင်နာယုယစွာ
ရင်မှာအမြဲသာမမေ့အပ်
အစဉ်ကျေးဇူးဆပ် ။

[ပါရုန်းပုံပြင်]

သိုးကျောင်းသားရဲ့ ဘဏ္ဍာတိုက်

ဝေလင်းထွန်း

ရှေးတုန်းက ပါရုန်းဘုရင် ဆာအာဘက်ဟာ သားကောင်လိုက်ရာက မျက်စိလည်ပြီး လမ်းပျောက် သွားပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တောင်တန်းဘေးက သစ် ပင်ရိပ်မှာ သိုးကျောင်းသားလေးက သူ့ရဲ့သိုးအုပ်ကို ထိန်းကျောင်းရင်း ပလွေမှုတ်နေတာ တွေ့ရတယ်။

ရိုးသားပွင့်လင်းပြီး လိုချင်တပ်မက်မှုနည်းတဲ့ သိုးကျောင်းသားလေးကို သူ့သဘောကျမိတယ်။ သူ့ကို အကြောင်းအရာတချို့ကို မေးကြည့်တယ်။ သိုးကျောင်း သားလေးက သူ့ဟာ ဒီမှာပဲ မွေးဖွားခဲ့ပြီး ဒီသိုးအုပ်တွေ နဲ့ပဲနေရာက စာပေပညာ သင်ယူခွင့်မရခဲ့တာတွေ ပြော ပြပါတယ်။ ဒီတော့ ဘုရင်ကြီးက သူ့ကိုသဘောကျတာ နဲ့ သူ့ရဲ့နန်းတော်ကို ဒီသိုးကျောင်းသားလေးခေါ်သွား ပြီး ပညာသင်စေဘို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒီကံကောင်းထောက်မခံရတဲ့ သိုးကျောင်းသား လေးဟာ မင်းညီမင်းသားတွေလို ကောင်းမြတ်တဲ့ပညာ တွေ သင်ယူခွင့်ရခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဘုရင်ကြီးက သူ့ကို 'အလီဘေး' လို့ နာမည်သစ်ပေးပြီး သူ့ကို ဘဏ္ဍာထိန်း အဖြစ် ခန့်ထားလိုက်ပါတယ်။

အလီဘေးဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ကိုယ်ကျင့်တရား ရှိပါတယ်။ သူ့ရဲ့လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှုတွေဟာ အပြစ် ကင်းတယ်။ သူ့ဟာ သစ္စာရှိမှုနဲ့ ဆင်ခြင်တွေးဆပြီး ဆုံးဖြတ်မှုတွေကို အဓိကထားပြီး သူ့ရဲ့တာဝန်ဝတ္တရား တွေ ဆောင်ရွက်တယ်။ သူ့ဟာ လူစိမ်းတွေအပေါ် စွန့် ကြဲပေးကမ်းတတ်သလို ဝတ်သိက္ခာကြီးသူတွေကိုလည်း အရှိအသေပေးတတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ သူ့ဟာ ဘုရင်ရဲ့ အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်လာတယ်။ သူ့ဟာ ကိုယ် စိတ်နလုံးစောင့်စည်းပြီး လူမှုရေးတာဝန်များသိတတ်သူ လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ အလွန်ကောင်းမွန်ပြည့်စုံတဲ့ အရည် အသွေးတွေက သူ့ကို သွားပုပ်လေလွင့်ပြောတတ်သူ တွေရဲ့ အန္တရာယ်က ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါ။ ဘုရင်ရဲ့

မျှူးမတ်အခြေအရံတွေက သူ့ရဲ့တိုးတက်မြှောက်စားခံရ မှုကို မနာလိုစိတ်တွေ ဖြစ်ကြတယ်။

သူတို့တစ်တွေက သူ့သွားရာလမ်းမှာ နည်းမျိုးစုံ နဲ့ သွေးဆောင်ဖျားယောင်းကြပါတယ်။ ဘုရင်ကြီးကို လည်း လုပ်ကြံဖန်တီးပြီး တိုင်ကြားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆာအာဘက်ဟာ သာမာန်ဘုရင်တစ်ပါးမဟုတ်ပါ။ သူ့ ရဲ့ကြီးကျယ်တဲ့စိတ်က သွားပုပ်လေလွင့်ပြောတာတွေကို သိရှိနားလည်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အလီဘေးဟာ ငြိမ်းချမ်း စွာနေထိုင်နိုင်ခဲ့ပြီး ရိုးသားစွာနဲ့ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း တွေ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

အလီဘေးအတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျတာက တော့ ဘုရင်ကြီး နတ်ရွာစံသွားတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ပြီး တော့ သူ့နေရာဆက်ခံသူက ဆာဆီဖီ။ သူ့က အရင် ဘုရင်ကြီးနဲ့ လုံးဝမတူဘဲ ယုံကြည်မှုမရှိတတ်သူ၊ ရက် စက်တတ်ပြီး လောဘကြီးသူဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဟာ သွေး ထွက်သံယို တိုက်ခိုက်တာတွေကို သဘောကျသူလည်း ဖြစ်တယ်။

ဒီအခြေအနေက အလီဘေးရဲ့ ရန်သူတွေ အတွက် အခွင့်အရေးတွေဖြစ်လာစေပါတယ်။ သူတို့က ဘုရင်ထံ ဘဏ္ဍာပစ္စည်း စာရင်းအမှားတွေ တင်ပြကြ တယ်။ ပထမတော့ ဘုရင်က အနည်းငယ်သာ ဂရုစိုက် တယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာတော့ သူတို့အတွက် အခွင့်အရေးတွေ ရလာပါတယ်။

ဘုရင်က ဆာအာဘက်လက်ထက်က လက် ဆောင်အဖြစ်ရရှိခဲ့တဲ့ တန်ဖိုးရှိလှတဲ့စားကို ကြည့်လိုတဲ့ ဆန္ဒရှိပါတယ်။ အဲဒီခါက ရှာမတွေ့ဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီတော့ ဆာဆီဖီဟာ အလီဘေးအပေါ် မယုံသင်္ကာဖြစ် နေပါတယ်။ ဒီကိစ္စက မျှူးမတ်အရာရှိတွေရဲ့ အလိုဖြစ်ပါ တယ်။ သူတို့က အလီဘေးအပေါ် သံသယဖြစ်စရာတွေ ကို စောင်းမြောင်းပြောဆိုတင်ပြကြတယ်။ ဒီအတွက် အလီဘေးဟာ အလွဲသုံးစားပြုသူအဖြစ် နာမည်ဆိုးရစေ

၈၂

ပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေက ဘုရင်ကို -

“သူဟာ ညွှန်တော်အတွက် တည်းခိုနေထိုင်ဖို့ ဧရပ်တွေအများကြီး ဆောက်လုပ်ပေးပါတယ်။ သူဟာ အများပြည်သူအတွက် အဆောက်အဦတွေကို ဘဏ္ဍာငွေတွေအများကြီး သုံးစွဲပါတယ်။ သူဟာ နန်းတော်ထဲကို ခြူးတစ်ပြားမှမပါဘဲ ရောက်လာတဲ့သူပါ။ အခုတော့ သူဟာ မရေတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားလှတဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ ပိုင်ဆိုင်နေပါပြီ။ သူ့ရဲ့အိမ်အပြည့်ရှိနေတဲ့ ရတနာတွေဟာ တော်ဝင်ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ခိုးယူထားတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

သူ့ရဲ့ရန်သူတွေက သူ့ကို အဲဒီလိုစွပ်စွဲလျှောက်တင်ကြပြီးနောက် မကြာမီမှာဘဲ သူဟာ ဘုရင့်ရှေ့တော်မှောက်ရောက်ရှိလာပါတယ်။ ဒေါသထွက်နေတဲ့ဘုရင်က -

“အလီဘေး... မင်းရဲ့သစ္စာမဲ့ဟာ ထင်ရှားနေပြီ။ ဒီတော့ ငါ့ရဲ့အမှုတော်ထမ်းအဖြစ်က ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီ။ ငါ့ကိုယ်တော်ရဲ့ အမိန့်အရ ဘဏ္ဍာတွေနဲ့စာရင်းတွေကို ၁၄ ရက်အတွင်း လွှဲအပ်ရမယ်”

“အရှင်မင်းကြီး...” အလီဘေးက ပြန်တင်လျှောက်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်ဘဝဟာ အရှင့်လက်ထဲမှာဘဲ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် အခုချက်ချင်းဘဲ အရန်သင့် ဘဏ္ဍာတိုက်သော့ကို ခိုးသားစွာဖြင့် စာရင်းနဲ့တစ်ကွ ပေးအပ်ပါမယ်။ ဒီစာရင်းတွေကိုလည်း အရှင်ရဲ့ဝန်ထမ်းတွေရှေ့မှာပဲ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်”

သူ့ရဲ့တင်ပြချက်ကို ဘုရင်က သဘောကျသွားပါတယ်။ ဒါကို လက်ခံလိုက်ပြီး ချက်ချင်းပဲ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို သွားကြပါတယ်။ ပစ္စည်းတွေအားလုံးဟာ စနစ်အကျရှိနေကြတယ်။ ပြီးတော့ အလီဘေးက ပျောက်ဆုံးနေတဲ့စားကို ယခင်ဘုရင်ကြီး ဆာအာဘက်ကိုယ်တိုင် ယူသွားပြီး စိန်နဲ့ အခြားရတနာတွေစီခြယ်စီကြောင်း ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

ဘုရင်က သူ့ရဲ့တင်ပြချက်တွေကို ဘာမှပြန်မပြောတော့ပါ။ သူက အခြားသောလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ပစ္စည်းတွေကို ထုတ်ယူပေးအပ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါတွေမြင်တွေ့တော့ ဘုရင်ဟာ အလီဘေးက သစ္စာမဲ့ပြီး အလွဲသုံးစားမလုပ်တာကို သိနားလည်သွားပါတယ်။ အံ့သြလည်းအံ့သြမိပါတယ်။ ဘုရင်က ထွက်

ခွာမယ့်အချိန်မှာ သူ့ရဲ့မျှော်လင့်တွေက သစ်သားတံခါးကြီးမှာ သံမင်းတပ်ချပြီး ပိတ်ထားတာကို ညွှန်ပြကြပါတယ်။ ဘုရင်က -

“ဒီတံခါးနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေကွယ်ဝှက်ထားသလဲ”

မေးလိုက်ပါတယ်။ ရုတ်တရက် အလီဘေးဟာ ရုတ်တရက်ကြောင်သွားပြီး နောက်မှ သတိနဲ့ထိန်းလိုက်တယ်။ သူက -

“အရှင်မင်းကြီး ဒီအခန်းထဲမှာ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိသမျှအရာအားလုံးထဲက ကျွန်တော်အမြတ်နိုးဆုံးအရာတွေ သိမ်းထားပါတယ်။ ဒါတွေက ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေပါ။ ဒီအိမ်ထဲမှာ မြင်တွေ့ရသမျှပစ္စည်းတွေဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အရှင်ဘုရင်ကြီး ပိုင်ဆိုင်တာတွေပါ။ ဒီအခန်းထဲကအရာတွေကတော့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေပါ။ ဒါဟာ လျှို့ဝှက်ချက်ပါ”

သံသယရှိနေတဲ့ဘုရင်ဟာ အဲဒီတံခါးကိုဖွင့်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နံရံလေးဘက်အတွင်း ရှင်းလင်းနေပါတယ်။ သိုးကျောင်းသားလေးရဲ့ အဖျားကောက်တုတ်ရည်၊ ပလွေတိုတစ်ချောင်း၊ ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ဝတ်ရုံတစ်ထည်နဲ့ လွယ်အိတ်တစ်လုံးကိုဘဲ တွေ့လိုက်ကြပါတယ်။ အလီဘေးက အလွန်တည်ငြိမ်စွာနဲ့ ဘုရင်ကို လျှောက်တင်လိုက်ပါတယ်။

“အို... အရှင်မင်းကြီး၊ ဂုဏ်သတင်းကျော်ကြားခဲ့တဲ့ဘုရင်ကြီးအာဘက်ကို တောင်တန်းဘေးမှာ ကျွန်တော်က ပုလွေမှုတ်ပြီး ဖျော်ဖြေခဲ့ပါတယ်။ ဒီအရာတွေဟာ ကျွန်တော့်ပိုင်ပစ္စည်းတွေပါ။ ကျွန်တော့်ချမ်းသာမှုဟာ ဒီပစ္စည်းတွေပါ။ ဒါတွေကို ပြန်ယူခွင့်ပေးပါ။ ဒါတွေယူပြီးတော့ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ တောတောင်ချိုင့်ဝှမ်းပြန်ပါရစေ။ ကျွန်တော့်အတွက် ခမ်းနားထည်ဝါလှတဲ့ ထီးနန်းရိပ်မှာထက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ တောရွာဒေသမှာ ပိုမိုပျော်ရွှင်ပါတယ်”

ဒီလိုနဲ့ သိုးကျောင်းသားလေးဟာ သူ့မွေးဖွားခဲ့တဲ့ တောရွာမှာဘဲ သိုးဆိတ်တွေနဲ့ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်သွားပါတော့တယ်။

[The Children's Encyclopedia ၊ The Shepherd's Hoard]

ဝေလင်းထွန်း

ဝေမာန်

ဒေါ်အုန်းကြည်အား
ရှာဖွေရအောင်
တင်ပြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ခမောက်ကို အပူ၊ အအေး ကာကွယ်ရန် ဆောင်းသော ခမောက်နှင့် အလှအပ ဆောင်းသော ခမောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားနိုင် လေ၏။

များစွာသော ခမောက်တို့ကို နီးများ၊ ဝါးဖက် တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ကြလေ၏။ မြက်ဖြင့်ပြုလုပ်သော ခမောက် လည်း ရှိလို့နေသေး၏။

တောင်သူလယ်သမားများသည် များသောအား ဖြင့် အလုပ်ခွင်ဝင်ကြသောအခါ ခမောက်ကို ဆောင်းကြ လေ၏။

ခမောက်ကိုလည်း ပုံအမျိုးမျိုးပြုလုပ်ကြရာ

အချို့ကောက်စိုက်သမများ ခေါင်းနှင့် နောက်ကျောလုံ သော ခမောက်ရှည်များကို ဆောင်းကြသည်ကို တွေ့ ရတတ်၏။ အလှအပဆောင်းသော ခမောက်များမှာ ပါးပါးလျားလျားရှိ၍ နွဲ့နှောင်းပျော့ပျောင်း လှပပြီး အကွက်များဖော်ထားလေ၏။

ပန်းကွက်၊ ပန်းခက်များဖော်ကာ လွန်စွာမှ ပျော့ ပျောင်းလှပသော ယိုးဒယား(ထိုင်း)ခမောက် ခေါ် ခမောက်တစ်မျိုးကိုလည်း တွေ့ကြရမည်ဖြစ်လေတော့ ၏။

ဒေါ်အုန်းကြည်အား

ဦးနောက်ရွှင်ကြည်လန်းစေဖို့

ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ ဖြေကြည့်ဖို့

■ ကိုရွှေတောသား

ကလေးတို့ရေ...

ကလေးတို့ရဲ့ ဦးနောက်ကလေးတွေ ရွှင်ကြည်လန်းဆန်းစေဖို့ရာ ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေဖြေဆိုဖို့ အချိန်ကျရောက်လို့လာခဲ့ပြီနော်။ အရင်လတွေတုန်းက ဖြေဆိုခဲ့ကြတာမှာ အဆင်ပြေပါရဲ့လား။ တကယ်တော့ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ရှိတဲ့သူ၊ ဗဟုသုတလေ့လာလိုက်စားသူတွေအတွက်တော့ သည်လိုဉာဏ်စမ်းကလေးတွေဆိုတာ လွယ်လွယ်လေးပါပဲ။ ခုလည်းပဲ ဉာဏ်ကလေးတွေကွန်မြူးလို့ ကြီးစားပြီး ဖြေကြည့်ကြပါဦး။ အားလုံးဖြေဆိုပြီးပြီဆိုတော့မှ ကိုယ်ဖြေထားတာ မှန်မမှန်ကို စာအုပ်တစ်နေရာမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ အဖြေမှန်တွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်ကြည့်ကြပေါ့ကွယ်။

- ၁။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းမှန်ပေမယ့် ကိုယ်ကသုံးရတယ် မရှိဘဲ တစ်ပါးသူတွေကချည်းပဲ သုံးနေတယ်ဆိုတာ ဘာပစ္စည်းဖြစ်မလဲ။
- ၂။ လူနေမှုဘဝတွေကို တိုးတက်ကောင်းမွန်ဖို့ အကျိုးပြုနေတာ ဘယ်စစ်လဲ။
- ၃။ မြန်မာ့ဆယ့်နှစ်လရာသီထဲမှာ မမှောင်ဘူးဆိုတဲ့ လဟာ ဘယ်လဖြစ်မတုံး။
- ၄။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာရှိတဲ့ မြို့တစ်မြို့ပေါ့။ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကန်တာကို အစွဲပြုပြီး အမည်ပေးထားတယ်ဆိုပဲ။ အဲဒါ ဘယ်မြို့ဖြစ်လဲ။
- ၅။ ပိန်တဲ့ကလေးတွေ မရှိဘူးဆိုတဲ့မြို့ဟာ ဘယ်မြို့တဲ့တုံး။
- ၆။ ရောဝတီတို့စီးဒေသကြီးထဲက တစ်မျက်နှာမကဘူးဆိုတဲ့မြို့ဟာ ဘယ်မြို့ပါလိမ့်။
- ၇။ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှ နေထိုင်လို့မရဘူးဆိုတဲ့တိုက်ဟာ ဘယ်တိုက်တဲ့တုံး။
- ၈။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းမှာ ဘယ်ဘေးဘယာတွေမှ မရှိဘူးဆိုတဲ့မြို့နယ်ဟာ ဘယ်မြို့တဲ့လဲ။
- ၉။ အသီးတွေ မျိုးစုံအောင်ရှိကြတဲ့အထဲ စားလို့မရတဲ့ ရိုက်ဖို့ပဲအသုံးဝင်တာ ဘယ်အသီးတဲ့လဲ။

- ၁၀။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးမှာရှိပြီး ကလီစာတွေနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတဲ့မြို့ဟာ ဘယ်မြို့ဖြစ်မတုံး။
- ၁၁။ ဘယ်မြို့ဘယ်ရွာမှမရှိ၊ လူတွေသတ္တဝါတွေလည်း နေထိုင်ခြင်းမရှိဘူးဆိုတဲ့တိုင်းဟာ ဘယ်တိုင်းလဲ။
- ၁၂။ ကားတွေ အမျိုးမျိုးရှိကြတဲ့အနက် လူကောင်းသူကောင်းတွေမှန်သမျှ စက်ဆုပ်ရွံရှာကြတယ်ဆိုတဲ့ ကားဟာ ဘယ်ကားဖြစ်မတုံး။
- ၁၃။ ကျောင်းသားတော့ ကျောင်းသားပါပဲ။ ဒါပေမယ့် စာအုပ်ခဲတ်တွေအစား လေးခွနဲ့လောက်စာလုံးတွေသာပါသတဲ့။ အဲဒါ ဘယ်လိုကျောင်းသားလဲ။
- ၁၄။ လူသားအားလုံးအတွက် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ရွှေလို့ မရတဲ့နေ့ဟာ ဘယ်နေ့ဖြစ်မတုံး။
- ၁၅။ 'လုံး'လို့ဆိုပေမယ့် မလုံးဘဲ ရှည်ထွက်နေတာ ဘယ်အလုံးလဲ။

(အဖြေမှန်များကို စာအုပ်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။)

ကိုရွှေတောသား

အိုးစရည်း၏ မာန

■ ငှက်ခါး

မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မမူမီကပင် ရာဇဂြိုဟ် ပြည်အနီး၌ ဥပတိဿနှင့် ကောလိတ အမည်တွင်သော ရွာကြီးနှစ်ရွာ ရှိခဲ့သည်။ ထိုရွာနှစ်ရွာမှ ရူပသာရီနှင့် မောဂ္ဂလိတို့၏ သားများသည် အလွန်ချစ်ခင်ကြသည်။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နှစ်စဉ်မပြတ် ပြုအပ်သော တောင်ထိပ်ပွဲသဘင် ကျင်းပ၏။ လှလင်တို့သည် ပွဲလမ်းသဘင်ကို အတုကြည့်ရှုကြ၏။ သို့ရာတွင် ရယ်ရွှင်သင့်သော အရာ၌ မရယ်။ ထိတ်လန့်သင့်သောအရာ၌ မထိတ်လန့်။

ထိုသို့ ပွဲလမ်းသဘင် ကြည့်ရှုစဉ်တွင် ဥပတိဿနှင့် ကောလိတတို့သည် ဤသို့ ကြံမိကြ၏။

“ဤအလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် အနှစ်တစ်ရာသို့ မရောက်မီ မိမိ၏အမည်ပညတ်မျှ မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။ ငါတို့သည်ကား ဝဋ်မှထွက်မြောက်ရာ တစ်ခုသောတရားကို ရှာခြင်းငှာ သင့်၏”

သို့စဉ်တွင် ကောလိတက ဥပတိဿကို မေး၏။

“အဆွေ ဥပတိဿ၊ သင်ကား အခါတစ်ပါး အခြားသောနေ့ရက်ကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမရှိ။ နလုံးမသာခြင်း သဘောရှိသည်ဖြစ်၏။ သင်သည် အဘယ်အာရုံကို အမှတ်အသားပြုနေသနည်း”

“အဆွေကောလိတ၊ ထိုပွဲသဘင်တို့ကို ကြည့်ရှုရာ၌ အနှစ်မရှိ။ ထိုပွဲသဘင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းသည် အကျိုးမရှိ။ မိမိ၏ဝဋ်မှ လွတ်မြောက်ရာတရားကို ရှာခြင်းငှာ သင့်သည်။ သင်ကား အဘယ်ကြောင့် နလုံးမသာခြင်း ရှိဘိသနည်း”

ကောလိတသည်လည်း ဥပတိဿနှင့် စိတ်သဘောချင်း ညီမျှကာ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရန် ရဟန်းပြုကြလေ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဆရာတင်မိသူ

မှာ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းကို လုံးဝမသိသော သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ် ဖြစ်နေပေ၏။

ထိုအခါ ဥပတိဿ၊ ကောလိတတို့သည် ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤဆရာ၏အထံ၌ ကျင့်သုံးအပ်သည် မြတ်သောအကျင့်သည် အကျိုးမရှိ။ ငါတို့သည် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာ တရားကိုရှာခြင်းငှာ ထွက်လာခဲ့ကုန်၏။ ထိုတရားကို ဤဆရာ၏ထံ၌ ဖြစ်စေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသည် ကျယ်ဝန်းသည်သာလျှင် တည်း။

ရွာ၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည်တို့၌ လှည့်လည်သည်ရှိသော် မချွတ်လျှင် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာ တရားကို ဟောထုတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သောဆရာကို ရကုန်အံ့ဟု ကြံကြကုန်၏။ ထိုအခါမှစ၍ အကြင် အကြင်အရပ်၌ ပညာရှိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန်၏ဟု ကြားသော် ထိုအရပ်သို့သွားကာ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြကုန်၏။ ထိုဥပတိဿ၊ ကောလိတတို့ မေးမြန်းအပ်သော ပြဿနာကို တစ်ပါးကုန်သော ပညာရှိတို့သည် ဖြေဆိုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။ သူတို့ကား ထိုပညာရှိတို့၏ ပြဿနာကို ဖြေဆိုနိုင်ကြကုန်၏။

ဤသို့လျှင် အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသို့ လှည့်လည်စုံစမ်း၍ ပြန်လည်ခဲ့ပြီးလျှင် မိမိတို့နေရင်းအရပ်သို့ သာလျှင် ပြန်လာ၍ “အဆွေကောလိတ၊ ငါတို့နှစ်ယောက်တွင် ရှေးဦးစွာ သေခြင်းကင်းရာ အမြိုက်တရားကို ရသောသူသည် တစ်ယောက်အား ပြန်ကြားပြောဆိုစေသတည်း” ဟု ကတိကဝတ်ပြုကြလေကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ဥပတိဿ၊ ကောလိတတို့သည် ကတိကဝတ်ပြု၍ နေကြကုန်သည်ရှိသော် ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့တွင် အပါအဝင် အရှင်အဿဝိမထေရ်သည် တစ်ဖန်

ပြန်လည်ခဲ့၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်လာလေ၏။

ထိုအသုတမထေရ်သည် မိုးသောက်သောအခါ နံနက်စောစောကသာလျှင် သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ယူဆောင်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းအလိုမှာ ဝင်တော်မူလေ၏။ ထိုအခါ ဥပတိဿ ပရိပိုင်သည်လည်း နံနက်စောစောကသာလျှင် ဆွမ်းစားပြီး၍ ပရိပိုင်တို့၏ အာရပ်သို့သွားစဉ် အသုတမထေရ်ကိုမြင်၍ “ငါကား ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းမည်သည်ကို မမြင်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း။ လောက၌ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း လမ်းကောင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင် ဤရဟန်းသည် တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ငါသည် ဤရဟန်းထံ ချဉ်းကပ်၍ စုံစမ်းရသော် သင့်လေစွ”ဟု အကြံဖြစ်ကာ ဆွမ်းခံသည်နောက်မှ လိုက်သွားလေ၏။

ထိုဥပတိဿသည် မထေရ်မြတ် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည့်အဆုံး၌ မိမိကရားမှရေကို ပေးလှူပြီး လျှောက်ထား၏။

“သင်သည် အဘယ်သူကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုသနည်း။ သင့်ဆရာကား အဘယ်သူနည်း။ သင်သည် အဘယ်သူတရားကို နှစ်သက်သနည်း။”

အသုတမထေရ်သည် “ပရိပိုင်တို့ကား သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်၏”ဟု သိသဖြင့် သာသနာတော်၏ နက်နဲသိမ်မွေ့မှုကို ပြသောအားဖြင့် ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

“ငါ့ရှင်၊ ငါသည်ကား သီတင်းငယ်တည်း။ ရဟန်းပြု၍မကြာသေး။ ငါသည် အကျယ်အားဖြင့် တရားဟောခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သေး။”

“တစ်ညတော်ကား ဥပတိဿမည်သောသူပါတည်း။ အရှင်ဘုရား၏ စွမ်းအားသတ္တိအားလျော်စွာ နည်းများမဟု ဟောတော်မူပါလော့။”

သို့ကြောင့် မထေရ်သည် ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘာဝီ အစရှိသော ဂါထာကို ဟောတော်မူလေ၏။ ပရိပိုင်သည် ရှေ့နှစ်ပါးဒဏ်သာလျှင် ကြားနာရ၍ နည်းတစ်ထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော “သောတာပတ္တိဖိုလ်” ၌ တည်လေ၏။

ထို့နောက်တွင် ဥပတိဿသည် မြတ်စွာဘုရား

ရှိရာကို စုံစမ်းပြီးလျှင် ဆရာမထေရ်ကို ရှိခိုး၍ထွက်ခွာလာသည်တွင် ကောလိတပရိပိုင်က ဆီးကြိုသည်။

“ယနေ့ ငါ့အဆွေခင်ပွန်း၏ မျက်နှာသည် တစ်ပါးသော နေ့ရက်ကဲ့သို့မဟုတ်။ အမြိုက်တရားကို မချွတ်ရခဲ့ရာ၏။”

ထိုနည်းသွင်းဖြင့်မေးရာ ဥပတိဿက သူ့နာခဲရသော တရားကို ပြန်လည်ဟောပြသည်တွင် ဂါထာအဆုံး၌ ကောလိတပရိပိုင်လည်း သောတာပန်တည်လေ၏။ ထို့နောက် သူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါးသို့ မသွားသေးဘဲ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးကို ဝင်ရောက်ခေါ်ငင်ကြသည်။

“ငါကား လူအပေါင်း၏ ဆရာကြီးတစ်ဆူအဖြစ် လှည့်လည်နေပြီးမှ အတွင်းတပည့်အဖြစ် ခံယူခြင်းသည် အိုးစရည်းအဖြစ်မှ ရေလောင်းအိုးငယ်အဖြစ်သို့ သက်ဆင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်မည်။ သင်တို့သာသွားကြ။”

“ဆရာ..လောက၌ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါမှစ၍ လူအပေါင်းသည် ပန်းနံ့သာကို လက်ခွဲကာ သွား၍ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုသာ ပူဇော်ကြကုန်လတ္တံ့။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့သာ သွားကြသည်ရှိသော် အရှင်ဆရာတို့သည် အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။”

သို့ဖြစ်၍ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးက ပြန်ပြီးမေးသည်။

“ချစ်သားတို့.. ဤလောက၌ ပညာနဲ့သူတို့သည် များကုန်သလော။ သို့တည်းမဟုတ် ပညာရှိသောသူတို့သည် များကုန်သလော။”

“ဆရာ.. ပညာနဲ့သောသူတို့ များကုန်၏။ ပညာရှိသောသူတို့ကား အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ကုန်၏။”

“ချစ်သားတို့.. ထိုသို့ဖြစ်မှ ပညာနဲ့သောသူတို့သည် ငါ့အထံသို့ လာကြကုန်လတ္တံ့။ သင်တို့သွားကြလေကုန်။”

ထို့ကြောင့် ဥပတိဿနှင့် ကောလိတတို့မှာ သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးကို ထားပစ်ခဲ့ကြရလေသည်။

ထူးခြားသော တူရိယာပစ္စည်းများ

■ ပွင့်တဖြူ

အစောဆုံးစန္ဒရာ:

ကမ္ဘာပေါ်တွင် သက်တမ်းအရှည်ဆုံးစန္ဒရာမှာ ၁၇၂၀ပြည့်နှစ်တွင် အီတလီနိုင်ငံ ဖလောရင့်မြို့၌ ပြုလုပ်ခဲ့သော စန္ဒရာဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးယောက်မြို့ အနုပညာပြတိုက်တွင်ရှိသည်။

အရွယ်အစားအကြီးမားဆုံး စန္ဒရာ:

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးနှင့် အခန့်ညားဆုံးကို လန်ဒန်မြို့၌ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၌ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အလျား ၁၁ ပေ ရှစ်လက်မရှိပြီး အလေးချိန် တစ်တန်ကျော်ကျော်လေးသည်။

တန်ဖိုးအကြီးဆုံး စန္ဒရာ:

စန္ဒရာတစ်လုံးအဖို့ အမြင့်ဆုံးဈေးနှုန်းရသော စန္ဒရာမှာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် မတ်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် နယူးယောက်မြို့၌ ရောင်းချခဲ့သော စန္ဒရာဖြစ်သည်။ ၁၈၈၈ ခုနှစ်ခန့်က ထုတ်လုပ်ခဲ့သော အဆိုပါစန္ဒရာကို ခေါ်လာသုံးသိန်းကိုးသောင်းပေး၍ စန္ဒရာဆရာ ဖဟတ်သူတစ်ဦးက ဝယ်ယူသွားခဲ့သည်။

အကြီးဆုံး 'အော်ဂင်'

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးနှင့် အသံအကျယ်ဆုံး အော်ဂင်တူရိယာပစ္စည်းမှာ နယူးဂျာစီပြည်နယ်(အမေရိကန်) အတ္တလန္တိတ်စီးပီးမြို့ရှိ အော်ဂင်ကြီးဖြစ်သည်။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည်ဆောက်ပြီးစီးခဲ့သည်။ မြင်းကောင်ရေ ၃၆၅ ကောင်အားရှိ မော်တာစက်တပ်ဆင်ထားသည်။ ထိုအော်ဂင်ကြီးအတွက် ကုန်ကျစရိတ်မှာ ခေါ်လာငါးသိန်းဖြစ်၏။

ဝါအရင့်ဆုံး 'အော်ဂင်' တီးသမား:

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အော်ဂင်တူရိယာ အတီးသက်တမ်းအကြာဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ အင်္ဂလန်မှ ချားလ်ဘာရစ်ချ်ပင်(၁၇၇၉-၁၈၇၃) ဖြစ်သည်။ အော်ဂင်တီးသမားအဖြစ် ၁၇၉၂ ခုနှစ်မှ ၁၈၇၃ ခုနှစ်အထိ စုစုပေါင်း ၈၁ နှစ်ကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

အကြီးဆုံး ကြေးတူရိယာပစ္စည်းမှာ 'တူဘာ'ခေါ် အလျားခုနစ်ပေခွဲရှိ လေမှုတ်တူရိယာပစ္စည်းကြီးဖြစ်သည်။ (ပူးတွဲပါဓာတ်ပုံကိုရှုပါ)။ အော်လံကြီး၏အဝမှာ အချင်းသုံးပေလေးလက်မကျယ်သည်။ ၁၈၉၆ နှင့် ၁၉၉၈ ခုနှစ်ကာလခန့်အတွင်း ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် အသုံးပြုဆဲဖြစ်သည်။ ယခုအခါ တောင်အာဖရိက နိုင်ငံ၌ရှိသည်။

အကြီးဆုံးစောင်း:

တီးခတ်နိုင်သော အကြီးဆုံး စောင်းတူရိယာပစ္စည်းမှာ အလျား ၁၃ ပေ လေးလက်မရှိသည်။

အကြီးဆုံးစောင်း

အကြီးဆုံး
ဘတ်တယော

ခေါ် တူရိယာပစ္စည်းဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်း လူခြောက်ဦး ပါဝင်တီးခတ်ရသည်။ ဘဂဝင်ခုနစ်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဘဂဝင် ပြည့်နှစ်အထိ တီးခတ်ခဲ့ကြသည်။

အရွယ်အစားအကြီးမားဆုံး လျှပ်စစ်ဂီတာ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးနှင့် အသံအကျယ်ဆုံး လျှပ်စစ်ဂီတာမှာ ဆယ်ပေတစ်လက်မမြင့်ပြီး အလေးချိန် ပေါင်းသုံးရာရှိသော ဂီတာကြီးဖြစ်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ၌ ဆန်ဖရန်စစ္စကို(အမေရိကန်)မြို့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဈေးအကြီးဆုံး ဂီတာ

ပုံမှန်အရွယ်အစား ဂီတာများအနက် ဈေးအကြီး ဆုံးဂီတာမှာ ၁၆၂၄ ခုနှစ်တွင် ထုတ်လုပ်ခဲ့သော ဂျာမနီ ပြည်လုပ် ဂီတာဖြစ်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၂ ရက် နေ့တွင် ထိုဂီတာကို ဧေါလာ ၂၅၂၀၀ မြင့် လန်ဒန်မြို့၌ ရောင်းချခဲ့သည်။

အကြီးဆုံး 'ဘတ်စ်ဂီတာ'

အကြီးဆုံး ဘတ်စ်ဂီတာမှာ ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် နယူးဂျာစီပြည်နယ်(အမေရိကန်)၌ တည်ဆောက်ခဲ့သော အလျား ၁၄ ပေရှိ ဂီတာကြီးဖြစ်သည်။ ၁၁ ဒဿမ ၆ ဟန်ဒရိတ်(တန်ဝက်ကျော်)လေးပြီး တပ်ဆင်ထားသော ကြိုးစုစုပေါင်း၏ အလျား ၁၀၄ ပေရှိသည်။

ဈေးအကြီးဆုံး တယောကြီး

တယောထိုးသူ၏ ဒူးနှစ်လုံးကြားတွင်ထားလျက် ထိုးရသော ဗိုင်ဒိုလင်ဆဲလ်လို (ခေါ်) တယောကြီး တစ် လက်ကို ၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်မြို့၌ လေလံတင် ရောင်း ချခဲ့ရာ ဧေါလာနှစ်သိန်းကိုးသောင်းရရှိခဲ့သည်။ ထို တယောကြီးမှာ ၁၇၁၀ ခုနှစ်တွင် အီတလီနိုင်ငံ၌ ပြုလုပ် ခဲ့သော တူရိယာပစ္စည်းဖြစ်၏။

ဈေးအကြီးဆုံး ရိုးရိုးတယော

လန်ဒန်မြို့တွင် ၁၉၇၉ ခုနှစ်၌ လေလံတင်ရောင်း ချခဲ့သော ၁၇၃၃ခုနှစ်လုပ် တယောတစ်လက်မှာလည်း

အကြီးဆုံးကြေး
(လေပူတ်)
တူရိယာ

အရည်ဆုံးခရာ

ကမ္ဘာ့အရည်ဆုံး ခရာမှာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံမှ အလျား ၅၉ ပေရှိ ခရာရည်ကြီးဖြစ်သည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အကြီးမားဆုံး ကြိုးတပ်တူရိယာ

သယ်ဆောင်နိုင်သော ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးကြိုးတပ် တူရိယာပစ္စည်းမှာ ကြိုးပေါင်း ၂၇၀ ပါဝင်ပြီး မျက်နှာပြင် ဧရိယာ ၅၀ စတုဂံပေရှိ "ပင်တာလီယွန်"ခေါ် တူရိယာ ပစ္စည်းဖြစ်သည်။

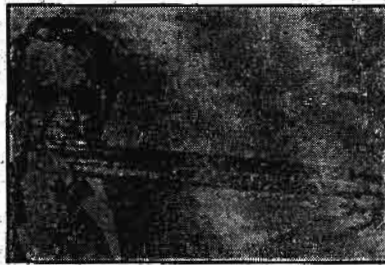
တူရိယာပစ္စည်းတစ်ခုတည်းတွင် တီးခတ်သူအများ ဆုံး ပါဝင်တီးခတ်ရသော တူရိယာမှာ "အပိုလိုနီကန်"

www.burmeseclassic.com

ခေါ်လာနစ်သိန်းကိုးသောင်းအထိ ရွေးရခဲ့သည်။

အကြီးဆုံး ဘတ်စ်တယော

အရွယ်အစားအကြီးမားဆုံး ဘတ်စ်တယောကြီးကို ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် နယူးဂျာစီ(အမေရိကန်)ပြည်နယ်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အလျား ၁၄ ပေမြင့်သော ထိုတယောကြီးတွင် သားရေကြိုးများတပ်ဆင်ထားသည်။

အရှည်ဆုံး ဘာဂျာ

အသေးငယ်ဆုံးတယော

ကမ္ဘာ့အငယ်ဆုံးတယောကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဘရက်ကလင်းမှ မောရစ်ဆင်စဘင်ဆိုသူက တီထွင်ခဲ့သည်။ အလျား နှစ်လက်မသာရှိသော်လည်း ပုံမှန်တယောအတိုင်း တယောထိုးနိုင်သည်။

နှစ်လက်မသာ ရှည်သော အသေးဆုံး တယော

အရှည်ဆုံးဘာဂျာ

ပါးစပ်ဖြင့်မှတ်ရသော ဘာဂျာများအနက် ကမ္ဘာ့အရှည်ဆုံး ဘာဂျာတွင် အပေါက်ပေါင်း ၃၅၄ ပေါက် ပါဝင်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဘော့စတွန်သံနုတီးဝိုင်းကြီးမှ တယောဆရာ ရိုလင်တက်ပလေ ဆိုသူသည် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလမှ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၇ ရက်နေ့အထိ ၅၀ နှစ်ကြာ တယောဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

အော့တိုဖန်စ် (၆၂-နှစ်)ဆိုသူသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေရှိ နယူးယောက်မြို့မှ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေရှိ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့အထိ မိုင်ပေါင်းလေးထောင်ကျော် (၄၁၆၅ မိုင်)ခန့်ကို တယောထိုးရင်း ခြေကျင်လမ်းလျှောက်သွားခဲ့သည်။ ရက်ပေါင်း ၁၈၃ ရက်ကြာပြီးနောက် ၁၉၂၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် "ဆန်ဖရန်စစ္စကို"မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

အကြီးဆုံး လျှပ်စစ်ဂီတာ

အကြီးဆုံး ဒရမ်

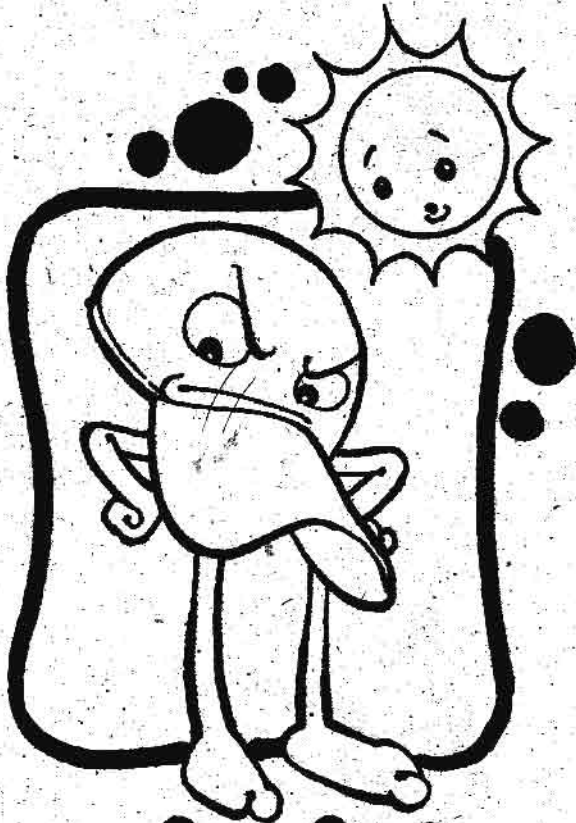
ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ဒရမ်ကြီးကို ၁၈၇၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ မျက်နှာပြင်အချင်း ၁၂ ပေရှိပြီး အလေးချိန် ပေါင်ခြောက်ရာလေးသည်။

အလွယ်ဆုံးနှင့် အခက်ဆုံးတူရိယာပစ္စည်း

တူရိယာပစ္စည်းအမျိုးမျိုးအနက် အလွယ်ဆုံးတီးမှတ်နိုင်သော တူရိယာပစ္စည်းမှာ ယူကူလီလီ (ခေါ်) ကြိုးလေးချောင်းတပ် ဟာဝေယံဂီတတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး တီးမှတ်ရအခက်ဆုံး တူရိယာပစ္စည်းမှာ ပြင်သစ်ခရာနှင့် အိုဘိုး (ခေါ်) လေမှတ်တူရိယာတို့ဖြစ်ကြသည်ဟု ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ကျင်းပခဲ့သော အမေရိကန်တေးဂီတညီလာခံမှ ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။

[Guinness Book of World Records စာအုပ်မှ Instructs ကို ဆီလျော်အောင်ပြန်ဆိုပါသည်။]

ပွင့်လှမြူ

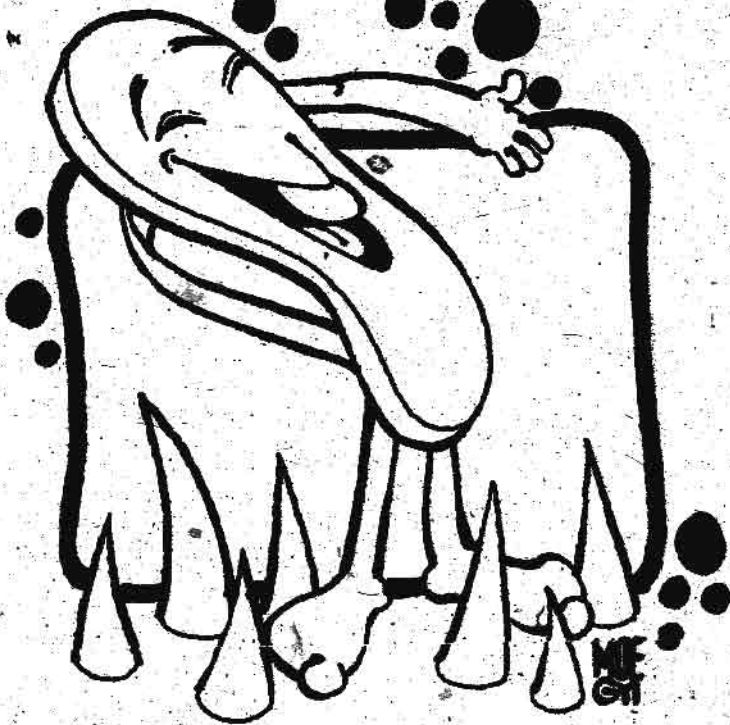

မိနပ်စင်စာနိဂါး

နတ်မောက်ကြည်ခြင်

* လူသားခြေအောက် ကပ်လျက်နေ
 တို့က မိနပ်လေး၊
 လူထိပ်မွှေထက် သင်ကရောက်
 ဦးထုပ် ဘဝင်မောက်။
 အောက်တန်းစားဟု သင်ကဆို
 တို့က မမြင်ပြီ။
 သင့်နှုတ်မချိုလေထံပြင်း
 သနားပါဘိခြင်း။
 စဉ်းစားကြည့်စမ်း ဦးထုပ်ရာ
 တစ်ခုပြောချင်တာ။
 သင်မပါလည်း ကိုလူသား
 ခရီးဆက်နိုင်သွား
 တို့ပျားမပါခဲ့ပါလျှင်
 ခြေထောက်နာလိုကျင်
 ရှေ့တစ်လှမ်းပင် လှမ်းဖို့ခက်
 တို့တန်ဖိုးကတက် ။ ။

□

စေတနာမှန်လျှင် အကျိုးပေးမည်

ဖျာပုံသိန်းသန်းဒေသင်

“တုံ...တုံ...တုံ...တုံ”

“အော်...အိအိအိအိ”

နံနက် အရုဏ်တက်ချိန်ဖြစ်၍ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ အုန်းမောင်းသံက စီစီညံ့လျက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ တစ်ဆက်တည်း လင်းကြက်တွန်းသံတို့ကိုလည်း ကြားရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျေးလက်တောလေ့အတိုင်း အိပ်ရာမှ နိုးထပြီး ဆွမ်းချက်ကြရန်ပြင်သည်။ တောင်ယာလုပ်ငန်းခွင်ဝင်သူတို့ကလည်း အသီးသီး ပြင်ဆင်ကြရသည်။ ကျေးလက်နေ တောင်သူလယ်သမားတို့အတွက် မိုးလင်းမိုးချုပ် တောင်ယာလုပ်ကိုင်ရင်း မိသားစုဝမ်းဇူးအတွက် ပြင်ဆင်ကြရသည်။ အားလပ်ချိန်ဟူ၍ မရှိပါ။ မိသားစုစားရေးအတွက်၊ ဝတ်ရေးအတွက်၊ ပညာရေးအတွက် ကြိုးစားရုန်းကန်ရင်းဖြင့် ဘဝရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် လုပ်ကိုင်ကြရသည်။

“ဆွမ်းတော်ဗျို...ဆွမ်းတော်”

“တူဝေဝေ...တူဝေဝေ”

ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ သံယာတော်အရှင် သူမြတ်တို့သည် သင်္ကန်းများသတ်ပယ်ရင်း သပိတ်ကိုယ်စီ လက်တော်၌ ပိုက်လျက် ရွာလမ်းလေးအတိုင်း ဆွမ်းအလှူခံကြသည်။ သံယာတော်အရှင်သူမြတ်တို့ရှေ့မှ အသက် ၁၃ နှစ်အရွယ်ခန့်ရှိသော မောင်ကျောင်းသားလေးကလည်း ကြေးစည်လေးကို အသံပေးရင်း ကြည့်လင်စူးရှသောအသံဖြင့် နှိုးဆော်နေသည်။ မောင်ကျောင်းသားလေး၏ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သံအဆုံးတွင် အားလုံးက ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းလျာတို့ကို လောင်းလှူခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူသည်။ ထိုတွင် ဖေဖေ ကိုဖိုးတော်၊ မေမေ မဓုလတ်တို့လည်း ပါဝင်ကုသိုလ်ယူကြသည်။ ဖေဖေကိုဖိုးတော်၊ မေမေ

မဓုလတ်တို့မှာ အိမ်ထောင်သက် ကိုးနှစ်ခန့် ရှိလာသည်နှင့်အမျှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများလည်း အသင့်အတင့် ပြုလည်လာသည်အလျောက် လယ် ၁၀ ဧက ပိုင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့သည်။

“သမီး...ဖူးပြည့်သခင်၊ အိပ်ရာကထတော့လေကွယ်၊ စာကျက်ရဦးမယ်၊ အမေတို့ အဖေတို့ ဆွမ်းလောင်းပြီးပြီ”

“အင့်...အင့်...အစောကြီးရိုပါသေးတယ်”

ကလေးပီသစွာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်နေသော သမီးဖြစ်သူ ဖူးပြည့်သခင်ကို မေမေမဓုလတ်က အနီးမှထိုင်ရင်း နှိုးသည်။ ထိုနောက် သမီးဖူးပြည့်သခင်သည် အိပ်ရာမှနိုးထပြီး မေမေမဓုလတ် အသင့်ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ထားသော ထမင်းကြော်လေးကို မြန်ရှက်စွာ စားသည်။ ပြီးတော့ ယမန်နေ့က အတန်းပိုင်ဆရာမ အိမ်စာအဖြစ်ပေးလိုက်သော ကျက်စာ၊ တွက်စာတို့ကို အာရုံစူးစိုက်ကျက်မှတ်သည်။ သမီးလေးဖူးပြည့်သခင်သည် ရွာရှိ မူလတန်းကျောင်းတွင် သူငယ်တန်းမှစ၍ ယခု စတုတ္ထတန်းအထိ နှစ်စဉ် ပညာရည်ချွန်ပထမဆုကို မပျက်မကွက် ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏ မိဘများကလည်း သမီးလေးဖူးပြည့်သခင်၏ ပညာရေးဘက်တွင် ကြိုးစားပြီး ထူးချွန်ထက်မြက်သည်တို့ကို မြင်ယောင်ရင်း ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သမီးလေးဖူးပြည့်သခင်က သူမ၏သူငယ်ချင်းများကို သင်္ချာပုဒ်စာများ မရှင်းသဖြင့် နားမမည်မေးမြန်းလာသည့်အခါတွင် စိတ်ရှည်စွာ ကူညီတွက်ပြ ရှင်းလင်းပေးသည့်အတွက် အားလုံးက သူမအပေါ် ချစ်ခင်အားကိုးကြသည်။ သို့သော် သူမအပေါ် အထင်အမြင်လွဲနေသူမှာ ပညာအာဇာ

သင်ကြားနေသော မယမုံပင် ဖြစ်သည်။ မယမုံမှာ သူမ ထက်စာမတော်ပေမယ့်လည်း အရာရာတွင် ဖူးပြည့်သလောက် အပေါ် အပြစ်မြင်ပြောတတ်သည်။

* * *

စာသင်ခန်းအတွင်း ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသည်။ ကျောင်းစာသင်ခန်း ပြတင်းတံခါးမှ မျှော်ကြည့်လျှင် စိမ်းလန်းသော ကုက္ကိုပင်ကြီးများ၊ ကံ့ကော်ပင်များ၊ ဒီဇေဝါပန်းတို့က ကျောင်းတော်ကြီးဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ပေါက်နေသည်ကို မြင်ရသည်။

“စာမေးပွဲဖြေဖို့ တစ်ပတ်ပဲ လိုတော့တယ်။ ဒီနှစ်မှာ စတုတ္ထတန်းစာမေးပွဲကို အစိုးရစစ်အနေနဲ့ ဖြေကြရမှာဖြစ်တယ်။ ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ ဆရာတွေ သင်ကြားပေးတဲ့အတိုင်း ကျက်စား၊ တွက်စာတွေကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကျက်မှတ်လေ့ကျင့်ဖို့ကတော့ အရေးကြီးတယ်။ အချိန်ကို အလကားမဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ကျက်မှတ်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ မေးလာတဲ့မေးခွန်းတွေကို အလွယ်တကူ ဖြေဆိုနိုင်တာပေါ့။ တပည့်တို့အားလုံး ကြိုးစားကြပါကွယ်”

အတန်းပိုင်ဆရာမ တည်ကြည်ခုံညားစွာဖြင့် ပြောသံကို တပည့်အားလုံးက ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေကြသည်။ ထိုတွင် စာသင်ခန်းအတွင်း ဆရာမအသံမှ တခြားအသံကိုမကြားရသည့်အချိန်တွင် အသံတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအသံရှင်မှာ မယမုံ အသံဖြစ်ကြောင်း အားလုံးသိနေသည်။

“သမီးအတွက်တော့ ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့။ ကျန်တဲ့ ကျောင်းသားတွေအတွက်တော့ စိုးရိမ်သင့်ပါတယ်”

“သမီး... ဘာဖြစ်လို့လဲကွယ်”

လက်ပိုက်ရင်း တည်ကြည်စွာဖြင့် ကိုယ်ကိုရပ်ရင်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပြောနေသော ယမုံစကားအဆုံးတွင် အတန်းပိုင်ဆရာမက မေးသည်။

“သူတို့စာမရရင် ဟို... ဖူးပြည့်သလောက်ကို မေးကြတယ်။ ကျောင်းသားချင်းအတူတူ မေးစရာမလိုပါဘူး”

“သမီး... တော်တော့၊ ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်ထိုင်စမ်း”

အတန်းပိုင်ဆရာမသည် ခုံညားသောအသွင်၊ စူးရှသောမျက်လုံးအစုံနှင့် တားမြစ်လိုက်သည့်အသံကြောင့် မယမုံမှာ ထိုင်လိုက်ရသည်။

“သမီး... အခုလို ပညာအတူတူ သင်ကြားသူတွေလည်းဖြစ်၊ တစ်ရွာတည်းနေသူတွေလည်းဖြစ်တဲ့သူအချင်းချင်း ထိခိုက်နှစ်နာသွားနိုင်တဲ့ စကားကို မပြောပါနဲ့။ သမီး ဖူးပြည့်သလောက်အပါအဝင် ကိုယ်ပြောလိုက်မိတဲ့ စကားကြောင့် တစ်ပါးသူအတွက် စိတ်နလုံးမသာမယာဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် မကောင်းတော့ဘူး။ အရေးကြီးတာကိုယ်ကိုယ်တိုင် စာကိုကြိုးစားပြီး သင်ယူလေ့ကျင့်ဖို့ပဲ။ နောက်ပြီး အခုဖြေဆိုမယ့် စတုတ္ထတန်းစာမေးပွဲကိုလည်း အမှတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ဖြေနိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ”

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ သမီးလေး ဖူးပြည့်သလောက်ကတော့ မည်သို့သောစကားကိုမျှ မပြောပါ။ ဆရာ၊ ဆရာမများ သင်ကြားပေးသောစာကိုသာ တာဝန်ကျေပွန်စွာ ကြိုးစားကျက်မှတ်နေသည်။

စတုတ္ထတန်းစာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုကြရတော့သည်။

* * *

“အောင်တယ်ဟေ့”

“ရီချိုသန့်၊ မောင်မောင်၊ ဘုမ အောင်တယ်ဟေ့”

“မဖူးပြည့်သလောက်... ပထမအဆင့်တို့တော်”

မူလတန်းကျောင်းတော်ကြီးရှေ့တွင် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများဖြင့် စည်ကားနေသည်။ ကျောင်းရှေ့တွင် အသင့်ကြော်ငြာထားသော စာမေးပွဲကို အောင်မြင်စွာ ဖြေဆိုသည့် ကျောင်းသားများ၏ အောင်စာရင်းကို အားလုံးက တိုးကြည့်နေကြသည်။ သူတို့ကလည်း ပျော်ရွှင်ပြုံးထူးစွာ ရင်ထဲကိုယ်စီ ဝီတိဖြစ်နေကြသည်။ ပညာသင်တစ်နှစ်တာတွင် ကြိုးစားအားထုတ်လာခဲ့သမျှ ထုတ်ဖော်ကြေညာလိုက်သော တစ်နှစ်တာကြိုးစားမှု၏ အောင်ပွဲရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုတွင် အောင်စာရင်းလာရောက်ကြည့်ရှုသူ စတုတ္ထတန်းစာမေးပွဲဖြေဆိုသူအားလုံး ပျော်ရွှင်ကခုန်နေကြသည်။ သူတို့အားလုံး ပျော်ရွှင်နေပေမယ့် မယမုံ

တစ်ယောက် မပါပါ။ မြန်မာဘာသာဖြင့် စာမေးပွဲကို ကျန်းခဲရသည်။ အစိုးရစစ် စတုတ္ထတန်းစာမေးပွဲကို ကျန်းခဲသော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများကို ပြန်လည် ကုစားဖြေဆိုနိုင်ရန် ထပ်မံစာဖြေခွင့်ပေးထားသည်။ ယင်း တစ်ဖန် စာဖြေခွင့်ကို အောင်မြင်စွာဖြေနိုင်မှသာလျှင် စတုတ္ထတန်းမှတစ်ဆင့် ပဉ္စမတန်းကို ပညာတက်ရောက် သင်ကြားနိုင်ပေမည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ အတန်းတင် စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုရာ၌ တစ်ဘာသာအမှတ်မပြည့်၍ စာမေးပွဲတွင် ကျန်းခဲရသည်ကတော့ မယမုံပင် ဖြစ်သည်။

“သမီး နောင်တရပါပြီ။ တစ်ဖက်သားအပေါ် အထင်သေး အမြင်သေးပြီး ထင်ရာပြောမိခဲ့တဲ့ သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကြီးစားအားထုတ်မှုနည်း ခဲ့တဲ့အတွက် စာမေးပွဲကို ရုံးခဲ့တာပါ။ နောင်အခါ တစ် ဖက်သားအပေါ် မလိုမှန်းထားစိတ်နဲ့ အထင်အမြင်သေးပြီး

ပြောတတ်တာကို ရှောင်ကြဉ်ပါတော့မယ်။ စာကိုလည်း ကြိုးကြိုးစားစားနဲ့သင်ပါတော့မယ်”

စတုတ္ထတန်းကျောင်းသူလေး မယမင်း နောင်တ ကြီးစွာ ဖြစ်ရသည်။ ဖေဖေကိုဖိုးတော်၊ မေမေမုလတ်တို့ ၏သမီးလေး မယမင်းပြည့်သလင်ကတော့ စတုတ္ထတန်းစာမေးပွဲ ကို ပထမအဆင့်နှင့် အောင်မြင်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့သည် အတွက် ရွာရှိ မူလတန်းကျောင်းမှတစ်ဆင့် မြို့ကျောင်းသို့ တက်ရောက်ပညာသင်ကြားရန် ပြင်ဆင်တော့သည်။

သမီးလေး မယမင်းပြည့်သလင်၏ ကြီးစားမှုကိုကြည့်ရင်း ဖေဖေကိုဖိုးတော်၊ မေမေမုလတ်နှင့်အတူ အားလုံးက ဝီတိကိုယ်စီ ဖြစ်ကြရသည်။

ဖျာပုံသိန်းသန်းအောင်

အရသာအမည်တွေကို ရှာပါ

ကလေးတို့ရေ...
 နို့ဖျော်ရည်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ အရသာ ၇ မျိုး အရသာရှိတဲ့ နို့ဖျော်ရည်အမည်ကို စာလုံးတွေမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပါ တယ်။ ရှေ့နောက်ရှာကြည့်ရင် တွေ့မှာပါ။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေး ထားပါတယ်။

MILK SHAKER

E T A L O C O H C O T N A R U
 N A R R E G N A R O L B L A C K
 N A B L A K R U C H E R R Y O
 L I N A V Y R E S Y R R E B W A R

- STRAWBERRY
- BANANA
- CHERRY
- BLACK CURRANT
- CHOCOLATE
- ORANGE
- VANILLA

လုပ်ကြည့်တော့ လွယ်လွယ်လေး မှတ်စုမောင်

ကလေးတို့ရေ .

ကလေးတို့အတွက် ရတနာပန်းခင်းမရွှင်ကနေ
“လုပ်ကြည့်တော့လွယ်လွယ်လေး” ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဗဟု
သုတတိုးပွားစရာ အကြောင်းအရာကလေးတွေကို ရှာဖွေ
တင်ပြခဲ့တာ လပေါင်းအတော်ကြာသွားခဲ့ပြီနော် . . .
မိကြောင့် သည်လကစတင်လို့ အကြောင်းအရာပိုပြီး
ကျယ်ပြန့်တဲ့ ခေါင်းစဉ်ကလေးပြောင်းပြီး တင်ဆက်ချင်ပါ
တယ်။ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကလေးတို့ ဗဟု
သုတကြွယ်စေချင်တာပါပဲ။

သည်တစ်လ ဦးဦးမှတ်စုမောင်ပြောချင်တာက
ကလေးတို့နဲ့ ရင်းနှီးနေပြီး သားသမီးတစ်မျိုးဖြစ်တဲ့
‘သံပရာသီး’နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာကလေးပဲဖြစ်
ပါတယ်ကွယ်။

သံပရာသီးဆိုတာက ရှေးမြန်မာဆေးကျမ်းများ
အလိုအရ အဆိပ်သင့်နာကို ပြေပျောက်စေပါသတဲ့။
တော်ရုံအဆိပ်သင့်နာလောက်ကတော့ သံပရာသီးရဲ့အနံ့
ကို ရှုရှိုက်တာလောက်နဲ့တင် သက်သာပြေပျောက်စေနိုင်
ပါတယ်။ အသီးထဲကအရည်ကိုညှစ်ယူပြီး သကြားနဲ့
ဖျော်ခတ်သောက်သုံးပေးခဲ့ရင် အဆိပ်အတောက်တွေကို
ပြေစေနိုင်ပါသတဲ့။

ရှေးလူကြီးတွေဆိုရင် မိမိရဲ့ခေါင်းအုံးအိပ်ရာအနီး
မှာ သံပရာသီးတစ်လုံးကို ဆောင်ထားလေ့ရှိကြတယ်။
သံပရာသီးရဲ့ရနံ့ဟာ ကောင်းစွာအိပ်ပျော်စေပါတယ်။ အိပ်
ပျော်နေချိန်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး အော်မရ၊ လှုပ်မရဖြစ်တဲ့
ဘီလူးစီးတာတွေ၊ လေဖြတ်တာတွေကိုတောင် ကာကွယ်
နိုင်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်ဆိုပဲ။ တကယ်တော့ သံပရာ
သီးဟာ အသီး၊ အခွံသာမက အစေ့ပါမကျန် ဆေးဖက်
ဝင်ပါတယ်။ သည်တော့ ဘာတွေတယ်လိုများ အသုံးဝင်
တယ်ဆိုတာကို ကလေးတို့သိအောင် ဦးဦးပြောပြပါမယ်။

* * *

၁။ သံပရာဖျော်ရည်ကို သောက်သုံးခြင်းဖြင့်
မောပန်းခြင်းကို ပြေပျောက်စေပါတယ်။ မိအပြင် လူရဲ့ခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ ကျရောက်တတ်တဲ့ရောဂါတွေ အထူးသဖြင့်
ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းမှာဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါတွေကို ကာကွယ်နိုင်

ပါတယ်။

၂။ သံပရာသီးအစိမ်းရဲ့ အခွံကိုဝါးစားရင် လေ နှာရောဂါ ရင်ဘတ်နှာရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်း စေပါတယ်။

၃။ သံပရာသီးကို ထက်ခြမ်းခြမ်းပြီး ယားနာ၊ ပွေးနာ၊ အရေပြားပေါက်အမည်းကွက်တွေ၊ ပြီးတော့ အမွှေးကျွတ်ခြင်းရောဂါဝေဒနာတွေကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါတယ်။

၄။ သံပရာသီးကို အရည်ညှစ်ယူပြီး သကြားနဲ့ ဖျော်သောက်ပေးမယ်ဆိုရင် ဘိန်းကြောင့် အဆိပ်သင့်ခြင်း၊ အ ရက်နဲ့ အစားမားတဲ့အတွက်ကြောင့် အဆိပ်သင့်ခြင်း ဝေဒနာတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

၅။ ကလေးတို့အနေနဲ့ ထမင်းစားသောက်ပြီး တဲ့အခါ အော့တာအန်တာများ ဖြစ်တတ်ပါသလား။

ဒါဆို မပူပါနဲ့၊ လတ်ဆတ်တဲ့ သံပရာသီးကို အရည်ညှစ်ပြီး သောက်သုံးပေးမယ်ဆိုရင် အော့အန် ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

၆။ သံပရာသီးကို တချို့က သနပ်လုပ်ပြီး သုံး ဆောင်တတ်ကြပါတယ်။ သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွယ်။ အဲသည်လို သံပရာသီးသနပ်ကို ထမင်းစားတဲ့အခါတိုင်း သုံးဆောင်ပေးသွားမယ်ဆိုရင် သရက်ရွက်ကြီးတဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသတဲ့။

၇။ သံပရာသီးကို အရည်ညှစ်ယူပြီး သကြားနဲ့ ဖျော်လို့ ပုံမှန်သောက်သုံးပေးသွားမယ်ဆိုရင် အဆိပ်များလို့ ချောင်းဆိုးတာတွေ၊ သည်းခြေအာနည်းတာတွေ၊ အဆစ် အမြစ်ကိုက်ခဲတာတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါ တယ်။

၈။ သံပရာဖျော်ရည် နေ့စဉ် မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ပုံမှန်သောက်သုံးပေးသွားမယ်ဆိုရင် သွားဖုံး ကနေ သွေးယိုစီးတဲ့ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့် မယ်။ ရေစီးကမ်းပြိုဖြစ်ရင်လည်း သံပရာတန်ခိုးကြောင့် စိတ်ပူစရာ မလိုပါဘူးတဲ့ကွယ်။

၉။ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရသူတွေအတွက် တော့ သံပရာသီးဟာ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပါပဲ။ နှာယ် လိုလုပ်ရမလဲဆိုတော့ ရေနွေးကြမ်းခပ်ကျကျထဲကို

သံပရာသီးစိတ်ကလေးတွေထည့်လို့ဖြစ်စေ၊ သံပရာရည် ညှစ်ထည့်လို့ဖြစ်စေ သောက်သုံးပေးမယ်ဆိုရင် ခေါင်း ကိုက်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

၁၀။ သံပရာဖျော်ရည်ဆိုတာဟာ နေ့စဉ်သောက် သုံးသင့်တဲ့ တကယ့် ဆေးဝါးကောင်းတစ်လက်ပါပဲ။ သံပရာဖျော်ရည်ကို နေ့စဉ်သောက်သုံးပေးသွားမယ်ဆိုရင် အသွားအလာ၊ အထိုင်အထမှာ မူးဝေတတ်တဲ့ရောဂါရှိရင် ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်။

၁၁။ ကလေးတို့မှာ နှာခေါင်းသွေးယိုတတ်တဲ့ ဝေဒနာရှိပါသလား။

ဒါဆို သံပရာသီးသားရှိနေရင် ပူစရာမလိုပါဘူးတဲ့ ကွယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတော့ သွေးယိုကျတဲ့နှာခေါင်းထဲ ကို သံပရာလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်အရည်ကို ညှစ်ထည့် ပေးလိုက်ဖို့ပါပဲ။ ဒါဆို နှာခေါင်းသွေးယိုဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

၁၂။ လည်ချောင်းနာဝေဒနာ စွဲကပ်နေရင် လည်း ပူပင်စရာမလိုပါဘူး။

ဘာလုပ်ရမှာလဲဆိုတော့ သံပရာရည်ကို ပူနွေး အောင်ပြုလုပ်ပြီး ပျားရည်နဲ့ဆတူရောစပ်လို့ သောက်သုံး မယ်ဆိုရင် လည်ချောင်းနာဝေဒနာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားမှာ အမှန်ပါပဲ။

၁၃။ ကလေးတို့မှာ သွားနာတာတွေ၊ သွား ကိုက်တာတွေ ခံစားနေရင်လည်း သံပရာသီးက အစွမ်း ထက်မြက်စွာနဲ့ ကာကွယ်ကုသပေးသွားမှာပါ။

လုပ်ရမှာကတော့ သံပရာသီးတစ်လုံးကို မီးကျွမ်း အောင်ဖုတ်ဖုတ်ပြီး လေးညှင်းပွင့်နဲ့ ရောပြီးကြိတ်ပေးပါ။ ရုလာတဲ့ဆေးအနစ်ကို သွားအခြေတွေမှာ သိပ်ပေးမယ်ဆို ရင် သွားနာတာတွေ၊ သွားကိုက်တာတွေ အရင်းကို ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

၁၄။ ဆီးအောင့်တာတွေ ဆီးကျောက်တည်တာ တွေအတွက်လည်း စိတ်မသက်မသာဖြစ်မနေပါနဲ့။ သံပရာအစွမ်းနဲ့ ရှင်းထုတ်ပေးပါလိမ့်မယ်။

လုပ်ရမှာက ကြော့မီးဖုတ်နဲ့ သံပရာရည်ကို ဖျော် သောက်ပေးဖို့ပါပဲ။

၁၅။ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ဝေဒနာ ခံစားနေရင်

သံပရာစေတီထုတ်လို့ ကြိတ်ချေပေးပါ။ ရလာတဲ့အနှစ်
တွေကို နားသယ်မှာ လိမ်းပေး။ အံ့ပေးခဲ့ရင် ခေါင်းတစ်
ခြမ်းကိုက်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

၁၆။ မျက်စိထဲကို ခရီးသွားလာရင်းဖြစ်စေ၊
ဆော့ကစားရင်းဖြစ်စေ ဖုန်တွေသဲတွေ ခဲတွေ ဝင်လာခဲ့
မယ်ဆိုရင် သံပရာရည်သာ ညှစ်ထည့်ပေးလိုက်စမ်းပါ။
ဝေဒနာသက်သာပြီး စိတ်ချမ်းသာသွားပါလိမ့်မယ်။

၁၇။ ကလေးတို့ရေ...လှူအချို့ဟာ ရေချိုးတဲ့
အခါ နှစ်စေးလွယ်၊ အအေးပတ်လွယ်တတ်ကြပါတယ်။
အဲသည်လူတွေအတွက်တော့ သံပရာသီးဟာ အဖိုးမဖြတ်
နိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပါပဲ။

လုပ်ရမှာက သံပရာသီး (ဒါမှမဟုတ်) အခွံထူတဲ့
သံပရာသီးကို ရေနွေးထဲထည့်စိမ်ပါ။ အငွေ့ကိုလှဲအောင်
အုပ်ထားပါ။ ရေချိုးပြီးတာနဲ့ သောက်သုံးပေးပါ။ ဒါဆိုရင်
အအေးပတ်တာတွေ နှစ်စေးတာတွေ မဖြစ်တော့ပါဘူး။

ကလေးတို့ရေ...

ရှေးဟောင်း ဆေးအဘိဓာန်ကျမ်းမှာ သံပရာစေ
ရှောက်ချဉ်သီးစေ့၊ ဆီးစေ့၊ သရက်စေ့၊ ခရားစေ့၊ ဆူးပန်း
စေ့၊ စပျစ်သီးစေ့တို့ဟာ လေး သည်းခြေနဲ့ယှဉ်တဲ့ ရောဂါ
တွေ၊ နှလုံးရောဂါ၊ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲတဲ့ရောဂါ၊ သွေး
ငုပ်တိုင်းမိုင်းတဲ့ရောဂါ၊ ရင်ပူဆာလောင်တဲ့ရောဂါ၊ အစာ
အိမ်ရောဂါတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ အာနိ
သင်ရှိတယ်လို့ ဆိုထားလေရဲ့။

အဲသည်ထဲမှာမှ ထူးခြားတာက သံပရာရည်ဟာ
မျက်စဉ်းအဖြစ် အသုံးပြုလိုရတယ်ဆိုတာပါပဲ။ မျက်လုံးထဲ
ကို မုန့်ကွဲစသေးသေးလေးတွေ ဝင်တာတောင် ကာကွယ်
နိုင်ပါသတဲ့။ သတိပြုရမှာက မျက်လုံးကို မပွတ်သပ်မိဖို့
ပါပဲ။ သံပရာသီး လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကိုစိပ်ပြီး အရည်
ညှစ်ချပေးရပါမယ်။ အဲသည်နောက် ရေသန့်သန့်နဲ့ဆေး
လို့ မျက်နှာသစ်ပေးရင် မျက်လုံးထဲက အန္တရာယ်ပေးတာ
တွေ ထွက်သွားပါလိမ့်မယ်။

အထူးသဖြင့် သည်ကနေ့ခေတ်ကာလမှာ အဖြစ်
များတဲ့ အဆီတိုးရောဂါ၊ အဝလွန်ရောဂါတွေအတွက်
သံပရာသီးကို နေ့စဉ်ပုံမှန်စားသုံးသင့်ပါတယ်။ သံပရာသီး
တစ်လုံးရဲ့အရည်နဲ့ ပျားရည်ဟင်းစားဖွန်းတစ်ဖွန်း စပ်လို့
နံနက်၊ ညတစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ပုံမှန်သောက်သုံးပေးသွားမည်
ဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီတွေကျသွားမယ့်
အပြင် ရောဂါသည်တွေ ကင်းရှင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

ကလေးတို့ရေ...

ဦးဦးပြောချင်တာက ဒီလအတွက်တော့ ဒီမျှပါပဲ
ကွယ်။ နောက်လတွေရောက်ရင်လည်း ကလေးတို့
အတွက် ဗဟုသုတတိုးပွားရာ အကြောင်းအရာကလေး
တွေကို ရှာဖွေတင်ပြပါဦးမယ်။

ကလေးတို့ ကျန်းမာရွှင်လန်းပါစေ။

ဦးဦး

မှတ်စုမောင်

စာမူရှင်များသို့ မေတ္တာရပ်ခံခြင်း

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတွင် တချို့စာမူရှင်များသည် စာမူပါရှိသော်လည်း
စာမူခများ မထုတ်ယူကြသေးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့ပါ၍ မိမိစာမူပါရှိသည့် နှစ်၊
လကို ဖော်ပြကာ စာမူခနှင့် လက်ဆောင်စာအုပ်များ ထုတ်ယူကြပါရန်နှင့် ကိုယ်စားလှယ်
ဖြင့် ထုတ်ယူလိုပါက ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ရေးသား၍ ထုတ်ယူနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြ
အပ်ပါသည်။

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

သဘာဝက ပေးတဲ့ဆု ရဲမြင့်နောင်

- ငှက်ကလေးတွေ ပျံသန်းတာ တောင်ပံရှိသည်သာ။
- ငုံ့ဖူးမာလာ ပွင့်ဖိုပျိုး ဩဇာဆီကကျိုး။
- မြင့်မားမိုးထိ တောင်တန်းတွေ မြေပိုင် သိပ်သည်းနေ။
- ပင်လယ်ရေ ဘယ်မခန်း၊ ခိုးစက်တို့ ပြည့်လွှမ်း။
- သယ်ပိုးထမ်းရွက် ကြိုးစားမည် ဝတ္တရား ကိုယ်စီး။
- လောကမြေမဟီ သာယာမှု သဘာဝရဲ့ ဆု...။

□

ပန်းတွေကို ပွင့်စေသူ

ဝေလင်းထွန်း

ဟိုရှေးတုန်းက ဂျပန်ပြည်မှာ တစ်ထပ်အိမ်ကလေးရဲ့ အပြင်ဘက်က ခွေးတစ်ကောင်ရဲ့ ညည်းညူသံကြားရပါတယ်။ အဲဒီမှာနေတဲ့ အဘွားအိုက ခွေးလေးကို အိမ်ထဲခေါ်ထားလိုက်တယ်။ ဒီသတ္တဝါက သနားစရာမျိုးမစစ်လို့ ပစ်ထားတဲ့ ခွေးကလေးပါ။ ဒါပေမယ့် အဘွားအိုက သူ့ကို အစားကျွေးထားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် ရှိလာတော့ အဘွားအိုနဲ့ သူ့မခင်ပွန်းတို့ဟာ မိမိတို့ရဲ့ ကလေးလို ချစ်ခင်လာပြီး စောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးထားပါတယ်။

အဘွားအိုလင်မယားက ခွေးလေးကို ချစ်ပေမယ့် သူ့ကို နံ့နားအိမ်က လူတွေက မချစ်ခင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ မျိုးမစစ်တဲ့ ခွေးဖြစ်တော့ ကန်ကျောက်ပြီး ဆဲရေးတိုင်းထွာကာ နှိပ်စက်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အဘွားအိုလင်မယားဟာ သူတို့ရဲ့ ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှာ ညနေခင်း အပန်းဖြေရင်း ထိုင်နေကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ခွေးလေးက သဲသဲမဲမဲနဲ့ မြေကြီးထဲကို လက်နဲ့တူးနေတာ မြင်တွေ့ရတယ်။ ဟောင်သံတွေလည်းပေးရင်း တူးနေပါတယ်။ အဘွားအိုက ထိုင်နေရာမှ ထကာ -

“သူ ဘာတွေ လို့လဲဆိုတာ ငါသွားကြည့်ဦးမယ်။ ဒီကောင်ဟာ ဦးနှောက်ကောင်းတဲ့ကောင် ဖြစ်လိမ့်မယ်”

အဘိုးအိုက ဂေါ်ပြားကိုယူပြီး ခွေးတူးထားတဲ့ နေရာမှာ ဆက်တူးလိုက်ရာ မကြာမီမှာပဲ ရွှေငွေရတနာတွေ ထည့်ထားတဲ့ ရတနာသေတ္တာတစ်လုံး ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ခွေးလေးက အမြီးနှုတ်နေပါတယ်။ အဘိုးအိုလင်မယားဟာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စွာနဲ့ အော်ဟစ်ရယ်မောကြပါတယ်။ သူတို့သုံးဦးဟာ ညစာကို ကောင်း

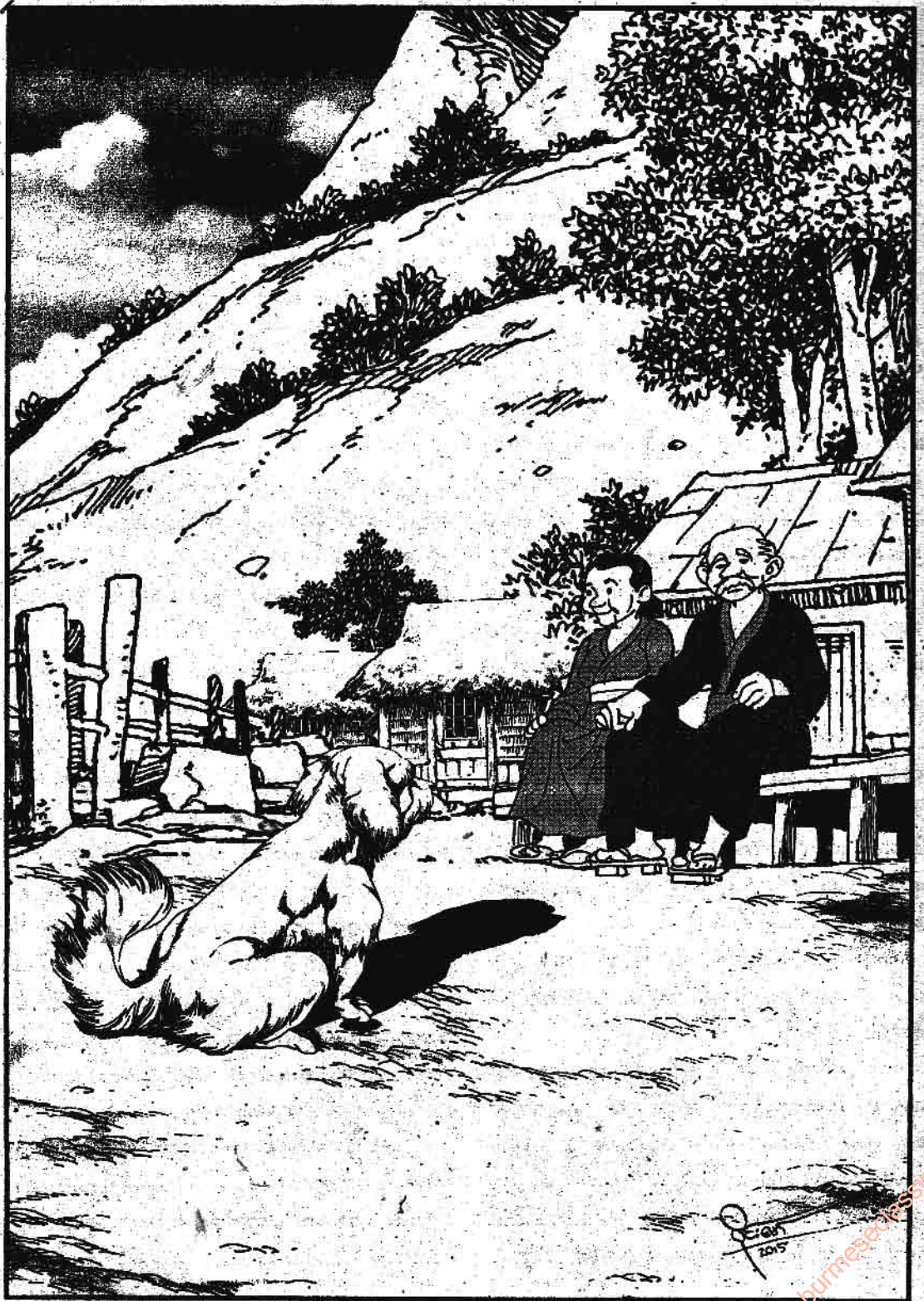
ကောင်းချက်ပြုတ်စားသောက်ကြပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ အဘိုးအိုတို့ဟာ ဆင်းရဲတဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေ အားလုံးကို မိမိတို့ရရှိထားတဲ့ ရတနာတွေကို ဝေငှပေးကမ်းကြပါတယ်။ ပြီးတော့ မိမိတို့ရရှိလာတဲ့အကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြပါတယ်။

အဘိုးအိုတို့ ဘေးအိမ်က ကွဲပြားခြားနားတဲ့ နံတွဲက အဘိုးအိုဆီလာပြီး အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ ခွေးကို ခဏငှားရမ်းလာတယ်။ အလားတူပဲ သူတို့ကို ကံကောင်းမှုတွေပေးလေမလားလို့ သူတို့က မျှော်လင့်ထားပါတယ်။

သူတို့အိမ်ရောက်သွားတဲ့ ခွေးလေးဟာ အချိန်အတော်ကြာသည့်တိုင် ဘာမှ မဖြစ်လာပါ။ ဒါပေမယ့် သူဟာ တစ်နေရာမှာ ထိုင်ကာ မိုးကောင်းကင်ကို ဝေးကြောင်ကြည့်နေပါတယ်။ အိမ်သားလုပ်သူက အဲဒီနေရာကို ရှင်းပြီး စတင်တူးဖော်ပါတော့တယ်။ သူဟာ ပေါက်ပြားနဲ့ တူးလိုက်တာ ဘာမှမတွေ့ရဘဲ အားလားလား... အရိုးတွေနဲ့ ကျိုးကြေနေတဲ့ ပန်းကန်ခွက်ပောက်တွေပဲ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါနဲ့ အဲဒီလူဟာ ဒေါသတွေ မထိန်းနိုင်အောင် ထွက်ကာ ပေါက်ပြားနဲ့ ခွေးလေးကို ရိုက်သတ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ခွေးသမင်ဖြစ်တဲ့ အဘိုးအို ဒေါသထွက်မှာစိုးတော့ သူက ခွေးသေကို ထင်းရှူးပင်အောက်မှာ တူးပြီးမြှုပ်လိုက်ပါတယ်။

အဘိုးအိုတို့နှစ်ယောက်ဟာ သူတို့ခွေးလေး ပြန်မလာတဲ့အတွက် အလွန်ဝမ်းနည်းနေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ညအခါ ရောက်ချိန်မှာတော့ ခွေးလေးရဲ့ ဝိညာဉ်က သူတို့အခန်းထဲ ဝင်လာပြီး ထုတ်လေ့

ပြောလာတယ်။

“ဆရာသခင်... ထင်းရှူးပင်ကို ခုတ်လှဲပြီး တော့ ထင်းရှူးသားကို ကြိတ်ဆုံပြုလုပ်ပါ။ ပြီးတော့ ဘယ်အခါမဆို ဒီကြိတ်ဆုံကို သုံးတိုင်း ကျွန်တော့် ကို သတိရပါ။”

နောက်တစ်နေ့မှာ အဘိုးအိုက သူပြောသလို ထင်းရှူးပင်ကို ခုတ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ အသားနဲ့ ကြိတ်ဆုံတစ်ခုလုပ်ပါတယ်။ အဘွားအိုက ကြိတ်ဆုံ နဲ့ စပါးတွေကို ထည့်ကြိတ်တဲ့အခါမှာတော့ ထည့် လိုက်တဲ့ စပါးတွေက ရွှေအဖြစ်ပြောင်းလဲပြီး ထွက် လာတယ်။

သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ကံကောင်းမှုတွေကို လျှို့ ဝှက်မထားပါဘူး။ ဒါ့အပြင် ကောက်ကျစ်တဲ့ အိမ်နီး ချင်းတွေကိုလည်း ကြိတ်ဆုံထားတာကို မငြင်းပယ်ဘဲ လိုက်လျောခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့တွေ ကြိတ် ဆုံနဲ့ စပါးကြိတ်တဲ့အခါမှာတော့ ပုပ်စော်နံ့နေတဲ့ ရွှံ့ နွံတွေ ထွက်ပေါ်လာပါတော့တယ်။

စိတ်တိုင်းကျမဖြစ်လို့ ဒေါသထွက်လာတဲ့ လင် မယားဟာ ကြိတ်ဆုံကို အိမ်ပြင်ထုတ်ပြီး မီးပုံရိုလိုက် ပါတယ်။

အဲဒီညမှာပဲ ခွေးလေးရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ အဘိုးအို တို့ဆီကို ထပ်မံရောက်လာပြန်ပြီး ခုလိုပြောပါတယ်။

“ဆရာသခင်၊ မီးပုံရိုတဲ့နေ့ရက်က ပြာတွေကို ယူထားပါ။ အဲဒီပြာတွေနဲ့ သခင်ရဲ့ ညှိုးနွမ်းခြောက် သွေနေတဲ့ ချယ်ရီပင်တွေကို ပက်ဖျန်းပေးလိုက်ပါ။ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ပန်းတွေပြန်လည်ပွင့်လာပါ လိမ့်မယ်”

အဘိုးအိုဟာ မီးပုံ ထားတဲ့နေရာက ပြာတွေ ခုယူလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ညှိုးခြောက်နေတဲ့ ချယ် ရီပင်ကို ပြာတွေလက်အပြည့်ယူပြီး ကြိတ်ပက်လိုက် တယ်။ အဲဒီလိုကြပြီး မကြာခင်မှာဘဲ ရွှန်းစိုလှပတဲ့ ချယ်ရီပန်းတွေ ပွင့်လာကြပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ပြီး နောက်တော့ အဘိုးအိုဟာ ကျန်နိုင်ငံထဲ လှည့်လည် ပြီး လူတွေရဲ့ သနားစရာ ခြောက်သွေ့နေတဲ့ သစ်ပင် တွေကို ပြန်လည်ပွင့်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအကြောင်းကို နောက်တော့ ဘုရင်ကေရာခံ နန်း တော်အထိ သတင်းရောက်သွားပါတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ အဘိုးအိုဟာ ဘုရင်အိမ်နဲ့နဲ့ သူ့ရဲ့ တော်ဝင်ဥယျာဉ်မှာ မြောက်သွေ့နေတဲ့ သစ်ပင်ပန်းပင် တွေကို ပြန်ပန်းပွင့်အောင် အံ့ဩဖွယ်ရာ လုပ်ဆောင် ပြနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ဆောင်ပြနိုင်တဲ့အတွက် ဘုရင်ဆီက လက်ဆောင်တွေနဲ့ ဂုဏ်ပြုခံရမှုတွေ အတော်ရရှိခဲ့ပါတယ်။

အဘိုးအို အဲဒီလို ဆုလာဘ်တွေရပြီးနောက် တော့ စိတ်ထားမကောင်းတဲ့ စုံတွဲဟာ ဒီအကြောင်း ကြားသိရတော့ သူတို့လည်း ကျန်ရှိနေတဲ့ မီးပုံနေရာ က ပြာတွေယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဘုရင်ထံသွား ရောက်ကြတယ်။ ဘုရင်နဲ့တကွ ရံရွေတော်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ပြသတာကို စုဝေးစောင့်ကြည့်နေ ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအချိန်မှာတော့ သစ်ပင် ဟာ သစ်ကိုင်းသစ်စက်တွေဟာ သေမြဲသေနေကြ တယ်။ ပြီးတော့ ပြာတွေကြိတ်တာက ကိုးရိုးကား ရားနဲ့ အချိုးမကျတာကြောင့် အဲဒီပြာတွေက ဘုရင်ဆီ ရောက်သွားပြီး မျက်စိတွေ ပြာနောက်သွားစေပါတယ်။

ဒီမကောင်းတဲ့ လူဟာလည်း ဘုရင်ကို လိမ် လည်မှုနဲ့ ရိုက်နှက်အပြစ်ပေးတာ ခံရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူဟာ ဒဏ်ရာတွေရပြီး တဖြည်းဖြည်း တရွတ်ဆွဲ ပြန်လာရပြီး သူ့အိမ်နီးချင်းကောင်းရဲ့ ပေးကမ်းစွန့် ကြတာကိုပဲ စားသောက်ရပါတော့တယ်။

ဝေလင်းထွန်း

ကြက်မင်းနှင့် စွန်ရဲ

■ ထွက်အောင်ကျော်

ဘုရားလောင်းကြက်မင်းဟာ ကြက်အပေါင်း ခြံရံပြီးတော့ တစ်ခုသောဝါးတောကို အမှီပြုပြီး နေနေခဲ့ပါတယ်။

သူဟာ ကြက်အမြောက်အမြားရဲ့ ဦးစီးခေါင်းဆောင် လုပ်နေရပေမယ့် ကြက်တို့ရဲ့သဘာဝအတိုင်း အချိန်မှန်မှန်အိပ်တန်းတက် အိပ်တန်းဆင်းလေ့ရှိပြီး တော့ နေတတ်ပါတယ်။

“ကြက်အပေါင်းတို့ .. ထကြပါတော့ အောက်အီးအီးအွတ်” ဆိုလိုက်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဝါးတောကို အမှီပြုနေပေမယ့်လည်း သူဟာ ဝါးသီးကိုချည်း အားမကိုးခဲ့ပါဘူး။

သူမှာ သန်မာတဲ့ ခြေနှစ်ချောင်းလည်းရှိပါတယ်။ အဲဒီခြေကို အသုံးပြုပြီးတော့ လျှောက်နိုင်ခဲ့တယ်။ ပြေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ခြေမှအတက်နဲ့ ရန်သူကို ခုခံနိုင်ခဲ့တယ်။

ဒါထက်မက အစာကိုရှာဖွေရာမှာလည်း အားကိုးရပါတယ်။

“လာလာ .. ဒီကိုလာကြ။ ဒီနေရာမှာ ယက်ကြ။ ဟောဒီမှာ ပိုးကောင်မွှားကောင်တွေရှိလှတယ်”

ခေါင်းဆောင်ကြက်မကြီးက အစာရှိမယ့်နေရာကို လမ်းပြတော့ ကြက်မကြီးက သားငယ်တွေခေါ်ပြီး အပြေးအလွှား ရောက်လာတတ်ကြပါတယ်။

သူမရဲ့ သန်မာတဲ့ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ မြေပြင်ကို ယက်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

မြေလွှာတွေက အလိပ်လိုက် အလိပ်လိုက် လွင့်ထွက်တုန်တယ်။ ဖွာခနဲ ဖွာခနဲ လန်ကုန်ကြတယ်။ မြေမှာအောင်းနေတဲ့ ပုရွက်ဆိတ်ကောင်ငယ်တွေ၊ ခြံကောင်ငယ်တွေဟာ ရိုးရိုးရွရွ ထွက်လို့လာခဲ့ကြပါတယ်။

မိခင်ကြက်မကြီးဟာ ခေါ်လည်းခေါ်၊ အစာလည်းကောက်ပေးတော့ သားသမီးလေးတွေ အုလုအယက်နဲ့ စားကြသောကြာတယ်လေ။

အဲဒီမှာ ..

“ဟေ့ အားလုံး နားထောင်ကြစမ်းပါ” ဆိုလိုက်ပြီးတော့မှ ဆက်လက်ပြီး ..

“မင်းတို့တွေ ဒီတောဒီတောင်မှာနေရင် သူ့သဘာဝကိုတော့ နားလည်ကြဖို့ လိုတယ်နော်”

ကြက်မကြီးက အဆင်ပြေသလို သင်ပြလိုနေတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကြက်တို့သဘာဝမှာ မျက်စိရှိပေမယ့် ညဉ့်အချိန်ရောက်ရင် အဏန်းပမာ ဖြစ်သွားတတ်ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် အစာကိုမက်ပြီး စားနေလို့ မှောင်သွားခဲ့ရင် အန္တရာယ်ကြုံရတတ်တယ်။

တောကြောင်တွေရန်လည်း ရှိတယ်။ ကျားသစ်၊ ကြက်တွေနဲ့ အကောင်အမျိုးစုံရန်ကို ကြောက်ရတတ်တယ်။

အဲဒီမှာ တစ်ကောင်က ..

“ဘယ်လိုတောတောင်သဘာဝ နားလည်ရမလဲဟင်”

“ဪ .. တို့နေတဲ့ရေမြေသဘာဝကို အကြမ်းဖျင်းခြုံငုံမိဖို့ပါ”

“မှန်ပါ”

“ပြီးတော့ တောင်တို့သဘောက မရွေဘူး၊ မယိမ်းမယိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ တောင်ဆိုတာ မြင့်လည်း မလာဘူး၊ နိမ့်လည်းကျမသွားပါဘူး”

“မမြင့်ဘူး ဟုတ်ပါရဲ့။ ဟိုတလောက ဟိုဘက်တောင်ကြော လဲပြိုသွားခဲ့တယ်။ အဲဒါ နိမ့်ကျသွားတာလား”

“ဒါဟာ သဘာဝဘေးဒဏ်ပဲ။ ဒါကိုသိရမယ်။ လောကမှာ ပါးနပ်ရမယ်။ ပုံသေမှတ်ထားလို့မရဘူး။ လျင်မြန်ဖျတ်လတ် ပါးနပ်နီးထကြဟေ့”

“မှန်ပါ”

ထို့နောက်တွင်မတော့ ရေမြေတောတောင် သဘာဝမှာ ကျက်စားကြရတဲ့ ဘဝအကြောင်းတွေပဲ

ဆက်ပြောဖြစ်ကြပါတယ်။

ပြီးတော့ ဘောလုံးတွေ၊ ကြောင်တွေ၊ ကြက်ကို အားလုံးက သူတို့ကို ကြိုက်နှစ်သက် သတ်ဖြတ်စားသောက်တတ်ကြတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြောပြတယ်။

“တို့မှာ ရန်သူတွေချည်းပဲ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရှောင်တိမ်းပါးနပ်နိုင်မှ တန်ကာကျမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ”

* * *

ဒီလိုနေ့ တစ်နေ့မှာပေါ့ ..

“ဘယ် လို လဲ။ ငါ့ ကောင် တွေ အင်အားလျော့လာ ပါဇွေလား”

အိပ်တန်းတက်လာကြတဲ့ ကြက်တွေကိုကြည့်ပြီး အမှတ်မထင် ရေတွက်ကြည့်ကြည့်ရင်းက တစ်ကောင်က ထင်မြင်သုံးသပ်မိလိုက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် နောက်တစ်ကောင်က အသေအချာ ရေတွက်ကြည့်နေလိုက်ပါတယ်။

“ဟဲ့ .. ရွှေနီမ ကလေးတွေဘယ်မှာလဲ”

သားသည် ကြက်မကြီးက သူ့ကြက်ကလေး မမြင်တာကြောင့် အော်မေးလိုက်ပါတယ်။

“ဟဲ့ .. ပြောက်မ၊ ငါ့ကလေးဘယ်မှာလဲ။ ညည်းဘက်မှာရှိလားဟေ့”

“ဟင့်အင်း .. မတွေ့မိပါဘူး”

“ဟေ့ .. ပုလဲရေ .. ပုလဲ”

ကြက်မကြီးတစ်ကောင်မှာ ခုတော့ ဟိုသည် ပြေးလွှား ဖျာများနေခဲ့ပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်ကြက်မင်း မနေသာတော့ ..

“ဟေ့ .. မိနီ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ကျွန်မကလေးပျောက်နေလို့။ မနေ့က မမတုတ်၊ ဒီနေ့ တော့ကျော်ပျောက်နေတယ်”

“ဟင် ..”

“ဟုတ်တယ်။ တစ်နေ့တခြား အပျောက်အရှုများနေကြတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်”

“မပြောတတ်ပါဘူး။ စဉ်းစားရခက်ပါတယ်”

“ဒါဆို ..”

အတန်ကြာစဉ်းစားပြီးမှ “တစ်ခုတော့ စဉ်းစားမိတယ်”

“ဘာများလဲ အရှင်”

“စွန်ရဲတစ်ကောင်ဝဲနေတာ သတိထားမိတယ်”

“ဟင် ..”

“ဟုတ်တယ်။ သူ့လက်ချက်ပဲဖြစ်မယ်”

“ဒါပေမယ့် ဒီလိုထိုးသုတ်ချိခဲတာတော့ မတွေ့ရသေးဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မျက်ခြည်ပြတ်လို့မရဘူး”

“မနက်ဖြန်ကစပြီး ကျွန်တော်မျိုးစောင့်ကြည့်သွားမယ်။ လာလုပ်ရင်တော့ ဟောဒီ အတက်နဲ့ အတွေ့ပဲ”

“မင်းလည်း သတိထား။ ဒီကောင် ဉာဏ်များပုံတော့ရတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

* * *

တစ်စတစ်စ လျော့ပါးသွားတဲ့ကြက်တွေကြောင့် ခုတော့ မျိုးတုံးမတတ် ရှိခဲ့ပါတော့တယ်။

ခုထိ စွန်ရဲမှာ အကင်းပါး ဣန္ဒြေကောင်းလှသူပို့ မသင်္ကာစရာ ဘာမှမတွေ့ရသေးပါ။

ဒါပေမယ့် မသမာမူဟာ ထာဝရဖုံးလွှဲ ရရှိပါရဲ့လား။

လက်ကျန်ကြက်တွေကို လုံခြုံရာမှာ သိုလှက်ထားခဲ့ရတယ်။ ပြီး ကြက်မင်းကိုယ်တိုင် တောစပ်မှာထိုင်လို့ နေလိုက်ပါတယ်။

“ဗျို .. မိတ်ဆွေကြီး၊ မိတ်ဆွေကြီး”

ကောင်းကင်ပေါ်က အသံကြောင့် ကြက်မင်း မော်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်ပါ”

“ဪ .. စွန်ရဲပါလား”

“ကြက်မင်းတစ်ကောင်တည်းမို့ မေးမိတာပါ။ အဖော်တွေရော”

“သူတို့တွေကို ရန်သူရန်ကြောင့် ဘေးကင်းတဲ့ နေရာ ပို့လိုက်ရပြီလေ”

“ဟင် .. ဘယ်လိုရန်သူမျိုးပါလိမ့်ဗျာ။ အို ..”

၂၀၁၅
www.burmeseclassic.com

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ရှိပါတယ်ဗျာ။ ကာကွယ်ပေးမှာပါ”
“သင်ရှိနေလို့ အကျွန်ုပ်အတွက် လုံခြုံရရောလားဗျာ”

“အဟဲ .. ကြက်မင်းက ကျွန်တော့်ကို မသကာတာလား။ ကျွန်တော်က သူတော်ကောင်းစိတ် အပြည့်ရှိတဲ့စွန်ပါဗျ”

“စွန်သူတော်ကောင်းဆိုတာ မတွေ့ဖူးပါဘူး”

“ကျွန်တော်ကတော့ သီလစောင့်သူပါ။ သူတစ်ပါးကိုသတ်ဖို့ထား သူများပစ္စည်းလည်း ယူမသုံးတတ်ပါဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်မှချတာဟာ ဘေးကင်းတာပဲလေ”

“ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်ဟာ အသက်ပေးချစ်ကြသူတွေပါ ယုံကြည်ပါဗျာ”

“အင်း .. စကားတွေကောင်းပါတယ်။ လက်တွေ့ကတော့မလွယ်ပါဘူး။ ယုံလို့မဖြစ်ပါဘူး။ ကဲ .. သွားဦးမယ်ဗျာ”

ကြက်မင်းရဲ့ပြတ်သားတဲ့စကားကို တောင်စောင့်နတ်မင်းက အထူးချီးကျူးမိလိုက်ပါတယ်။

ကြက်မင်းရဲ့စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း နတ်အပေါင်းကို သိစေလိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုပါ ..

“အို .. နတ်အပေါင်းတို့ ဒီလောကမှာ မကောင်းသူနဲ့ အကျွမ်းမဝင်ရပါဘူး။ အကျွမ်းမဝင်မိရင် ဘေးတွေ့ရတတ်ပါတယ် ဆိုတာပါပဲ”

ဒီစကားကို အားလုံး သာဓုခေါ်လိုက်ကြပါတယ်။

နတ်မင်းက ထပ်ဆင့်ပြီး တစ်ခါ “အချင်းတို့ မုသားစကားပြောတတ်သူနဲ့ အကျွမ်းမဝင်ရာဘူး။ အကျိုးယုတ်သထက် ယုတ်တတ်ပါတယ်”

“မှန်ပါ”

“ဂုဏ်သရေမရှိဘဲ ရှိသယောင် သီလကြောင်နဲ့ ပေါင်းမိသွားရင် သွားရောပဲ”

“မှန်ပါ”

“နှုတ်ရေးနဲ့ စကားချိုချိုဆိုပြီး လက်တွေ့မပါသူနဲ့ မပေါင်းရဘူး။ အကျိုးမရှိရာဘူး”

“မှန်ပါ”

“မှန်းလွယ်၊ ချစ်လွယ်သူနဲ့ မပေါင်းရာဘူး။ ဘဝပျက်တတ်ပါတယ်”

“မှန်ပါ”

“မကောင်းမှုမှာ မွေ့လျော်သူနဲ့ မပေါင်းဖက်ရပါဘူး။ လေလွင့်ပျက်စီးရတတ်တယ်”

“မှန်ပါ”

“သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ ညည်းဆဲသတ်ဖြတ်အခွင့်အရေးယူတတ်သူနဲ့ ပေါင်းမိပါက ကိုယ်ကျိုးနည်းတတ်တယ် မှတ်ထားကြ။ ရန်သူကို သတိထားကြ။ ဆင်ခြင်ကြ။ မုသားနဲ့ ပရိယာယ်ဝေဝစ်သမားကို တွန်းလှန်ကြ။ ဖယ်ရှားကြ”

တော့တောင့်စောင့် နတ်မင်းဟာ ကြက်မင်းရဲ့ အမြော်အမြင်စကားကို ချီးကျူးလိုက်ပါတယ်။

ပြီးမှ စွန်ရဲ့ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်လုပ်ကြံမှုကို ဖွင့်ချပြလိုက်ပါတယ်။

ခုတော့လည်း အစာရေစာငတ်ပြီး စွန်ရဲ့ပြေးခဲ့ရပါတော့တယ်။

ဒါကြောင့် ခုတော့ အခွင့်အရေးမသာတော့တဲ့ စွန်မင်းဟာ ဝေးရာကို ရှောင်ခွာသွားခဲ့ရပါတော့တယ်။

ကြက်အပေါင်းမှာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင် သွားခဲ့ကြပါတယ်။

ခုတော့ မိုးလည်းမှန်ခဲ့ပါပြီ။

ရန်သူဘေးဒဏ်လည်း ကင်းခဲ့ပါပြီ။

ခုတော့ သူတို့ကမ္ဘာ၊ သူတို့ရွာကို သူတို့ပိုင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့ကြပါပြီ။

“စွန်ရဲ့နဲ့တော့ တွေ့ကြဦးမယ်ကွာ .. တောက်”

ကြက်တစ်ကောင်က ဆိုလိုက်တော့ ခေါင်းဆောင်ကြက်မင်းက ခုလို ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ထဲသွားတဲ့ပြိုင်ဘက်ကို ဘယ်တော့မှ ထပ်မရိုက်ပါနဲ့။ (ဒါမှမဟုတ်) ပြန်လို့မတိုက်နိုင်တော့တဲ့ ဒုက္ခရောက်နေသူကို အာယ်တော့မှ မတိုက်ခိုက်ပါနဲ့”

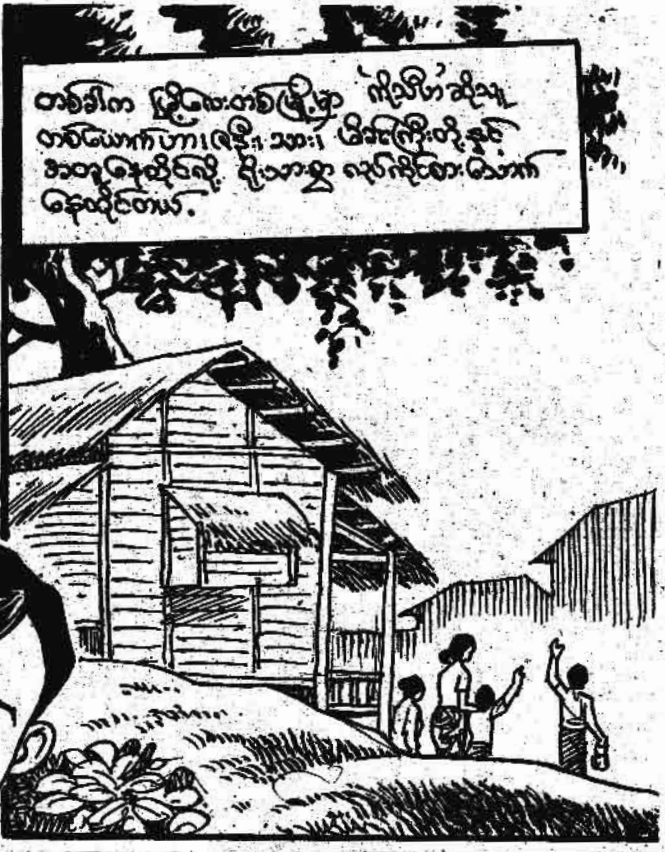
ထွမ်းအောင်ကျော်

မေတ္တာ

သရုပ်ဖော်-

ဝင်းမော်

တစ်ခါက မြို့ပြေးတစ်ဖြူမှာ ကိုယ်တံဆိပ်
 တစ်ယောက်ဟာ၊ (ရခိုင်၊ သား၊ မိခင်ကို) တို့နှင့်
 အတူနေထိုင်လို့ ရဲ့သားစွာ လုပ်ကိုင်တာ တွေက
 နေထိုင်တာပဲ။

မိသားစု အားလုံးတက ဘုရားတော်တို့
 အလှူငွေကြေးပေးပြီး ဒုက္ခရောက်နေသူ
 တို့ကို ခြံထိန်း တက် နှင်သည့် ကျင့်ကြံတာပဲ။

ဒီလေးဟာ အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့ရဲ့
ဖွဲ့စည်းမှုရဲ့ အစမှာပါ...

အေးအေး... ငါ့ကို
ဖွဲ့စည်းဖို့ တစ်နေ့လုပ်ဖို့
စာရင်းစာရင်းကနေ
အဖွဲ့က သားလေးရဲ့
အဖွဲ့က...

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့က
ဖွဲ့စည်းဖို့ အဖွဲ့က

အဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းဖို့က
အဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းဖို့က
အဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းဖို့က
အဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းဖို့က

တစ်နေ့တော့ သူ့ဖခင်က
ကိုယ့်ကို ဖိနှာ့ရဟာ
ထမင်းစားပြီးမှ စကားဆို
ဖြောင့်ဖြောင့်တော့ပါ...

သစ်အိမ်မှာ သူတို့ပျိုအိမ်တွေကို အားနည်းသေးသော
ရောက်လာတယ်...

အားနည်းတဲ့ သူတို့ပျိုတွေပါ..
ဒီမှာဘာလောက်ဝင်ဖြိုး
မိမိကလေး ပါမိလေ...

ရုပ်တယ်ခင်ပွား
ထဲဖြိုး အာမကလေး
နီလဲပါတယ်..

ဒီအသံကိုကြားရတာ ကိုယ့်ကိုယ်လည်း
အပြိုင်ကို စတင်လာပြီ..

ကိုယ်က ကမ္ဘာဆင်ဝင်မို့ ဖိတ်ခေါ်တော့ အားနဲ့ဆိုတာ...

ငါ မြေးက အားနဲ့တို့ကုန်းတို့လုံးကို ခေါ်ပေးမယ် အားနဲ့တို့ သုံးတို့လုံး ဝင်လို့ မရပါဘူး... တစ်ယောက်တည်း ပဲ ဝင်လို့ ရမှာပါ...

ဘဝက ငါ ခြေခေါ်ချင်တာပဲလို့ ပြော ခေါ်ပေးတော့...

အားနဲ့ဆရာက ဦးစော့ကို ခေါ်တယ်.. အားနဲ့ကို ခေါ်ရင်တော့ ငါ ခြေခေါ်တာမျှ စော့တော့ အပြည့်အဝ ရကြမှာပေါ့ကွယ်..

အားနဲ့ကတော့ ဦးစော့စိန်ပါ.. အားနဲ့ကို ခေါ်ရင်တော့ ငါ ခြေခေါ်တာမျှ စော့စိန် ခုစော့တော့ တိုးတက်လာမှာပေါ့ကွယ်...

အဘိုးက ဒီကောင်ဖြစ်ပါ...
အဘိုးကို ဒေါ်မယ်ဆိုရင်တော့
ကောင်ဖြစ်မှတော့ စပျဉ်ဖြေ...
ရောက်လာမှာပေါ့ကွယ်...

ဒီကောင် ငြိမ်တယ်...
ကိုယ့်ဘာ ငါ့အဖွဲ့တွေခေါ်
ပေးတာ...

ဟုတ်က... ဒီဆိုလည်း ကျွန်တော် ဖိသားစုနဲ့
တိုင်းပင် လိုက်ပါနဲ့ဗျာ...

အိမ်ထဲရောက်တော့
ရနံ့ ဖြစ်ခဲ့တာ...

ကိုယ့်ရယ်... ကျွန်တော် မှာ ဆင်းရဲတော့
ခုစားစရာမရှိ... လိုတာပေါ့... ခုစားစရာမရှိ...
ဖြေခွဲ မှာပေး... လူ့အဖွဲ့ ကန်နိုင်း
ကျွန်တို့နဲ့ မှာပေါ့...

အင်း... ဒါဟာ... ဘာလဲ...
ဒါလား...?

ကိုယ်ကတော့ အောင်မြင်စွာပဲ
လေ့လာတယ်... ဒါဟာ... အောင်မြင်မှု
နောက်မှာ ရှေ့က ဖြစ်လာတာပေါ့..

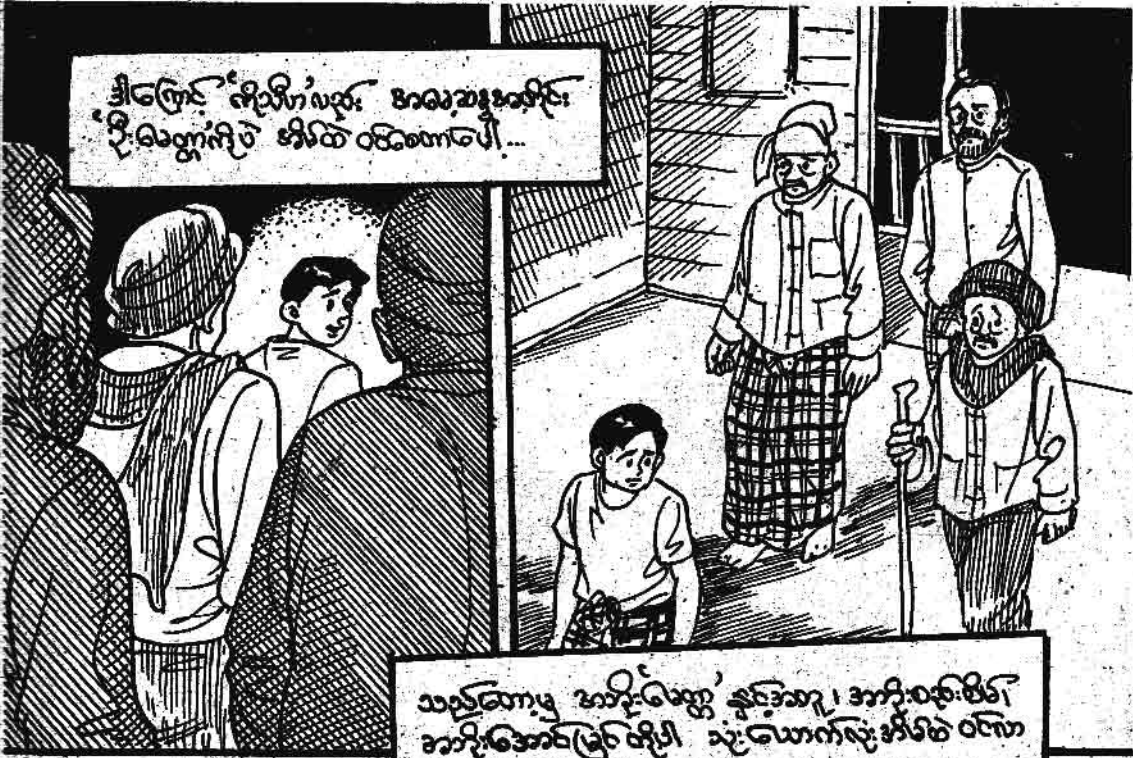
အပေးအကမ်းတွေ...

အပေးအကမ်း
လေးတွေတရားကို လိုချင်
ပါတယ်လို့လား..

ဒါကတော့ ကိုယ်ကလေး... အပေးအကမ်း
အပေး... အပေးအကမ်း ကိုပေးတာပေါ့..

ဒီကြောင့် ဂျော့ဟ်လတ် အာရုံစူးစူးနားနား
ပိုမိုလှည့်ကွက် ချိတ် ဝင်စော့ပေါ့...

သည့်တော့မှ အာရုံစူးစူးနားနား အာရုံစူးစူးနားနား
အာရုံစူးစူးနားနား ဂျော့ဟ်လတ် သုံးယောက်လုံး ချိတ် ဝင်စော့
ကြိုတာပေါ့ကွယ်။

အဆင်ပြေကတော့...

အေး.. ဝါပြေး အာရုံကို
ပွေးပြီး ခေါ်လိုက်တာ မှန်တာပေါ့
အာရုံစူးစူးနားနား ဆိုတော့ လောက
ကြီးမှာ တစ်ခုကိုတစ်ခု အပြန်အလှန်
ကူးညှိရမယ်၊ မေတ္တာ ထားရမယ်..

ဒါတွေက: ကိုယ်လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်း
ကို ၁၀၀ အောင်မြင်တာပေါ့...

သတင်း လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်
လာတာနဲ့အမျှ စားနပ်ရိက္ခာတွေလည်း
ဝင်လာမှာပေါ့... ဒါကြောင့် ခေတ္တ ကို
ရှေးထား ပဲယုတ်ချားပေါ့ကွယ်...

အဲဒီနေ့ကလေးကို ကိုယ်တို့ မိသားစုလေးဟာ
အားလုံးအသိ ပေးထား၊ ကူညီကြတော့
လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်ဖို့ ဝမ်းစိမ့်စွာ
တိုးတက်ဖို့ စိတ်ချမ်းသာစွာနဲ့ ပြောပြစွာ
နေထိုင်သွား ကြတာပေါ့ကွယ်...

၆၆

စကားထာပဟေဋ္ဌိ

အဖြေချိရအောင်

• ဦးကောင်းထူး

ကလေးတို့ရေ...

စကားထာပဟေဋ္ဌိ အဖြေညှိဖို့ရာ အချိန်ကျရောက်လို့လာခဲ့ပြီပဲနော်။ အရင်လတွေတုန်းက ဖြေဆိုကြည့်တဲ့အခါ အဆင်ပြေကြပါရဲ့လား။ တကယ်တမ်း ဗဟုသုတလေ့လာလိုက်စားကြသူတွေဆိုရင် ဘာမျှ အခက်အခဲရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သည်တော့ ကလေးတို့အနေနဲ့ ဗဟုသုတကြွယ်ဝကြရလေအောင် ပြင်ပစာပေတွေ လေ့လာဖတ်ရှုရမယ်။ မသိနားမလည်တာရှိရင် လူကြီးမိဘတွေ၊ ဆရာသမားတွေကို မေးမြန်းပြီး မှတ်သားထားဖို့လိုပါတယ်။ သည်လိုမျိုး အလေ့အကျင့်ကောင်းတွေ မွေးမြူထားမယ်ဆိုရင် ပညာရဲ့ရင့် ပွဲစယ်တင့်ဆိုသလို ကလေးတို့အဖို့ ဘာဆိုဘာမျှ အခက်အခဲမရှိဘဲ အလွယ်တကူ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ကိုင်း •• စကားထာဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ စလိုက်ကြပါစို့ရဲ့ ••

၁။ ဝမ်းနည်းလည်း ဈေးဖြိုးရွာ
ဝမ်းသာတော့လည်း ရွာသွန်းဖြိုး
ပျက်ဝန်းအိမ် ကမ်းရိုးတန်းမှာ
သွန်းရွာတဲ့ •• ဝိုး ••
အဖြေ | _____

သစ်ခေါင်းထဲမှာ ပျော်၊
သူ့နာမည်နော် ဘာတဲ့တုံး
စနေနဲ့ နှစ်လုံး •• |
အဖြေ | _____

၂။ အမှောင်ပယ်ခွင်း အလင်းဆော်စင်
အားလုံးချစ်တဲ့မောင်၊
အကျိုးဆောင်ရင်း သူ့ဘဝ
ပီးလောင်မြို့ကန်ခံရ •• |
အဖြေ | _____

၅။ 'တ'တွေထဲမှာ ထူးခြားစွာ
ဝတ်ဆင်မရပါ၊
အတတ်ပညာ လွန်ထူးကဲ
ဘာလိုခေါ်သလဲ •• |
အဖြေ | _____

၃။ ပဲပြောင်းနမ်းဝါ မစိုက်သာ
ယာတော့ ယာပဲကွာ၊
အဲသံညံယာကို ရှောင်ကာကွင်း
ခံတွင်းကင်ဆာကင်း •• |
အဖြေ | _____

၆။ ရပ်နီးရပ်ဝေး သွားပြန်သူ
ပေါင်းစုကြတူတူ၊
အဲသည်လူတွေ စုရပ်မြဲ
ဘယ်လို'ရုံ'တဲ့လဲ •• |
အဖြေ | _____

၄။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖော် မသူတော်

၇။ နွေဦးပေါက်မှာ အရောက်လာ
သူတွန်ကျူးတဲ့ခါ

ကြားရသူမှာ လွမ်းဆွတ်မြ
အဲဒါ ဘယ်ငှက်လဲ ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၈။ အရွယ်ရောက်သူ လူတိုင်းမှာ
မရှိမဖြစ်ပါ။
ဘယ်ကိုလာတာ ဘယ်သွားသွား
သူ့ကိုဆောင်လိုထား ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၉။ သစ်သားတွေကို ဗိုက်စားတာ
တံစဉ်းကြမ်းပေါက္ကွာ၊
သူ့အမည်မှာ “လျာ” ပါရှိ
ဘာလဲဖြေပါကွဲ့ ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၁၀။ သူ့အမည်မှာ ‘သစ်’ပါပေ
တောထဲမှာရှိနေ၊
ခုတ်လှဲဖို့လေ မတွေ့နေ
အန္တရာယ်ကောင်ကွဲ့ ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၁၁။ ကောက်ညှင်းဆန်ကို ပေါင်းစုသော
ညက်အောင်ထောင်းရတာ၊
အပျဉ်လုပ်ကာ စားကြမြ
အဲဒါ ဘယ်မုန့်လဲ ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၁၂။ မြန်မာပြည်မှာ ပါတီတွေ
များလွန်းလှသလော၊
အကြိုက်ညီပေ အားလုံးထဲ
ဘယ်ပါတီတဲ့လဲ ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၁၃။ တီးသံ၊ မှတ်သံ မကြားသာ
အကလည်း မပါ၊
ပညာဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်မြ
အဲဒါ ဘယ်လိုပွဲ ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၁၄။ ဆောင်းတွင်းကာလ ဝေလို့နေ
ရေခိုးရေငွေတွေ၊
အဆင်းဖြူပေ တဖွဲ့ဖွဲ့
ဘာလို့ခေါ်သလဲ ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

၁၅။ ခြေဆန့်လို့လည်း မလျှောက်သာ
လမ်းမဟုတ်လို့ပါ၊
စာရေးဆရာ ဉာဏ်ကွန့်ထား
ဘယ်လမ်းတဲ့လဲဗျား ။ ။

အဖြေ ။ _____ ။

ဦးကောင်းထူး
(အဖြေမှန်များကို စာအုပ်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထား
ပါသည်။)

Did you know?

ရှေးအကျဆုံး သက်တမ်းရှည်သစ်ပင်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှေးအကျဆုံး သက်တမ်းရှည်သစ်ပင်ကြီးမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် တွင် ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော ‘မီသူဆီလာ’အမည်ရှိ ထင်းရှူးပင်ကြီးဖြစ်ကာ သက်တမ်းငါးထောင်ခန့် ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

[I Know About စာအုပ်...]

သူဌေးကလေး မောင်မောင်ကြွက်

■ အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

မြို့တစ်မြို့၏ တစ်ခုသော နေခင်းဖြစ်သည်။ ကုန်သည်ပွဲစားတစ်စုသည် သူတို့၏ရောင်းရေးဝယ်တာ နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာမှုကို ဝိုင်း ဖွဲ့ဝှက်ယူ ပြောကြားနေကြသည်။ ကုန်သည်တစ်ဦးက သူ့ဘဝကို ဤသို့ ဝှက်ယူတင်ပြသည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်း လာဘ်မြင်သူတစ်ဦး ချမ်းသာလာတာကတော့ မထူး ဆန်းလှဘူး ဆိုရမှာပေါ့။

တစ်ခါတုန်းက ကျုပ်ဟာ ငွေမရှိ၊ ကြေးမရှိတဲ့ ငမ္မဲတစ်ဦးပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကံကောင်းတယ်ဆိုရမှာ ပေါ့။ ကျုပ်ကို မမွေးခင် အဖေက အရင်ဆုံးတယ်။ အဖေ့ကို ဆွေမျိုးသားချင်းတွေက အနိုင်ကျင့်ပြီး ရှိတာ အကုန်ယူတယ်ပေါ့ဗျာ။

သူတို့ရန်ကို ကြောက်တာကတစ်မျိုး။ မမွေးသေး တဲ့ကလေး ဘေးကင်းအောင်တစ်သွယ်နဲ့ အစေးကို ထွက်ပြေးခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်အဖေရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့ အိမ်မှာ နားခိုခွင့်ရခဲ့တယ်။ အဲဒီအိမ်မှာ အောက်ခြေ သိမ်းအလုပ်တွေ လုပ်ရင်း ကျုပ်ကို အဖေက လှူဖြစ် အောင် မွေးမြူခဲ့တယ်။ အမေဟာ မရှိဆင်းရဲပေမယ့် ကျုပ်ကို ဆရာတစ်ယောက်ခေါ်ပြီး စာသင်စေတယ်။ အရေး အဖတ် အတွက်အချက်တွေ တစ်စတစ်စ တတ်လာတယ်ဗျာ။

“လူကလေး...မင်းဟာ ကုန်သည်ပွဲစားတစ်ဦး ရဲ့ သားဖြစ်တယ်။ အရောင်းအဝယ်လောကထဲ ဝင်ရ မယ်။ ဒီဒေသမှာ 'ဝိသာခီလာ'ဆိုတဲ့ လူချမ်းသာ ကုန် သည်ကြီးရှိတယ်။ သူက ဆွေကြီးမျိုးကြီးထဲက ဒုက္ခ ရောက်နေသူတွေကို ကြွေးနဲ့ ဒူးကုန်ပစ္စည်းတွေကို ရောင်းပေးတယ်။ ကံ . . မင်းလည်း သူ့ဆီသွားပြီး အရောင်းအဝယ်လောကထဲရောက်အောင် အကူအညီ

တောင်း ကြိုးစားလုပ်ပေတော့”

အမေအားပေးတိုက်တွန်းမှုနဲ့ အဲဒီသူဌေးကြီးဆီ ကို ကျုပ်ရောက်သွားတယ်။ ကုန်သည်သားတစ်ချို့ကို ဝိသာခီလာ သူဌေးကြီးက ဒေါသပုန်ထပြီး ဆူပူကြိမ်း မောင်းပြောနေချိန်နဲ့ သွားတိုးနေတယ်။

“ဟောဒီကြမ်းပေါ်က ကြွက်သေတောင် ရောင်း တတ်၊ ဝယ်တတ်ရင် အရင်းအနှီးတစ်ခု ဖြစ်တာပဲ။ စွမ်းတဲ့လူဆိုရင် ကြွက်သေတစ်ခု အရင်းပြုပြီး ဝိုက်ဆံ ရှာနိုင်တာပေါ့။ မင်းတို့ကို ငွေကြေးများများစားစား ပေး ပြီး ထောက်ပံ့တာတောင် မတိုးပွားတဲ့အပြင် အရင်း တောင်မပျောက်အောင် မလုပ်နိုင်ကြဘူး”

အဲဒီစကားကြားတာနဲ့ ဒေါသနေတဲ့ သူဌေးကြီး ကို ခပ်သွက်သွက် ဖြတ်ပြောလိုက်တယ်။

“လူကြီးမင်းပေးတဲ့ ကြွေးအဖြစ် ဟောဒီကြွက် ကို ကျွန်တော်ယူပါမယ်”

ကြွက်သေကို ကောက်ယူပြီး သူဌေးကြီးရဲ့ လယ်ဂျာစာရင်းစာအုပ်မှာ ရေးသွင်းကာ ထွက်လာခဲ့ တယ်။ ကျန်နေတဲ့လူတွေက ကျုပ်ကို လှောင်ပြောင် ရယ်မောခဲ့ကြတယ်။ နောက်တော့ ကုန်သည်တစ်ဦးရဲ့ ကြောင်စာအဖြစ် ကြွက်သေကို ပေးတယ်။ သူက ကုလားပဲလက်နှစ်ဖက်အပြည့် ပြန်ပေးတယ်။

ကုလားပဲစေ့ကို အမှုန်ကြိတ်၊ ရေအေးကရား တစ်လုံးယူ၊ မြို့ပြင်လမ်းလေးခွရှိ သစ်ရိပ်ခိုပြီး ခြေ ကုန်လက်ပန်းကျပြန်လာတဲ့ ထင်းခုတ်သမားတစ်စုကို အမောပြေ ဒါနပြုကျွေးပေးတယ်။ သူတို့က ကျေးဇူး တင်လွန်းလို့ တစ်ယောက်နှစ်ချောင်းကျ ကျုပ်ကို ထင်း တွေပေးတယ်။ အဲဒါတွေစုပြီး ဈေးတက်ရောင်းတယ်။ ရလာတဲ့ ငွေကြေးနဲ့ ပဲစေ့တွေဝယ်ပြီး နောက်ရက်တွေ မှာလည်း အရင်အတိုင်း လုပ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ နေ့တိုင်း

၂၀၁၅
၂၀၁၅

လုပ်ရာက ငွေကြေးအရင်းအနှီး တဖြည်းဖြည်းစုစိလာ တယ်။ ထင်းခုတ်သမားတွေဆိုက သုံးရက်စာ ထင်း တွေ ဝယ်လှောင်တယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ အဲဒီ အချိန်မှာ မိုးကများ၊ ထင်းက ရှားလာတယ်။ ဒါနဲ့ နုလှောင်ထားသမျှ ထင်းတွေရောင်းလိုက်တာ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း အတော်ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဆိုင်လေးတစ် ဆိုင်ဖွင့်ပြီး အရောင်းအဝယ်လုပ်ရာက လုပ်ငန်းကျွမ်း ကျင်လာတာနဲ့အမျှ ကြီးပွားချမ်းသာလာတယ်။ သူ့ဌေး ဘဝရောက်တော့ ရွှေနဲ့ ကြွက်ရုပ်တစ်ကောင်လုပ်ပြီး သူ့ဌေးကြီး 'ဝီလာစီလာ'ကို လက်ဆောင်ပေးတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ လုပ်ရည်ကိုရည် အဘောကျပြီး သူ့သမီးနဲ့ ကျုပ်ကို လက်ထပ်ပေးတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျုပ်

ကို 'မောင်မောင်ကြွက်'လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ကုန်းကောက် စရာမရှိတဲ့ဘဝက ဘုန်းတောက်လာတဲ့ မောင်ချမ်းသာ ဘဝရောက်လာတဲ့ ကျုပ်အကြောင်းပါပဲဗျာ။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို ကြားသိပြီးနောက် အားလုံး သော သူဌေးကုန်သည်များ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားကြကုန် သည်။ သူတို့စိတ်မှာ လေထဲမှတစ်ဆင့် လူချမ်းသာ ပုံရိပ်ပါးပါးလေးက လွှမ်းမိုးသွားပေသည်။

[Mousey the Merchant by I.E.B. Gray (India tales)]

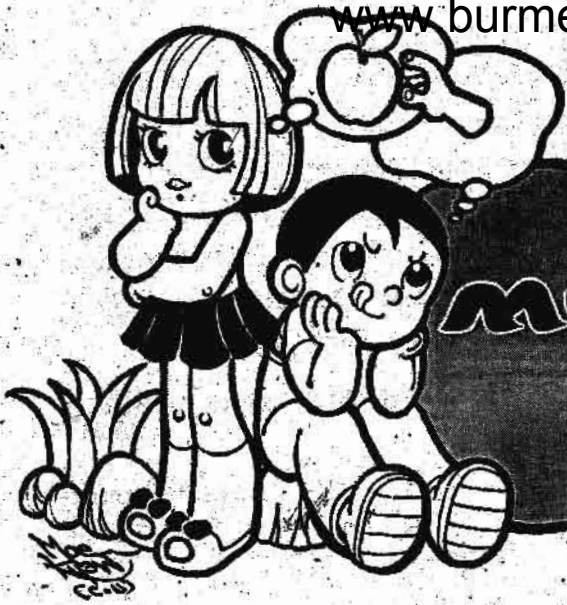
အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြန်ပွဲ [၂]

ဖော်ပြထားသည့် A, B, C, D နှင့် E စက်ဝိုင်းတို့တွင် တခြားစက်ဝိုင်းများနှင့် မတူကွဲပြားခြားနားနေသည့် စက်ဝိုင်းတစ်ခုကို ရွေးထုတ်ပေးပါ။

A 	B 	C
	D 	E

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲစင်ပုံစံ ဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရုပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာ တွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

ကောင်းစားစား ကျော်မြင့်အေး

ကောင်းလိုက်တဲ့အဖြေ

သိပ္ပံဘာသာသင်ကြားသောအချိန်တွင်...

- ဆရာမ ■ ■ တကယ်လို့များ ကမ္ဘာကြီးမှာ လေထုလွှာလုံးဝမရှိတဲ့အခါ ဆရာမတို့က ဘာကြောင့် ဥက္ကာပျံတွေကို မမြင်ကြတာလဲ။
- ကျောင်းသားများ ■ ■ ကျွန်တော်/ကျွန်မတို့ အားလုံး သေကုန်ကြလို့ပါ။

သတိပေးပုံက

ကလေးများသည် လူမှုရေးသင်ခန်းစာအတွက် စိမ့်ကိန်းပုံကို ရေးဆွဲနေကြရာ အချို့က ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရေးဆွဲကြသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရေးဆွဲထားသည့်ပုံပေါ် တစ်စုံတစ်ယောက် အမှတ်တပ် နှင်းမိမည်စိုးသောကြောင့် ကျွန်တော်က ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို သတိထားဖို့ ပြောလိုက်သည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် စာရွက်တစ်ရွက် ချထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ၎င်းမှာ ဆော့ပင်ဖြင့် စာလုံးကြီးကြီးရေးထားသည်။ "သတိပြုပါ" ဟူသော စာတန်းပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လေးစားမှု

ဓုတိယအတန်းတွင် ဖြစ်သည်။

- ဆရာ ■ ■ တပည့်တို့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လေးစားမှုကို ဘယ်လိုပြရင်ရမလဲ။ ဖြေကြစမ်းပါဦး။
- တပည့်တစ်ယောက် ■ ■ ကျွန်တော်မှာ အသားတုံး တစ်တုံးရှိလို့ အဲဒီအသားကို လျှာနဲ့လျက်ထားပြီးပြီဆိုရင် အခြားလူကို မပေးသင့်ပါဘူး။ အဲဒါက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လေးစားမှုပါပဲ။

မျက်မှန်ရဲ့အသုံးဝင်မှု

မိန်းကလေးတစ်ယောက် အင်္ဂလိပ်စာဘာသာရပ် ဖြေဆိုပြီးစေစာအခါ သူမ၏ မျက်မှန်ကိုချွတ်ပြီး သင်္ချာမေးခွန်းများကို စတင်ဖြေဆိုလေတော့၏။

"သမီး ဘာဖြစ်လို့ မျက်မှန်ချွတ်လိုက်တာလဲ" ဟု ဆရာမက မေးသည်။

သူမက "သမီးရဲ့မျက်မှန်က စာဖတ်ဖို့အတွက်ပဲ၊ သင်္ချာတွက်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး" ဟု ပြန်ဖြေလိုက်လေ၏။

ကိုလံဘတ်(၈)ရဲ့ သင်္ဘောတစ်စင်း

ကျွန်မသည် တတ်ယတန်းကျောင်းသားကျောင်း သူများကို ခရစ်စတိုဖာကိုလံဘတ်(၈)၏ သင်္ဘောသုံးစင်း ထဲက တစ်စင်းပုံကို ရေးဆွဲဖို့ အလုပ်ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်မသည် စားပွဲခုံတွင် ထိုင်လိုက်ပြီး မကြာခင်မှာပင် ကျောင်းသားတစ်ယောက် စာရွက်တစ်ရွက်ကိုင်၍ ရောက်လာ၏။ စာရွက်ကိုကြည့်လိုက်ရာ စာရွက်၏အလယ်တွင်

အစက်ကလေးတစ်စက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“အဲဒါဘာလဲ” ကျွန်မက မေး၏။
ကျောင်းသားလေးက ပြန်ပြောသည်။ “အဲဒါ ကိုလံဘတ်(၈)ရဲ့ သင်္ဘောတစ်စင်းလေး။ ပင်လယ်ထဲမှာ ရွက်လွှင့်နေတာပေါ့”

ကြေးမုံပြင်ပေါက် နှုတ်ခမ်းနီ

ဝါရှင်တန်မြို့ရှိ ပုဂ္ဂလိက ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ပြဿနာကြီးတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့နေရပါသည်။ အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ် အလယ်တန်းကျောင်းသူများမှာ နှုတ်ခမ်းနီကို အသုံးပြုလာကြပြီး သန့်စင်ခန်းတွင် နှုတ်ခမ်းနီဆိုးကြ၏။

ယင်းအပြုအမူက ကောင်းသော်လည်း နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးပြီးနောက်တွင် သန့်စင်ခန်းရှိ ကြေးမုံပြင်တွင် နှုတ်ခမ်းနီများကို ချွန်ထားတတ်လာကြသည်။ ညစဉ်ညတိုင်း ကျောင်းစောင့်မှာ ၎င်းတို့ကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်းလည်း နောက်တစ်နေ့တွင် မိန်းကလေးများက ပြန်ပြီးထားရစ်ခဲ့ပြန်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမမှာ တစ်ခုခု တော့ လုပ်ဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူမက မိန်းကလေးများကို သန့်စင်ခန်းထဲခေါ်သွား၍ ကျောင်း

စောင့်နှင့် တွေ့မေးလိုက်၏။ ဆရာမက ထိုနှုတ်ခမ်းနီရာများမှာ ညတိုင်း ကြေးမုံပြင်ကို သန့်ရှင်းရသော ကျောင်းစောင့်အတွက် အဓိကပြဿနာကြီးဖြစ်နေသည်ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။ ထိုသို့ သန့်ရှင်းရာတွင် မည်မျှခက်ခဲသည်ဆိုတာကို ကျောင်းသူများရှေ့ပြုသဖို့ ဆရာမက ကျောင်းစောင့်ကိုခိုင်းလိုက်သည်။ ကျောင်းစောင့်က တံမြက်စည်းတစ်ချောင်းကိုထုတ်၍ အိမ်သာခွက်ထဲရှိ ရေထဲသို့ နစ်လိုက်ကာ ကြေးမုံပြင်ကို သုတ်လှည်းသန့်ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ သန့်စင်ခန်းထဲရှိ မည်သည့်ကြေးမုံပြင်ပေါ်မှာမှ နှုတ်ခမ်းနီရာများကို မတွေ့တော့ပါလေ။

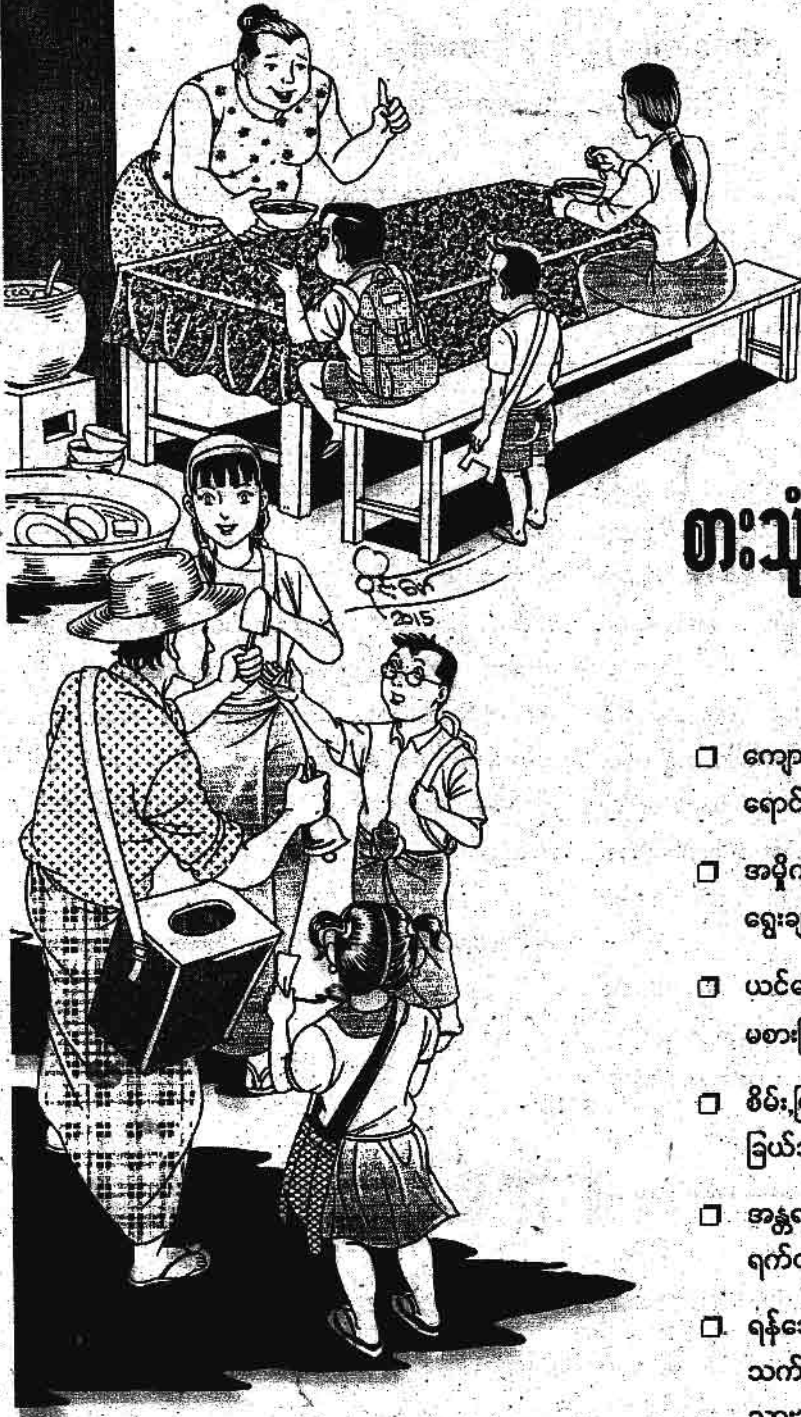
ကျော်မြင့်အေး

Did you know

လပေါ် ဖထမဆုံးလမ်းလျှောက်ခဲ့သူ

အမေရိကန်အာကာသသူရဲကောင်း နီရယ်အမ်စထရောင်း Neil Armstrong သည် ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် လပေါ်၌ ပထမဦးဆုံး လမ်းလျှောက်ပြခဲ့သည်။

[Encyclopedia of Questions and Answers စာအုပ်မှ . .]

စားသုံးသူ သတိပြု

ကောင်းညီ

- ❑ ကျောင်းမှန်ဈေးတန်း ချေဖန်းခုံ ရောင်းတဲ့မှန်တွေစုံ။
- ❑ အပိုက်မှန်ကင်း စားဖွယ်များ ရွေးချယ်ကြစို့လား။
- ❑ ယင်ကောင်နားတဲ့ အသုပ်ဆို မစားကြဖို့လို။
- ❑ စိမ်းပြာနီညို ဓာတုဆေး ခြယ်သထားရင် ဝေးဝေးပြေး။
- ❑ အန္တရာယ်ဘေးကင်းစေရာ ရက်လွန်မှန်ဆို ရောင်ကြပါ။
- ❑ ရန်ဘေးဘယာ ဝေးကွာမှ သက်ရှည်ကျန်းမာ ပျော်ရွှင်ရ သားသား၊ မီးမီး မှတ်ထားကြ ဆင်ခြင်စားသုံးရမယ်ဗျ။

❑

ဂူငယ်နှင့် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေး

■ မောင်ဝင်းဟန်

ကျွန်ုပ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို သန်းပေါင်းများစွာသော ကလာပ်စည်းလေးများဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းကလာပ်စည်းကလေးများသည် ကျွန်ုပ်တို့ စားသုံး ထိုက်သော အစားအစာများကို လောင်းကျွမ်းခြင်းမှတစ်ဆင့် 'ခွန်အား'ကိုရရှိသည်။ ကလာပ်စည်းကလေးများသည် ပျက်သွားသော ကလာပ်စည်းလေးများကို ပြုပြင်ရန်နှင့် ကလာပ်စည်းသစ်များတည်ဆောက်ရန် လောင်စာ အစဉ် ထိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့စားသုံးထိုက်သော အစားအစာ များမှာ စင်စစ်တွင် အသက်ရှင်ရန်နှင့် လုပ်ရှားပြောလွှား နိုင်ရန် လောင်စာများပင်ဖြစ်သည်။

အစားအစာတစ်မျိုးတည်းတွင် လူ့ခန္ဓာကိုယ် အတွက် ထိုက်သောအာဟာရ အနံ့အလင်းမပါဝင်နိုင်ချေ ထို့ကြောင့် အာဟာရလိုအောက်အောင် အစားအစာမျိုးစုံ စားသောက်ရန်လိုအပ်သည်။ အကယ်၍ သင့်သည် အစား အသောက်တစ်မျိုးတည်းကိုသာ အစဉ်အတိုင်းအတိုင်း ဖက်ရှင်းပေးလျှင်သာ ဖက်ရှင်းပေးနိုင်ပါသည်။ ထိုအခါ အာဟာရ အလိုအလောက်မရသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ အာဟာရ အလိုအလောက်မရလျှင် အောက်ပါအုပ်စုလေးခုတွင် ပါ စင်သော အစားအစာများကို နေ့စဉ်စားသောက်ပေးရန် လိုအပ်သည်။

- ၁။ နို့အုပ်စု
နို့ ထောပတ်၊ ဇိန်ခဲ... စသည်။
- ၂။ အသားအုပ်စု
အသားချိန်၊ ငါး ပုစွန်၊ ပြေပဲနှင့် ပဲအချိုစို့
- ၃။ ထမင်းအုပ်စု
ထမင်း၊ ဂျုံ၊ ပြောင်း၊ လှော်၊ ဆပ်... စသည်
- ၄။ အသီးအရွက်အုပ်စု
လတ်လတ်သော သစ်တီးဝလံများနှင့် ဟင်း
ထီးဟင်းရွက်ချိန်

ကျွန်ုပ်တို့ အဘယ်ကြောင့် အိပ်စက်ကြောင်းကို မှ မည်သူမှ ထိတိကျကျ မခေါ်သေးချေ။ သိပ္ပံပညာရှင် အများစုက "ကျွန်ုပ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အိပ်စက်နေစဉ် ကာလအတွင်း တစ်နေ့တာပြုပြင်ပြင်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းများ ကို လုပ်ဆောင်သည်"ဟု ယူဆကြသည်။ အချို့သော သိပ္ပံပညာရှင်များကမူ "ကျွန်ုပ်တို့အိပ်စက်ကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ် တို့၏ဦးနှောက်သည် နိကြားနေစဉ် ရရှိသော အချက် အလက်အသစ်များကို စနစ်တကျ သို့လောင်းသိမ်းဆည်း ရန်ဖြစ်သည်"ဟု ယူဆကြသည်။ သို့သော် သိပ္ပံပညာရှင် အားလုံးက "လူတစ်ယောက်သည် ကျန်းမာရေးအတွက် အိပ်စက် လုံလုံလောက်လောက်လိုအပ်ကြောင်း"ကိုမူ တညီ တညွတ်တည်း သဘောတူကြသည်။ လူတစ်ဦးတစ် ယောက်သည် အိပ်ရေးပျက်ပါက အလွယ်တကူမောပန်း ခြင်း၊ စိတ်တိုခြင်း၊ စိတ်ပျက်လွယ်ခြင်း၊ အာရုံစူးစိုက်စွ်မရ ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်လေ့ရှိသည်။

လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အိပ်စက်လိုအပ်မှု အတိုင်း အတားဆီး မတူချေ။ ယေဘုယျအားဖြင့် လူငယ်လူရွယ် တစ်ဦးသည် အိပ်စက် ရက်မှာရမီ ၁၀ နာရီအထိ လိုအပ် သည်။ အရွယ်ရောက်ပြီသူများမှာမူ အိပ်စက် ရက်မှာရမီ လိုအပ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ခဏတစ်ပြုတ် မျှောက်အနားယူခြင်းသည်လည်း ကျန်းမာရေးအတွက် ကောင်းသည့်ဟုဆိုကြသည်။ သိပ္ပံ ပညာရှင် သောမတ်စ်အက်ဂီဆင် ဝန်ကြီးချုပ် ဝင်စတန် ချာချီ စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ခဏတစ်ပြုတ် မျှောက်အနားယူတတ်ကြသည်။ ဤသို့ ဖြင့် ပြန်လည်နိကြားလာသောအချိန်တွင် အလုပ်လုပ်ရန် ပိုမိုအားပြည့်နေသည်ဟုဆိုသည်။

အပြေသမားများ၊ ဘောလုံးသမားများ၊ စက်တံစီး သမားများ စသော တောင်တန်း ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား

သော အားကစားသမားများအဖို့ အာဟာရပြည့်ပြည့်စားသောက်ရန်၊ လုံလုံလောက်လောက်အိပ်စက်ရန်နှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန်လေ့ကျင့်ရန် လိုအပ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အစား၊ ကစားနှင့် အအိပ်တို့ ဘက်ညီဖို့ လိုအပ်သည်။ အားကစားသမားများသည် ပြိုင်ပွဲဝင်ရန် လေ့ကျင့်ကွင်းဆင်းနေသော ကာလတွင် အထက်ပါ အစား၊ ကစားနှင့် အအိပ်တို့ကို အထူးဂရုစိုက်ကြရသည်။ ယင်းတို့ကို စည်းကမ်းအတိုင်း တွင်သဝေမတိမ်း တိကျစွာ လိုက်နာကြရသည်။

လူတစ်ဦးအဖို့ လူငယ်ဘဝမှပင်စတင်၍ အစား၊ ကစားနှင့် အအိပ်တို့ကို နေ့စဉ် ဂရုစိုက်ကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် နေ့စဉ် ကွင်းဆင်းနေသည်ပမာ ကျင့်သုံးကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ကျင့်သုံးခြင်းအားဖြင့် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်မှုကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

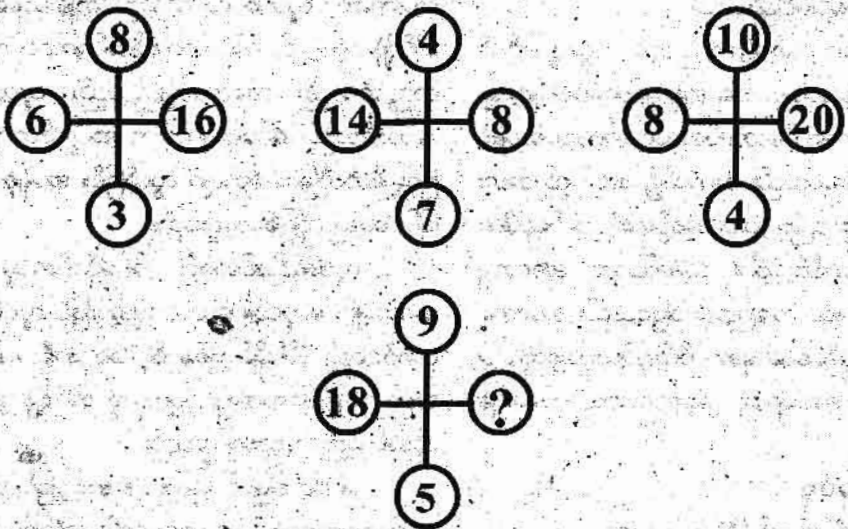
| Boys Life စာစောင်မှ Eat Right, Sleep Tight. |

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်လိုသော

မောင်ဝင်းဟန်

ဥက္ကိဓမ္မပဟေဠိပြင်ပွဲ (၄)

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသော ကိန်းကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မှတ် ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

ပေပေနှောင်တ သားနှောင်တ

• ချစ်မုန်းငြိမ်း

“ကျွ... ဝုန်း...”

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲဟ”

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ယခုမှ ရပ်သွားဟန်တူသော အုတ်သဲတင်သော ကားတစ်စင်း။ ကားနှောက်နားမှာ တစ်စစ်ကျိုးပဲ့နေသော ဆိုင်ကယ်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ဆယ်လေးငါးနှစ်အရွယ်လောက်ရှိသည့် ကောင်လေးတစ်ယောက်။ ပက်လက်အနေအထားနှင့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသည်။ ကတ္တရာလမ်းပေါ်မှာ သွေးတွေက မြင်မကောင်း။ ရှုမကောင်း။

“ဗွဲချင်းပြီးပဲဟေ့”

ဘေးနားမှ လူကြီးတစ်ဦးက မှတ်ချက်ချသည်။

“ဒီအရွယ်လေးကို မိဘတွေက ပေးမစီးသင့်ပါဘူး”

နှောက်တစ်ယောက်က ဝင်ပြော၏။

“သားသမီးငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကို မော်တော်ဆိုင်ကယ် ဝယ်ပေးတာ ကိုယ့်သားသမီးကိုယ်သတ်တာနဲ့ အတူတူပဲ”

မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က အပြစ်တင်သံနှင့် ပြောပြန်သည်။ မော်တော်ယာဉ်ရဲများ ရောက်လာကြသည်။ ကောင်လေး၏အလောင်းကို အနေအထားအမျိုးမျိုးမှ ဓာတ်ပုံရိုက်နေကြသည်။ အုတ်သဲကျောက်ကားမှ ယာဉ်မောင်းက ..

“ကျွန်တော်တို့ကတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကားဘေးကို အရှိန်နဲ့ လာတိုက်တာပါခင်ဗျာ”

အသံက တုန်ယင်လွန်းလှသည်။ ထိုစဉ် လူနာတင်ယာဉ်တစ်စင်း ထိုးဆိုက်လာ၏။ လမ်းတစ်ဖက်မှ အဘွားအိုတစ်ဦးနှင့် အသက်လေးဆယ်ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့သည် အပြေးအလွှားလာနေကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ရင်ဘတ်ပေါ် လက်ကလေးများ ဖိထား

ကြသည်။ လမ်းပေါ်တွင် သေဆုံးနေသော ကောင်လေးနားသို့ ရောက်သည်နှင့် ..

“အမေရေ .. သားလေးမှ သားလေးအစစ်ပဲ အမေရေ။ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ။ အဖြစ်ဆိုလျှင်လားသားရယ်။ အမေဘယ်လိုဖြေရတော့မှာလဲ ..ဟင်”

ပြောပြောငိုငိုဖြင့် ကောင်လေး၏အမေဖြစ်သူမှာ မေ့မြောသွားသည်။ အဘွားအိုမှာ ခံနိုင်ရည်ရှိဟန်တူ၏။ တရှုံ့ရှုံ့ ငိုနေရုံမှအပ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် မဖြစ်။

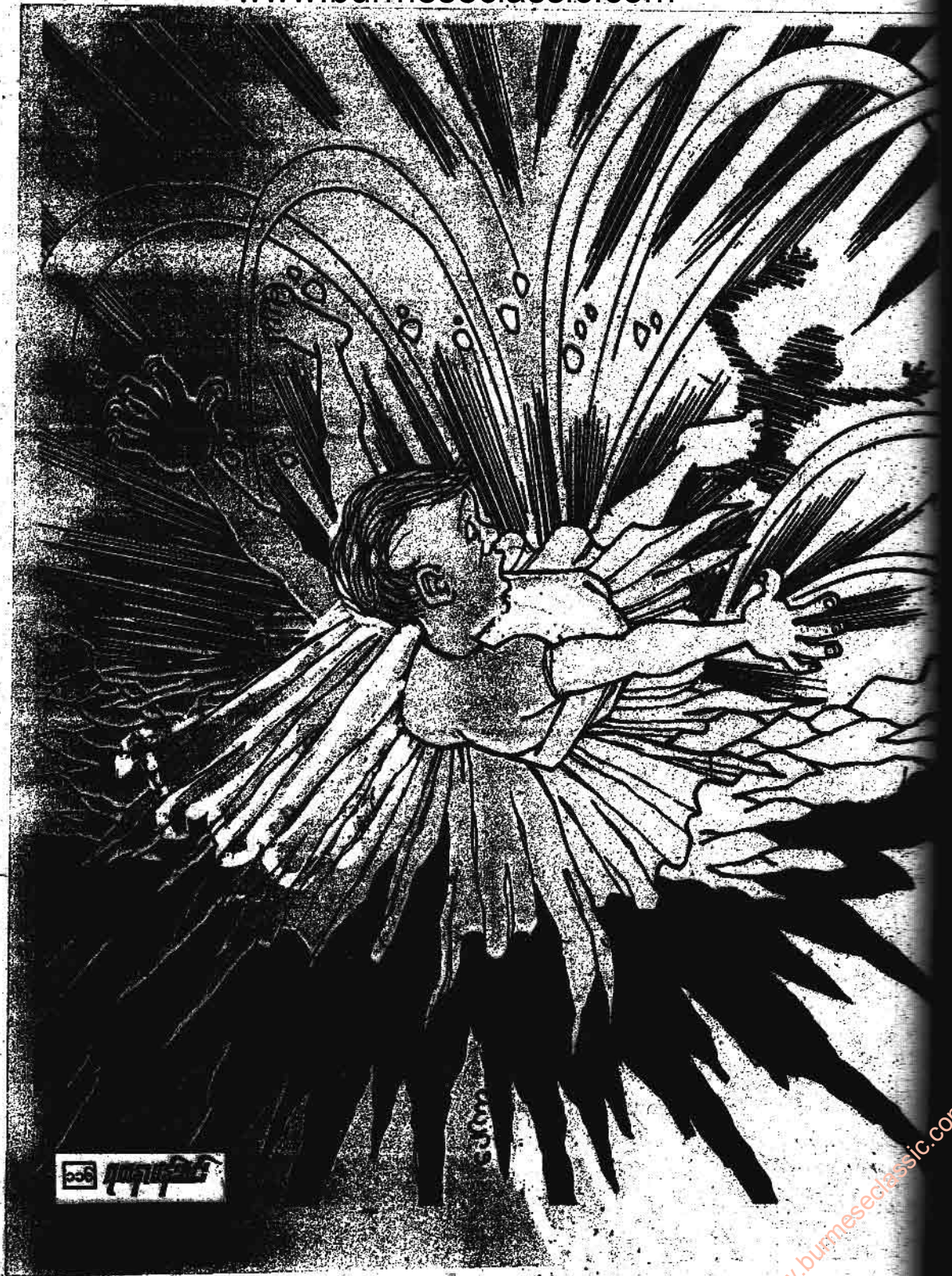
တုန်လှုပ်စရာမြင်ကွင်းကို စိတ်ဝင်စားနေရာမှ တစ်ဖန် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထားကြည့်မိပြန်သည်။ ဝိုင်းကြည့်နေသည့် လူအုပ်မှာ မနည်းလှ။ ပြည်သူ့ရဲများက ရှင်းလင်းနေရသည်။ မေ့နေသော အမျိုးသမီးနှင့် သူ၏မိခင်ထံ စိတ်က ရောက်သွားသည်။

“ဟာ .. မေ့လဲနေတာ ငါမေမေပါလား။

ဘွားဘွားကလည်း ငိုလို့။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ။ ဟော .. မေမေကို လူနာတင်ယာဉ်ပေါ် တင်နေကြပြီ။ ဘွားဘွားက အပေါက်ဝမှာရပ်လို့။ သေဆုံးနေတဲ့ ကောင်လေးကိုလည်း မတင်နေကြပြီ။ ကောင်လေးဝတ်ထားတဲ့အဝတ်အစားတွေက ငါနဲ့ဆင်တူ ဖြစ်နေပါလား။ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ကောင်လေးရဲ့ရုပ်ကလည်း ငါနဲ့ တစ်ထေရာတည်းပဲ။ ဒါဆို အဲဒီကောင်လေးက ဘယ်သူလဲ၊ ငါကရော ..”

အဘွားအို လူနာတင်ယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ပြီး သောအခါ ယာဉ်နှောက်လိုက်မိတက်၍ တံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆူညံသောအသံကိုပြု၍ လူနာတင်ယာဉ် ထွက်ခွာသွားသည်။

“မေမေက သေနေတဲ့ကောင်လေးကို သားတဲ့။ ဘွားဘွားကလည်း ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ မြေးရယ်တဲ့။ ဒါဆို ဘွားဘွား သားလည်းလိုက်ခဲ့မယ်။ မေမေရေ .. သား

၂၀၁၅ မြန်မာ့ပြန်

ကိုခေါ်ပါဦး။

ဆေးရုံသို့ရောက်လာချိန်တွင် ကားပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်မလာရဘဲ မိမိပါ ဆေးရုံသို့ရောက်နေသည်ကို သတိထားမိသည်။ ဘွားဘွားကားပေါ်မှအဆင်းတွင် ဘွားဘွား၏လက်ကို ပြေး၍ကိုင်လိုက်သည်။

“အား .. ကိုင်လို့မရပါလား”

လေကို ဖမ်းဆုပ်ယူလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။ ဟော .. ဟိုမှာ မေမေ သတိရလာပြီ။ မေမေဆီသွားဦးမှ”

ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသော မေမေကို ပြေး၍ဖက်လိုက်သည်။ လေထဲမှာ လက်နှစ်ဖက်ခိုင်းကာ ထိမိသွားသည်။ ဖက်၍ကားမရ။ လေထဲမှ မီးခိုးငွေ့ရှုပ်ကို ကိုင်ကြည့်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

“ကြည့်ဖူးတဲ့ ဦးဖိုဖိုကားတွေထဲကလို ဘွားဘွား ပြောပြဖူးတဲ့ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းတွေထဲကလို ဖြစ်နေပြီလား။ ဒါဆို ငါဟာ .. ဟုတ်ပါပြီ။ သေနေတဲ့ကောင်လေးဟာ ဟိုတက်ဘဝဟောင်းက ငါပေါ့။ ခု ငါက ဘဝသစ်တစ်ခုမှာ .. စဉ်းစားစမ်း .. စဉ်းစားစမ်း”

* * *

“ဟဲ့ .. မျိုးမြင့်၊ ကလေးကို ဘာကြောင့် ဆိုင်ကယ်စီးသင်ပေးရမှာလဲ။ အသက်လည်း ပြည့်သေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ခုမှ ဆယ့်လေးနှစ်ရှိသေးတယ်။ အန္တရာယ်များလှသကွယ်”

“အမေတို့က စိုးရိမ်တတ်ရန်ကော။ ကျွန်တော် နောက်ကထိုင်ပြီး လိုက်မှာပါ။ အတတ်ပညာဆိုတာ တတ်ထားရင် ကောင်းတာပေါ့။ သားကို တစ်ယောက်စည်း ပေးမစီးပါဘူး။ စိတ်ချစမ်းပါ အမေရာ”

“မဟုတ်ဘူးလေကွယ်။ ဒီအရွယ်ဆိုတာ သိပ်ပြီး လက်တည့်စမ်းချင်ကြတာ မဟုတ်လား။ မတော်တဆဆိုတာ ပြောလို့ရတာမဟုတ်ဘူးဟဲ့။ မင်းတို့ခေတ်နဲ့ မင်းတို့ဆိုတော့လည်း ငါဘာမှ မပြောချင်ပါဘူး။ ကောင်းတယ်ထင်ရင် လုပ်ကြပေါ့”

* * *

ဖေဖေက ဆိုင်ကယ်နေ့နက်မှာ ထိုင်သည်။ မိမိကို ရှေ့မှာ ထိုင်ခိုင်းထားသည်။ ပါးစပ်က စက်၊ ဂီယာ

လီဗာ၊ ဘရိတ်၊ အချက်ပြမီး၊ လမ်းစည်းကမ်းအကြောင်းတို့ကို တတွတ်တွတ် ပြောပြနေသည်။ တစ်နာရီလောက်အတွင်းမှာ ဆိုင်ကယ်မောင်းတတ်သွားပြီ။ ဖေဖေ ထိန်းပေးစရာပင် မလိုတော့။ နောက်မှာထိုင်နေရုံသာ ရှိသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ..

“ကဲ .. သားကို ဆိုင်ကယ်စီးတတ်အောင် သင်ပေးထားပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် ဆယ့်ရှစ်နှစ်မပြည့်မချင်း မစီးရဘူးနော်။ သားဟာ ခုမောင်းတတ်ရုံပဲ ရှိသေးတယ်။ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင် မရှိသေးဘူး။ ဆိုင်ကယ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့ အင်အားလည်း မရှိသေးဘူး။ တကယ်လို့ စီးချင်တယ်ဆိုရင် ဖေဖေကိုပြောပါ။ လူရှင်းတဲ့နေရာမှာ ဖေဖေကိုယ်တိုင် လိုက်ပြီးမောင်းခွင့်ပြုမယ်။ တုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဖေဖေကို ဟုတ်ကဲ့လိုက်ရသော်လည်း ဆိုင်ကယ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် မောင်းကြည့်ချင်စိတ်က ရင်ထဲမှာ ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရတော့။ စိတ်ကူးထဲမှာ စီးကြည့်သည်။ အိပ်မက်ထဲမှာ စီးရသည်။ မျက်နှာကို တိုးခွေကူရယ်သွားသော လေပြင်းများ။ ယာဉ်များ။ လူများကို တွေ့ပိုက်ကျော်တက်သွားရသော စိတ်ခံစားမှုများ။ ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းလိုက်မည်နည်း။

* * *

ဒီနေ့မနက်မှာ မျှော်လင့်ချက်များ ပြည့်ပေတော့မည်။ ဖေဖေက မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုသွား၏။ နေ့လယ်မှ ပြန်ရောက်မည်ဟု ပြောသံကြားသည်။ မေမေက အိပ်နောက်ဖေးမှာ ချက်ပြုတ်နေ၏။ ဘွားဘွားက ဘုရားခန်းထဲမှာ။

နံရံမှာ ချိတ်ထားသော ဆိုင်ကယ်သော့ကိုဖြုတ်၍ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ဆိုင်ကယ်ဆီရောက်တော့ သော့ဇာတ်တစ်ကာ စက်မနွိုးသေးဘဲ လမ်းပေါ်သို့ တွန်းယူခဲ့သည်။ အိမ်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်မှ ဆိုင်ကယ်ပေါ်အကျအနာထိုင်ပြီး စက်နွိုးလိုက်သည်။ လီဗာကို တစ်ချက်၊ နှစ်ချက် ပုတ်လိုက်သည်။ တဖြည်းဖြည်းအသံကြောင့် လမ်းထဲမှ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်က လှည့်ကြည့်သွား၏။ နောက်မှာတော့ ဖေဖေသင်ပေးထားသည့်အတိုင်း မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ မိမိတို့ လမ်းဆုံလျှင်

လမ်းကျယ်တစ်ခုကို ဖြတ်ရမည်။ လမ်းမ၏ ဟိုမှာဘက်တွင် ညီညာဖြောင့်တန်းသော ကတ္တရာလမ်းရှိသည်။ လူသွားလူလာ ရှင်းသည်။ ကားအသွားအလာနည်းသည်။

လီဇာကို နည်းနည်းချင်းဆွဲယူလိုက်သည်။ မိမိရှေ့ ဒိုင်ခွက်မှ လက်တံလေးသည် အပေါ်သို့တက်လာသည်။ နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်၊ လေးဆယ် .. ပေး .. ဟိုဟို။ ပျော်ရွှင်စွာ အော်လိုက်၏။ မျက်နှာပေါ်သို့ လေအေးများ ဖျန်းပက်လာသည်။ လီဇာကို နည်းနည်းထစ်ထစ်၍ လမ်းဟိုဘက်ခြမ်း၏သို့ ဖြတ်ကူးလိုက်သည်။

“ကျီ .. ဝုန်း”

“ဟော .. ဟိုမှာ ဖေဖေလာပြီ”

ဆေးရုံဝင်းထဲသို့ လူတစ်ယောက် အပြေးအလွှားဝင်လာ၏။ ဖေဖေဆီ အပြေးသွားလိုက်သည်။

“သား တောင်းပန်ပါတယ် ဖေဖေ။ ဖေဖေ စကားကို သားနားမထောင်ခဲ့ဘူး။ ဖေဖေ စိတ်ဆိုးနေမှာ သားသိပါတယ်။ သားကို စကားပြောပါဦး။ ဖေဖေပေးတဲ့အပြစ်ကို သားခံပါမယ်”

ထိုသူမှာ ဘာမှ ကြားပုံမရ။ ဆေးရုံထဲသို့ အပြေးအလွှားဝင်သွားသည်။

“ဖေဖေ သားကိုခေါ်ဦးလေ”

ထိုသူသည် အဘွားအိုနားရောက်လျှင် ..

“အမေ့စကား နားမထောင်မိလို့ ကျွန်တော် သားကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီ။ ဒါဟာ ကျွန်တော်အပြစ်ပါ။ လူကြီးသူမက ချင့်ချင်ချိန်ချိန်နဲ့ ပြောတဲ့စကားကို နောင်ကို အမြဲခံယူပါတော့မယ် အမေရယ်”

ဖေဖေသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဘွားဘွားလက်မောင်းကို ကိုင်ကာ ငိုနေ၏။ ထိုစဉ် ဆေးရုံဝင်းနှစ်ဦးရောက်လာကာ သေဆုံးနေသော ကောင်လေး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို တွန်းလှည်းပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ သယ်ဆောင်သွားလေသည်။ ဖေဖေက အပြေးကလေးလိုက်သွားသည်။ ဖေဖေဘေးမှာ ကျွန်တော်လိုက်လာတာ ဖေဖေသိပုံမရ။ တစ်နေရာရောက်သောအခါ ကောင်လေးကို အေးစက်နေသော အခန်းထဲထည့်ကာ လူနှစ်ယောက် ပြန်ထွက်လာကြသည်။ ဖေဖေလည်း မေမေတို့ထံ ပြန်လာကာ အိမ်ပြန်ဖို့ ပြင်ကြလေပြီ။

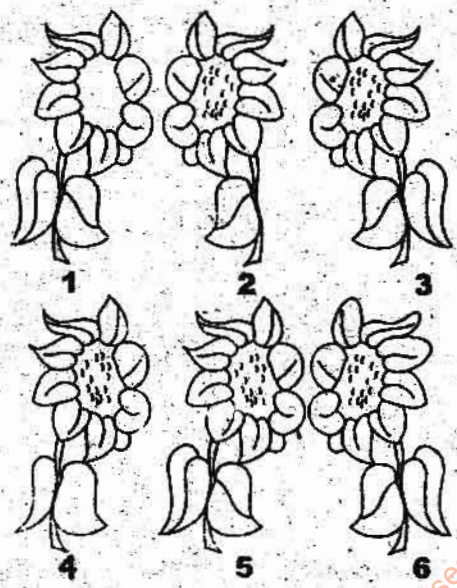
“ဒါဆို .. ကျွန်တော်ကရာ ဘယ်ကိုပြန်ရမှာလဲ။ ဘယ်မှာနေရမှာလဲ။ သားကို ဘယ်သူတွေက ခေါ်ကြမှာလဲဗျာ”

ချစ်မုန်းငြိမ်း

တူတဲ့ပန်းနှစ်ပွင့်ကို ရွေးပေးပါ

ကလေးတို့ရေ ..
ဖော်ပြထားတဲ့ ပန်း ၆ ပွင့်မှာ တူတာဆိုလို့ ပန်းနှစ်ပွင့်ပဲ ရှိပါတယ်။ ကလေးတို့က အဲဒီ ဆင်တူတဲ့ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို ရွေးပေးရမယ်။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

| မြစ်ဆစ်ပုံမြစ် |

မစ်တာဟူးဂိုးပြောတဲ့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်

ဝေလင်းထွန်း

ကမ္ဘာကျော် ပြင်သစ်စာရေးဆရာကြီး မစ်တာဟူးဂိုးဟာ ကလေးများကို အလွန်ချစ်ခင်သူဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သူ့ရဲ့အချစ်ဆုံးမြေးမလေးဖြစ်တဲ့ (ဂျင်းနီ)အတွက် ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဂျင်းနီဟာ လူပါးချစ်စရာကောင်းသလို သွက်လက်ဖုတ်လတ်ပြီး အမြဲတမ်း ကိုစယ်လေ့ရှိပါတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ စာရေးဆရာကြီးရဲ့အခန်းထဲကို ဂျင်းနီနဲ့ သူမရဲ့မောင်လေးကျောတို့ တွားသွားဝင်လာကာ သူ့နောက်ကနေ ဖက်တွယ်လိုက်ကြပါတယ်။ ကစားရတာကို ပင်ပန်းလာတဲ့ဂျင်းနီက -

“ဘိုးဘိုး... အခုပဲ သမီးတို့ကို ထိုင်ပြီးတော့ အကောင်းဆုံးပုံပြင် ပြောပြပါလား။”

“အခုအခါ ပုံပြင်ပြောရတာ သိပ်ခက်တယ်ကွဲ့။”

“ဘိုးဘိုးအတွက်တော့ မခက်ပါဘူး။ ဂျင်းနီကပြောကာ သူမအဘိုးရင်ခွင်ထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။

“ဘိုးဘိုးဟာ ပုံပြင်တော်တော်များများရေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးတို့ကို ဘိုးဘိုးစာအုပ်ထဲမှာမပါတဲ့ ပုံပြင်

ပြောပြပါနော်။ ဘိုးဘိုး။”

“အဲဒီလိုပြောပြီးနေရင် ဂျင်းနီနဲ့ ကျောတို့ဟာ သူတို့အဘိုးအေးမှာ ကပ်ခါဝင်ထိုင်လိုက်ကြတယ်။ မစ်တာဟူးဂိုးက ဒီကောင်းတဲ့ဘုရင်ကြီးပုံပြင်ကို စတင်ပြောပြပါတော့တယ်။

ဟိုးရှေးတုန်းက အလွန်ကောက်ကျစ်တဲ့ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့ရဲ့တိုင်းပြည်က ပြည်သူတွေကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာပြီး သူ့ကိုကာကွယ်ပေးဖို့ စစ်တပ်ကြီးလည်း ထားရှိတဲ့အတွက် ပြည်သူတွေက သူ့ကိုထုတ်မပြစ်နိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။

သူဟာ မနက်ခင်း အိပ်ယာကနိုးထလာတိုင်း အရင်နေ့ကထက် ပိုမိုကောက်ကျစ်လာပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကြင်နာတတ်တဲ့သန်းလေးတစ်ကောင်ဟာ သူ့ရဲ့ နားအနီး ရောက်ရှိလာခဲ့တယ်။ သူဟာ အခြားသန်းတွေနဲ့မတူပါဘူး။ ဒီသန်းလေးကတော့ ကောင်းကျိုးဖြစ်စေလိုတဲ့ စေတနာတွေရှိပါတယ်။ သူဟာ လူတွေရဲ့အေးကို

တကယ်တောလောင်မှတ်သိပ်မှသာ ကိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူဟာ သူတွေကို နာကျင်မှုမရှိအောင် ကရုဏာထားရမယ်။ ဒီသန်းလေးက သူ့တာဝန်တွေ ခုလိုပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဒီဘုရင်ကြီးရဲ့အမိန့်ကိုယ်ကို ထိခိုက်အောင်လုပ်ဖို့ ရာ အံ့ရှာယ့်ကြီးနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ငါ့ကြီး စားကြည့်မယ်”

အဲဒီညမှာ ဘုရင်ကြီးဟာ မိတိုင်လို့ပဲ အပြန်အိပ် ဖော်သွားပါတယ်။ သူဟာ အပ်ဖျားနဲ့ထိုင်ခုံရသလို ရုတ်တ ရက် နာကျင်တဲ့ခေမနာ ခံစားလိုက်ရတယ်။

“အို...ဒါက ဘာဖြစ်တာလဲ” သူ့အော်လိုက် တယ်။

“သေးငယ်တဲ့ သန်းလေးတစ်ကောင်က အသင် မှာနေတာ ပြင်စေချင်လို့လုပ်တာပဲ”

“သန်းလေးတစ်ကောင် ခဏလောက်အောင့်ပါ။ ဒါ မင်းကိုကြည့်ချင်လို့”

ဘုရင်ကြီးဟာ ဘုရင်လှုပ်ရွာနဲ့ အိပ်ရာခေါ်ကာ ရန် ချလိုက်တယ်။ သူ့အိပ်ရာခေါ်ကာ အဝတ်တွေအားလုံး ပုတ် ခါလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ သန်းတစ်ကောင်မှ မတွေ့ပါဘူး။ သိပ်ကောင်းတဲ့အချက်က သန်းလေးဟာ ဘုရင်ကြီးနဲ့ ပုတ်ခိတ်ပွေကြားမှာ အန္တရာယ်ကင်းစွာ ပုန်း နေပါတယ်။

ဘုရင်ကြီးဟာ အိပ်ရာထဲပြန်ဝင်တဲ့နေ့လိုက်ပြီး သန်းဟာ ကြောက်လန့်ကာ ထွက်ပြေးသွားပြီး ဘေး လိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ဦးခေါင်းဟာ မောင်းဆွဲပေးရောက်ပြီး မကြာမီမှာပဲ သန်းလေးက ထပ်ပြီးကိုက်လိုက်ပြန်ပါတယ်။

“မင်းဟာ ပြန်လာခဲ့တယ်လား။ မင်းဟာ ပုံမှန် မဟုတ်တဲ့ ဝါကောင်နဲ့ပဲ” သူ့အော်ဟစ်လိုက်တယ်။ “မင်း ဟာတကယ်တော့ သံမှန်လောက်ရှိတဲ့အကောင်က ကမ္ဘာ အကြီးမြတ်ဆုံးဘုရင်ကို တိုက်ခိုက်တာပဲ”

သန်းလေးက ပြန်ပြောခဲ့ပြီး ပြဿနာဖြစ်စေပါ။ ဒါပေမယ့် ဘုရင်ကြီးကို သက်ပြိုက်လိုက်နေခဲ့ပါတယ်။ ဘုရင် ကြီးဟာ စစ်ညလုံး တစ်နေရာမှ ကောင်ကောင်အိပ်ခွင့်မရ ခဲ့ပါ။ ဒီလိုနဲ့ မနက်အိပ်ရာကထဲတော့ အလွန်အိုင်းတဲ့ အိပ်ပျက်မှုခံစားရပါတယ်။ သူက နန်းတော်ရဲ့အောက်ခြေ ကနေ အထိဆုံးအထိ သန်းရှင်စေပါတယ်။ ပညာရှင်

နစ်ဆယ်လောက်ကို အထူးကြည့်မှန်တီလူးတွေနဲ့ သူ့အိပ် ခန်းနဲ့ပစ္စည်းတွေကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုစေပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် သူတို့ဟာ သန်းတစ်ကောင်မှ ရှာမတွေ့ပါဘူး။ သန်း လေးဟာ ဘုရင်ကြီးဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ကော် လောကြားမှာ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီညနေခင်းမှာ ဘုရင်ကြီးဟာ စောစောပဲ အိပ်ရာဝင်ပါတယ်။ ကောင်း ကောင်းအိပ်စက်အနားယူမယ့် သဘောပေါ့။ သူ့အိပ်တာနဲ့ စူးရှတဲ့ ကိုက်ခဲမှုကြောင့် လန့်ပြီးအော်လိုက်တယ်။

“အား...ဒါက ဘယ်သူ့ကိုက်တာလဲ”

“သန်းတစ်ကောင်ပဲ”

“အသစ်က ဘာအထိရှိလို့လဲ”

“ကျွန်တော်အကားကို သင်မင်းကြီးနဲ့ ပြည်သူတွေပျော်ရွှင် အောင် လုပ်စေချင်ပါတယ်”

“ငါ့စစ်သားတွေ တယ်မှာလဲ။ ငါ့စစ်သားချုပ်ကြီး တွေ တယ်မှာလဲ။ ငါ့စစ်ကြီးတွေရောတယ်မှာလဲ” ဘုရင် က ကျယ်လောင်စွာရော အော်လိုက်တယ်။ “သူတို့တစ် တွေကို ချက်ချင်းအပြန်သားနဲ့ ပြောလိုက်ခမ်း”

သူ့ရဲ့ စစ်သားတွေ ခိုလှုံချုပ်ကြီးတွေဟာ သူ့အိပ် ခန်းခေါ်ကို အပြန်ပြန်လာကြတယ်။ သူတို့ဟာ အိပ်ရာ ခင်းတွေကို အပိုင်အိုင်ဖြတ်တောက်ပစ်ကြတယ်။ အောက် က ကြမ်းပြင်ကိုနဲ့ကြီးအားလုံး ဒါပေမယ့် သေးငယ်တဲ့ သန်း လေးဟာ ဘုရင်ကြီးခေါင်းက ထပ်ပင်တွေကြားမှာ အန္တရာယ် ကင်းစွာ အထိုက်လှုပ်ကာနေပါတယ်။ ဘုရင်ကြီးဟာ ဘုရင်အခန်းထဲသွားပြီး ပြန်အိပ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါပေ မယ့် သန်းလေးက ထွက်လာပြီး သူ့ကိုကိုက်လိုက်ပြန် တယ်။ သူဟာ နိလားပြန်တယ်။

မနက်ခင်းလင်းတဲ့အခါ မကြည်မသာဖြစ်နေတဲ့ ဘုရင်ကြီးက ရှိရှိသမျှသန်းတွေကို အပြန်ဆုံးရှာခွင့်သုတ် သင်ဖို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သူဟာ သူ့အထိ နိုင်စက်တဲ့ ဆိုးဝါး တဲ့ ဝါကောင်လေးရဲ့ခေတ်က မလွတ်မြောက်နိုင်ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ သွေးကြောတွေမှာ အကိုက်ခံရတဲ့ ခေတ်ရာ တွေနဲ့ အညှိအမည့်ကွက်တွေနဲ့ပြီး သေးငယ်တဲ့သတ္တဝါ ရဲ့ နိုင်စက်တာခံရပါတယ်။ သူဟာ အိပ်မရတဲ့အတွက်

ပိန်လိုလာကာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူဟာ သန်းလေးတစ်ကောင်ရဲ့စကားကို မလိုက်နာရင် သေဆုံး သွားစေနိုင်ပါတယ်။ နောက်ထပ် သန်းကကိုက်တဲ့အခါ သူက -

“ငါ လက်လျှော့လိုက်ပါတော့မယ်။ အသင်ဘာ လိုချင်တာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါလုပ်ပေးပါတော့မယ်။ အဲဒါက ဘာလဲ”

သူက ညည်းတွားကာမေးလိုက်တယ်။

“အသင်မင်းကြီးရဲ့ ပြည်သူတွေ ပျော်ရွှင်စေအောင် လုပ်ပေးရပါမယ်”

သန်းလေးက ပြောလိုက်တယ်။

“ဒီတော့ ဒီအတွက် ငါက ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

“ဒီတိုင်းပြည်ကို ချက်ချင်းစွန့်လွှတ်လိုက်ပါ”

“ငါပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းတစ်ချို့ကို ယူဆောင်သွားလို့ ရမလား”

“မရပါဘူး”

သန်းလေးက ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် သေးငယ်တဲ့ သန်းလေးက သိပ်မပြင်း ထန်ပါ။ သူက ကောက်ကျစ်တဲ့တုရင်ကို သူ့ရဲ့အိတ်ထဲသို့ ရွှေတွေ့ထည့်ကာယူစေပြီး ထွက်သွားစေပါတယ်။ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေဟာ အလွန်အလွန် ပျော်ရွှင်သွားကြကာ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်သွားကြလေတယ်။

ရှင်းနီနဲ့ ဂျော့တို့ဟာလည်း ဘိုးဘိုးပြောပြတဲ့ပုံပြင် ထဲက ကောက်ကျစ်တဲ့တုရင်ကြီးကို ကောင်းမွန်းတဲ့ သေး ငယ်တဲ့သန်းလေးက အနိုင်ယူလိုက်နိုင်တာကို အလွန် သဘောကျကျေနပ်သွားကြပါတယ်။ ဘိုးဘိုးက သူ့ရဲ့ ကုလားထိုင်ကိုခေါက်ပြီး ရယ်ရွှင်ဖွယ်လှုပ်ရှားပြတဲ့အခါ တဟားဟားနဲ့ ကလေးတွေဟာ ရယ်မောလိုက်ကြပါတယ်။

[The Children's Encyclopedia မှ The Stories of Victor Hugo ၏ The Good Flea and The Bad King ကို မြန်မာပြန်ပါသည်။]

ဝေလင်းထွန်း

Did you know?

သားပိုက်ကောင်သား

ရှေးဦးလူများသည် လုံဖြင့် သားပိုက်ကောင်ကို ပစ်ဖမ်းကာ သူတို့အစာအဖြစ် စားသုံးကြသည်။

ကံကောင်းသည့် ရွက်သင်္ဘော

စူးစမ်းရှာဖွေရေးသမား မက်ဂျလန် Magellan သည် ရွက်သင်္ဘော ငါးစီးဖြင့် ဥရောပတိုက်မှ ထွက် ခွာလာခဲ့ရာ ပြန်လည်ရောက်ရှိချိန်၌ ဗစ်တိုးရီးယား Victoria ရွက်သင်္ဘောတစ်စီးသာ ကျန်ရှိတော့သည်။

ဟိုလီနေဦးပွဲတော်

ဟိန္ဒူကလေးငယ်များသည် ဟိုလီနေဦးပွဲတော် Spring Festival of Holi တွင် ရောင်စုံအမှုန်များဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပက်ဖျန်းကြလေသည်။

[Encyclopedia of Questions and Answers စာအုပ်မှ...]

ပါရမီရှင် ပန်းချီဆရာမလေး

မြင်းမြင်းရီ

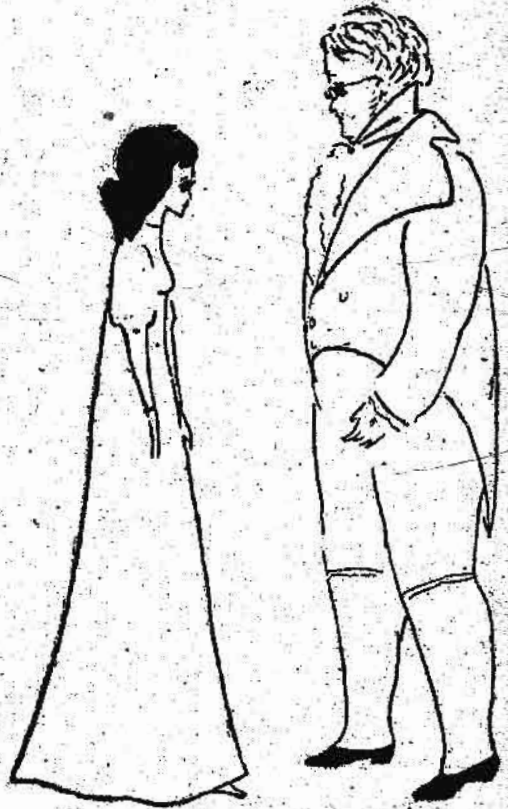

နာဒရာသည် အနုပညာမြတ်နိုးသော မိသားစုမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်သည်။ မိခင်မှာ ဘဲလေးအကသင် ဆရာမတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အဘိုးဖြစ်သူမှာလည်း ပြတတ်အဆို တော်ဟောင်းကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

နာဒရာရေဆွဲသောပုံများမှာ စုံလင်လှသည်။ စိတ် ကူးယဉ်ပုံပြင်များမှ တတ်ကောင်များ၊ နာမည်ကျော်ဝတ္ထု များမှ တတ်ကောင်များ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးပုံပြင်များအပြင် အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ်တွင် အမျိုးသမီးသမိုင်းဝင် သူရဲ

ဆိုပီယက်ပြည်ထောင်စုမှ နာဒရာရရှိလာ ဆိုသူ မိန်းကလေးများမှာ ပန်းချီဆွဲရာတွင် အရွယ်နှင့်မလိုက် အောင် ထူးချွန်သော ပါရမီရှင်လေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူမ ၏ ပထမဆုံးအကြိမ် တစ်ကိုယ်တော် ပန်းချီပြပွဲကို အသက် ၁၁ နှစ်အရွယ်တွင် ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ တစ်ကိုယ်တော်ပန်းချီပြပွဲ ညွှန်ကြားမှုမှတ်တမ်းစာအုပ်၌ ပန်းချီပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးက "ဤကလေးမှာ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ပန်းချီထူးချွန်လှသူဖြစ်သည်။ သူမ၏ အနု ပညာစွမ်းရည်မှာ လူကြီးပန်းချီဆရာအချို့ထက်ပင် သာ သည်ဟုဆိုနိုင်သည်" ဟူ၍ မှတ်ချက်ရေးသားခဲ့သည်။

နာဒရာသည် အသက်ငါးနှစ်အရွယ်တွင် စာမဖတ် တတ်သေးသော်လည်း ပန်းချီဆွဲတတ်နေပြီဖြစ်၏။ လူ ကြီးများပြောပြသော ပုံပြင်များထဲမှ တတ်ကောင်များကို သူမ၏စိတ်ကူးအတိုင်း သရုပ်ဖော်ကာ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ ရောင်စုံခဲတံများနှင့်သာမက ဆေးနှင့် စုတ်တံကိုပါသုံး၍ ရေးဆွဲသည်။ အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ်တွင် သူမရေးဆွဲ သော ပန်းချီကားစုစုပေါင်း ငါးထောင်ကျော်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

စစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး ဝတ္ထုကြီးမှ တတ်ဆောင် နာတာရှာနှင့် ပီယာတို့၏ပုံ

နာဓရာ ရေးဆွဲသော ပျောက်နှင့် ဒရယ်များ

ကောင်းများ၏ ပုံများကိုပါ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်တွင် နံရံကပ်သတင်းစာတစ်စောင်ကို ဦးစီး ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အယ်ဒီတာမှာ သူမကိုယ်တိုင်ဖြစ်၏။

နာဓရာ အနစ်သက်ဆုံးစာရေးဆရာများမှာ လီယို တော်စတိုင်းနှင့် ပွတ်ရှ်ကင်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ စာရေးဆရာများရေးသားသော ဝတ္ထုများပါ ဇာတ် ကောင်ပုံများနှင့် ဇာတ်ကွက်သရုပ်ဖော်ပုံများကို သရုပ်ဖော် ရေးဆွဲခဲ့သည်။ လီယိုတော်စတိုင်းရေးသားသော ကမ္ဘာ ကျော် စစ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးဝတ္ထုကြီးမှ သရုပ်ဖော်ပုံပေါင်း လေးရာကျော်ကို သူမ၏စိတ်ကူးဖြင့် ထုတ်နုတ်ရေးဆွဲခဲ့ သည်။

ပါရမီရှင် နာဓရာလေးမှာ အနုပညာစွမ်းရည်ထက် မြက်သလောက် သက်ဆိုးကား မရည်ရှာပေ။ အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ်တွင် ဦးနှောက်အတွင်း သွေးယိုစီးသော

အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ပုံ

ရောဂါဖြင့် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကွယ်လွန်ရှာ သည်။ မကွယ်လွန်မီအထိ တစ်ကိုယ်တော်ပန်းချီ ကား ပြိုင်ပွဲပေါင်း ၁၅ ကြိမ် ကျင်းပခဲ့ရပြီး ပန်းချီကားပေါင်း တစ်သောင်းကျော် ရေးဆွဲသွား ခဲ့လေသည်။

| ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာထုတ် Sputnik စာစောင်မှ A Brilliant School girl ဆောင်းပါးကို ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆိုပါ သည်။ |

နာဓရာ၏ အာဇံနှင့် အေဝ သရုပ်ဖော်ချက်

ကောင်းကင်၌ ပြည့်သော

□ ဝူပါမင်း

ယင်းသောအခါ တပ်မှူးစစ်ကဲအပေါင်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်။

“ယခုပင် မြစ်ကိုကျား၍ ခိုင်းစံမြို့ကို လုပ်ကြံ တော်မူသော်လည်း သင့်မည်လော။ တပ်တောင်တာ တည်၍ လူနာလူများ၊ မစ္စမ်းမမာ သသူတို့ကို နေစေ ပြီးမှ လုပ်ကြံတော်မူရသော် သင့်မည်လော”

မင်းတရားကြီး ခိုင်းပြင်းခင်းကျင်းတော်မူ သည်ကို မင်းမဟာလျှောက်၏။

“လင်းစင်းမင်းသည် ကျွန်တော်တို့နှင့်တွေ့၍ တိုက်လေသမျှပင် မည်သည့်ကာလတွင်မျှ အရေးမရ၊ ရှုံးလေတော့သည်သာ။ ယင်းသို့ကို ယခု ခိုင်းစံတွင် ရေတပ်၊ ကြည်းတပ်ဖက်၍ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်နေ သည့်အရာသည် အနေထူးလှသည်။ သူတို့အရပ် လည်း ဖြစ်သည်။ အကြောင်းရှိမည်”

မင်းမဟာ၏လျှောက်ထားချက်သည် အရေး ယူဖွယ်၊ စဉ်းစားဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသည်ကိုပင် မင်းမဟာ ဆက်လက်လျှောက်ထားပြန်၏။

“ယင်းသို့ဖြစ်သောကြောင့် မစုံမစမ်းဦးတဲ အမှတ်မဲ့လုပ်ကြံတော်မူ၍ မသင့်ချေ။ သူတို့မှာလည်း ကြည်းတပ်သာမဟုတ်၊ ရေတပ်လည်း အားကြီးလှ သည်။ ညီတော်၊ သားတော်တို့ လက္ခန်းကလောက် သို့ ရှိလေသည်လည်း ယခုမရောက်ကြသေး ဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာလည်း ကြည်းတပ်သာ အား ကြီးချောသည်။ လှေတပ်မရှိချေသေးသည်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်သောကြောင့် သစ်ဝါးခုတ်ပြီး တိုက်လှေ စီရင်မှ သင့်မည်ထင်သည်”

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး သူရားလည်း မင်းမဟာလျှောက်သောအရေးကို ကြိုက်တော်မူ၍ အတပ်တပ်သားတို့ကို ချောင်းတစ်

သို့ဝင်၍ သစ်တောများကို ရှာဖွေစစ်ဆေးရန် စေ လွှတ်တော်မူသည်။ ထိုသူတို့လည်း လက်ပံတော တစ်ခုကို တွေ့လေ၍ အကြောင်းကို လျှောက်သော် နတ်ဖန်ဆင်းသကဲ့သို့ တပ်တိုင်း စီရင်ခန့်ရန်တော်မူ ၍ သစ်ခုတ်ရလေသည်။ သစ်ရောက်လျှင် လွှဲခွဲ စေ၍ တိုက်လှေကြီး အစင်းသုံးရာ၊ လှော်ကားကြော လှေ နှစ်ရာ အနည်းငယ် လုပ်ရသည်။

ပြီးလျှင် ဟယ်ပဒါး သုတ်ကောင်းသည့် လှေ များကို သုတ်ရသည်။ ရွှေထည့်ကောင်းသော ကြော လှေလှော်ကားတို့ကိုလည်း ရွှေထည့်ရသည်။ ယင်း သို့ နတ်စီရင်သကဲ့သို့ စီရင်တော်မူလျှင် နှစ်ဆယ့် တစ်ရက်ဖြင့် ပြီးသည်။

ပြီးလျှင် ရွှေလှေမှူးတို့က လှော်ကားကြော လှေတို့ကို စီရင်ရသည်။ တိုက်လှေကြီးများကိုလည်း ကြည်းတပ်က သူရဲသူခက်နှင့် အမှူးအမတ်တို့ကို နတ်ယူတော်မူ၍ တပ်မှူးစစ်ကဲ ခန့်တော်မူသည်။ ဗညားကျန်းတောကို လှေတပ်ဝန် ခန့်တော်မူသည်။

လင်းစင်းကခံသော လှေတပ်ကိုတိုက်ရသည်။ ကြည်းတပ်ကလည်း မြင်းတစ်သောင်းငါးထောင်ခန့် လိုက်၍မရသည်။ လင်းစင်းသားတို့လည်း ကြီးဝါး သံပ၍ ‘ဗညားခွာမည်သော စစ်သူကြီးခံနှင့်သည်ကို ရဲမက်တော် လှေသားအပေါင်းတို့ အကြောက်မရွံ့ မရှိ ရွပ်ရွပ်ရွံ့ရွံ့တိုက်လျှင် မြစ်ညာကပစ်သည်နှင့် လင်းစင်းသားတို့ မခံနိုင်၍ အကုန်ပျက်လေ၏။

စစ်သူကြီး ဗညားခွာကိုလည်း သတ်ရသည်။ လူလည်း သုံးထောင်ကျော်ခန့် သေလေသည်။ တိုက် လှေနှစ်ရာကျော်နှင့် လူနှစ်ထောင် ရတော်မူသည်။ ယင်းသို့ လှေတပ်ပျက်လျှင် ‘လင်းစင်းမင်းလည်း ကြောက်ရွံ့မြင်းပြင်းစွာ ဖြစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း တိုက်လှေအပေါင်းကို တံတားဖွဲ့၍ မြစ်ကို ကူးတော်မူသည်။ မြစ်တစ်ဖက်သို့ ရောက် တော်မူလျှင် လင်းစင်းမင်းလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း ပြင်းစွာဖြစ်၍ မိုင်းစံတွင် မခံဝံ့သဖြင့် အလုံးအရင်းနှင့် တကွ တောသို့ပြေးလေ၏။

လင်းစင်းမင်းပြေးပြီဟု ကြားလျှင် မင်းတရား ကြီးသည် မိုင်းစံသို့ဝင်၍ နေတော်မူသည်။ တပ်မှူး စစ်ကဲအပေါင်းတို့လည်း အားရဝမ်းသာ ပတ်၊ ဧည့်၊ စောင်း၊ ငြင်း တီးမှုတ်၍ ထပ်တိုးပွဲလမ်းခံကုန်သည်။ သားတော် မဟာဥပရာဇာ၊ ညီတော် ပြည်မင်း၊ အင်းဝမင်းတို့လည်း လက္ခန်းကလောက်ကြောင်း သုံးဆယ့်သုံးတပ်ချီရာမှာ ဆင်မြင်းခိုလ်ပါများသည် နှင့် အစားအသောက်ရှားပါး၍ တဖြည်းဖြည်းချီရ သည်။

လက္ခန်းကလောက်သို့ရောက်လျှင် ရောင်းကြီး တစ်ခုကိုတွေ့၍ ရေတိမ်သည်။ နက်သည် စမ်းစေ သော် ဆကျောက်ကုန်း နှစ်ရံသာဖြစ်သည်။ တံတား မဖွဲ့မှု၍ မြစ်ကသာ ကူးကြသည်။ မြစ်တစ်ဖက်သို့ ရောက်လျှင် လက္ခန်းကလောက်တွင် ခံ၍နေသော လင်းစင်းမင်းအမတ် သုံးရာကျော်နှင့် စစ်သည်သူရဲ ငါးသောင်းကျော်သည် မခံဝံ့၍ တောသို့ပြေးလေ၏။

မဟာဥပရာဇာလည်း လက္ခန်းကလောက်မြို့ ကို ရတော်မူလျှင် ဗညားပရံတစ်တပ်ကို အစောင့် အနေ ခန့်ထားတော်မူခဲ့၍ ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝ ရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား သတင်းစကားကို သုံးလ ခန့် မကြားရသည်နှင့် လင်းစင်းမင်း မည်သည့်အရပ် တွင် ခံ၍နေကြောင်းကို မသိရသောကြောင့် လက္ခန်း ကလောက်ကသည် မိုင်းစံသို့ စစ်မျက်နှာဖြန်၍ ချီ တော်မူသည်။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း မိုင်းစံကို အလိုတော်ပြည့်၍ ငါးရက် ခန့်ရှိလျှင် လူနာ၊ လူဖျား၊ ခြေလက်ကုန်သသူတို့ကို မိုင်းစံမြို့တွင် နေရသည်။ ညီတော် တောင်ငူဘုရင် မင်းခေါင်ကိုလည်း ရဲမက်တော် ငါးသောင်းခန့်နှင့်

အစောင့်အနေ ခန့်တော်မူခဲ့ပြီး တပ်မတော်နှင့်တကွ တပ်နှစ်ဆယ်၊ လင်းစင်းမင်းပြေးလေရာသို့ လိုက် တော်မူသည်။

မိုင်းစံကချီတော်မူ၍ သုံးစခန်းတွင် အင်းကြီး တစ်ခုကို တွေ့တော်မူသည်။ ထိုအခါ လင်းစင်းမင်း အမတ် ဗညားသေည်လုံ ဤသို့ နားတော်လျှောက် သည်။

“ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘဝရှင်မင်းတရား ကြီးဘုရားသည် ကျွန်တော်ကို လင်းစင်းမြို့တွင် အသိအမြင်ဟူ၍ ထားတော်မူသည်။ အဆောင် အရွက်သနားတော်မူရာမှာလည်း ဧကရာဇ်အဆောင် အရွက်ကိုထား၍ ထိုမှတစ်ပါး ကြီးသောအဆောင် အယောင် အခမ်းအနားကို သနားတော်မူသည်။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း မည်သည့်ကာလ တွင်မျှ တစ်စုံတစ်ခုသော အမှုတော်ကို ထမ်း၍ မဆပ်ပါရသေး။

“ယခု ရန်သူတော်ကိုတွေ့လျှင် အသက်ကို စွန့်၍ ဆင်စီးချင်းတိုက်ရမူ ကျေးဇူးတော်ကို ဆပ်ရာ မည်သည်။ ယခုလည်း ရန်သူတော်ဖြစ်သော လင်း စင်းမင်းသည် နေလနှင့်တူသော အရှင် ဘုန်းတော် ကြီးမြတ်လှသောကြောင့် အတိုက်အလန် မခံဝံ့။ တောသို့ပြေးလေသည်။ သို့ရာတွင်မူကာ၊ လင်းစင်း မင်းသည် ပရိယာယ်သည် များလှသည်။ ဤအင်း တွင် သူရဲသူခက် ထားမြဲဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီးသည် အရှင်၊ ဘုန်းတော်လွန်ကဲသောကြောင့် မထိပါဝံ့သေး သည်။ ဘုန်းကြီးသည်အရှင် ပြန်တော်မူသောအခါ အမေ့အလျှောက်ကြည့်၍ တိုက်မည်မမျှတ”

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း ဗညားသေည်လုံ လျှောက်သောစကား ကို ကြားတော်မူလျှင် ထိုအရပ်၌ တပ်ချတော်မူ၍ လှေကိုရှာစေသော် မရသောကြောင့် ဖောင်ပန်းအဖျား ဖွဲ့စေတော်မူကာ အမြောက်သေနတ် တင်စေပြီးလျှင် အင်းသို့ဝင်၍ အကွဲကွဲရှာရလေသည်။

အင်းအလယ်တွင် ကျွန်းတစ်ခု၌ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အကြီးအငယ် သုံးထောင်ခန့်ရစွဲ၍ စာလိပ်သည်။

ယင်းသို့မှ ထိုအင်းကိုခွာ၍ ချီတော်မူသည်။ လေး
စခန်းခန့် ရောက်တော်မူလျှင် သားတော် မဟာဥပ
ရာဇာတို့ ချီလာသည်နှင့် တွေ့တော်မူကြသည်။

လင်းစင်းမင်းလည်း ချောင်း၍တိုက်မည်ဟု
တောကဗုဒ္ဓန်း၍နေသည်။ သားတော် မဟာဥပရာဇာ
တို့ ချီလာကြောင်းကိုသိလျှင် မခံဝံ့။ တောသို့ဝင်
၍ ပြေးလေသည်။ မဟာဥပရာဇာတို့ကား ချောင်း
နားစရီးကို ချီတော်မူကြသောကြောင့် တောခြားနေ
၍ လင်းစင်းမင်းကို မတွေ့လိုက်ရချေ။

ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားလည်း ညီတော်၊
သားတော် အရောက်ညီကြလျှင် တပ်ပေါင်း ငါး
ဆယ့်နှစ်တပ်သားနှင့်အတူ မြေပြင်ပြည့်မှု လင်းစင်း
မင်းပြေးရာသို့ လိုက်တော်မူသည်။ လင်းစင်းမင်း
လည်း အလုံးအရင်းနှင့်တကွ တောအံ့တောင်ကမ်းကို
တက်သက်၍ မြေအိုးကျယ်သည့်အတိုင်းပြေးလေ၏။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး
ဘုရားလည်း စစ်မျက်နှာဖြန့်၍ လိုက်တော်မူသည်။
ခရီးပြင်းလှလေသည်နှင့် ရံခါ ရွာမြည်တွေ့သည်ဖြစ်
၍ မျိုးရိက္ခာရသောကြောင့် စားရသည်။ ရံခါ တော
သာဖြစ်၍ မျိုးရိက္ခာမရသောကြောင့် ရဲမက်တော်
အပေါင်းတို့လည်း ငတ်မွတ်ရှားပါး၍ ပင်ပန်းညှိုးနွမ်း
ချေသည်။

ယင်းသို့ အပင်ပန်းခံကာ လိုက်တော်မူသော်
လည်း လင်းစင်းမင်းပြေးလေသည့်အရပ်ကို မသိ
သောကြောင့် မတွေ့၊ မရချေ။ ရှည်လတ်သော်
ဆင်မြင်းစိုလ်ပါ ဖျားနာငတ်မွတ်၍ လျော့ပါးယိုယွင်း
ချေသည်။ ခပေါင်းဟူသောအရပ်သို့ ရောက်တော်မူ
လျှင် စစ်သည်တစ်ယောက်သည် မျိုးရိက္ခာရှာမည်
ဟူ၍ သွားလေသည်ကို လင်းစင်းမင်းစစ်သည်တို့
တွေ့လျှင် ဖမ်း၍ လင်းစင်းမင်းထံ ဆက်လေ၏။

ထိုသူကို စစ်မေးသော် ရဲမက်တော်အလုံး
သည် မျိုးရိက္ခာ ဆွဲရှားသည်နှင့် နာဖျားငတ်မွတ်
၍ အများစိတ်စင် ယိုယွင်းချေသည်ဟူ၍ လျှောက်
လေ၏။ လင်းစင်းမင်းလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
လက်နူးလက်မောင်းကို တန်းလျက် ဤသို့ဆိုလေ၏။

“ငါ့အရပ်သို့ မင်းတရားကြီး ရောက်လာသည်
ကို ငါအလျင်ဆီးကြို၍ ဧတိုက်ထံနေသည်ကား
ကြောက်ရွံ့၍ နေသည်မဟုတ်။ အရေးကို မြော်တင်း
လျက် ပင်ပန်းနာဖျား၍ ခြေလက်ကုန်မှ တိုက်မည်
ဟူ၍ ငါကြံလျက် နေသည်။ ယခုမူကား ငါ့အကြံ
သို့ရောက်ပြီဖြစ်သောကြောင့် ငါတိုက်တော်မူမည်”

လင်းစင်းမင်းသည် ထိုသို့ ကြုံးဝါးပြီးလျှင်
ခပေါင်းဟူသော အရပ်နှင့် ငါးတိုင်ခန့်ခြားသော
အရပ်တွင် အခိုင်အလုံ သစ်တပ်တည်၍ ကျွေးမြောင်း
လည်းတူးကာ ဆင်လုံးမြင်းရင်း၊ တိုက်ဆင်လေးရာ၊
စစ်သည်သူရဲ ရှစ်သောင်းခန့်ဖြင့် ခံ၍နေ၏။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး
ဘုရားလည်း တောအရပ်တစ်ခုတွင် လင်းစင်းမင်း
ခံ၍နေသည့်အကြောင်းကို ကြားတော်မူလျှင် ညီ
တော်၊ သားတော်၊ မှူးတော်မတ်ထားအပေါင်းသို့
ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်။

“ယခုပင် ငါချီတော်မူမည်။ တပ်မှူးစစ်က
အပေါင်းတို့ ယခုပင် ထွက်လေ”

ယင်းသို့သောအခါ ရဲမက်တော်အပေါင်းတို့
မှာ မျိုးရိက္ခာကုန်၍ တော၌ စားကောင်းသော
သစ်သီး၊ သစ်ပွင့်တို့ကိုသာ စားရချေသည်။ ခံနာက
လျှင် စားကောင်းသော သစ်သီးသစ်ရွက်မရသော
ကြောင့် အချို့ကား သုံးရက်၊ လေးရက် ထမင်းမစား
ရ။ ပန်းပျားပင်၊ ဖောင်းပင်တို့ကို ယူ၍ စားကုန်
လျက် အရှင်အမှုတော်ကို ထမ်းကုန်သည်။

ယင်းသို့ ရဲမက်တော်အပေါင်းတို့ ငတ်မွတ်
လျက်ပင် ချီတော်မူ၍ လင်းစင်းမင်းနေသည်နှင့်
တစ်တိုင်ကျော် နေအရပ်သို့ရောက်လျှင် အတပ်တပ်
တွင်ပါသော တိုက်ဆင်အပေါင်းတို့ကို အနီချည်း
သုတ်စေလျက် စစ်မျက်နှာကွင်း၍ အသင့်နေကုန်
သည်။

ယင်းသောအခါ မင်းတရားကြီးက ညီတော်၊
သားတော်အပေါင်းတို့ကို ဤသို့ အမိန့်တော်ရှိသည်။

“အစ်ကိုတို့သည် လူပျိုလူရွယ်ဖြစ်သော
ကြောင့် ရှေ့သို့လှမ်း တွေ့မည်များလေသည်။ ခါမှ

ကား အသက်အရွယ် ကြီးရင့်တော်မူပြီ။ ယခုအခါ၌ သာ ငါ့ပွဲဖြစ်တော့သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်သောကြောင့် လင်းစင်းမင်းကို ငါစီးချင်းတိုက်တော်မူမည်”

ထိုအမိန့်တော်ကို ညီတော်၊ သားတော်တို့ ကြားလျှင် ဤသို့ နားတော်လျှောက်ကုန်သည်။

“ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘဝရှင်ဘုရား။ ကျွန်တော်တို့ရှိလျက်ကို သူနှင့် ဆင်စီးချင်းယှဉ်၍ တိုက်တော်မူမည်ကို အမိန့်တော်ရှိသည်မှာ ကျွန်တော်တို့မျက်နှာ ထားစရာမရှိပြီ။ သည်အရာသည် ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘဝရှင်အရာတော်မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့အရေးသာ ဖြစ်သည်”

ယင်းသို့မှ ညီတော်၊ သားတော် အစရှိသော တပ်မှူးစစ်ကဲအပေါင်းသည် လင်းစင်းမင်းကို ဆင်စီးချင်းတိုက်ရန် အားသန်လျက် နေကုန်၏။ ထိုအခါ ဗညားဒလသည် ပြည်ဘုရင်တပ်သို့ ဆင်စီး၍သွားသည်။ ရောက်လျှင် ဤသို့လျှောက်သည်။

“ယခုအခါ ရဲမက်အပေါင်းတို့ ထမင်းမစားရသည်မှာ သုံးလေးရက်ရှိ၍ မိမိတို့ လက်နက်ကိုမျှ မစွဲမကိုင်နိုင်ရုံသည်။ အချို့သော ရဲမက်တော်တို့လည်း ငတ်မွတ်ပင်ပန်းလှသောကြောင့် စီအောင်မလိုက်နိုင်၍ မရောက်ကြသေး။ သို့ကို အလျင်တိုက်တော်မူမည်။ ယခု စီရင်သည်မှာ သင့်မည်မထင်”

ထိုအခါ သတိုးဓမ္မရာဇာက ဤသို့မိန့်တော်မူသည်။

“ဗညားဒလဆိုသော စကားသည် အမှန်ဖြစ်တော့သည်။ သူများမစားရသည်ကိုထား၍ ငါမျှ စားတော်မခေါ်ရသည်မှာ တစ်ခုပဲရှိပြီ။ ထမင်းငတ်သောကြောင့် စားတော်ချက်ကို ငွေငါးဆယ်ပေး၍ ဆန်ဝယ်စေရသည်။ ဆန်တစ်စလယ်ကို ငွေငါးဆယ်ပေး၍ မရသောကြောင့် စားတော်ချက်တို့ကို ငါအပြစ်တော်တင်သည်။ ဆန်မရှိကြောင်းကို ယမန်နှုန့်က နှင် ငါ့ကိုမလျှောက်။ မရှိကြောင်းကို သိတတ်ပြီကား မဟာဥပရာဇာ၊ ညီတော်အင်းဝမင်းတို့သို့ မှာစေ၍ မတောင်းရလော။ ယခု ငါဆင်စီးချင်းတိုက်

တော်မူမည်ပြုမှ ထမင်းမစားရသည် ဟုဆိုကာ စားတော်ချက်ကို ကွပ်မျက်သည်”

ပြောပြောဆိုဆို စားတော်ချက်ကို ကွပ်မျက်ပြီးမှ ဤသို့ ဆက်လက်မိန့်တော်မူသည်။

“ငါတို့မှ ထမင်းမစားရရှိသည်။ ဆင်းရဲသားတို့မှာကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း”

ပြည်ဘုရင်သည် တုရင်သိဒ္ဓိအမည်ရှိသော အမတ်တစ်ယောက်ကို ဗညားဒလနှင့် အတူထည့်လိုက်၍ ဘဝရှင်ဘုရားတပ်တော်သို့ သွားလေသည်။ ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားလည်း ဗညားဒလလာသည်ကို မြင်တော်မူလျှင် အပါးသို့ခေါ်ပြီး မေးတော်မူသည်။

“ယခု ငါတိုက်တော်မူမည်ကို ပသိုထင်သနည်း”

ဗညားဒလသည် သုံးကြိမ်ဦးချပြီးမှ တင်လျှောက်သည်။

“လင်းစင်းမင်း ဤအရပ်၌ တပ်တောင်တာတည်၍နေခြင်းကား အကြောင်းသုံးပါးဖြင့် ဖြည့်စုံလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘဝရှင်ဘုရား ဤအရပ်၌ နေတော်မူခြင်းသည်ကား တစ်ပါးသော အကြောင်းကိုမျှ ကျွန်တော်မမြင်”

“လင်းစင်းမင်းနေခြင်း၌ အကြောင်းသုံးပါးဟူသည် အဘယ်နည်း”

မင်းတရားကြီးက မေးတော်မူသည်။

“လင်းစင်းမင်း သည်အရပ်မှာ တပ်ခိုင်တပ်လုံ တည်၍နေခြင်းသည်ကား ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘဝရှင်ဘုရား ချီတော်မူစေက ရဲမက်တော်အပေါင်းတို့သည် ကောင်းကင်၌ပြည့်သော ဆီးနှင်းပေါက်ကဲ့သို့ အလွန်များလှသည်။ ဆီးနှင်းပေါက်ကို နေရောင်ရောက်သည်ရှိသော် လွင့်ပျောက်သကဲ့သို့ ဆင်မြင်းဗိုလ်ပါ ယိုယွင်းလေပြီတည်းဟူ၍ အမှတ်ရှိရလေသည်လည်း အကြောင်းတစ်ပါး ဖြစ်ပါတော့သည်ဘုရား”

ရူပါမင်း

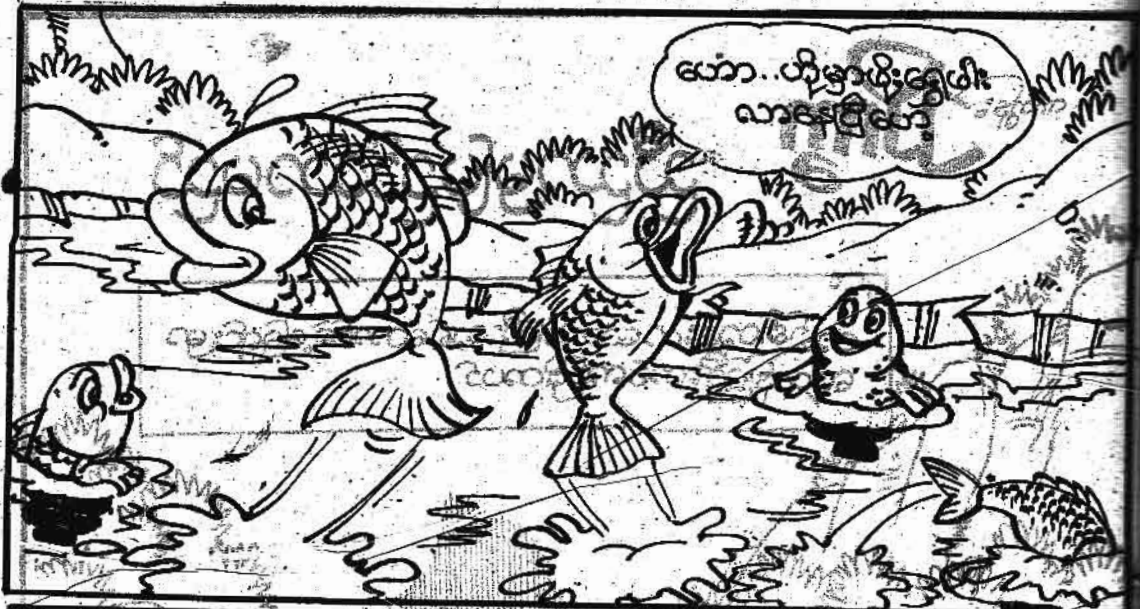

ကော့စ်
ပြာ

ညီညာမပြည့်သာမည်

တစ်ခါတုန်းကတောင်ကြီးတစ်တောင်ရှိခြေငြိမှာ
ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ရှိတယ်

ငါ့ကိုသာလို့စောင့်နေတာလဲ

ဒီကောင်မှာရေကုသော်လား
လာဦး အဲဒါမင်းတုန်း
ခေါ်ခိုင်းမေတ္တာကွ

ဟဲ့ ငါ့အော်ရှင်မိုးရွာမယ်
ဆိုတာမဟုတ်ဘူးကွ

ဒါဆိုမိုးရွာအောက်ကပ်ရင်
လှုပ်ကြမလဲ

ဒီလိုသာမိုးခေါင်ရင်
ငါ့ကိုသာ ခုကွပ်ကွာ

ငါကရေကုကုန်းပါရေ
ခိုင်လောက်တော်လားတယ်

ခုလိုမိုးရွာတာ ငါ့အထက်
ဟိုပုဆိုးရှင်ကွဲကွဲကွဲကွဲ
ဖြစ်ရမယ်

ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး
ကလေးကလေးကလေး

ဟာဒီစကားကိုမှတ်ကြည့်ကွဲတွေ
ကြားဖွားစော့...

မိုးမရွာတာပဲ. ပါတို့ကြောင့်
ဖြစ်ရမယားတယ်ဟွာ

ဒီကိုစွဲကိုပါသွားပြီးရှင်းပြန်ကြမယ်

မိုးမရွာတာပါတို့ကြောင့်ဟွာဟွာပါဟွာဟွာ

သူပြောတာကိုကားထောင်
ကြည့်ကြတာပေါ့!

ဟွာဟွာပါ
ဟွာ...

မိုးမရွာတာမိုးရွာတာ
ဘာကံကြောင့်ဖြစ်တာ၊
တစ်ခုထောင့်တယ်၊
ဒီကံရမခမခန်းစောင့်
ကန်ရဲ့ပါတတ်ရုံးကျင့်မှာ
ယစ်ယင်တွေများများ
စိုက်ထားရင်တော့. စု
မန့်တော့ကိုတော့
ကာကွယ်နိုင်တယ်ဟော

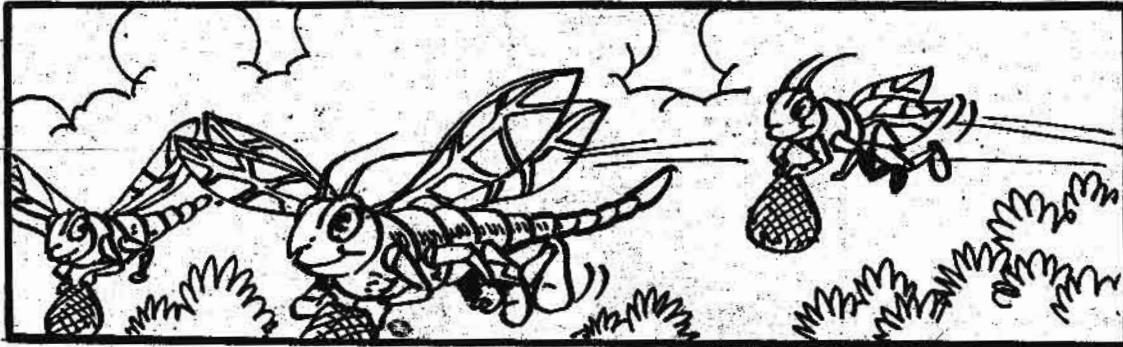
သစ်ပင်ပိုင်ကတော့
ဟုတ်ပါပြီ... ဘယ်မြှောင်
မျိုးရေ

မျိုးရေတွေအတွက်ကျတော့ပါကိုတကရတားအောင်

ပြောက်အတိုင်းမျိုးရေတွေကိုပူရန်ပူဆုံးရင်ကွဲတွေကဌာပေးတော့ကပါ...

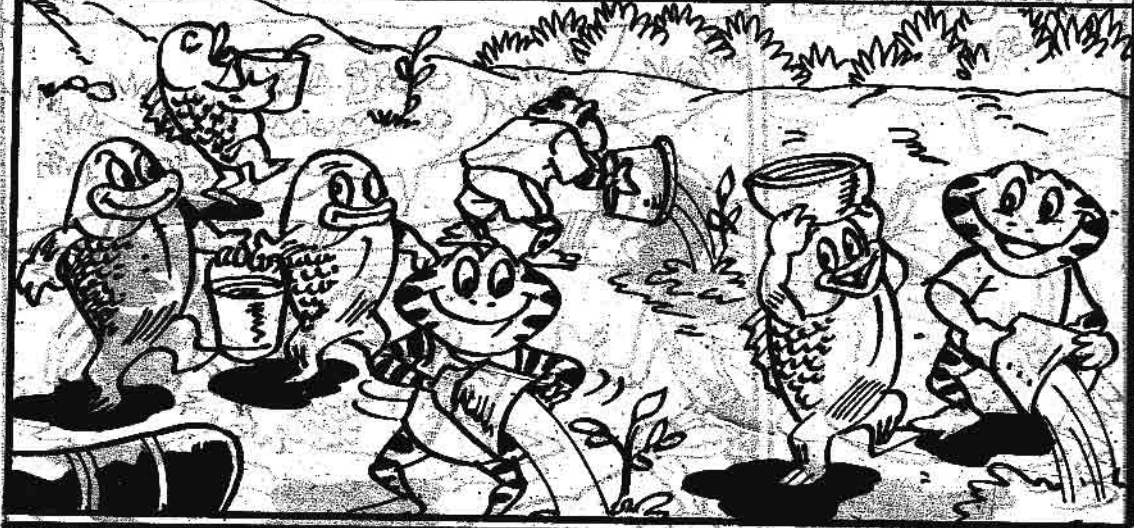

မျိုးတွေကလည်းကန်ပတ်သယ်မြှောင်အပင်ပိုင်မျိုးရေတွေကိုတူးကြတယ်...

တောထော့အောက်ကပါ
ဒါပေးဒီ... အေးဘူး... ဟ

ချီးအားလှူခဲ့ပြီးတော့မှ ရေပွဲရောက်ရင်လည်း အောင်ကြပြန်ရော

ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ကန်ပတ်လှည့်မှာ
ယုတ်ပင်တွေဝေဝေအေးအေးဖြစ်တာဟာ

အပင်တွေ
ကြီးလာပြီကွ

ငါ့အရပ်ကတောင်
တောင်ပွားပြီဟေ့

ငါတို့အရပ်က
ရေပွဲပြီကွ

ဒါပေ့်ကွ

ငါတော့ဒီအဖေရဲ့ငါ့အဖေ
တစ်ဖွေးအိပ်ရင်ကိစ္စပေး

ရေကန်ကြီးဝန်ကျင်ခွာအပင်တွေနဲ့ဝေခွာနေတာပေါ့

အခုလိုဖြစ်လာရောင်အကြံ
ပေးတာမှတစ်ဆင့်ပေးကုသိုလ်
ရေးရေးတင်ရမယ်ဟေ့

ဟဟဟ!

အခုခွာပင်နဲ့အခွာခွာခွာ
ဟဟဟဟဟဟဟဟ

ဟေ့ဟေ့ဟေ့
ဟေ့ဟေ့ဟေ့ဟေ့ဟေ့

မိုးပူလှီးရေ မင်းကြောင့် ငါတို့ရေကန်ကြီး
လမ်းဆုံး... ဘာသာပွားပြီလား..

ငါတို့ မင်းအာပါဒ်ကန်ကြီး ဒီကတော့ ကာလပျ
ပါတယ်.. နွေဦးတင်ပါကွာ..

ရပါကယ်... ခုလို ညီညာကြာညီ
ပြည်သာ ခြံမဟုတ်လားကွာ

ကဲ... ငါမြန်လို့ ကြီးမယ်ကောင်မှ
လာလဲ ညီမယ်ကော်

မင်းအာပွာကန်တို့
တံခါးဖွင့်ထားတယ်
မိုးပူလှီးရေ

လာလို့နော်

နာချေသံတစ်ချက်က မယားတစ်ယောက်ရ

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

တစ်ခါက ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးမှာ သားတော်တစ်ဦး ရှိသည်။ သူက အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံမှ ဘုရင့်သမီးတော်လေး နှင့် မေတ္တာမျှနေသည်။ သို့သော် ဘခင်ဘုရင်ကြီးက သူ့ကို သဘောမတူ၍ သမီးတော်အား တစ်ပင်တိုင်မြဲနန်းမှာ ယင်ဖိုပင်မသန်းရအောင် အစောင့်အရှောက်များဖြင့် လုံခြုံစွာထားသည်။

တစ်ပြည်သူမရွေ့ထားကို အရခိုးဖို့ မင်းသားလေးက နည်းမျိုးစုံရှာဖွေလျက်ရှိသည်။ နည်းလမ်းတစ်ခုတစ်ခုမျှ မရရှိသေးချေ။

တစ်နေ့တွင် ဘခင်ဘုရင်ကြီး၏ ဓားလက်နက်စစ်ဆေးရေးမှူးကြီးအား စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။

ဓားလက်နက်လုပ်ကိုင်ရာ ပန်းပဲဌာနမှ ဓားမှန်သမျှ ဓားစစ်ဆေးရေးကြီးက စစ်ဆေးရသည်။ ဓားတစ်ချောင်း အသစ်ထွက်လာလျှင် သူက ဓားကို သူ့နှုတ်ခေါင်းပေါ်တင်၍ အနံ့ခံစစ်ဆေးသည်။ ဓားဌာနက သူ့ကို လာဘ်ငွေများပေးလျှင် ဓားကောင်းတစ်လက်အဖြစ် သူက ထောက်ခံသည်။ လာဘ်ငွေမရခဲ့လျှင် သူ့စစ်ဆေးသော ဓားကို တော်ဝင်စားအဖြစ် မထောက်ခံတော့ချေ။

တစ်ရက်တွင် ဓားစစ်ဆေးရန် ဓားသစ်တစ်လက် ရောက်လာသည်။ စစ်ဆေးနိုင်သူက ဓားစစ်ဆေးရေးမှူးအား လာဘ်ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှပင် ပေးမထားခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဓားညွှဲကြောင်း စစ်ဆေးရေးမှူးက ကြေညာသည်။

ဓားလုပ်သူက မကျေနပ်၍ ပန်းပဲဌာနပြန်ပြီး ဓားသစ်တစ်လက်ကို ခုတီယဉ်ပြုလုပ်သည်။ ဓားသစ်ကို ဓားအိမ်မှာထည့်သည်။ ဓားအိမ်ထဲသို့ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်များ ပက်ထားသည်။ ထို့နောက် လက်နက်စစ်ဆေးရေးမှူးထံ ဓားသစ်ကို စစ်ဆေးခိုင်းသည်။

စစ်ဆေးရေးမှူးက ဓားသွားဘက်ကို ဂရုစိုက်ပြီး

ဓားအိမ်မှထုတ်ကာ အနံ့ခံရန် သူ့နှုတ်ခေါင်းပေါ်တင်သည်။ သို့ရာတွင် ဓားမှာကပ်ပါလာသည့် ငရုတ်ကောင်းမှုန့်များကြောင့် နှုတ်ခေါင်းပေါ်မှာ ဓားသွားမှာ သူ့နှုတ်ခေါင်းထိပ်ဖျားတီခနဲပြတ်ပါသွားသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့နှုတ်ခေါင်းထိပ်မှာ ရွံ့ဖြင့် နှုတ်ခေါင်းအတုလုပ်တပ်ထားခဲ့ရသည်။ နှုတ်ခေါင်းတုက ဆေးကြောင့် နှုတ်ခေါင်းအစစ်နှင့် မခြားနားပေ။ သို့ရာတွင် ဓားသွားစမ်းသပ်ရေး စစ်ဆေးမှုတာဝန်ကို ရာသက်ပန်စွန့်လွှတ်ခဲ့သည်။

ဓားစစ်ဆေးရေးမှူး၏ နှုတ်ခေါင်းကိုဖြင့်ပြီးနောက် မင်းသားလေးမှာ အကြံကောင်းတစ်ချက်ရရှိခဲ့သည်။ သူသည် ရွှေစ၊ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်နှင့် အပြေးသန်သည့်မြင်းကောင်းတစ်စီးဖြင့် ချစ်သူမင်းသမီးလေး၏တိုင်းပြည်သို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ သူ့ကြောင့် အကျဉ်းစံဖြစ်ရသည့် တစ်ပြည် သူထိပ်ထားအား ကယ်တင်သိမ်းပိုက်မည့်ခရီးဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးများ ရေခပ်ဆင်းရာမြစ်ဆိပ်မှာ မင်းသားလေးက စိတ်ရှည်စွာထိုင်စောင့်သည်။ မကြာခင် ထိပ်ထားလေး၏ အထိန်းတော်ကြီးသည် ရေခပ်ဆင်းလာသည်။

သူ့ရေခပ်ရန် ဓားအညွတ်တွင် မင်းသားကပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်ပေးသည်။ ကြီးလေးတစ်ချောင်းပါတည်း။ ရွှေခွေကြိုးကုံးလေးတစ်ကုံး ဖြစ်နေသည်။

“ခါ ဘာလုပ်ရမှာလဲရှင်”

“ကျွန်ုပ်ကို သေသေချာချာကြည့်ပါစို့။ မသိဘူးလား”

အထိန်းတော်ကြီးက စူးစိုက်ကြည့်ပြီးဖြေသည်။

“ထိပ်ထားလေးနဲ့ မေတ္တာမျှနေတဲ့ ဟိုဘက်နိုင်ငံက မင်းသားလေးပဲ။ ခက်တာက အသင်မင်းသားလေး”

ကြီးစားသလောက် အရာမထင်နိုင်ဘူး။ ထိပ်ထားကိုမြင်ဖို့ တောင် မလွယ်ဘူးလေ။ မည်းတော်ဘုရင်ကြီးက သူ့ကို အကျဉ်းချဉ်း လိုခြုံအောင်ထားတာ။

“မင်းကူညီရင် သူ့ကိုပါတွေ့နိုင်မှာပါ။ မင်းတို့တိုင်း ပြည်မှာ အပုဂ္ဂိုလ် အဲဒီမကောင်းဆိုးဝါးကို ဘယ်လိုမောင်း ထုတ်မလဲ”

“လူနာကို ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ပုန်းခြံထဲ ညကြီးမင်း ကြီးမှာခေါ်ပြီး တံခါးဝနားက ကျောက်တုံးထိုင်ခုံပေါ် လဲ လျောင်းစေတယ်။ သူ့အပေါ် ဂါထာမန္တန်တွေရွတ်ပြီး မကောင်းဆိုးဝါးကို နှင်ပစ်တာပဲ”

“တို့နိုင်ငံနဲ့ အတူတူပဲပဲကွယ်။ မင်းက ဘုရင်သမီး တော်ကို နာမကျန်းဟန်ဆောင်ခိုင်းပါ။ နောက်ဘုရင်ကြီး ကို မကောင်းဆိုးဝါးဝင်ပြီး အပုဂ္ဂိုလ်နေကြောင်း သံတော်ဦး တင်ပါ”

“ဒါက သင်မင်းသားလေးကို အထောက်အကူဖြစ် နိုင်မယ် မထင်ဘူး။ သမီးတော်ကို ဘုရင်နန်းတော်ထဲ လွှတ်ခဲ့ရင်တောင် ဘုရင်လူတွေ အများကြီးပါမှာ”

“ဥယျာဉ်ခြံထဲက ကျောက်တုံးနေရာအောက်မှာပါ ပုန်းနေမယ်။ ငါ့ဆီက နာချေသံကြားတာနဲ့ ဖိနှပ်ချွတ်ပေ တော့။ ကျန်ဘုရင်လူတွေပါ နှင်လိုလုပ်ခိုင်းပေါ့”

“ဪ... သိပြီ သိပြီ။ ကောင်းလိုက်တဲ့အကြံပဲ။ ကျွန်မ လုပ်နိုင်ပါတယ်”

အထိန်းတော်ကြီးသည် ရေအိုးကို ရေအပြည့်ဖြင့် ရွက်ပြီး ခုန်တော်ထက်ပြန်သွားသည်။

* * *

အထိန်းတော်ကြီးက သမီးတော်ထံ ချက်ချင်းသွား သည်။

“ထိပ်ထားလေးဘုရား မောင်တော်နဲ့ တွေ့ခဲ့ပါ တယ်ဘုရား။ ထိပ်ထားကို အဝေးကို တစ်ပါတည်းခေါ်မလို တဲ့ဘုရား”

“ဟဲ့... ဘယ်လို ဘယ်လို”

သမီးတော်က ခပ်ကျယ်ကျယ်ပြန်မေးသည်။

“နာချေမယ်စိတ်ကူးနဲ့ပါ အရှင်မ”

သမီးတော်ကို မင်းသားလေး၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်း

များအား ပြောပြသည်။

“ကဲ... ငါ နာမကျန်းဘူးကွယ်။ အိပ်ရာထဲပို့ပေ တော့ အထိန်းတော်ကြီး”

မင်းသမီးလေးက ပျော်ရွှင်စွာမိန့်ကြားသည်။

သမီးတော်ကို အိပ်ရာထဲပို့ပြီး အထိန်းတော်ကြီး သည် ဘုရင့်ထံဆက်သွားသည်။

“အရှင်မင်းကြီးဘုရား သမီးတော်လေး နာမကျန်း ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။ အိပ်ယာထလဲနေပါတယ်ဘုရား။ သူ ကို မကောင်းဆိုးဝါးဝင်ပူးမှာ စိုးရိမ်ရပါတယ်ဘုရား”

“အေး... ငါကိုယ်တိုင်လိုက်ကြည့်မယ်”

သမီးတော်လေးအိပ်ရာနား ရပ်ကြည့်သည်။ ဘုရင် ကြီး နန်းတော်ထဲအဝင် သမီးတော်လေးကို ဂနာမငြိမ် စွာ လှုပ်ရှားနေတာမြင်ရသည်။

“အင်း... အထိန်းတော်ကြီးပြောတာမှန်တယ်။ သမီးတော်လေးမှာ ပယောဂတွေ ဝင်ပူးနေတာပဲ။ မှောင် တာနဲ့ နန်းတွင်းဥယျာဉ်တော်ထဲခေါ်ပြီး ထုံးစံအတိုင်း အစွဲ ပြုတ်အောင်ချွတ်ကြ”

“ဒါပေမယ့် သမီးတော်လေး အဲဒီကိုခေါ်ဖို့ရာ လုံ ခြုံမှုရှိပါ့မလားဘုရား”

“လိုခြုံရေး ဘာလို့မလိုခြုံရမှာလဲ။ မင်းတို့နောက် ကို ငါ့လူတွေပါ ခေါ်သွားပေါ့”

အထိန်းတော်ကြီးက ဘုရင်အမိန့်ဖြင့် ဘုရင်လူ တွေကိုခိုင်းသည်။

“ဥယျာဉ်ခြံထဲကို နေ့စဉ် မောင်မင်းတို့ ဂရုစိုက်ကြ နော်။ သမီးတော်ရဲ့ကိုယ်ခန္ဓာထဲက အပ ပယောဂထွက်ရင် ချေသံမျိုးကြားမယ်။ အပက တွေ့ရာလူထဲဝင်တတ်တယ်။ အဲဒီပယောဂကောင် ထွက်နိုင်အောင် လမ်းရှင်းပေးထား ကြ”

“အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ ခင်ဗျားအကြံပြုတာ လိုက်နာရ ပေါ့”

လူတွေက အထိန်းတော်ကြီးကို ပြန်ဖြေသည်။

ညမှောင်သည်နှင့် ချက်ချင်း ကျောက်တုံးထိုင်ခုံ အောက်မှာ မင်းသားကဝင်ပုန်းသည်။ ထိုင်ခုံက ဥယျာဉ်ခြံ တံခါးနားမှာရှိသည်။ မလှမ်းမကမ်းသစ်ပင်တွေကြားမှာ မြင်းကိုဖွက်ထားသည်။ သူနှင့်အတူ ငရုတ်ကောင်းမှုန်

ဆောင်ယူခဲ့သည်။

မကြာမီ ဘုရင့်လူတွေသည် သမီးတော်လေးကို ဆောင်ယူလာကြသည်။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ အထိန်းတော်ကြီးပါ လိုက်လာသည်။ ကျောက်ပလ္လင်ထက်ဝယ် သမီးတော်ကို လဲလျောင်းပေးပြီး သူ့ဘေးမှာ အထိန်းတော်ကြီးရပ်နေသည်။

“အားထုံးနောက်ဆုတ်ကြ။ ပယောဂကောင်ရဲ့ နာချေသံကြားတာနဲ့ မင်းတို့ ဂရုစိုက်ကြ၊ ကြားလား။”

လူတွေကို အထိန်းပေးပြီး လဲလျောင်းနေသည့်သမီး တော်အပေါ်မှာ ရောဂါပျောက်စေမည့် ဂါထာမန္တရားများ ရွတ်ဖတ်သည်။ ရွတ်သံဆုံးသောအခါ ထိုင်ခုံအောက်ရှိ မင်းသားက ရုတ်တရက်နုနုကို သူ့နာခေါင်းထဲထိုးထည့် သည်။ သူ၏နာချေသံကြားက ဟိန်းထွက်လာသောအခါ ဘုရင့်လူများ တုန်လှုပ်ပြီး အသက်ဘေးမှ ဝေးအောင်ပြေး ထွက်ကြသည်။

ကျောက်တုံးခုံအောက်မှ မင်းသားထွက်လာသည်။

“မြန်မြန် မြင်းရိုရာပြေးကြ”

အထိန်းတော်ကြီးက အော်သတိပေးသည်။

“အသင်တို့နဲ့အတူ ကျွန်တော်မျိုးမပါလိုက်မယ်။ ဘုရင့်မြင်းကောင်းတစ်စီးယူထားတယ်”

မင်းသမီးလေးကို မင်းသားက မြင်းပေါ်တင်သည်။ တစ်ညလုံး မြင်းစီး၍ပြေးထွက်လာကြသည်။ အရုဏ်လင်း မိုးလင်းခါနီးချိန် မင်းသားလေး၏နန်းတော်ရောက်၍ လက် ထပ်ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

အချိန်မီဟု ဆိုရပေမည်။ ဘုရင်အိုကြီးနတ်ရွာစံ

သွား၍ မင်းသားလေးမှာ ဘုရင်အဖြစ် အထွတ်အထိပ် ရောက်ရှိသည်။ ဓားလက်နက်စစ်ဆေးရေးမှူးအား နေရာ ကောင်းပေး၍ သူကောင်းပြုသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ရာသီဥတု အပူရှိန်ကြောင့် ဓားစစ်ဆေးရေးမှူး၏ နာခေါင်းအတုက အရည်ပျော်လာတတ်ရာ သူက ရှက်ရှက်နှင့် သူ့ခေါင်းငုံ ထားသည်။

သို့သော် မင်းသားက အော်ဟစ်အားပေးသည်။

“ဘာမှ အားမငယ်ပါနဲ့။ နာချေသံကြောင့် ကံဆိုး မိုးမောင်ကျပေမယ့် တချို့ နာချေသံက ကံကောင်းခြင်း လက်ဆောင်ဖြစ်တယ်။ နာချေသံက ခင်ဗျားနာခေါင်းပြတ် သွားပေမယ့် ကျွန်ုပ်အတွက် မယားတစ်ယောက်ရလို့ ကံ ကောင်းတယ်။ သင့်ကျေးဇူးရှိပါတယ်။ သင့်နာချေသံက ကျွန်ုပ်အဖို့ ကံကောင်းမှုဖြစ်တယ်”

ဘုရင်က ထပ်မိန့်သည်။

“တစ်ခုပဲရှိတယ်။ နောက်ထပ် လောဘမထားနဲ့ ပေါ့နော်”

ဓားစစ်ဆေးရေးမှူးသည် လာဘ်စားမှုကို လုံးဝ ရောင်ကြည့်ခဲ့ရာမှ ရိုးသား၍ ပညာရှိလူသူတော်ကောင်ဘာဝ ရောက်ခဲ့ပေသည်။

[The Sneeze that won a wife by Isabel Wyatt.]

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

Did You know?

မော်စီတုံး၏ ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေး

မော်စီတုံးသည် ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးကို ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သည်။

ကာဘူကီ ဂျပန်က ဇာတ်

ကမ္ဘာကျော် ကာဘူကီ ဂျပန်ကဇာတ်သည် ယောက်ျားသရုပ်ဆောင်များချည်းသာ ကပြသည့် ဇာတ် ဖြစ်ပြီး တချို့သည် အမျိုးသမီးကဲ့သို့ လှပစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ကာ ကပြကြသည်။

[Encyclopedia of Questions and Answers စာအုပ်မှ...]

ရိုးရိုး အိုးကောက်

စာရေးဆရာမ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

ရိုးရိုး ၁၀ တန်းစာမေးပွဲကို နှစ်ဘာသာဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့လေ၏။

ရိုးရိုးသည် မူလတန်းမှ အလယ်တန်း အထက်တန်းအထိ ဘာသာရပ်အတော်များများနှင့် ထိတွေ့ခဲ့ရဖူးလေ၏။

အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင်ပင် သင်ခန်းစာများကို ကျက်မှတ်ရသည့် ဘာသာရပ်များကြောင့် စာက လူကို နိုင်သည့်အတွက် လပတ်စာမေးပွဲများတွင်လည်း မင်နီကွင်းများဖြင့် ရိပ်စိုက်ထွက်လာရာ မိဘတို့၏ ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်းကို မကြာခဏခံရရှာလေ၏။

စာကျက်သော်လည်း ကျက်နည်း၊ မှတ်နည်းမမှန်သောကြောင့် အရာမထင်၍ မထိရောက်သောကြောင့် စာမေးပွဲကျသည့်အခါ မိခင်ဖြစ်သူက စာသင်သားများနှင့်

သာမက အရွယ်မရွေး ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သင့်သော အကြောင်းအရာများကို လမ်းညွှန်ခဲ့ဖူးလေ၏။

ထို့ကြောင့် ရိုးရိုးသည် မိခင်လမ်းပြဆုံးမသွန်သင်သင်သည့်အတိုင်း တစ်သပေမတိမ်း လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်သည့်အတွက် အလယ်တန်းမှ အထက်တန်းအထိ သင်ခန်းစာများကို အလွယ်တကူကျက်မှတ်၍ ဘာသာတိုင်းကို အမှတ်ကောင်းကောင်းဖြင့် ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ရလေ၏။

တစ်ခါက မြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ ကျေးရွာကလေးတစ်ရွာမှ တံငါသည်တစ်ဦးသည် ညနေ နေဝင်ရီရောအချိန်တွင် ငါးဖမ်းဖိုက်ကွန်တစ်လက်နှင့် မြစ်ရိုးတစ်လျှောက်

ငါးဖမ်းထွက်ခဲ့လေ၏။

တစ်ခဏကြာသောအခါ ရွယ်တူ ငါးသုံးကောင် ကို ဖမ်းမိရာ ထိုငါးသုံးကောင်ကို လှေဝမ်းအတွင်း ချထား လိုက်လေ၏။

ထိုငါးသုံးကောင်အနက် တစ်ကောင်သောငါးက

“ငါသည် ဝီရိယကို စိုက်ထုတ်၍ လှေဝမ်းအတွင်း မှ ခုန်ထွက်ပါက တစ်ကြိမ်ကြိမ်တွင် မြစ်ပြင်ရေနက်ထဲ သို့ ရောက်မည်”

ဟု ဆိုကာ စဉ်းစားကြံဆကာ လှေဝမ်းအတွင်းမှ မရပ်မနား ဝီရိယအားစိုက်ပြီးလျှင် တဖျတ်ဖျတ်ဖြင့် ခုန် လေတော့၏။

ထိုငါးပြုလုပ်နေသည်ကို တံငါသည်က မြင်တွေ့ သွားရာ ငါးလွတ်မည်ကို လွန်စွာမှ ရိုးရိမ်သဖြင့် လှော် တက်ဖြင့် ငါး၏ ဦးခေါင်းကို ရိုက်ခွဲသတ်လိုက်လေတော့၏။

ထိုဖြစ်စဉ်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ ကျန်ငါး နှစ်ကောင်အနက် တစ်ကောင်သောငါးက -

“ကံကို အကြောင်းပြု၍ ကံအကျိုးပေးကောင်းနှင့် ကြံ့သည်အခါ လှေဝမ်းအတွင်းမှ လွတ်မြောက်အံ့”

ဟု ဆိုကာ မလှုပ်မယှက်နေလေတော့၏။

တစ်ကောင်သော ငါးသည်မှာကား -

“ငါ့အရင် ငါးသည် ဖျတ်ဖျတ်လူးခုန်ထသဖြင့် တံငါသည်၏ လှော်တက်စာမိသွားပြီး ခေါင်းတစ်ခုလုံး ဗွမ္မဇကြကာ သေပွဲဝင်ရလေပြီ။ နောက်တစ်ကောင်သော ငါးသည် မလှုပ်မယှက် ကံကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ ဆူးပုံနင်း လေပြီ။ ငါသည်ကား အခွင့်ကိုကြည့်၍ ဝီရိယနှင့် ဉာဏ်ကို အားစိုက်ထုတ်၍ ကံပေးမည့်အချိန်ကို စောင့်မည်”

ဟု ဆိုကာ ကြံ့စည်၍ တဖြည်းဖြည်းချင်း လှုပ် ရှားလျက်ရှိလေတော့၏။

ထိုအချိန်မှာပင် တံငါသည်၏ လှေသည် တစ်ဖက် သို့အတွေ့တွင် အနည်းငယ်စောင်းသွားသဖြင့် ထိုအခွင့် ကိုမျှော်နေသော ငါးသည် -

“ကံတော့ပေးလေပြီ။ ဝီရိယအားစိုက်ထုတ်ပြီး ဉာဏ်ဖြင့် စောင့်ရမည်”

ဟုဆိုကာ ရုတ်တရက် လှေအတွင်းမှ ခုန်ထွက် လိုက်သည့်အတွက် မြစ်ပြင်ကျယ်ရေလောထဲသို့ ရောက်

ရှိလွတ်မြောက်သွားလေတော့၏။

ထိုအချင်းအရာကိုမြင်သော တံငါသည်က လွန်စွာ မှုငြိမ်သက်နေသောငါးကို စိတ်ချရစေရန် ခေါင်းကို လှော် တက်ဖြင့် ထုချလိုက်ရာ ကံကိုပုံ၍ ငြိမ်နေသည့် ငါးသည် လည်း သေပွဲဝင်ရပြန်လေတော့၏။

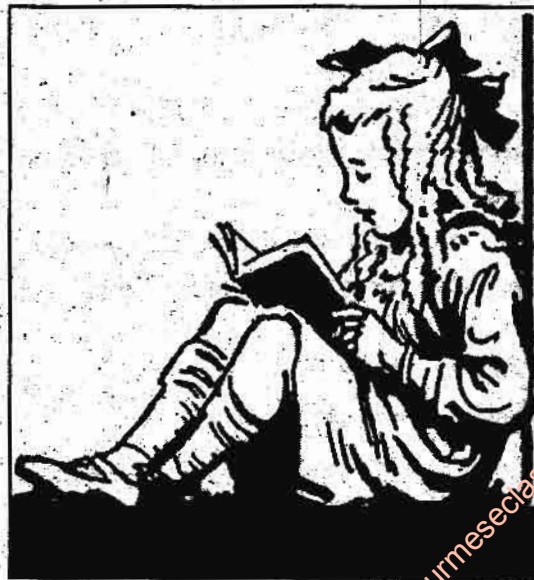
မိခင်ပြောပြသည့် ‘တံငါသည်နှင့် ငါးသုံးကောင်’ ၏ ပုံပြင်ကိုသိရသော ရိုးရိုးမှာ ထိုအချိန်မှစ၍ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ သုံးပါးတို့ကို လိုက်လျောညီထွေ သူ့နေရာနှင့်သူ ကိစ္စကြီးငယ်တိုင်း အသုံးချခဲ့သဖြင့် အရာရာသည် အောင် မြင်ပြီးမြောက်ရလေ၏။

သားတို့၊ သမီးတို့ရေ . . အထက်က ပုံပြင်တွေ့ လေးကို မှတ်သားကြပြီး မည်သည့်ကိစ္စအကြောင်းအရာ မဆို ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယတွေကို တွေးခေါ်မြော်မြင်ပြီးလျှင် အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ကို လှမ်းကိုင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘာဘအောက်တိုဘာအောင်ကြီးက မေတ္တာရည်လျက် ထပ်လောင်းဖော်ပြပေးလိုက်ရလေတော့သတည်း။

သမီးနှင့် သူ၏သူငယ်ချင်းများအတွက် . .

အောက်တိုဘာအောင်ကြီး

ESSAY

WRITING

Outlines

1. Almost everyone possesses a mobile phone
2. Advantages and disadvantages of this tool
3. Advantages for children
4. Disadvantages for children
5. Mobile phone technology for children is needed to use properly

Mobile Phone For Children

Nowadays, almost everyone possesses a mobile phone. Here still there are many advantages and disadvantage of this tool. For Children if we provide mobile it will help them when they are in class. It means that if they are being late from the classes they can send message at home by using phone or they can also call.

With the increasing numbers of crimes such as rape and kidnapping in modern times, it is good for children to have a mobile phone. If ever they are in such a situation, they can transfer the news by means of text messaging or authorities can locate the place. Even if they want some general knowledge they can search on cell phone by using INTERNET in it.

However, there are some disadvantages. Children are not concentrating on their studies or listening to teachers as they are sending message to their friends or their boyfriend or girlfriend. They are even not doing the homework they have been given. As a result, there is an increase in the number of failures at school. This is not good for children or their future as they need good marks for university or a good job. Nevertheless, mobile phone technology for children definitely has its advantages if the negative aspect is duly recognized and neutralized.

Glossary

1. Nowadays, almost everyone possesses a mobile phone. = ယနေ့ခေတ်မှာ လူတိုင်းလိုလိုဟာ မိုဘိုင်းဖုန်းပိုင်ဆိုင်နေကြပြီဖြစ်တယ်။
2. For Children if we provide mobile it will help them when they are in class. = ကလေးများအတွက် ကျွန်တော်တို့က မိုဘိုင်းဖုန်းကို စီစဉ်ပေးထားရင် သူတို့တစ်တွေ စာသင်ခန်းမှာ ရှိတဲ့အချိန်မှာ ၎င်းက အထောက်အကူပေးပါလိမ့်မယ်။
3. It means that if they are being late from the classes they can send message at home by using phone or they can also call. = ဆိုလိုတာကတော့ သူတို့တစ်တွေ ကျောင်းပြန်နောက်ကျတဲ့အခါ ဖုန်းကိုအသုံးပြုပြီး အိမ်ကို မက်ဆေ့တွေ ပို့ပေးနိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဖုန်းခေါ်နိုင်ပါတယ်။
4. With the increasing numbers of crimes such as rape and kidnapping in modern times, it is good for children to have a mobile phone. = ယနေ့ခေတ်အချိန်အခါမှာ မုဒိမ်းမှုနဲ့ ပြန်ပေးဆွဲတဲ့အမှု

တို့ကို ပြစ်မှုအရေအတွက်များစွာ တိုးပွားလာတာကြောင့် မိုဘိုင်းဖုန်းရှိတာဟာ ကလေးတွေအတွက် ကောင်းပါတယ်။

- 5. If ever they are in such a situation, they can transfer the news by means of text messaging or authorities can locate the place. = ကလေးတွေဟာ ထိုကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးမှာ ကျရောက်နေရင် မက်ဆေ့တွေ ရိုက်ပို့တဲ့နည်းလမ်းနဲ့ သတင်းတွေကို လွှဲပြောင်းပေးနိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း တာဝန်ရှိသူတွေက တည်နေရာကို သိနိုင်ပါတယ်။
- 6. Even if they want some general knowledge they can search on cell phone by using INTERNET in it. = သူတို့တစ်တွေဟာ အတွေ့တွေပဟုသုတတွေကို သိချင်ရင်တောင် ဖုန်းထဲမှာပါတဲ့ အင်တာနက်ကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ဖုန်းကနေတစ်ဆင့် ရှာဖွေနိုင်ပါတယ်။
- 7. Children are not concentrating on their studies or listening to teachers as they are sending message to their friends or their boyfriend or girlfriend. = ကလေးတွေဟာ သူတို့ရဲ့သူငယ်ချင်းတွေ ဒါမှမဟုတ် ချစ်သူချင်းစားတွေဆီ မက်ဆေ့တွေပို့နေရင်တော့ သူတို့ရဲ့ သင်ခန်းစာတွေမှာ အာရုံစူးစိုက်တော့ခြင်းမရှိသလို၊ သို့မဟုတ် ဆရာတွေ စာသင်နေတာကို နားထောင်နေကြတော့မှာ မဟုတ်ပါ။
- 8. They are even not doing the homework they have been given. = သူတို့ကိုပေးလိုက်တဲ့ အိမ်စာကို တောင် လုပ်ကြတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။
- 9. As a result, there is an increase in the number of failures at school. = ရလဒ်ကတော့ ကျောင်းမှာ ကျရှုံးမှုအရေအတွက်တွေ တိုးပွားလာတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
- 10. This is not good for children or their future as they need good marks for university or a good job. = ဒါဟာ ကလေးတွေအတွက်၊ သို့မဟုတ် သူတို့ရဲ့အနာဂတ်အတွက် မကောင်းပါဘူး။ အကြောင်းတော့ သူတို့ဟာ တက္ကသိုလ်တက်ဖို့အတွက်၊ အလုပ်ကောင်းကောင်းရဖို့အတွက် အမှတ်ကောင်းကောင်း လိုအပ်နေလို့ပါ။
- 11. Nevertheless, mobile phone technology for children definitely has its advantages if the negative aspect is duly recognized and neutralized. = ဘယ်လိုပဲဖြစ်ပါစေ ကလေးများအတွက် မိုဘိုင်းဖုန်းနည်းပညာမှာ ၎င်းရဲ့အားသာချက်တွေရှိပါတယ်။ အဆိုးမြင်မှုကို မှန်မှန်ကန်ကန်အသိအမှတ်ပြုပြီး လျော့နည်းသွားအောင်လုပ်မယ်ဆိုရင်ပေါ့။

ဦးဦးကျော်

Did You know ?

ပန်းချီဆရာ၏ စက်ဘီးဒီဇိုင်း

ရှေးအကျဆုံး စက်ဘီးတစ်စီးမှာ ကမ္ဘာကျော်ပန်းချီဆရာကြီး 'လီယိုနာဒိုဒါဗင်ချီ' ရေးဆွဲခဲ့သော ဒီဇိုင်းပုံဖြစ်သည်။

[I Know About စာအုပ်မှ]

ဒါတွေသိပါသလား

ကျော်စည်ငြိမ်း

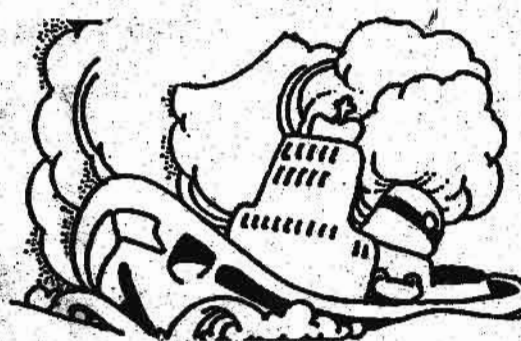
ကားမောင်းကြမ်း၍ ဒဏ်ဆောင်ရသူ

တစ်ခါက ဂျော့သွန်းဇာန် George Thornton ဆိုသူသည် ၁၉၀၁ ခုနှစ်က တစ်နာရီလျှင် ၁၀ မိုင်နှုန်း ကားအမြန်မောင်းနှင်မှုဖြင့် ဒဏ်ငွေထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည် ဟုဆိုသည်။

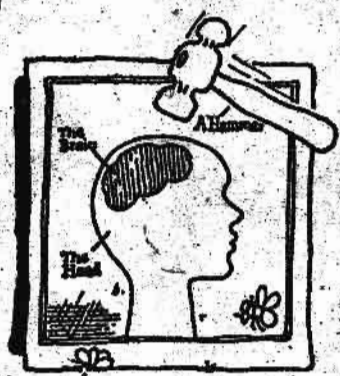
ငါးပိမိပမ်းဆီးရရှိနိုင်သည် သမုဒ္ဒရာ

ကမ္ဘာတိုက်ကြီးများ၏ ကမ်းခြေရေပြင်တွင် ဖမ်းဆီးရသမျှ ငါးအားလုံးသည် သမုဒ္ဒရာရေယာအတွင်း ဖမ်းဆီးရသမျှ ငါးများထက် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းလျော့နည်းလေသည်။

နာကျင်မှုမရှိသည် ဦးနှောက်

ဦးနှောက်သည် နာကျင်မှုကို မခံစားနိုင်ပေ။ ခေါင်းကိုက်ခြင်းသည် ဦးနှောက်က ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဦးနှောက်ဘေးရှိကြွက်သားနှင့် နာဗ်ကြောများမှ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

လူဦးရေထူထပ်သည် မြို့တော်

မက္ကဆီကိုမြို့တော်တွင် နေထိုင်သည့် လူဦးရေသည် နော်ဝေနိုင်ငံတွင် နေထိုင်သည့်လူဦးရေထက် သုံးဆနီးပါး များပြားလေသည်။

အသုံးဝင်သည့် ပဲပိစပ်

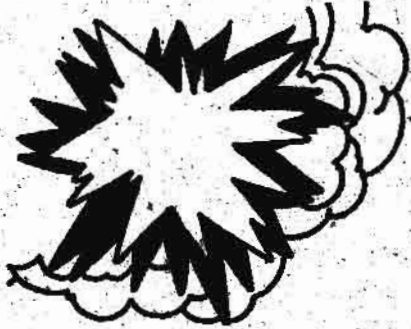
နောက်ပြန်မကူးနိုင်သည့်ငါး

ပဲပိစပ် Soya beans ကို ကော် (glue)၊ ဆီဆေး (paint) ပလတ်စတစ်နှင့် ပေါက်ကွဲပစ္စည်းများ ပြုလုပ်ရာတွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုကြသည်။

သမုဒ္ဒရာ၏ ရွှေလှားမှအချိန်အဟုန် သဘာဝတရားကြောင့် ပင်လယ်ရေငန် ငါးသတ္တဝါများသည် နောက်ပြန်မကူးနိုင်ကြချေ။

[Illustrated Fascinating Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ - -]

ကျော်စည်ငြိမ်း

မတူတဲ့အချက်တွေကို ဖော်ပြပေးပါ။

ကလေးတို့ရေ...

ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံရှစ်ပုံမှာ လက်ဝဲဘက်ထိပ်ဆုံးက ပုံမှလွဲပြီး ကျန်ပုံခုနှစ်ပုံစလုံးဟာ အနည်းငယ်စီ လွှဲနေကြပါတယ်။ လက်ဝဲဘက်ထိပ်ဆုံးပုံက ပြီးပြည့်စုံတဲ့ပုံဖြစ်ပြီး ယင်းပုံကို စံထားကာ တစ်ပုံချင်းစီအလိုက် ဘာတွေကွဲပြားနေကြသလဲဆိုတာ ဖော်ပြပေးရမယ်။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်သန်းပေါင်းများစွာ ကမ္ဘာဦးခေတ် တုန်းက ဒိုင်နိုဆောများနွယ်ဝင် အပါတိုဆောရပ်မျိုးစိပ်မှ လယ်သမားမောင်နဲ့ အိုင်ဒါနှင့်ဟင်နရီတို့မှာ လစ်ဘီ၊ ဘတ်နှင့် အာလို အမည်ရှိသော ကလေး သုံးယောက် ရှိသည်။ လစ်ဘီနှင့် ဘတ်တို့က မိဘလယ်ယာလုပ်ငန်းကို တာဝန်ကျေပွန်စွာလုပ်ကြသော်လည်း သူရဲဘောကြောင်သော အာလိုအတွက် သူ့တာဝန်များမှာ ခက်ခဲကြသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဟင်နရီက အာလိုအား ပိုးမွှား သတ္တဝါများ မဖျက်ဆီးစေရန် ရိက္ခာသိုလှောင်သော မြေမြှုပ်ကျိုကို စောင့်ကြပ်စေပြီး ထောင်ခြောက်များ ထောင်ရာ၌ ဝင်ကူခိုင်းသည်။

တစ်နေ့၌ ဂူအောင်းလူသားကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ထောင်ချောက်ထဲမိသော်လည်း အာလိုက မသတ်ချင်သောကြောင့် ၎င်းလွတ်သွားရာ ဟင်နရီက လျှိုကြီးတစ်ခုကိုဖြတ်၍ အာလိုနှင့်အတူ ၎င်းကို ခြေရာခံလိုက်ရှာစဉ် မိုးများရွာချသည်။ မိုးက ပိုကြီးလာပြီး ရေကြီးရေလျှံမှုကြောင့် ဒဏ်ရာရထားသော အာလိုကို ကယ်တင်လိုက်သော ဟင်နရီမှာ ရေထဲမျောပါပြီး သေဆုံးသွားသည်။

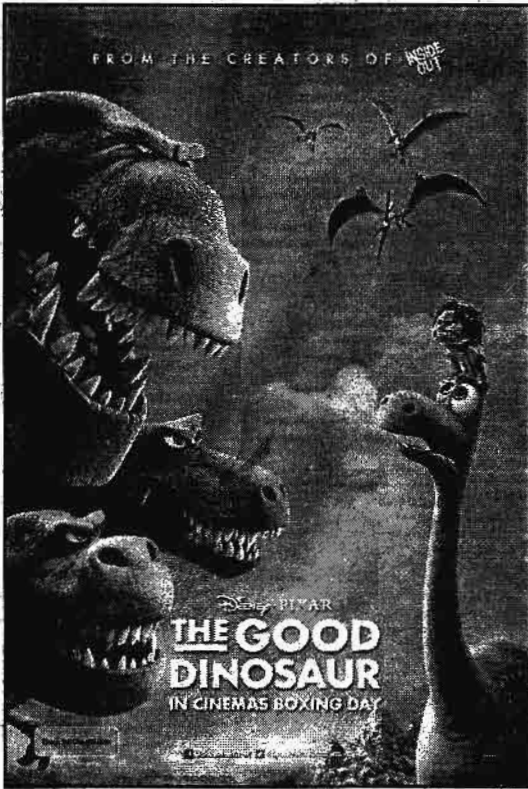
ဖခင်ကြီးမရှိတော့၍ အာလိုက ဆောင်းရာသီ

မဝင်ခင် ကောက်ပဲသီးနှံများကို မိခင်နှင့်အတူ ရိတ်သိမ်းပေးရသည်။ မြေမြှုပ်ကျိုကြီးအတွင်း၌ ဂူအောင်းလူသားလေးကိုပြန်တွေ့ရသောအခါ အာလိုက လိုက်ဖမ်းရာ ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံး မြစ်ထဲပြုတ်ကျပြီး အာလိုဦးခေါင်း ကျောက်တုံးကြီးနှင့်ဆောင်မိ၍ သတ်လစ်သွားသည်။ သတ်ရလာသောအခါ အိမ်မပြန်တတ်သော အာလိုအား ကောင်လေးက ဘယ်ရီသီးအချို့ လာကျွေးပြီး ထိုအပင်ဆီကို လိုက်ပို့စဉ် မြေတစ်ကောင်တိုက်ခိုက်သဖြင့် ကောင်လေးက မြွေကိုခုခံတိုက်ခိုက် အနိုင်ယူရာ အာလိုအံ့အားသင့်သွားသည်။ အနီးရှိ စတိုင်ရာဆောရပ်(စ်)မျိုးစိတ်ဝင် 'ဖောရက်(စ်)'ကလည်း ကောင်လေး ဖျတ်လတ်ပုံမြင်လိုက်၍ သဘောကျသွားသည်။

အာလိုက ၎င်းကို 'စပေါ့'ဟု နာမည်ပေးပြီး ၎င်းတို့နှစ်ဦး ခရီးဆက်ကြရာ အာလိုက သူ့မိဘတွေအကြောင်း ပြောပြသလို စပေါ့ကလည်း သူ့မိဘနှစ်ပါး သေဆုံးသွားပြီဟု ဖွင့်ပြောသည်။ ၎င်းတို့ တစ်ညနားပြီး မိုးလင်းသောအခါ မုန်တိုင်းကျသဖြင့် အာလိုက သူ့ဖခင် သေဆုံးပုံကို ပြန်သတိရပြီး လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ရှောင်ပြေးသည်။ မုန်တိုင်းစဲပြီး နောက်နေ့မနက်တွင် အာလိုက စပေါ့ကို သွန်သော်၌တွေ့ရပြီး 'သန်းဒါကလက်(စ်)'

ကလေးရုပ်ရှင်နှင့်ဖွဲ့ဒီဃီ
THE GOOD DINOSAUR
ဇေရက်

ဆိုသူ ဦးဆောင်သည့် အသားစားတဲရီ ဒက်တိုင်း(လ်) ငှက်ကြီးအုပ်စုနှင့် ပက်ပင်းတိုးကြသည်။ စိတ်ထား ကောင်းသော နက်(ရီ)နှင့် ရမ္မဆေး ဆိုသည့် 'တိ-ရက်(စ်)' သတ္တဝါစုံတွဲက ထိုငှက်များကို မောင်းထုတ်၍ အာလိုတို့အား ကယ်တင်လိုက်ကြသည်။

၎င်းတို့စုံတွဲက ရမ္မဆေး၏ဖခင်ကြီး ဘွတ်(ချ်)ထံ အာလိုနှင့်စပေါ့တို့ကို ခေါ်သွားသောအခါ ဘွတ်(ချ်)က ပျောက်ဆုံးနေသော ၎င်း၏နွားအုပ်ကိုကူညီရှာဖွေခိုင်း သည်။ နွားအုပ်ကို စပေါ့က ရှာတွေ့သော်လည်း အပြေး သန်သော 'ဗဲလို'စီရက်(ပ်)တာသတ္တဝါကောင်အုပ်က ဘွတ်(ချ်)နွားအုပ်ကို ခိုးယူဖို့ကြံစည်နေကြောင်း အာလို ရိပ်မိ၍ ၎င်းတို့ကို ဝေးရာသို့ ဖြားယောင်းခေါ်ဆောင် သွားသည်။ ဘွတ်(ချ်)နှင့် သူကလေးများကို ရန်မူသည့် 'ဗဲလို'များကို အာလိုကက အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက် လိုက်သည်။ ဘွတ်(ချ်)မိသားစုက အာလိုကို လေးစား သွားပြီး ၎င်းတို့နေရပ်တည်ရှိရာ နယ်မြေသို့ လမ်းပြပို့ ဆောင်ပေးကြသည်။

လမ်းခုလတ်၌ မုန်တိုင်း ထပ်မံကျခါနီးတွင် တဲရီ ဒက်တိုင်း(လ်)ငှက်ကြီးများက လာတိုက်ခိုက်ပြန်ရာ ယခု

မိသားစု အော်ခေါ်သံများကြားရပြီး အာလို၏လယ်တောကို တွေ့ကြရသည်။

အာလိုနှင့်စပေါ့တို့ မျက်ရည်ဝဲလျက် နှုတ်ဆက်လမ်းခွဲကြပြီး အာလိုလည်း သူ့မိခင်နှင့်မွေးချင်းများထံပြန်ရောက်သည်။ မကြာမီ မြေမြှုပ်ကျိကြီးပေါ်ရှိ သူ့မိခင်နှင့် ဖခင်တို့၏ခြေရာများကြား ရွံ့ပေါ်၌ အာလိုခြေရာဖိနပ်ရွံ့မှတ်တမ်းတင်ခွင့်ရရှိသွားလေတော့သည်။

Megan Fauve ဇာတ်ညွှန်းကို ဒါရိုက်တာ *Peter Sohn* ရိုက်ကူးပြီး *Raymond Ochoa, Anna Paquin* နှင့် *Sam Elliott* တို့က အသံဖြင့် သရုပ်ဆောင်ထားသည့် ဤဇာတ်ကားမှာ ယခင်က တစ်နှစ်တစ်ကားသာ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိသော Pixar ကာတွန်းရှုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ၂၀၁၅ အတွင်း ဖြန့်ချိသော ဒုတိယမြောက် ကာတွန်းဇာတ်ကားဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်က ဒစ္စနေး၏ 2-D ကာတွန်းဇာတ်ကား *The Land Before Time* ကို ဖြန့်သတ်ရစေမည့် ဤဇာတ်ကားကို ကာတွန်းချစ်သူအားလုံး နှစ်သက်ဖို့ ကျိန်းသေပါသည်။

(ကြာမြင့်ချိန် မိနစ် ၁၀၀ ရှိ ဤဇာတ်ကားကို Disney, Pixar က ရှောင်ပြီးနောက် ဒီဗီဒီအဖြစ် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိထားသည်။)

တစ်ကြိမ်၌ စပေါ့ကို သုတ်ချီသွား၍ အာလိုကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အာလိုက လက်လျှော့မည်အပြု သူ့ဖခင်ဟင်နရီက အိမ်ပြန်ပို့ပေးပုံကို သူ အာရုံရသည်။ သို့သော် အာလိုက စပေါ့ကိုချစ်၍ သွားကယ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရာ ဟင်နရီပညာဉ် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ထို့နောက် စပေါ့ကို မြစ်အနီး၌ချောင်ပိတ်ဖမ်းထားသော ငှက်များကိုတိုက်ခိုက်ပြီး ရေထဲပစ်ချကာ ၎င်းတို့လည်း ရေစီးထဲပျော်ပါသွားလေသည်။ ရေကြီးရေလျှံမှုနှင့် မြေပြိုမှုများဖြစ်ပြီး လှိုင်းထန်လာသဖြင့် အာလိုနှင့်စပေါ့တို့ ရေတံခွန်ကြီးဆီ ပျော်ပါသွားပြီး အောက်ပြုတ်ကျသည်။ စပေါ့ကို အာလိုက ကမ်းခြေပေါ် ပွေ့ချီပို့ပေးပြီးနောက် ၎င်းသတိရလာသည်။ အာလိုနှင့်စပေါ့တို့ ခရီးဆက်သောအခါ ဂူအောင်းလူသားတစ်ဦး၏

ဇေရက်

ဆူးကလေး၏

စာသင်ခန်းစာပွား

ကဏ္ဍ: ရွေးကြီးအောင်..

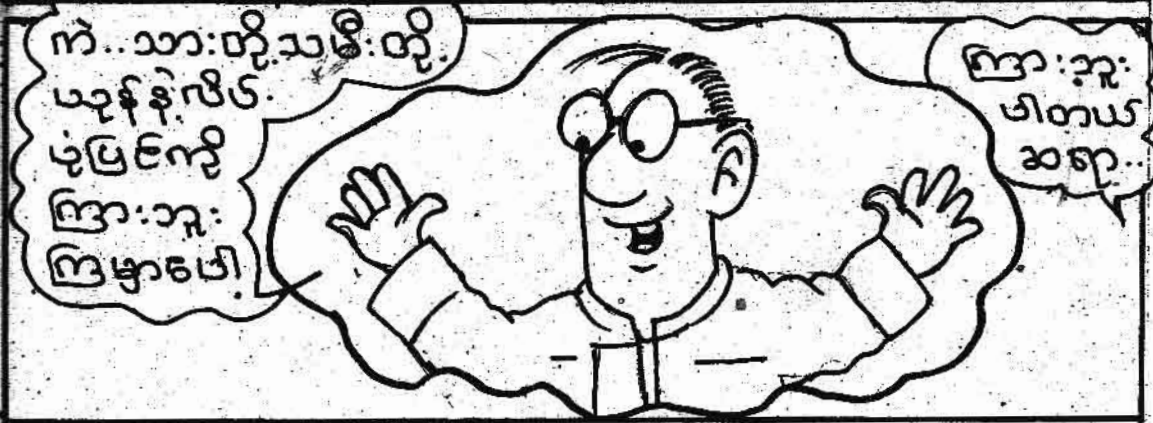

ကလေးတို့ရဲ့ ဆူးကလေးဟာ စာတော်တဲ့ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်သလို ဆရာ့ဆရာမ နေ့သမျှ ကပ်သီး ကပ်ခပ် ဖြေတတ်တဲ့သူတစ်ဦးပေါ့ကွယ်..

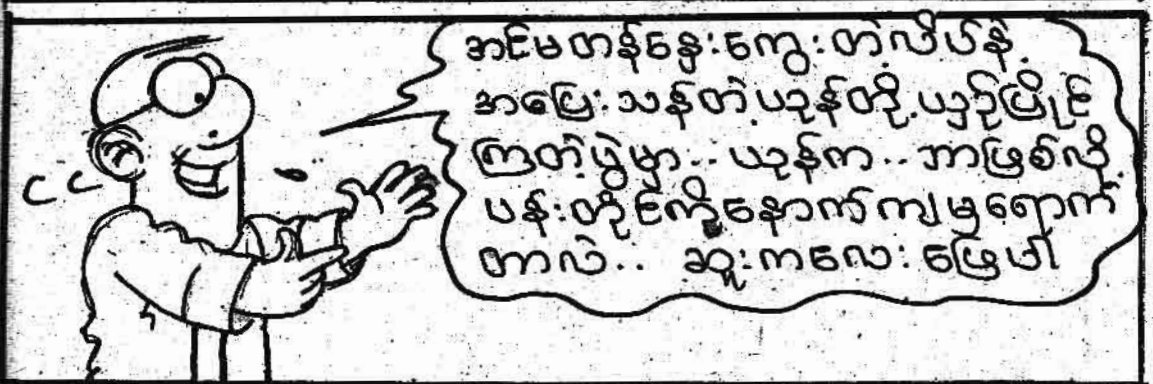

မင်္ဂလာပါဆရာ..
မင်္ဂလာပါကွယ်

ကဲ... သားတို့ သမီးတို့
ယုန်နဲ့လိပ်
ပုံဖြင့်ကို
ကြားသူ
ကြမှာပေါ့

ကြားသူ
ပါတယ်
ဆရာ..

အင်မတန်နွေးကွေးတလီပန်
အဖြေ သန်တံပုန်တို့ ယှဉ်ပြိုင်
ကြတပြီမှာ.. ယုန်က.. ကာဖြစ်လို့
ပန်းတို့ကိုနောက်ကျမှရောက်
တာလဲ.. ဆူးကလေးဖြေပါ

ယာဉ်ကြောပတ်
ပိတ်ဆိုနေလို့
ပါဆရာ

အလကား

ဤသူလက်ရာ ကလေးကဏ္ဍအတွက် ကလေးများကိုယ်တိုင် ရေးဆွဲသည့် တစ်မျက်နှာစာ ကာတွန်းများ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ကာတွန်းဆရာသစ်များ ပေါ်ထွက်လာစေရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ ကာတွန်းရွေးချယ်ခံရပါက စာမူခနှင့် လက်ဆောင်မဂ္ဂဇင်း ပေးပို့ပါမည်။

မောင်ရဲဝင်းမောင်၊ အောင်ချမ်းသာရုပ်၊ ပြိုင်သစ်(၁)လမ်း၊ ရေဦးမြို့၊ C/O ဦးနီတာ

ဒေါသကြီးသူ

ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတွင် အစဉ်ရေးသားလျက်ရှိကြသော မဲခေါင်စာပေဆု(ကဗျာ) ရရှိခဲ့သည့် ဆရာမင်းရွှေမင်း(အင်းစိန်) ၂၀၁၄ ခုနှစ် အမျိုးသား စာပေဆုရရှိခဲ့ကြသည့် 'ပန်းစုံရွှေပြည် ကလေးကဗျာများဖြင့် အမျိုးသားစာပေဆု(ကလေးစာပေ) ရရှိခဲ့သူ ဆရာဇော်မျိုးသန့်(ငါးသိုင်းချောင်း) 'ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတိုး တိုး၍သာဝင်' စာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသားစာပေဆု(ဘာသာပြန်သုတ) ရရှိသူ ဆရာမ နတ်မောက်အနီချိုတို့အားလည်းကောင်း၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆုအတွက် 'ချိုးကူသံပေး ပလွေတေးနှင့် ငါ့မွေးရပ်ရွာကဗျာများ' စာမူဖြင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွက် စာပေဗိမာန်စာမူဆု (ကဗျာ ပေါင်းချုပ်)ရရှိသူ ဆရာမောင်သာလင်း၊ 'ကျူရှင်နှင့် အခြားကလေးဝတ္ထုတိုများ'စာမူဖြင့် စာပေ ဗိမာန်စာမူဆု(ကလေးစာပေ) ပထမရရှိသူ ဆရာရဲဘော်မြသိန်း(ဟိုပုန်း)၊ 'မင်္ဂလာရှိသောနေ့ ကလေးစာများ'စာမူဖြင့် စာပေဗိမာန်စာမူဆု(ကလေးစာပေ) ဒုတိယရရှိသူ ဆရာနန္ဒာမိုးကြွယ် တို့အားလည်းကောင်း ဆုများအသီးသီးဆွတ်ခူးရရှိခဲ့ကြ၍ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူပါကြောင်း မှတ်တမ်း တင် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

စာမူရှင်များသို့ မေတ္တာရပ်ခံခြင်း

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတွင် တချို့စာမူရှင်များသည် စာမူပါရှိသော်လည်း စာမူခများ မထုတ်ယူကြသေးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့ပါ၍ မိမိစာမူပါရှိသည့် နှစ်၊ လကို ဖော်ပြကာ စာမူခ နှင့် လက်ဆောင်စာအုပ်များ ထုတ်ယူကြပါရန်နှင့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့် ထုတ်ယူလိုပါက ကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာ ရေးသား၍ ထုတ်ယူနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရတနာပန်းခင်း ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူများပေးပို့ရာတွင် စာမူရှင်၏လိပ်စာကို စာမူ၏ နောက် ဆုံးစာမျက်နှာတွင် တိကျမှန်ကန်ရှင်းလင်းစွာ ရေးသားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ လိပ်စာကို စာအိတ်ပေါ်တွင်သာ ရေးသားပါက စာမူရှင်သို့ဆက်သွယ်ရန် အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ရပါသည်။ စာမူခနှင့် လက်ဆောင်စာအုပ်ပေးပို့ရာတွင် လိပ်စာရာမတွေ့မှုနှင့် မကြာခဏကြုံတွေ့ရ၍ စာမူ၏ နောက်ဆုံးစာမျက်နှာ အောက်ဆုံးတွင်လည်း လိပ်စာရေးထိုးပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

ဂုဏ်ပုဒ်

ရှစ်စုံစဉ်စင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၈၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။

ဥက္ကဋ္ဌပုဒ် (၁)

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]

၁။ နန်းခမ်းသင်ဗူး (လဲချားမြို့) ။ မောင်မင်းဖြိုးသော် (တောင်ကြီးမြို့)

[ဤဖြိုင်ပွဲတွင် အဖြေမှန်သူ ၂ ဦးရှိရာ အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အမှတ်စဉ် ၁။ မောင်မင်းဖြိုးသော်၊ ဆဌမတန်း(A)၊ အ. မ. က(၄) (အ. လ. က-ခွဲ)၊ တောင်ကြီးမြို့သည် ကံထူးရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။

ဆုရသူအား ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌပုဒ် (၂)

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]

၁။ မောင်မင်းဖြိုးသော် (တောင်ကြီးမြို့) ။ နန်းခမ်းသင်ဗူး (လဲချားမြို့)

[ဤဖြိုင်ပွဲတွင် အဖြေမှန်သူ ၂ ဦးရှိရာ အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အမှတ်စဉ် ၂။ နန်းခမ်းသင်ဗူး၊ ပဌမတန်း(A)၊ အ. ထ. က၊ လဲချားမြို့သည် ကံထူးရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။

ဆုရသူအား ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌပုဒ် (၃)

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]
အဖြေမှန်သူ တစ်ဦးမျှ မရှိပါ။

ဥက္ကဋ္ဌပုဒ် (၄)

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]
အဖြေမှန်သူ တစ်ဦးမျှ မရှိပါ။

ဥက္ကဋ္ဌပုဒ် (၅)

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]
မောင်ဝေယံမင်းသူ၊ ဒသမတန်း၊ အ. ထ. က၊ ခေကြည်မြို့။

[ဤဖြိုင်ပွဲတွင် အဖြေမှန်သူ တစ်ဦးသာရှိရာ အဖြေမှန်သူအား ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

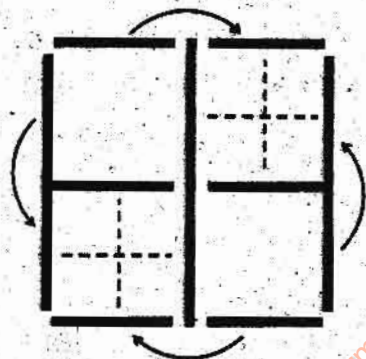
ဥက္ကဋ္ဌပုဒ် (၆)

အဖြေမှန်သူ တစ်ဦးမျှ မရှိပါ။

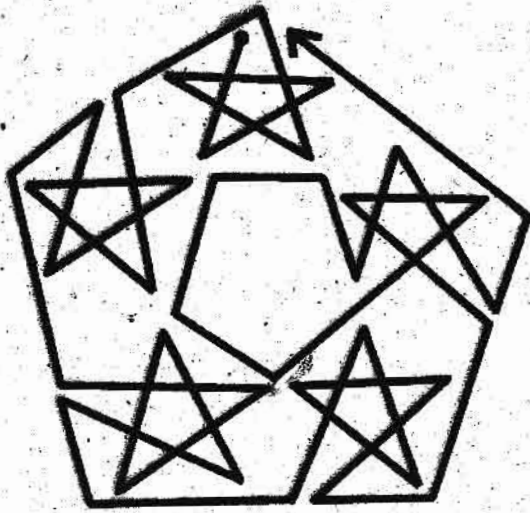
ဂုဏ်ပုဒ်

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၈၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။

ဥက္ကဋ္ဌပုဒ် (၁) အဖြေ

ဉာဏ်ပေးပေးဥပုဒ်(၂)အဖြေ

တစ်ချိန်နှင့်တစ်ချိန် 45 မိနစ်စီ ကွာခြားကြသည်။
အစက်များကို ဈေးကွက်ထားခြင်း ဖြစ်ကြသည်။

1:30 + 45 မိနစ် = 2:15 နာရီ

2:15 + 45 မိနစ် = 3 နာရီ

3 နာရီ + 45 မိနစ် = 3:45 နာရီ

ထို့ကြောင့်

3:45 နာရီ + 45 မိနစ် = 4:30 ဖြစ်ရာ မေးခွန်း
သင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသောတိုန်းမှာ 430 ဖြစ်ပါ
သည်။

ဉာဏ်ပေးပေးဥပုဒ်(၅)အဖြေ

အဖြေ - 20

သက်သေပြချက်

$(7 \times 6) \div 3 = 42 \div 3 = 14$

$(9 \times 8) \div 3 = 72 \div 3 = 24$

ထို့ကြောင့်

$(12 \times 5) \div 3$

$60 \div 3 = 20$ ဖြစ်ရာ မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ
၌ လိုနေသောတိုန်းမှာ 20 ဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏ်ပေးပေးဥပုဒ်(၃)အဖြေ

Dwight, Woodrow,
Zachary,
Cleveland, Ulyssé

သက်သေပြချက်

Cleveland သည် အမေရိကန်သမ္မတတစ်ဦး၏
မျိုးရိုးအမည်ဖြစ်၍ ကျန်အားလုံးသည် အစပထမ
အမည်များဖြစ်ကြပါသည်။ (It is the surname of
an American President and the others are first
name)

ဉာဏ်ပေးပေးဥပုဒ်(၄)အဖြေ

130, 215, 300, 345, ?

အဖြေ - 430

သက်သေပြချက်

ဖော်ပြပါ ကိန်းများသည် နာရီအချိန်များ ဖြစ်ကြ
သည်။ 1:30 နာရီ၊ 2:15 နာရီ၊ 3:00 နာရီ၊ 3:45 နာရီ

ဉာဏ်ပေးပေးဥပုဒ်(၆)အဖြေ

၁။ အန္တာတိကဆိုက်တွင် သစ်ပင်များ မရှိပါသလား။
အန္တာတိကတိုက်တွင် သစ်ပင်အနည်းငယ်သာ ရှိ
ပါသည်။

၂။ ဝက်ထီးနှင့် ဝက်မတို့ကို မည်သို့ ခေါ်ဆိုပါ
သနည်း။

ဝက်ထီးကို Boar တောဝက်နှင့် ဝက်မကို Sow
ဝက်မကြီးဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

၃။ ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာတွင် အနက်ဆုံးနေရာမှာ မည်
မျှအနက်ရှိသနည်း။

ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာတွင် အနက်ဆုံးနေရာမှာ

၁၀,၉၀၀ ဇီတာ အနက်ရှိပါသည်။

၄။ ဥဩငှက်နာရီများ Cuckoo Clocks ဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် တိုင်းပြည်မှာ မည်သည့်တိုင်းပြည်ဖြစ်သနည်း။

ဥဩငှက်နာရီများ Cuckoo Clocks ဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် တိုင်းပြည်မှာ ဆွစ်ဇာလန်တိုင်းပြည် ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ဖျံသတ္တဝါများတွင် အသက်အငယ်ဆုံး ဖျံမှာ မည်သည့်ဖျံ ဖြစ်သနည်း။

ဖျံသတ္တဝါများတွင် အသက်အငယ်ဆုံး ဖျံမှာ ringed seal ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပျားတစ်ကောင်တွင် မျက်လုံးမည်မျှရှိသနည်း။ ပျားတစ်ကောင်တွင် မျက်လုံးငါးလုံး ရှိပါသည်။

၇။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက အသုံးပြုခဲ့သော 'ဟော်ဆာ' Horsa အမည်ရှိ ယာဉ်မှာ မည်သည့်ယာဉ် ဖြစ်သနည်း။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက အသုံးပြုခဲ့သော 'ဟော်ဆာ' Horsa အမည်ရှိ ယာဉ်မှာ လေအဟုန်ဖြင့် သွားသည့် စက်မဲ့လေယာဉ် glider ဖြစ်ပါသည်။

၈။ မြန်မာ-ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံကို ဆက်သွယ်သော အရှေ့တောင်အာရှ၏ သေမင်းတမန် မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်မှုကို မည်သည့်နှစ်တွင် မည်သူက စီမံကိန်းရေးဆွဲကာ စတင်ဖောက်လုပ်ခဲ့သနည်း။

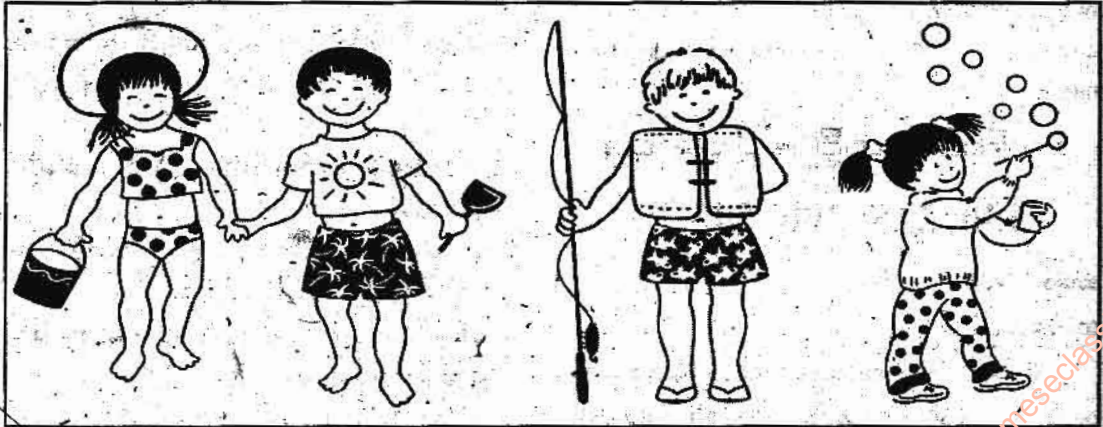
မြန်မာ-ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံကို ဆက်သွယ်သော

အရှေ့တောင်အာရှ၏ သေမင်းတမန် မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်မှုကို ၁၉၄၂ နှစ်တွင် ဂျပန်ဘုရင့်တော်စစ်ဝန်ကြီး ဂျင်နရယ် တိုကျိုက မီးရထားဖောက်လုပ်ရန်အတွက် စီမံကိန်းရေးဆွဲပြီး ၁၉၄၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်အထိ ဖောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

[ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံရှိ ဘန်းဗလား၊ ကချန်ပူရီနှင့် ဆန်ပေါတူတာမှ စတင်၍ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကွေ့မမြစ်ကို ဖြတ်သန်းကာ မွန်ပြည်နယ်၊ သံဖြူဇရပ်မြို့အထိ မီးရထားလမ်းအရှည် ၁၄၅ မိုင်ဖောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကာ မီးရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရာတွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ချွေးတပ်သားပေါင်း ၈၀၀၀ ကျော်အပါအဝင် စစ်သုံ့ပန်း၊ ချွေးတပ်သားပေါင်း ၁၅၅၀၀ ကျော် သေကျေပျက်စီးခဲ့သည်။]

၉။ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံကို ထူထောင်ခဲ့သူမှာ မည်သူဖြစ်၍ မည်သည့်အရပ်ဒေသတွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော နန်းတော်ကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့သနည်း။

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံကို ထူထောင်ခဲ့သူမှာ ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီးအမည်ရ ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာဖြစ်၍ ပဲခူး၊ ဟံသာဝတီဒေသတွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ကမ္ဘောဇသာဒီနန်းတော်ကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့လေသည်။

ရတနာပန်းခင်း

ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ဗဟုသုတဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ [၆]

- ၁။ ကမ္ဘာသစ်ခေါ် မြောက်အမေရိကတိုက်ကို ၁၄၉၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် တွေ့ရှိခဲ့သော ကန္ဒဝင်နယ်မြေသစ်ရှာဖွေသူ ခရစ္စတိုဖာကိုလံဘတ်၏ ကမ္ဘာသစ်ခရီးစဉ်မတိုင်မီ ကျူးရင့်လိုက်သော ဥဒါန်းစကားမှာ မည်သည့်စကား ဖြစ်သနည်း။
- ၂။ ၁၇၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်းက ဗြိတိသျှတော်ဝင်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားလက်ဝတ်ရတနာများကို စုစည်းတင်ဆောင်လာသည့် 'ဆန်ဟိုဆေး' စပိန်ရွက်သင်္ဘောကြီးသည် မည်သည့်နေရာတွင် နစ်မြုပ်ခဲ့ကာ ယခုအခါ၌ သင်္ဘောပျက်ကို မည်သည့်နေရာတွင် ပြန်လည်တွေ့ရှိခဲ့သနည်း။
- ၃။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၈ ရက်တွင် ပညာတံခွန်အသင်းက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ မြန်မာနိုင်ငံစာ စာရေးဆရာအသင်းက ပုဂ္ဂိုလ်များသည် စာဆိုတော်နေ့ကျင်းပရေး အစည်းအဝေးတစ်ရပ် ကျင်းပကာ 'ဦးပုညနေ့အံ့ အစား နှစ်စဉ် နတ်တော်လဆန်း ၁ ရက်နေ့ ရောက်တိုင်း မည်သည့်နေ့အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ကျင်းပရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသနည်း။
- ၄။ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ မည်သည့်ရာခိုင်နှုန်းသည် ဒိုင်လူကြီးများ၊ နည်းပြများနှင့် အားကစားနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသူများ ဖြစ်ကြသနည်း။
- ၅။ အာကာသအတွင်း ပထမဆုံး နေထိုင်ခဲ့သည့် သက်ရှိသတ္တဝါမှာ မည်သည့်သတ္တဝါ ဖြစ်ပါသနည်း။
- ၆။ သမိုင်းမတင်မီခေတ်က အကြီးဆုံး ပင်လယ်နို့တိုက်သတ္တဝါကြီးမှာ မည်သည့်သတ္တဝါဖြစ်ပါသနည်း။
- ၇။ ပင်လယ်ရေမှ တစ်နှစ်လျှင် ဆားတန်ချိန် မည်မျှထုတ်လုပ်ရရှိသနည်း။
- ၈။ ကမ္ဘာ့ဘာသာစကားများတွင် စကားလုံးအများဆုံး ဘာသာစကားမှာ မည်သည့်ဘာသာစကားဖြစ်သနည်း။
- ၉။ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် တူရိယာပစ္စည်းများကို မည်သည့်ခေတ်ယဉ်ကျေးမှုမှ စတင်သုံးစွဲခဲ့သနည်း။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ပထမ ၅၀၀၀ ကျပ်၊ ဒုတိယ ၃၀၀၀ ကျပ်၊ တတိယ ၂၀၀၀ ကျပ်နှင့် Oxford learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် ချီးမြှင့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထံမှတစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်း ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ်-၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်တွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

ဂျပန်ပန်းခြံ

ရှင်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဋီပြိုင်ပွဲ-၁ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အဖြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂျပန်ပန်းခြံ

ရှင်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဋီပြိုင်ပွဲ-၂ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အဖြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂျပန်ပန်းခြံ

ရှင်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟောဋီပြိုင်ပွဲ-၃ (ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ပြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အဖြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်နာမနာမင်း

ရွှင်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ-၄ (ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ဖြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အခြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်နာမနာမင်း

ရွှင်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ-၅ (ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ဖြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အခြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်နာမနာမင်း

ရွှင်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၂၀၊ အမှတ် ၁၁၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ-၆ (ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

- ဖြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
- အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
- မွေးသက္ကရာဇ်
- မိဘအမည်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
- နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
- အခြေ

(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

SOLUTIONS

ဦးနောက်ရွှင်ကြည်လန်းစေရုံ ဣထံစမ်း
ကလေးတွေ ဖြေကြည့်ဖို့မှ အဖြေမှန်များ

- ၁။ ကိုယ့်ရဲ့နှာမည်
- ၂။ လျှပ်စစ်
- ၃။ တော်သလင်း
- ၄။ ဝက်ထီးကန်
- ၅။ ကလေးဝါမြို့
- ၆။ လေးမျက်နှာမြို့
- ၇။ တိမ်တိုက်
- ၈။ ရန်ကင်းမြို့နယ်
- ၉။ ဂေါက်သီး
- ၁၀။ ဝမ်းတွင်းမြို့
- ၁၁။ မှန်တိုင်း
- ၁၂။ လူရမ်းကား
- ၁၃။ နွားကျောင်းသား
- ၁၄။ သေနေ့
- ၁၅။ ပိုက်လုံး

Answer

1. The official tested the honesty of his houseboy by leaving a pound note on the table.
2. The official repeated this test at irregular interval.
3. The houseboy proved his honesty by returning the money to his master.
4. The official rewarded the houseboy by paying the money for his honesty.
5. When the official unwittingly left his wallet on the table, it disappeared.

အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလားမှအဖြေ

၁	၁		၂		၂		၃		၄
လိပ်	အာဂူ	ဖြိုး			ရွေး	ချယ်	တင်	အြာတ်	ပွဲ
သည်း		ညောင်		ကြွပ်			ပါး		ကြီး
အာဂူ		ရိုး	တိုး	ရွှိ	တ		လွှဲ	ပြောင်း	ပွဲ
	စာ		တိုး		ရား		ထိုင်		ကောင်း
၅	၁၃		၉		၁၀			၆	
ကိုယ်	ကိုယ်	ကို	ဖော်	မ	သူ	တော်		မြောင်	
အ		ရင်		?	ဦး	ကြီး		မြိုင်	နက်
၆			၉	၁၄			၁၀	၁၅	
ကြောင်း	လမ်း		မောင်း	မ			ထ	မ	နဲ
	နဲ		၁၁	ရွတ်	၁၆	ကန်		ဆုတ်	
၁၂		၁၇							
ကိုယ်	ရံ		မိ		က				
				၁၃					
				သိ	တာ	ရ	နစ်	တန်	

- စကားထားဟောဦး အဖြေညှိရအောင်မှအဖြေ
- ၁။ မျက်ရည်
 - ၂။ ဖယောင်းတိုင်
 - ၃။ ကွမ်းယာ
 - ၄။ တောက်တဲ့
 - ၅။ ဝိဇ္ဇာ
 - ၆။ ဘူတာရုံ
 - ၇။ ဥဩ
 - ၈။ မှတ်ပုံတင်
 - ၉။ ကျားလျှာ
 - ၁၀။ ကျားသစ်
 - ၁၁။ ခေါပျဉ်
 - ၁၂။ ချာပါတီ
 - ၁၃။ စာမေးပွဲ
 - ၁၄။ ဆီးနှင်း
 - ၁၅။ ဇာတ်လမ်း

မတူတဲ့အချက်တွေကို ဖော်ပြပေးပါမှအဖြေ

(မတူတဲ့အချက်တွေကို အမည်းဝိုင်းဖြင့် ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။)

အရသာအမည်တွေကိုရှာပါမှ အဖြေ

- စကားလုံးတွေကို မှန်အောင်ဖြည့်ပါမှ အဖြေ
1. House
 2. Cheat
 3. Ashes
 4. Eight
 5. Peach

တူတဲ့ပန်းနှစ်ပွင့်ကို ရွေးပေးပါမှ အဖြေ
ပန်းပွင့် 3 နှင့် 5